

คู่มือการปฏิบัติงาน ของพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน และผู้ประนีประนอม

ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

คำนำ

ตั้งแต่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นต้นมา กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในฐานะหน่วยงานรับผิดชอบในการสนับสนุนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฯ ได้ดำเนินการร่วมกับหน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนตามพระราชบัญญัตินี้ ดังกล่าว ไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจัง และเป็นรูปธรรม เพื่อเกิดประสิทธิผลในการบังคับใช้อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสร้างความรู้ความเข้าใจ ในพระราชบัญญัติฯ ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ที่ออกตามพระราชบัญญัติฯ และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานและหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการเสริมสร้างศักยภาพให้แก่กลไกที่ปฏิบัติงานตามกฎหมายดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น เพื่อให้มีแนวทางปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ สำหรับกลไกการปฏิบัติงาน ได้แก่ พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน และผู้ประนีประนอม รวมไปถึงผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานต่างๆ อาทิ ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวจึงได้ดำเนินการจ้างสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นที่ปรึกษาในการจัดทำ “คู่มือการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน และผู้ประนีประนอมตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐” ขึ้น เนื้อหาสาระของคู่มือฉบับนี้ ประกอบด้วยเจตนารมณ์ สาระสำคัญ และแนวทางปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติฯ ที่ถูกต้องแล้ว ในภาคผนวกยังมีเนื้อหาว่าด้วยประเด็นคำถาม-คำตอบในการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฯ กฎหมายอื่น ๆ บทบาทหน้าที่ของศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในการประสานความช่วยเหลือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือการปฏิบัติงานฉบับนี้ จะเอื้อต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรดังกล่าวข้างต้น ตลอดจนผู้สนใจทั่วไป และเป็นเครื่องมือที่มีส่วนช่วยลดปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติฯ สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และคณะผู้จัดทำที่มีส่วนสำคัญในการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานฯ ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

ธันวาคม ๒๕๖๐

สารบัญ

ส่วนที่ ๑	
หลักการ เหตุผล และเจตนารมณ์ สารสำคัญและกฎหมายอันดับรองที่ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐	
หลักการ เหตุผล และเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐	๒
สารสำคัญของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐	๕
สารสำคัญของกฎหมายลำดับรองที่ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐	๑๗
ส่วนที่ ๒	
การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน และผู้ประนีประนอมตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐	
การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐	๒๕
การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐	๓๖
การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประนีประนอมตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐	๔๖
ส่วนที่ ๓	
ภาคผนวก	
คำถาม-คำตอบ	๕๑
พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐	๕๕
คำอธิบายรายมาตราตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐	๖๓
กฎกระทรวงกำหนดระบบงานเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและบังคับใช้ให้เป็นไปตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒	๗๒
ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ที่ออกตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐	๗๗
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๒๙
พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖	๑๓๔
ระเบียบผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการและระยะเวลาการดำเนินการแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวแทนการลงโทษและเงื่อนไขการยอมความถอนคำร้องทุกข์หรือการถอนฟ้อง พ.ศ. ๒๕๕๐	๑๖๓
บทบาทของศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวโดยสังเขป	๑๖๘
เครือข่ายในการประสานช่วยเหลือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว	๑๗๑

ส่วนที่ ๑ หลักการ เหตุผล และเจตนารมณ์ สาระสำคัญ
และกฎหมายอันรับรองที่ออกตามความ
ในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๕๐

หลักการ เหตุผล และเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

แม้ว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งถึงวรรคสี่ ได้บัญญัติให้ “บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน”

ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ไม่ว่าจะด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือเหตุอื่นใด จะกระทำมิได้

มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิหรือเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น หรือเพื่อคุ้มครองหรืออำนวยความสะดวกให้แก่เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการหรือผู้ด้อยโอกาส ย่อมไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษามีข้อมูลยืนยันว่า ปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัวยังเกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน ที่มีความก้าวหน้าอย่างมากด้าน สิทธิมนุษยชน ความเท่าเทียมกัน และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์”

ทั้งนี้ เป็นที่ยอมรับตรงกันว่า ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวเป็นปัญหาที่มีความละเอียดซับซ้อนมีความเกี่ยวพันกันระหว่างบุคคลใกล้ชิด และมีลักษณะพิเศษที่แตกต่างจากการทำร้ายร่างกายของบุคคลทั่วไป ดังนั้น การใช้มาตรการกฎหมายอาญาในการลงโทษผู้กระทำความผิด เพียงอย่างเดียวจึงไม่อาจเพียงพอในการที่จะป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำอีก ทั้งนี้ เนื่องด้วย มาตรการตามประมวลกฎหมายอาญามีเจตนารมณ์ที่จะมุ่งลงโทษผู้กระทำความผิดเป็นสำคัญ จึงส่งผลให้การบังคับใช้มาตรการทางอาญากับการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวขาดความยืดหยุ่นและไม่เหมาะสม

ด้วยเหตุนี้ การมีมาตรการในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดหรือปกป้องคุ้มครองผู้ที่ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวจึงเป็นมาตรการที่มีความจำเป็น ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้กระทำความผิดมีโอกาสกลับตัวและยับยั้งการกระทำความผิดซ้ำ ตลอดจนช่วยให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับการเยียวยาความเสียหายได้ทันท่วงที ดังนั้น การมีกฎหมายคุ้มครองผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัวเป็นกรณีเฉพาะจึงมีความเหมาะสมกว่ามาตรการกฎหมายอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา เพราะสามารถกำหนดรูปแบบวิธีการและขั้นตอนที่มีลักษณะแตกต่างจากการดำเนินคดีอาญาโดยทั่วไป รวมทั้งสามารถรักษาความสัมพันธ์อันดีในครอบครัวไว้ได้ ดังนั้น พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงถูกตราขึ้นใช้บังคับกับการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว นับแต่วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ อันเป็นวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และมีผลบังคับใช้ นับแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

ทั้งนี้ หากพิจารณาบทบัญญัติ ในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ จะพบว่า พระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว ได้กำหนดมาตรการที่สะท้อนให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของกฎหมายที่สำคัญ ๓ ประการ คือ

๑. เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว กล่าวคือ เมื่อได้พิจารณาหลักการตลอดจนมาตรการทางกฎหมายที่สำคัญที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ อาทิเช่น การกำหนดโทษทางอาญาต่อผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวไว้เป็นการเฉพาะตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ลบล้างการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกฎหมายอื่นด้วย หรือการกำหนดให้ผู้ที่พบเห็นหรือทราบการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมีหน้าที่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดให้ใช้วิธีการในการฟื้นฟูบำบัดรักษา คุ้มครองประพฤติกู้กระทำความผิด ฯลฯ แทนการลงโทษผู้กระทำความผิด เพื่อให้ผู้กระทำความผิดกลับตัว และเป็นการป้องกันมิให้เกิดการทำความผิดซ้ำ เป็นต้น เหล่านี้เป็นมาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่อให้เกิดการป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัวทั้งสิ้น

๒. เพื่อปกป้องคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว กล่าวคือ การกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงเข้ารับการรักษาจากแพทย์ และขอรับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ ตลอดจนจัดให้ผู้นั้นร้องทุกข์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือการให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว เหล่านี้ล้วนเป็นมาตรการทางกฎหมายที่พระราชบัญญัติกำหนดขึ้น โดยมุ่งหวังให้เกิดการปกป้องคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวซึ่งอยู่ในสภาวะบอบช้ำทั้งทางสภาพร่างกายและจิตใจ เป็นต้น

๓. เพื่อรักษาความสัมพันธ์ในครอบครัว ปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัวเป็นปัญหาที่มีความละเอียดอ่อนซับซ้อนเกี่ยวพันกับบุคคลในครอบครัว หากผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวยังประสงค์จะรักษาความสัมพันธ์ในครอบครัวต่อไป กฎหมายก็เปิดช่องให้โดยกำหนดให้ความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัวเป็นความผิดอันยอมความความได้ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือศาลอาจตั้งผู้ประนีประนอมเพื่อให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือในการไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ยอมความกัน หรืออาจมอบหมายให้นักสังคมสงเคราะห์ หน่วยงานสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลใดช่วยเหลือไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ยอมความกันซึ่งการประนีประนอมดังกล่าวสามารถกระทำได้ในทุกขั้นตอน อันแตกต่างจากการดำเนินคดีอาญาในกรณีทั่วไป หรือการห้ามมิให้สื่อมวลชนเสนอข่าวเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวในลักษณะที่อาจทำให้บุคคลอื่นรู้จักหรือรู้ตัวผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว เด็ก หรือสมาชิกในครอบครัวดังกล่าว รวมทั้งตัวผู้กระทำความรุนแรงด้วย เป็นต้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง
ในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. ความหมายและขอบเขตของความรุนแรงในครอบครัว

มาตรา ๓ ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ว่า

“ความรุนแรงในครอบครัว” หมายความว่า การกระทำใด ๆ โดยมุ่งประสงค์ให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพ หรือกระทำโดยเจตนาในลักษณะที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพของบุคคลในครอบครัว หรือบังคับหรือใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรมให้บุคคลในครอบครัว ต้องกระทำการ ไม่กระทำการ หรือยอมรับการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดโดยมิชอบแต่ไม่รวมถึงการกระทำโดยประมาท ซึ่งเมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติดังกล่าวแล้ว สามารถอธิบายความหมายหรือลักษณะของความรุนแรงในครอบครัว ได้เป็น ๓ ลักษณะ ดังนี้

๑. กระทำใดๆ โดยมุ่งประสงค์ให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพ หรือกระทำโดยเจตนา ในลักษณะที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพของบุคคลในครอบครัว ไม่ว่าจะการกระทำนั้นจะก่อให้เกิดผลบาดเจ็บสาหัส บาดเจ็บธรรมดา หรือไม่ถึงกับเป็นอันตรายใดๆ เลยก็ตาม ดังนั้น ต้องพิจารณาจากเจตนาที่มุ่งประสงค์เป็นสำคัญว่าเจตนาที่มุ่งประสงค์กระทำนั้นถึงขนาดที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย จิตใจหรือสุขภาพตามความหมายของนิยามข้างต้น ซึ่งอาจพิจารณาได้ดังต่อไปนี้

อันตรายต่อร่างกาย การกระทำที่มุ่งประสงค์นั้น เกิดเป็นอันตรายต่อเนื้อตัวร่างกายของผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งอาจใช้หลักเกณฑ์วินิจฉัยทางการแพทย์ เช่น สามิติทำร้ายร่างกายโดยเจตนาจนบาดเจ็บ ไม่ว่าจะเป็นการบาดเจ็บธรรมดา หรือเพียงแต่รอยฟกช้ำเท่านั้น

อันตรายต่อจิตใจ หากพิจารณาจากประมวลกฎหมายอาญาประกอบกับคำพิพากษาศาลฎีกา อันตรายต่อจิตใจต้องเป็นกรณีที่มีการกระทำถึงขนาดที่ทำให้เกิดผลกระทบกระเทือนต่อจิตใจจนถึงขนาดที่สภาพจิตใจผิดปกติไป เช่น สลบ หมดสติ มึนงงจิตฟั่นเฟือน ตกใจกลัวถึงขนาดประสาทเสีย หรือวิตกกังวลถึงขนาดประสาทเสีย ซึ่งต้องพิสูจน์ได้ในทางการแพทย์หรือจิตเวช อนึ่งการทำให้โกรธ กลัว เสียความรู้สึก น้อยใจ เจ็บใจ แค้นใจ หรือทำให้เสียใจโดยทั่วไป เป็นเพียงอารมณ์ซึ่งเป็นอาการที่เกิดจากจิตใจ ไม่ใช่เป็นอันตรายที่เกิดกับจิตใจโดยแท้ อย่างไรก็ตามมีกรณีความรุนแรงต่อจิตใจ ๔ กรณี ที่ไม่ถึงขั้นสลบ หมดสติ มึนงง จิตฟั่นเฟือน ตกใจกลัว หรือวิตกกังวลจนประสาทเสีย แต่การกระทำดังกล่าวอาจส่งผลให้ผู้ถูกระทำได้รับผลกระทบต่อสภาพจิตใจมากกว่าอารมณ์โกรธ น้อยใจ เจ็บใจ หรือ แค้นใจ โดยความกระทบกระเทือนต่อจิตใจในกรณีดังกล่าวถึงเทียบเท่าขั้นกรณีจิตฟั่นเฟือน ตกใจกลัวถึงขนาดประสาทเสีย หรือวิตกกังวลจนประสาทเสีย ซึ่งกรณีดังกล่าวหากได้พิจารณาประกอบกับปัจจัยอันหนึ่งอันใดดังต่อไปนี้ร่วมด้วยแล้ว อาจส่งผลให้ถือได้ว่าเป็นการกระทำอันตรายต่อจิตใจก็ได้ ซึ่งปัจจัยที่ต้องนำมาพิจารณา ได้แก่

๑) ความรุนแรงของการกระทำ โดยพิจารณาว่าการกระทำนั้นเป็นความรุนแรงตามมาตรฐานของวิญญูชนหรือไม่ เช่น สามิร่วมเพศกับบุคคลอื่นต่อหน้าภรรยา หรือสามิมิภรรยาบ่อยโดยเปิดเผยต่อสังคมหรือบุตรคูหมิ่นบุพการีต่อหน้าสาธารณชน เป็นต้น

๒) ฐานะและความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกระทำ ผู้กระทำมีอำนาจครอบงำผู้ถูกระทำหรือไม่ อย่างไร และเพียงใด เช่น สามิกับภรรยา บิดากับบุตร บุตรกับบุพการี เป็นต้น

๓) ลักษณะของการกระทำ การกระทำในลักษณะที่เห็นได้ถึงเจตนา ในการทำให้ผู้อื่นได้รับความอับอาย เตื่อตร้อน หรือรำคาญ เช่น การกระทำในลักษณะที่เปิดเผย ประจาน หรืออุกอาจ เป็นต้น

๔) ความถี่ของการกระทำ การกระทำความรุนแรงในลักษณะที่กระทำซ้ำ ๆ กัน บ่อยครั้งซึ่งหากวินิจฉัยในทางจิตเวชได้ว่า การกระทำดังกล่าว ถึงขนาดให้ผู้ถูกระทำได้รับผลกระทบต่อสภาพจิตใจถึงขั้นจิตฟั่นเฟือน วิตกกังวลถึงขนาดประสาทเสีย เช่นนี้ถือได้ว่าเป็นอันตรายต่อจิตใจแล้ว ส่วนกรณีที่สามิไปมี

ภรรยาอยู่นอกบ้านเป็นอันตรายต่อจิตใจหรือไม่ ต้องพิจารณาว่า การกระทำดังกล่าวนี้ เพียงทำให้ภรรยา เกิดอารมณ์หรือความรู้สึกถูกเหยียดหยาม เจ็บใจ แค้นใจ เศร้าโศกเสียใจ เช่นนี้ ย่อมไม่ถือเป็นอันตรายต่อจิตใจ เนื่องจากเป็นเพียงอารมณ์ความรู้สึก

อันตรายต่อสุขภาพ การกระทำนั้นทำให้เสียสุขภาพหรือเกิดการเจ็บป่วย อันหมายถึงความเจ็บป่วยทางกายหรือสุขภาพกายเท่านั้น โดยไม่รวมถึงสุขภาพจิต ทั้งนี้ อันตรายต่อสุขภาพต้องอาศัยการวินิจฉัยทางการแพทย์เช่นเดียวกับอันตรายทางจิตใจ ตัวอย่างเช่น การแอบใส่ยาลดน้ำหนักให้คู่สมรสรับประทานลดน้ำหนักอย่างรวดเร็วจนเป็นอันตรายต่อสุขภาพ เจตนาสูบบุหรี่ในบ้านที่มีบริเวณคับแคบในขณะที่มีทารกหรือเด็กเล็กเป็นอาณัติ จนเด็กป่วยเป็นโรคเกี่ยวกับทางเดินหายใจ เป็นต้น

๒. กระทำโดยเจตนาในลักษณะที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพของบุคคลในครอบครัว ผู้กระทำโดยเจตนา ซึ่งการกระทำดังกล่าวมีลักษณะที่วิญญูชน พิจารณาแล้วเห็นได้ว่า “น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพของบุคคลในครอบครัว” **โดยแม้ผู้กระทำจะไม่รู้ว่าการกระทำดังกล่าวน่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพของบุคคลในครอบครัว** ก็ตาม เช่น สามีมีอารมณ์ฉุนเฉียวขว้างปาสิ่งของในบ้านเป็นประจำ แม้จะไม่เคยเกิดอันตรายแก่สมาชิกในครอบครัวก็ตาม อนึ่ง ความแตกต่างระหว่างการกระทำโดยมุ่งประสงค์ให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพของบุคคลในครอบครัว กับการกระทำโดยเจตนาโดยเจตนาให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพของบุคคลในครอบครัว คือกรณีเป็นความผิดที่ต้องการผลในขณะที่กระทำความรุนแรงในครอบครัว แต่ในกรณีที่สองไม่จำเป็นเกิดผลก็เป็นความผิดได้ หากพิสูจน์ได้ว่าการกระทำดังกล่าว น่าจะเกิดผลด้วยเงื่อนไขทางภาวะวิสัย ซึ่งก็เป็นความรุนแรงในครอบครัวเช่นกัน

๓. บังคับหรือใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรมให้บุคคลในครอบครัวต้องกระทำการ ไม่กระทำการ หรือยอมรับการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดโดยมิชอบ เช่น การบังคับให้บุตรอยู่ในบริเวณที่ตนกำหนด โดยไม่ให้ออกไปไหน โดยปราศจากเหตุผลอันสมควร เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การใช้อำนาจในกรณีนี้ต้องเป็นการกระทำโดยเจตนาเท่านั้น ไม่รวมถึงการกระทำโดยประมาท ดังนั้น การกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้บุคคลในครอบครัวได้รับอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพ จึงไม่ถือว่าเป็นความรุนแรงในครอบครัว

อนึ่งนอกจากความหมายและขอบเขตของความรุนแรงในครอบครัวแล้ว การกระทำความรุนแรงในครอบครัวตามความหมายของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผู้ปฏิบัติงานต้องเข้าใจนิยามของบุคคลในครอบครัวด้วย เนื่องจากกระทำความผิดฐานความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้นั้นต้องกระทำความผิดต่อบุคคลในครอบครัวตามพระราชบัญญัติฯ ได้นั้นต้องเป็นการกระทำความรุนแรงต่อบุคคลในครอบครัวตามขอบเขตนิยามของกฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดไว้เท่านั้น พิจารณาได้จากมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนี้

“บุคคลในครอบครัว” หมายความว่า คู่สมรส คู่สมรสเดิม ผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามีภริยา โดยมีได้จดทะเบียนสมรส บุตร บุตรบุญธรรม สมาชิกในครอบครัว รวมทั้งบุคคลใดๆ ที่ต้องพึ่งพาอาศัยและอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน ซึ่งจากบทบัญญัติดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า บุคคลในครอบครัวตามพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความหมายกว้างกว่าความหมายและขอบเขตของครอบครัวในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น บุคคลในครอบครัวตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้แก่

คู่สมรส หมายถึง ชายและหญิงที่อยู่ร่วมกันโดยจดทะเบียนสมรส

คู่สมรสเดิม หมายถึง ชายและหญิงที่เคยอยู่ร่วมกันโดยจดทะเบียนสมรส ภายหลังได้จดทะเบียนหย่า

ผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรส

บุตร หมายถึง บุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย และบุตรนอกสมรส (บุตรตามความเป็นจริง)

บุตรบุญธรรม

สมาชิกในครอบครัว มีความหมายกว้าง โดยรวมถึงบุคคลที่มีความสัมพันธ์ทางสายโลหิตหรือทางญาติพี่น้อง เช่น บิดา มารดา พี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมแต่บิดาหรือมารดา ลุง ป้า น้า อา ปู่ย่า ตายาย เป็นต้น

บุคคลใดๆ ที่ต้องพึ่งพาอาศัยและอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน หมายถึงบุคคลตามข้อ ๑) ถึง ๗) โดยเป็นบุคคลที่ต้องพึ่งพาอาศัยกันในด้านเศรษฐกิจและสังคม และต้องปรากฏว่า บุคคลนั้นต้องพึ่งพาอาศัยหรืออยู่ในครัวเรือนเดียวกันในขณะที่มีการใช้ความรุนแรง เช่น คนรับใช้ที่อยู่มานานและมีการดูแลห่วงใยประดุจเครือญาติ หรือ แม่นม เป็นต้น ทั้งนี้ หากเป็นคนรับใช้ คนสวน หรือลูกจ้างทั่วไป แม้มีการพักอาศัยภายในบ้าน แต่ถ้ามีการรับค่าจ้าง ค่าแรงเป็นรายเดือน ไม่ถูกถือว่าเป็นบุคคลในครอบครัว

อนึ่ง มีประเด็นน่าพิจารณาว่า กรณีคู่สมรส คู่สมรสเดิม ผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามีภริยา โดยมิได้จดทะเบียนสมรสมีความหมายขอบเขตกว้างเพียงใด หากคู่สมรสเดิมนั้น พ้นจากการเป็นสามีภรรยาฉันมานาน กิติ หรือกรณีที่ไม่ได้สมรสก็แยกกันอยู่มานานแล้ว กิติ บุคคลเหล่านี้อยู่ในขอบเขตบุคคลในครอบครัวที่กฎหมายต้องคุ้มครองหรือไม่ เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายโดยอาจต้องพิจารณาว่า สภาพจิตใจของคู่สมรสหรือบุคคลที่เคยอยู่กินร่วมกันยังคงมีความผูกพันกันและประสงค์ที่จะดำรงไว้ซึ่งเป็นครอบครัวเดิมอยู่หรือไม่ หรือยังมีการครอบงำทางจิตใจอยู่หรือไม่ เป็นต้น

๒. โครงสร้างองค์กรและบุคลากร

องค์กรและบุคลากรหลักที่ทำหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ประกอบด้วย

๑) พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นผู้ที่รัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้และยังหมายความรวมถึงพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งมีอำนาจเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ที่เกิดเหตุเพื่อสอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ผู้ถูกกระทำด้วย

ความรุนแรงในครอบครัวหรือบุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่นั้นเกี่ยวกับการกระทำที่ได้รับแจ้ง รวมทั้งจัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการรักษาพยาบาล และขอรับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ ตลอดจนจัดให้มีการร้องทุกข์เมื่อผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะดำเนินคดี ตามมาตรา ๖ นอกจากนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีก็มีอำนาจออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๑๐

๒) พนักงานสอบสวน คือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีได้มอบหมายให้เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในท้องที่ใดไม่มีพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีให้พนักงานสอบสวนมีหน้าที่สำคัญในการรับเรื่องราวร้องทุกข์ สอบสวน หน้าที่ในการร้องขอต่อศาลหรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ตามมาตรา ๑๐ และ ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติฯ การทำหน้าที่เกี่ยวกับการยอมความโดยจัดให้มีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้องนั้น และกำหนดให้นำวิธีการตามพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๑๒ มาใช้ เช่น การทำงานบริการสาธารณะ การละเว้นการกระทำอันเป็นเหตุให้เกิดการใช้ความรุนแรงในครอบครัว หรือทำทัณฑ์บนมาเป็นเงื่อนไขในการปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลง และหน้าที่ปฏิบัติต่อสำนวนการสอบสวนพร้อมเสนอความเห็นควรสั่งฟ้อง ควรสั่งไม่ฟ้อง หรือเสนอยุติคดีต่อพนักงานอัยการ

๓) ผู้ประนีประนอม ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลเพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาหรือ

ช่วยเหลือในการไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ยอมความกัน ทั้งนี้อาจเป็นบุคคลหรือคณะบุคคล ซึ่งประกอบด้วย บิดา มารดา ผู้ปกครอง ญาติของผู้ถูกรกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือบุคคลที่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือศาลเห็นสมควร หน้าที่สำคัญของผู้ประนีประนอม คือ การเข้าร่วมประชุมเพื่อให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือในการไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ยอมความกัน ไม่ว่าในชั้นของพนักงานสอบสวนหรือชั้นศาล และรายงานผลการไกล่เกลี่ยต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลแล้วแต่กรณี ตลอดจนจัดทำเป็นบันทึกข้อตกลงสำหรับการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์หรือการถอนฟ้องโดยกำหนดแนวทาง เงื่อนไข หรือข้อตกลงร่วมกัน เพื่อบำบัดฟื้นฟู แก้ไขปรับเปลี่ยนความประพฤติของผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จากนั้นจึงให้การทำสัญญายอมความขึ้นหรือขอให้เรียกคู่ความมาทำสัญญายอมความต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาล ในกรณี ที่การไกล่เกลี่ยประสบความสำเร็จ

๔) ศาลเยาวชนและครอบครัว ศาลเยาวชนและครอบครัวเป็นศาลที่มีเขตอำนาจ ในการพิจารณา พิพากษากรณีความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัว ไม่ว่าผู้กระทำเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ ทั้งนี้ เฉพาะ กรณีที่ไม่มีความผิดตามกฎหมายอื่นร่วมด้วยหรือมีความผิดตามกฎหมายอื่นร่วมด้วยแต่ความผิดตาม กฎหมายอื่นนั้น มีอัตราต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ โดยศาลมีอำนาจในการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์หรือออกคำสั่งใดๆ ตามที่เห็น สมควรเมื่อพนักงานสอบสวนร้องขอ และในกรณีที่ศาลพิพากษาว่า ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวมีความผิดตาม มาตรา ๔ ศาลมีอำนาจกำหนดให้ใช้วิธีการฟื้นฟู บำบัดรักษา คุ้มครองความประพฤติผู้กระทำความผิด ให้ผู้กระทำความผิดชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ ทำงานบริการสาธารณะ ละเว้นการกระทำอันเป็นเหตุ ให้เกิดการใช้ความรุนแรงในครอบครัว หรือทำทัณฑ์บนไว้ ตามวิธีการและระยะเวลาที่ศาลกำหนดแทน การลงโทษผู้กระทำความผิดก็ได้

๕) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว เป็นหน่วยงานหลักในการประสานการปฏิบัติงานกับศูนย์ ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การสนับสนุน การปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาลในการดำเนินการและบังคับการตามกระบวนการคุ้มครอง ผู้ถูกรกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว

๖) ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว เป็นหน่วยงานซึ่งทำหน้าที่เป็น ศูนย์ปฏิบัติการในการสนับสนุนแก่พนักงานเจ้าหน้าที่และศาล โดยปฏิบัติในการรับแจ้งเหตุ ประสานพนักงาน เจ้าหน้าที่เข้าระงับเหตุความรุนแรงในครอบครัว รวมทั้งการให้ข้อเท็จจริงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือศาล อันเป็นข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการกระทำความรุนแรงในครอบครัว เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการ และบังคับ ให้เป็นไปตาม มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้

๓. โครงสร้างการดำเนินงาน กระบวนการและขั้นตอนการปฏิบัติงาน

๑) ขั้นตอนในชั้นการแจ้งเหตุกระทำความรุนแรงในครอบครัว เมื่อเกิดการกระทำความรุนแรง ในครอบครัวขึ้น หากผู้ถูกรกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว หรือผู้พบเห็นหรือทราบการกระทำดังกล่าวได้แจ้ง ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติฯ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่ที่เกิดเหตุเพื่อสอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดออกมาพบหรือ ไม่สามารถเปิดประตูเข้าไปได้ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่มีอำนาจเข้าไปในที่รโหฐาน โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ขอความช่วยเหลือจากตำรวจ เพื่อให้ตำรวจเข้าไปค้นเพื่อช่วยเหลือผู้ถูกรกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว รวมทั้งมีอำนาจในการจับกุมผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ถ้าได้กระทำตามหลักเกณฑ์เรื่องการค้นและ จับกุมบุคคลในที่รโหฐานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา นอกจากนี้กฎหมายยังให้อำนาจ พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้ผู้ถูกรกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการรักษาจากแพทย์ และขอรับ

คำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ ในกรณีที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัวประสงค์จะดำเนินคดี ให้จัดให้ผู้นั้นร้องทุกข์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หากผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะดำเนินคดี ให้จัดให้ผู้นั้นพบกับพนักงานสอบสวน เพื่อร้องทุกข์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ถ้าผู้นั้นไม่อยู่ในวิสัยหรือมีโอกาสที่จะร้องทุกข์ได้ด้วยตนเอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ร้องทุกข์แทนต่อพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๖ ได้ โดยต้องร้องทุกข์ภายในสามเดือนนับแต่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวอยู่ในวิสัยและมีโอกาสที่จะแจ้งหรือร้องทุกข์ได้

- **วิสัย** หมายความว่า ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวมีสภาพร่างกายและจิตใจที่สามารถร้องทุกข์หรือแจ้งความ

- **โอกาส** หมายความว่า ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการที่จะร้องทุกข์หรือแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ดังนี้ ถ้าผู้เสียหายได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนภายในกำหนดเวลา อายุความดำเนินคดีย่อมสะดุดลงตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติฯ

๒) ขั้นตอนในชั้นพนักงานสอบสวน เมื่อมีการดำเนินการร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนแล้ว ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนโดยไม่ชักช้า แม้ว่าพนักงานสอบสวนจะยังไม่แน่ใจว่าเป็นความผิดฐานความรุนแรงในครอบครัวหรือไม่ โดยแจ้งให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวทราบถึงกระบวนการในการสอบสวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัวว่ามีจุดมุ่งหมายที่จะประสานความสัมพันธ์ในครอบครัว การคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและการดูแลบุตร ตลอดจนแจ้งให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวทราบถึงสิทธิในการรับการเยียวยาความเสียหายจากผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว โดยในการสอบปากคำผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พนักงานสอบสวนต้องจัดให้มี จิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอร่วมอยู่ด้วยในขณะสอบปากคำเพื่อให้คำปรึกษา เว้นแต่ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอจิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์หรือบุคคลที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอ ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบปากคำไปก่อน โดยไม่ต้องมีบุคคลดังกล่าวร่วมอยู่ด้วย แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอบุคคลดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวน แต่หากมีกรณีผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ในวันสอบปากคำก็ต้องดำเนินการตามประมวลวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ ซึ่งโดยหลักการแล้ว พนักงานสอบสวนต้องส่งผู้กระทำความผิด สำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งความเห็นไปยังพนักงานอัยการเพื่อฟ้องคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัวต่อศาลเยาวชนและครอบครัวภายใน ๔๘ ชั่วโมง นับแต่ได้ตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว แต่หากมีเหตุจำเป็นทำให้ไม่อาจยื่นฟ้องได้ทันภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ขอผิดฟ้องต่อศาลได้คราวละไม่เกิน หกวัน แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามคราวโดยให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา ในศาลแขวงมาใช้บังคับโดยอนุโลม ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติฯ

อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่มีความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง เป็นความผิดกรรมเดียวกับความผิดตามกฎหมายอื่น ถ้าความผิดตามกฎหมายอื่นมีอัตราโทษสูงกว่าอัตราโทษ ตามมาตรา ๔ เช่น เป็นความผิดกรรมเดียวกับความผิดฐานทำร้ายร่างกาย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๕ และทำร้ายร่างกายสาหัส ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๗ การพิจารณาคดีดังกล่าวให้ดำเนินคดีต่อศาลที่มีอำนาจพิจารณาความผิดตามกฎหมายนั้น ซึ่งอาจเป็นศาลแขวง ศาลจังหวัด หรือศาลอาญาแล้วแต่กรณี

นอกจากนี้ ในระหว่างที่มีขั้นตอน ที่มีการสอบสวนอยู่นั้น กฎหมายให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว กล่าวคือ การออกคำสั่งใดๆ ได้เท่าที่จำเป็นและสมควร เพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว รวมไปถึงการให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการรักษาจากแพทย์ การให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เบื้องต้นตามสมควรแก่ฐานะ การออกคำสั่งห้ามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้าไปในที่พำนักของครอบครัวหรือเข้าไปใกล้ตัวบุคคลใดในครอบครัว ตลอดจนการกำหนดวิธีการดูแลบุตร ไม่ว่าจะมามีคำร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องเสนอมาตรการหรือวิธีการที่ตนออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการบรรเทาทุกข์ต่อศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่วันออกคำสั่งเพื่อให้ศาลพิจารณาเห็นชอบหรือไม่ต่อไปตามมาตรา ๑๐

ทั้งนี้ ในระหว่างขั้นตอนดังกล่าว หากมีการยอมความ ถอนคำร้องทุกข์ พนักงานสอบสวนต้องจัดให้มีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์โดยกำหนดให้ใช้วิธีการฟื้นฟู บำบัดรักษาคุ้มครองความปลอดภัยผู้กระทำความผิดให้ผู้กระทำความผิดชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ ทำงานบริการสาธารณะ ละเว้นการกระทำอันเป็นเหตุให้เกิดการใช้ความรุนแรงในครอบครัว หรือทำทัณฑ์บนไว้เป็นเงื่อนไขในการปฏิบัติตามข้อตกลง ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงและเงื่อนไขดังกล่าวครบถ้วนแล้ว จึงจะให้การยอมความ ถอนคำร้องทุกข์ในความผิดดังกล่าวได้ ดังนี้ หากผู้ต้องหาหรือจำเลยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าวให้พนักงานสอบสวนหรือศาลมีอำนาจยกคดีขึ้นคำเนินการต่อไปได้ เพราะคดีอาญายังไม่ระงับสิ้นไปตามมาตรา ๑๒

๓) ขั้นตอนในชั้นศาล ในการพิจารณาพิพากษาคดีนั้น ในเรื่องของวิธีพิจารณาการยื่นและการรับฟังพยานหลักฐาน ให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๑๔

นอกจากพระราชบัญญัติฉบับนี้จะให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่แล้วยังกำหนด ให้ศาลมีอำนาจออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ตามมาตรา ๑๐ หรือออกคำสั่งใดๆ ได้ตามที่เห็นสมควรในระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี อีกทั้งให้อำนาจศาลในการแก้ไขเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงหรือเพิกถอนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์หรือออกคำสั่งใดๆ รวมทั้งกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมก็ได้ ในกรณีที่เหตุการณ์หรือพฤติการณ์ความรุนแรงในครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปตามมาตรา ๑๑ เช่นเดียวกับกรณีมีการยอมความ ถอนคำร้องทุกข์หรือถอนฟ้อง ไม่ว่าจะในระหว่างการสอบสวนหรือระหว่างที่คดีมาสู่ศาลแล้วนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลอาจตั้งผู้ประนีประนอมเพื่อให้คำปรึกษา หรือช่วยเหลือในการไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ยอมความกัน บุคคลดังกล่าวอาจเป็นบิดา มารดา ผู้ปกครอง ญาติของคู่ความหรือบุคคลที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลเห็นสมควร หรืออาจมอบหมายให้นักสังคมสงเคราะห์ หน่วยงานสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลใดช่วยเหลือไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ยอมความกันได้ หากการไกล่เกลี่ยประสบความสำเร็จและได้ทำสัญญายอมความกันขึ้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลดำเนินการให้เป็นไปตามสัญญายอมความนั้นไม่ฝ่าฝืนต่อกฎหมายและความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ตามมาตรา ๑๖

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะการพิจารณาคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัวจะได้ดำเนินไปแล้วเพียงใด ให้ศาลพยายามเปรียบเทียบให้คู่ความได้ยอมความกัน โดยมุ่งถึงความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันในครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงหลักการดังต่อไปนี้ ประกอบด้วย

(๑) การคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

(๒) การสงวนและคุ้มครองสถานภาพของการสมรสในฐานะที่เป็นศูนย์รวมของชายและหญิงที่สมัครใจเข้ามาอยู่กินฉันสามีภรรยา หากไม่อาจรักษาสถานภาพของการสมรสได้ ก็ให้การหย่าเป็นไปด้วยความเป็นธรรมและเสียหายน้อยที่สุด โดยคำนึงถึงสวัสดิภาพและอนาคตของบุตรเป็นสำคัญ

(๓) การคุ้มครองและช่วยเหลือครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะที่ครอบครัวนั้นต้องรับผิดชอบในการดูแลให้การศึกษาแก่สมาชิกที่เป็นผู้เยาว์

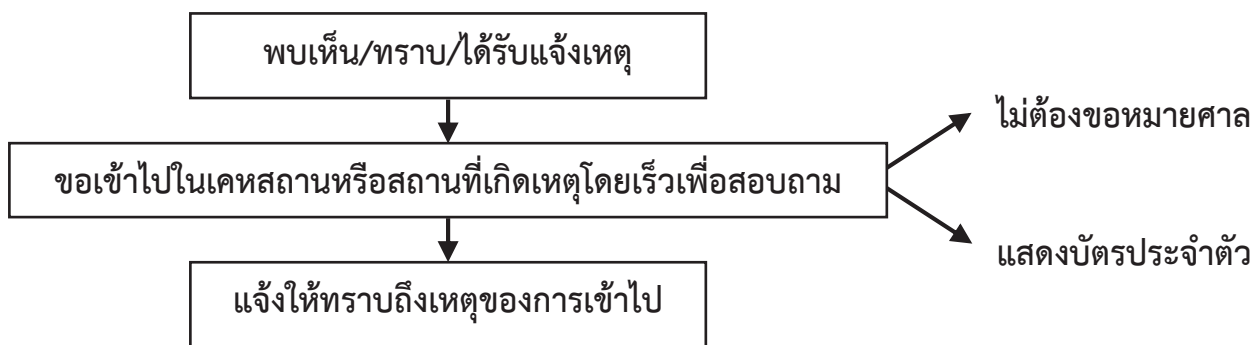
(๔) มาตรการต่างๆ เพื่อช่วยเหลือสามีภรรยาและบุคคลในครอบครัวให้ปรองดองกันและปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างกันเองและกับบุตร

สำหรับการพิจารณาและพิพากษาลงโทษนั้น กรณีที่ศาลพิพากษาว่า ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวมีความผิด กฎหมายกำหนดให้ศาลมีอำนาจกำหนดให้ใช้วิธีการฟื้นฟู บำบัดรักษา คุมความประพฤติผู้กระทำความผิดให้ผู้กระทำความผิดชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ ทำงานบริการสาธารณะ ละเว้นการกระทำอันเป็นเหตุให้เกิดการใช้ความรุนแรงในครอบครัว หรือทำทัณฑ์บนไว้ ตามวิธีการและระยะเวลาที่ศาลกำหนด แทนการลงโทษผู้กระทำความผิดก็ได้

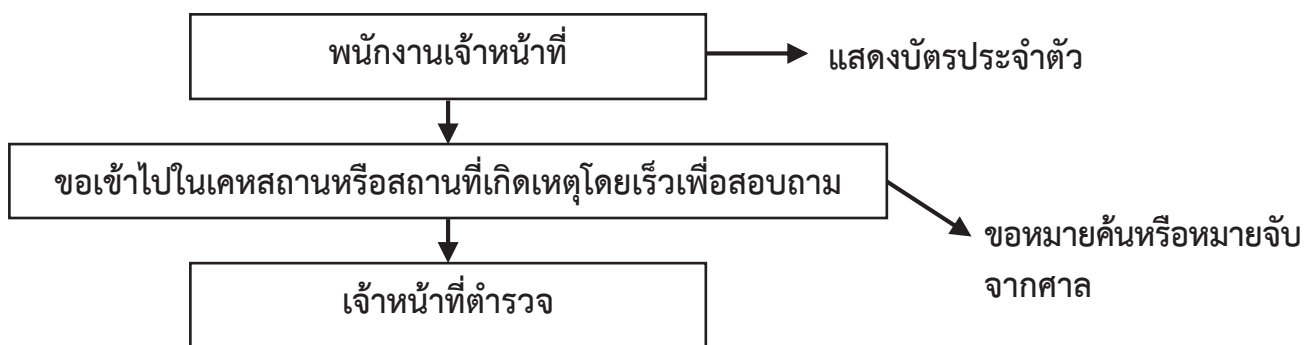
สรุปขั้นตอนการปฏิบัติงาน
กรณีเกิดการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

๑. ขั้นตอนในชั้นการแจ้งเหตุกระทำความรุนแรงในครอบครัว

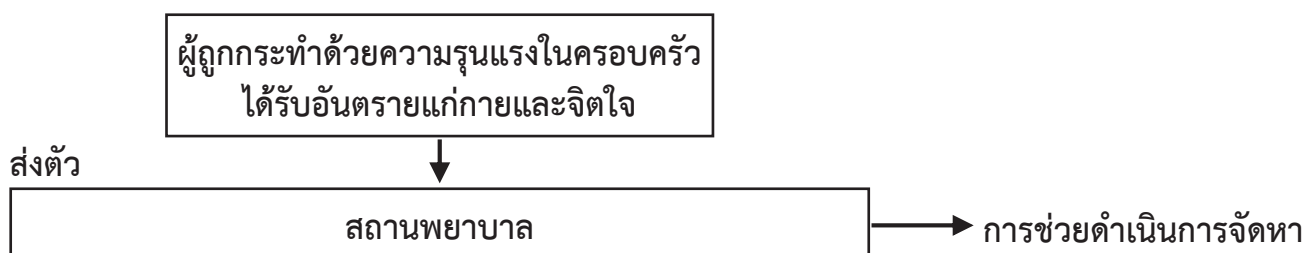
๑.๑ เมื่อพบเห็น ทราบหรือได้รับแจ้งเหตุการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ให้ดำเนินการขอเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่เกิดเหตุโดยเร็วเพื่อสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว หรือบุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่นั้นโดยไม่ต้องขออนุญาต แต่ให้แสดงบัตรประจำตัวต่อเจ้าของหรือผู้ที่อยู่ในเคหสถานหรือสถานที่เกิดเหตุ นั้น และแจ้งให้ทราบถึงเหตุของการเข้าไป

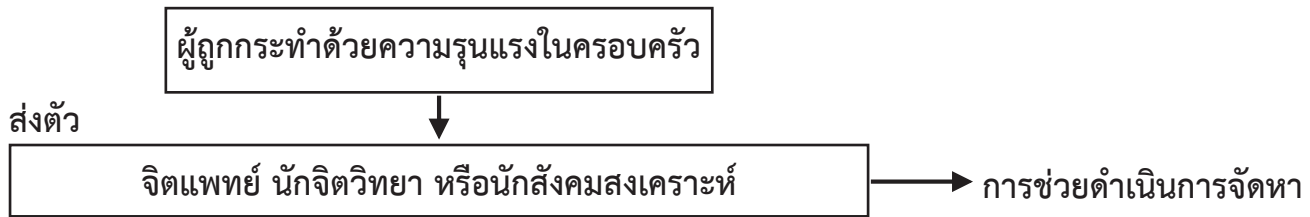
๑.๒ หากจำเป็นต้องเข้าไปค้นหาพยานหลักฐาน ค้นหาบุคคล เพื่อช่วยเหลือผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวหรือเพื่อจับกุมผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องขอความช่วยเหลือจากตำรวจเพื่อเข้าไปดำเนินการดังกล่าว โดยต้องขออนุญาตค้นหรือหมายจับจากศาลไปแสดงด้วย

๑.๓ หากกรณีปรากฏว่าผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับอันตรายแก่กายและจิตใจ ให้รีบส่งตัวผู้นั้นไปรับการรักษาพยาบาลทันที (อาจดำเนินการประสานผ่านศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว)

๑.๔ ประสานงานกับจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว (อาจดำเนินการประสานผ่านศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว)

๑.๕ บันทึกรายละเอียดแห่งการแจ้งเหตุ การเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่เกิดเหตุและการดำเนินการแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวหรือผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวไว้เป็นหลักฐานตามแบบ คร.๕

๑.๖ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องลงลายมือชื่อรับรองไว้ หากผู้นั้นไม่ยินยอมลงลายมือชื่อ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกเหตุที่ไม่มีลายมือชื่อไว้

๑.๗ ชี้แจงให้ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวทราบถึงสิทธิในการได้รับความคุ้มครองในการกำหนดมาตรการหรือวิธีการบรรเทาทุกข์เบื้องต้นแก่ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวชั่วคราว

๑.๘ หากประสงค์จะดำเนินคดีให้ดำเนินการให้ผู้นั้นพบกับพนักงานสอบสวนเพื่อร้องทุกข์ แต่ถ้าผู้นั้นไม่อยู่ในวิสัยหรือมีโอกาสที่จะร้องทุกข์ได้ด้วยตนเอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ร้องทุกข์แทนต่อพนักงานสอบสวนโดยต้องดำเนินการร้องทุกข์ภายในกำหนด ๓ เดือน นับแต่ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวอยู่ในวิสัยและมีโอกาสที่จะแจ้งหรือร้องทุกข์ได้ ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวได้รับอันตรายแก่ร่างกายและจิตใจ สถานพยาบาล จิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ร้องทุกข์ภายในกำหนด ๓ เดือน นับแต่ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวอยู่ในวิสัยและมีโอกาสที่จะแจ้งหรือร้องทุกข์ได้

๑.๙ ช่วยประสานงานเพื่อให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายเบื้องต้นแก่ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว

๑.๑๐ รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่ได้ดำเนินการผลความคืบหน้าของการนั้น แล้วรายงานให้กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวทราบโดยเร็ว ตามแบบ คร.๖

๑.๑๑ รวบรวมข้อเท็จจริงเอง หรือขอให้ “ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว” รวบรวมข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำความรุนแรงในครอบครัว สาเหตุของการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ตลอดจนบันทึกรายงานของผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

๑.๑๒ จัดส่งข้อมูลที่ได้ตามข้อ ๑.๑๑ แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือตามพนักงานสอบสวน

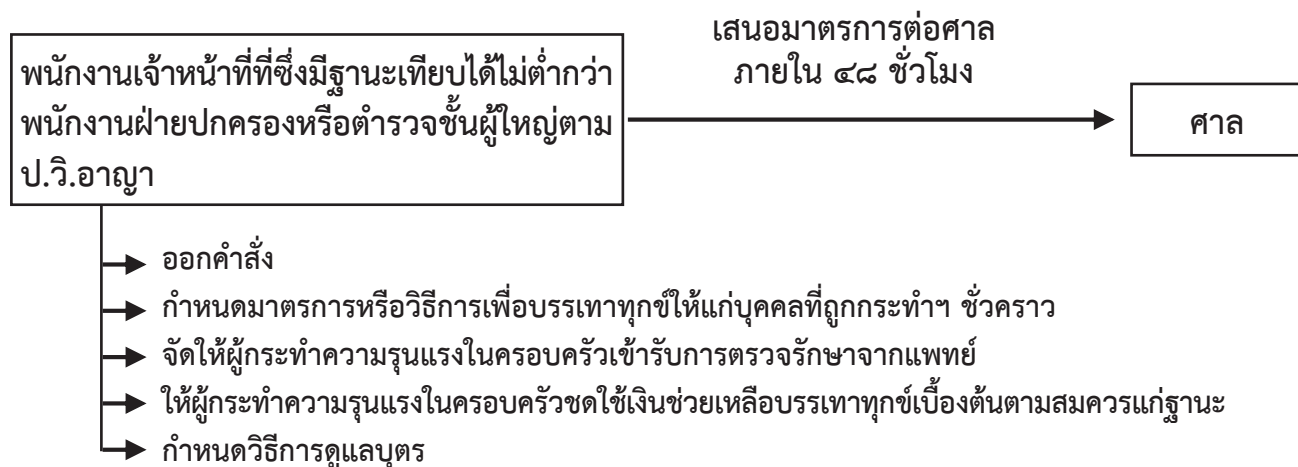
หรือศาลเพื่อพิจารณาออกคำสั่ง กำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์เป็นชั่วคราว หรือออกคำสั่งใดๆ หรือคำพิพากษาโดยศาล

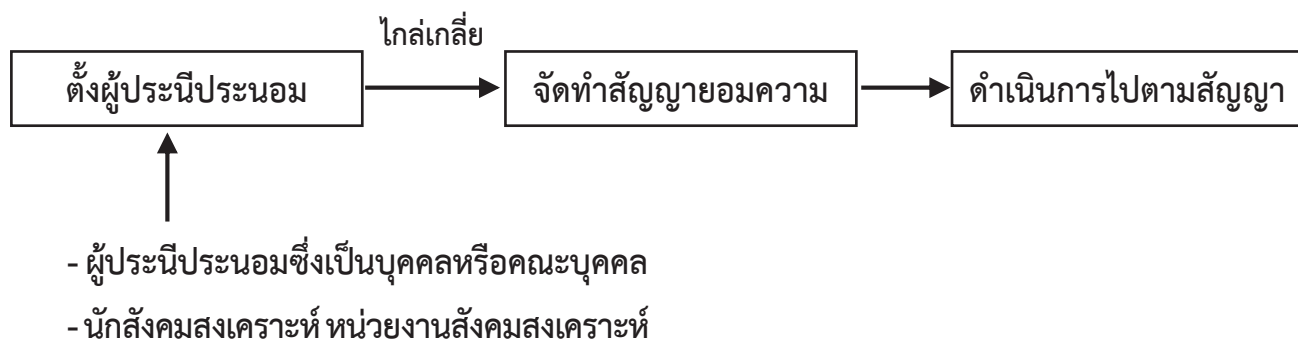
๒. ขั้นตอนในชั้นพนักงานสอบสวน

๒.๑ พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หากได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีให้มีอำนาจออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราวไม่ว่าจะมีการร้องขอหรือไม่ โดยต้องออกคำสั่งเท่าที่จำเป็นและสมควร

๒.๒ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องเสนอมาตรการหรือวิธีการที่ตนออกคำสั่งกำหนดตามข้อ ๒.๑ ต่อศาลภายใน ๔๘ ชั่วโมง นับแต่วันออกคำสั่งเพื่อให้ศาลพิจารณาเห็นชอบหรือไม่ต่อไป

๒.๓ ตั้งผู้ประนีประนอมเพื่อให้คำปรึกษา หรือช่วยเหลือในการไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ยอมความกัน โดยบุคคลดังกล่าวอาจเป็นบิดา มารดา ผู้ปกครอง ญาติของคู่ความหรือบุคคลที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควร หรือมอบหมายให้นักสังคมสงเคราะห์ หน่วยงานสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลใดช่วยเหลือไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ยอมความกัน

๒.๔ ติดตามผลการใกล้เคียงเพื่อดำเนินการจัดให้มีการทำสัญญาสายอมความขึ้นโดยไม่ขัดต่อ
กฎหมายหรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

๒.๕ ในกรณีที่มีการทำสัญญาอมความให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการไปตามสัญญาอมความนั้นใกล้เคียง

สาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองที่ออกตามความ
ในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง
ในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

สาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองที่ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

นับตั้งแต่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ และมีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ได้มีการตราและประกาศกฎหมายลำดับรอง หรือกฎหมายลูกมาใช้บังคับ ๗ ฉบับ ดังนี้

(๑) กฎกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยระบบงานเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและการบังคับให้เป็นไปตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ พ.ศ.๒๕๕๓

โดยกฎกระทรวงดังกล่าวกำหนดให้กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว เป็นหน่วยงานหลักในการประสานงานการปฏิบัติกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว นอกจากนี้ ยังกำหนดจัดให้มี “ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว” เป็นหน่วยงานซึ่งทำหน้าที่หน่วยปฏิบัติการในการสนับสนุนแก่พนักงานเจ้าหน้าที่และศาล โดยปฏิบัติในการรับแจ้งเหตุ ประสานพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าระงับเหตุความรุนแรงในครอบครัว รวมทั้งการให้ข้อเท็จจริงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลอันเป็นข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับการกระทำความรุนแรงในครอบครัว เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการและบังคับให้เป็นไปตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้

(๒) ระเบียบกฎกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการสอบสวนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ศ. ๒๕๕๑ และระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนตามพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเกี่ยวกับคำร้องทุกข์ เขตอำนาจสอบสวน หน้าที่เกี่ยวกับการสอบสวน หน้าที่เกี่ยวกับการร้องขอต่อศาลหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ เพื่อพิจารณาออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ ตามมาตรา ๑๐ และ ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติฯ การปฏิบัติต่อสำนวนการสอบสวนและการผลิตฟ้องการทำหน้าที่เกี่ยวกับการยอมความ โดยจัดให้มีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ หรือก่อนการถอนคำร้องทุกข์

(๓) ระเบียบกฎกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ในการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๑ และระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ในการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวนและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ รวมถึงเงื่อนไขหลักเกณฑ์และขั้นตอนในการดำเนินการเพื่อจัดอบรมพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน และผู้ปฏิบัติงานตามกฎหมายนี้ให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลสมดังเจตนารมณ์ของกฎหมาย

(๔) ระเบียบกฎกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการในการออกบัตรและแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ในการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๐ พ.ศ.๒๕๕๑ และระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการในการออกบัตรและแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน

พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยกล่าวถึงขั้นตอนการดำเนินการเพื่อออกบัตรแบบประจำตัว รวมถึงอายุบัตรและเงื่อนไขในการออกบัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ที่ต้องปฏิบัติงานภายใต้บังคับของกฎหมายพิเศษฉบับนี้

(๕) ระเบียบกฎกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อพบเห็นหรือได้รับแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๑ และระเบียบกฎกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อพบเห็นหรือได้รับแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยกำหนดกระบวนการและขั้นตอนการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติฯ ตั้งแต่การเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ที่เกิดเหตุ เพื่อสอบถามและจัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับการตรวจรักษาจากแพทย์ และได้รับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ ตลอดจนจัดให้มีการร้องทุกข์เมื่อผู้ถูกระทำความรุนแรงประสงค์จะดำเนินคดี

(๖) ระเบียบกฎกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความถอนคำร้องทุกข์ในชั้นสอบสวน พ.ศ. ๒๕๕๑ และ ระเบียบกฎกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ ถอนคำร้องทุกข์ในชั้นสอบสวน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการไกล่เกลี่ยให้ยอมความในระหว่างการสอบสวน ซึ่งหากคู่กรณีสามารถยอมความกันได้ ผู้จัดให้มีการไกล่เกลี่ยทำสัญญายอมความให้ แล้วเสนอสัญญายอมความดังกล่าวให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบพร้อมคู่กรณีไปทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

(๗) ระเบียบอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาการดำเนินการแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวแทนการลงโทษและเงื่อนไขการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้อง พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางเห็นควรออกระเบียบนี้โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ทั้งนี้ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาการดำเนินการแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวแทนการลงโทษและเงื่อนไขการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้อง

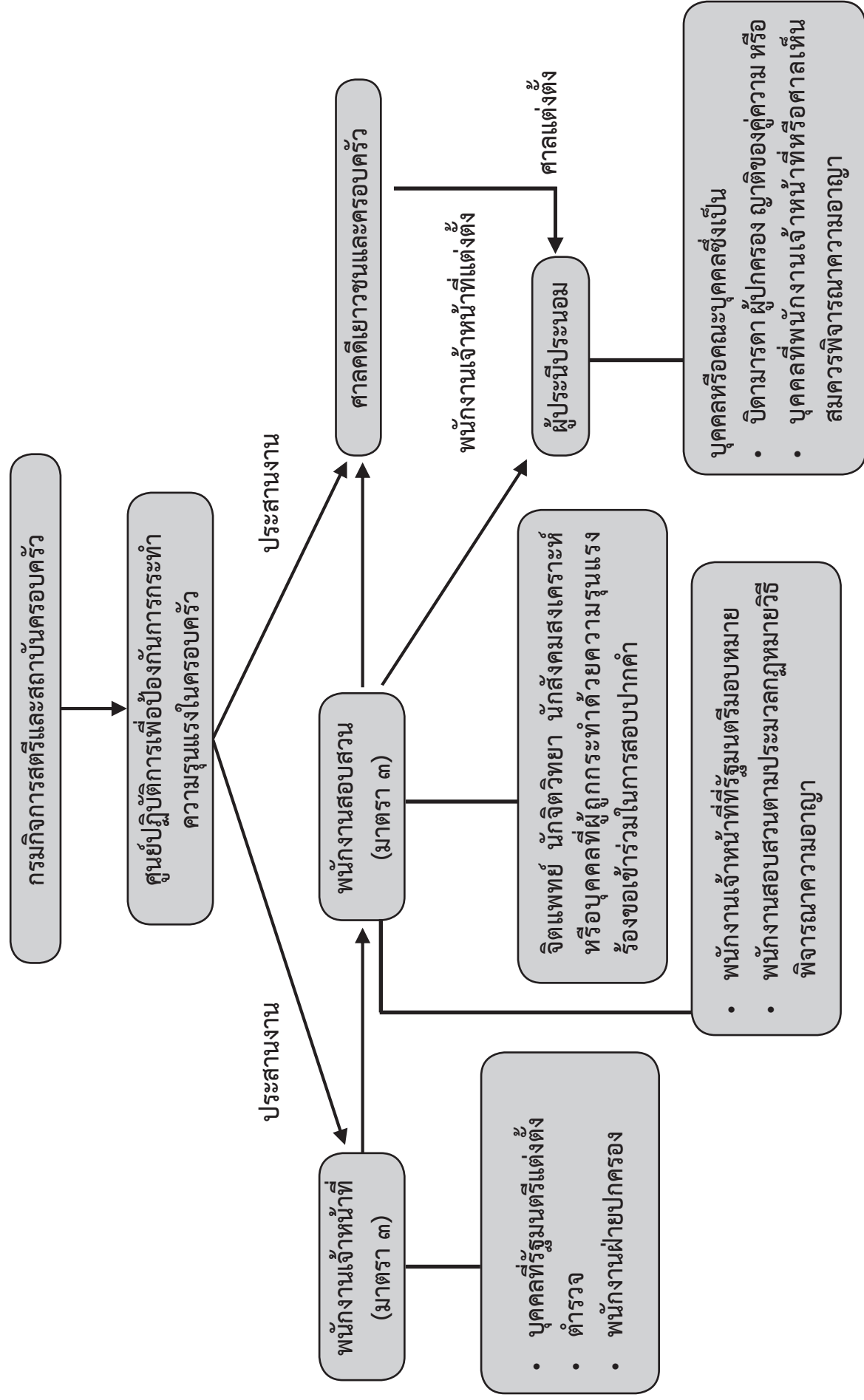
ดังนั้นหากศาลประสงค์จะใช้อำนาจตามมาตรา ๑๒ จำต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการซึ่งเป็นไปตามระเบียบ ดังจะได้กล่าวต่อไปนี้

(๗.๑) ในการกำหนดให้ใช้วิธีการฟื้นฟู บำบัดรักษา คุมประพฤติผู้กระทำความผิด ให้ผู้กระทำความผิดชดใช้เงินบรรเทาทุกข์ ทำงานบริการสาธารณะ ละเว้นการกระทำอันเป็นเหตุให้เกิดการใช้ความรุนแรงในครอบครัว หรือทำทัณฑ์บนไว้แทนการลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดนั้น อนึ่งศาลอาจใช้ดุลพินิจพิจารณากำหนดว่าจะใช้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันได้ตามที่ได้กำหนดไว้ในระเบียบฯ ข้อ ๔ ถึงข้อ ๙ โดยให้พิจารณาสเหตุแห่งการกระทำความผิด พฤติการณ์แห่งคดี อายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพภาวะทางจิต นิสัย อาชีพ และฐานะของผู้กระทำความผิด ตลอดจนสิ่งแวดล้อมทั้งปวงเกี่ยวกับผู้กระทำความผิด ประกอบดุลพินิจที่จะใช้วิธีดังกล่าวให้เหมาะสมกับผู้กระทำ

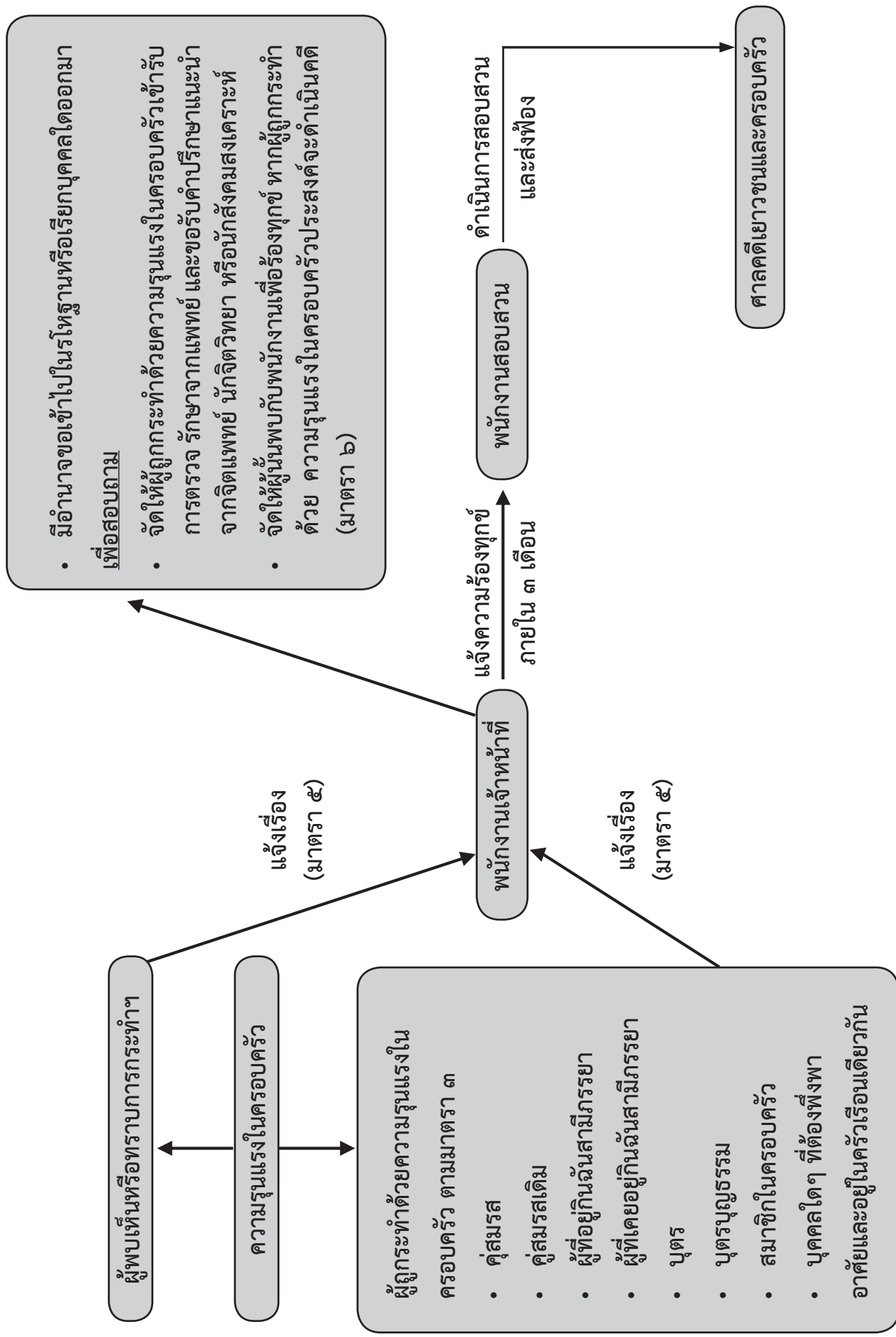
ความผิดแต่ละราย และเหมาะสมกับพฤติการณ์เฉพาะเรื่อง โดยมุ่งถึงความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันในครอบครัวเป็นสำคัญ โดยศาลอาจสอบถามหรือรับฟังความคิดเห็นของผู้เสียหายหรือบุคคลในครอบครัวประกอบดุลพินิจด้วยก็ได้

(๗.๒) กรณีที่มีการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์หรือการถอนฟ้องให้ศาลจัดให้มีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์หรือการถอนฟ้องนั้น และกำหนดให้นำวิธีการตามข้อ ๔ ถึงข้อ ๙ ข้อเดียวหรือหลายข้อมาเป็นเงื่อนไขในการปฏิบัติตาม บันทึกข้อตกลงดังกล่าวโดยอนุโลมโดยอาจรับฟังความคิดเห็นของผู้เสียหายหรือบุคคลในครอบครัวประกอบด้วยก็ได้

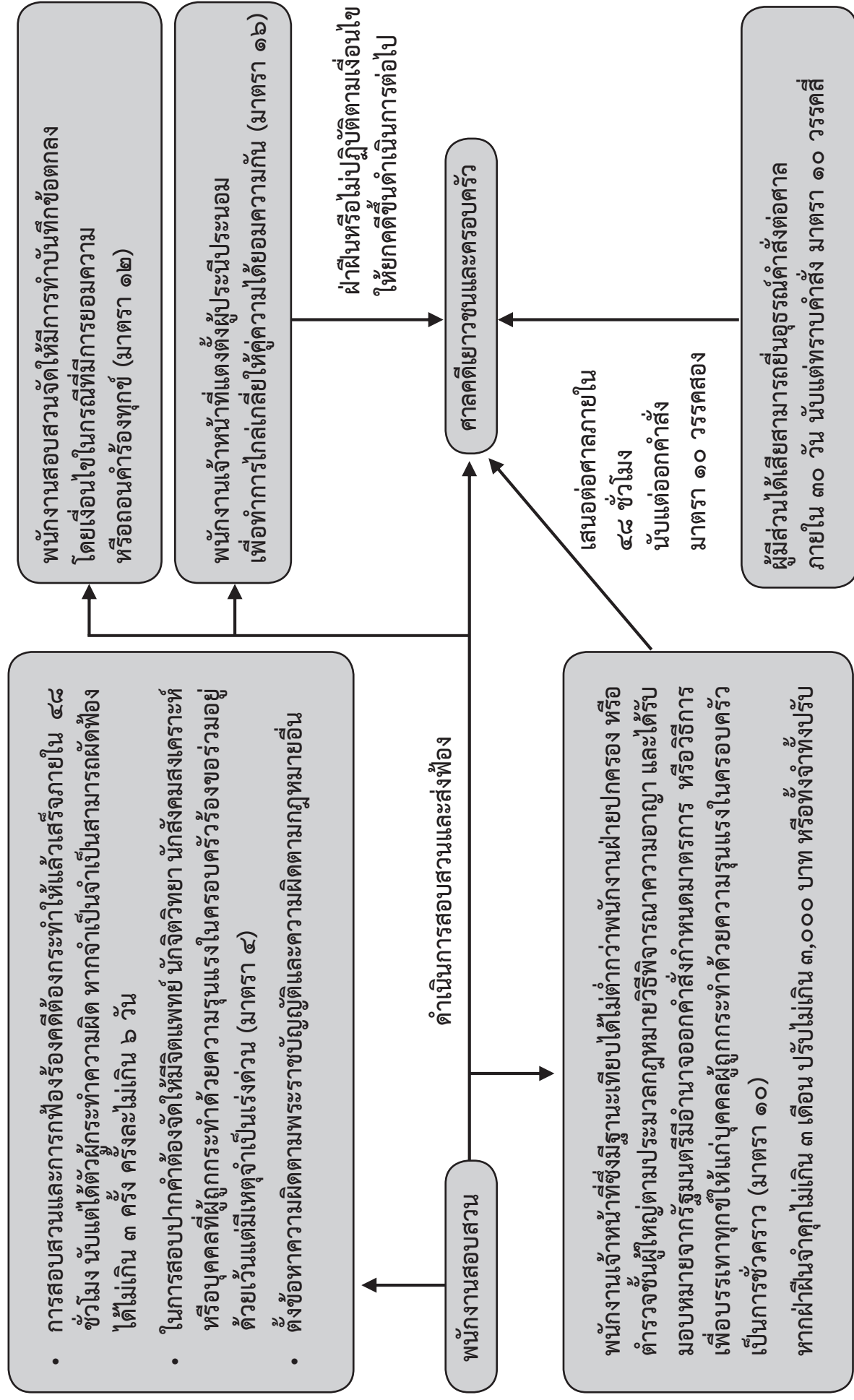
แผนผังแสดงโครงสร้างองค์กรและบุคลากร

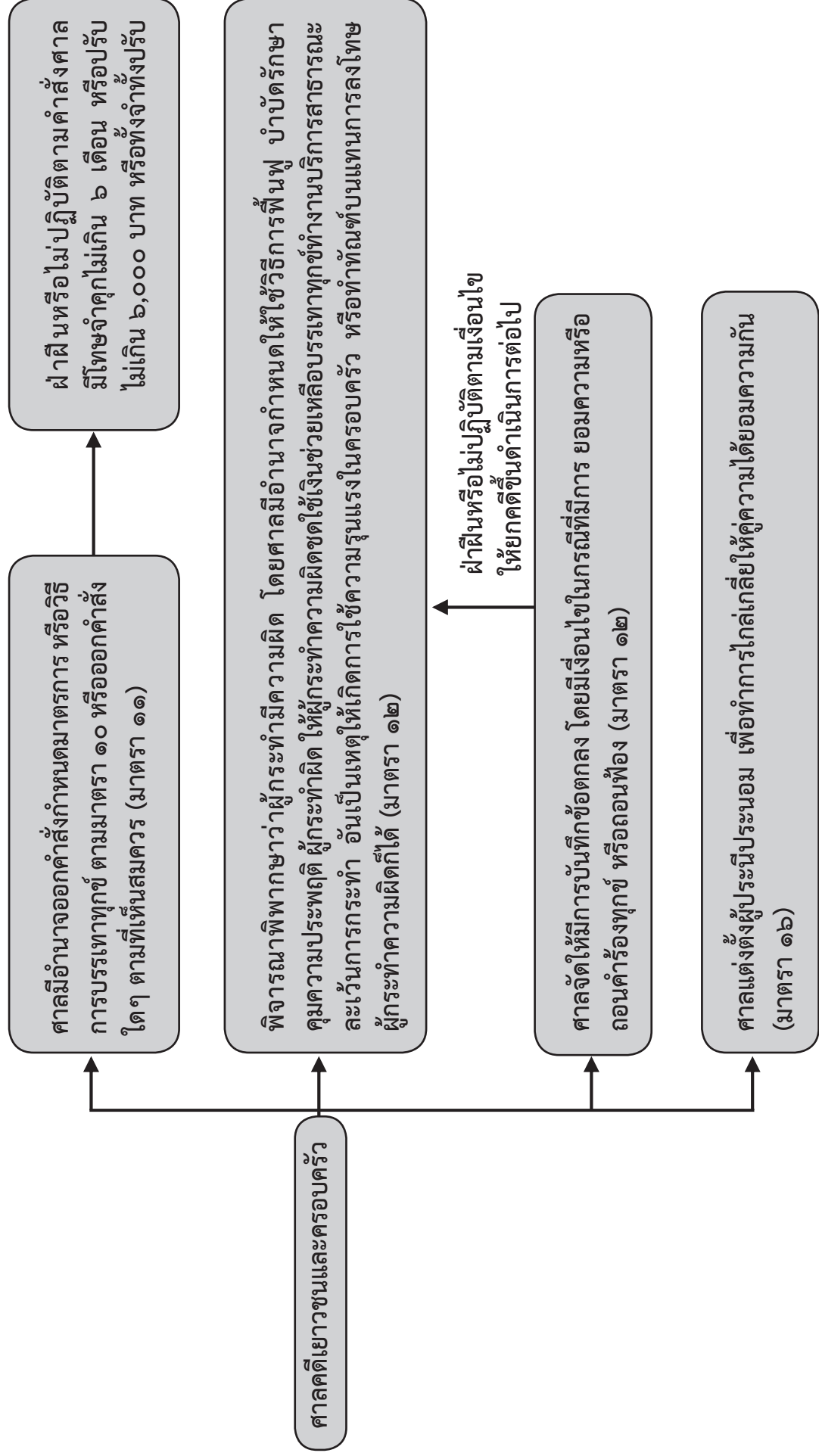
แผนผังแสดงโครงสร้างการดำเนินงาน กระบวนการและขั้นตอนการปฏิบัติงาน (๑)

แผนผังแสดงโครงสร้างการดำเนินงาน กระบวนการและขั้นตอนการปฏิบัติงาน (ต่อ ๒)

แผนผังแสดงโครงสร้างการดำเนินงาน กระบวนการและขั้นตอนการปฏิบัติงาน (ต่อ ๓)

ส่วนที่ ๒

การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน
และผู้ประนีประนอมตามพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๐

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ มีเจตนารมณ์ที่จะแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวที่มีความละเอียดอ่อนซับซ้อน และกระทบกระเทือนถึงความสงบสุขในครอบครัว เนื่องจากครอบครัวเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดในสังคมและเป็นพื้นฐานของสังคม การแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวจะช่วยให้คุณภาพในสังคมโดยรวมดีขึ้นได้

ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวเป็นเรื่องละเอียดอ่อน การจัดการกับปัญหาในครอบครัวโดยใช้กฎหมายอาญาดำเนินคดีกับผู้กระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวนั้น ไม่อาจบรรลุวัตถุประสงค์ของการแก้ไขความรุนแรงในครอบครัวได้ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงวางกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่เข้าเสริมกับกฎหมายอาญาและกฎหมายอื่น ๆ ที่มีอยู่ โดยกำหนดให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เป็นบุคคลสำคัญยิ่งในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฯ และกำหนดให้มีวิธีการพิเศษสำหรับการดำเนินคดีการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งไม่เหมือนกับกฎหมายอาญาและกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาโดยทั่วไป

พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นบุคคลที่กฎหมายกำหนดให้กระทำหน้าที่ร่วมกับพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ และศาล ในคดีการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พนักงานเจ้าหน้าที่จึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่ของตนตามบทบัญญัติของ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ดังต่อไปนี้

- การรับแจ้งการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
- หน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่หลังจากได้รับแจ้งเหตุ
- การจัดให้มีการร้องทุกข์
- การออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการบรรเทาทุกข์
- การยุติคดีโดยการประนีประนอมยอมความและไกล่เกลี่ย

๑. การรับแจ้งการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบแล้วว่าความรุนแรงในครอบครัวอันเป็นฐานแห่งการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ คืออะไรบ้าง อันดับต่อไปที่พนักงานเจ้าหน้าที่ควรทราบคือ พนักงานเจ้าหน้าที่จะเริ่มปฏิบัติหน้าที่ได้เมื่อใด กฎหมายกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่เริ่มมีอำนาจหน้าที่หลังจากที่ได้ “รับแจ้งเหตุ” ซึ่งเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งเหตุแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะเริ่มปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ได้ต่อไปในเรื่องการรับแจ้งเหตุ นั้น แยกพิจารณาได้เป็นหัวข้อต่างๆ ดังนี้

๑.๑ ผู้มีสิทธิแจ้งเหตุให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ

กฎหมายกำหนดให้บุคคลต่อไปนี้ มีหน้าที่ต้องแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัวให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ^๑

- ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
- ผู้พบเห็นการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
- ผู้ทราบการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

^๑พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕

จะเห็นได้ว่ากฎหมายกำหนดให้บุคคลทุกคนที่พบเห็นหรือทราบว่ามีกรกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบทันที ซึ่งกฎหมายมาตราดังกล่าวเป็นการทำลายความเชื่อเก่าๆ ที่ว่า “เรื่องในครอบครัวคนอื่นไม่เกี่ยว” เพราะเหตุว่า “ความรุนแรงในครอบครัว” มิใช่เรื่องของคนในครอบครัวเท่านั้น แต่เป็นเรื่องของสังคมและกฎหมายที่ต้องเข้ามาเกี่ยวข้องและช่วยกันหาทางแก้ไข นอกจากนี้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่พบเห็นหรือทราบเหตุการณ์เองก็สามารถดำเนินการตามกฎหมายได้เช่นเดียวกัน^๒

๑.๒ ผู้แจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัวที่ได้กระทำโดยสุจริต ไม่ต้องมีความรับผิดชอบทางแพ่งทางอาญา และทางปกครอง^๓

มูลเหตุสำคัญประการหนึ่งของการที่ผู้พบเห็นการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนบ้านหรือคนใกล้ชิด) ลังเลและรีรอที่จะแจ้งเหตุให้เจ้าหน้าที่ที่ทราบ คือ การกลัวต่อการถูกฟ้องและถูกดำเนินคดีทางแพ่งและอาญา เช่น กลัวถูกฟ้องฐานหมิ่นประมาท ฐานแจ้งความเท็จ เป็นต้น ดังนั้นเพื่อเป็นการขจัดอุปสรรคดังกล่าว และเพื่อให้ประชาชนผู้สุจริตได้รับความคุ้มครอง กฎหมายจึงกำหนดให้ผู้แจ้งเหตุโดยสุจริตไม่มีความรับผิดชอบใดๆเลย

๑.๓ วิธีการแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัวอาจทำได้หลายลักษณะ

มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดวิธีการแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัวไว้อย่างเปิดกว้างหลายลักษณะ เช่น แจ้งด้วยวาจา หนังสือ โทรศัพท์ วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น อีเมล หรือ SMS หรือวิธีการอื่นใด เพื่อที่จะให้เหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวเข้าถึงการรับรู้ของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มากที่สุด

๑.๔ การทำบันทึกของพนักงานเจ้าหน้าที่หลังได้รับแจ้งเหตุ

ในระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินงานของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อพบเห็นหรือได้รับแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๖ ได้กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้งเหตุต้องบันทึกวัน เวลา รายละเอียด สถานที่เกิดเหตุ ชื่อผู้กระทำและผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ชื่อ ที่อยู่ของผู้แจ้ง และพฤติการณ์แห่งความรุนแรงในครอบครัวในกรณีฉุกเฉินพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องไปที่เกิดเหตุ และทำการระงับเหตุตามข้อ ๔ ก่อนแล้วจึงกลับมาบันทึก

๑.๕ การรับแจ้งนี้ยังไม่ใช่การร้องทุกข์

การรับแจ้งเหตุนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไประงับเหตุความรุนแรงในครอบครัวเบื้องต้นเท่านั้น จึงไม่ใช่การร้องทุกข์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ๒(๗)^๔ คดีความรุนแรงในครอบครัวจึงยังไม่เริ่มขึ้นเมื่อรับแจ้งเหตุ ดังนั้นพนักงานเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ (ที่มีฐานะเทียบเท่าพนักงานปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่) จึงยังไม่สามารถที่จะออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการบรรเทาทุกข์ตามมาตรา ๑๐ ได้

^๒ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖ วรรค ๒

^๓ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕

^๔ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ๒ (๗) บัญญัติว่า “คำร้องทุกข์ หมายความว่า การที่ผู้เสียหายได้กล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ ว่ามีผู้กระทำความผิดขึ้น จะรู้ตัวผู้กระทำความผิดหรือไม่ก็ตาม ซึ่งกระทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหาย และการกล่าวหาเช่นนั้นได้กล่าวโดยมีเจตนาจะให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษ”

๒. หน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่หลังจากได้รับแจ้งเหตุ

เมื่อได้รับแจ้งเหตุจากบุคคลที่พบเห็นหรือทราบการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ “ระงับเหตุ” เพื่อมิให้การกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมีผลเสียหายเกิดขึ้นหรือขยายออกไป การระงับเหตุนี้แยกพิจารณาได้ ๔ หัวข้อ คือ

๒.๑ วิธีการเข้าไประงับเหตุ

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พบการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือได้รับแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงตัวและชี้แจงต่อผู้กระทำความรุนแรง เพื่อขอให้ผู้กระทำความผิดยุติการกระทำโดยดี หากผู้กระทำความรุนแรงขัดขืน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ขอความช่วยเหลือจากเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเพื่อดำเนินการระงับเหตุ^๕

ในกรณีที่ความรุนแรงในครอบครัวเกิดในที่รโหฐาน เช่น บ้าน หรือเคหสถาน พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่เกิดเหตุนั้นเพื่อสอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว หรือบุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่นั้นเกี่ยวกับการกระทำที่ได้รับแจ้ง^๖ โดยระเบียบกระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อพบเห็นหรือได้รับแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๗ กำหนดว่า ก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะเข้าไปในสถานที่ดังกล่าว พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อเจ้าของหรือผู้ที่อยู่ในสถานที่นั้นๆ และแจ้งถึงสาเหตุของการเข้าไประงับเหตุความรุนแรงในครอบครัว

ถ้าเจ้าของหรือผู้ที่อยู่ในเคหสถานหรือสถานที่นั้นไม่ยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไป พนักงานเจ้าหน้าที่อาจเรียกให้ผู้แจ้งเหตุ ผู้กระทำ และผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวออกมาพบ หากบุคคลดังกล่าวไม่ยอมออกมาพบ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ขอความช่วยเหลือจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจให้ค้นและช่วยผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว

กรณีนี้เห็นได้ว่า ถ้ามีการใช้กำลังทางกายภาพ เช่น การช่วยยุติความรุนแรงในครอบครัว กรณีที่ผู้กระทำไม่เชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือการเข้าค้นและช่วยเหลือผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวในที่รโหฐาน พนักงานเจ้าหน้าที่จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ซึ่งถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจอยู่แล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่นั้นก็สามารดำเนินการได้ทันที แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ใช่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ การปฏิบัติหน้าที่ในที่เกิดเหตุควรมีพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจไปด้วย

๒.๒ การจัดให้มีการรักษาจากแพทย์

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พบเห็นผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวได้รับบาดเจ็บ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องจัดให้ผู้ถูกกระทำพบและรับการรักษาจากแพทย์

^๕ ระเบียบกระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อพบเห็นหรือได้รับแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๔

^๖ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖ วรรค ๒

๒.๓ การขอรับคำปรึกษาจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์

นอกจากการพบแพทย์เพื่อรักษาร่างกายแล้ว กฎหมายยังกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องจัดให้ผู้ถูกกระทำได้รับการช่วยเหลือทางจิตใจอีกด้วย กล่าวคือ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องจัดให้ผู้ถูกกระทำได้พบจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์

๒.๔ การบังคับมิให้เปิดเผยข้อมูลในครอบครัวต่อสาธารณชน

กฎหมายกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจอย่างมากในการแก้ไขและระงับเหตุความรุนแรงในครอบครัว ดังนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่จึงอยู่ในฐานะที่จะทราบข้อมูลในครอบครัว และเหตุการณ์ความรุนแรงต่างๆ ซึ่งอาจทำให้บุคคลในครอบครัวเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง กฎหมายจึงกำหนดห้ามมิให้บุคคลใด รวมทั้ง พนักงานเจ้าหน้าที่เปิดเผยข้อมูลในครอบครัวต่อสาธารณชน การฝ่าฝืนมาตรา ๙ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ มีโทษทางอาญา คือ จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๓. การจัดให้มีการร้องทุกข์

การรับแจ้งเหตุและการเข้าไประงับเหตุของพนักงานเจ้าหน้าที่นั้นเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมาย เพื่อยุติความรุนแรงเบื้องต้น แต่คดีความรุนแรงในครอบครัวเป็นคดีความผิดอาญาต่อส่วนตัว คดีจะเริ่มขึ้นก็ต่อเมื่อ “การร้องทุกข์” ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒๑ วรรค ๒

๓.๑ รูปแบบของการร้องทุกข์

หลังจากที่พนักงานเจ้าหน้าที่ระงับเหตุเบื้องต้นแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องจัดการเรื่องร้องทุกข์ ซึ่งการร้องทุกข์ในคดีความรุนแรงในครอบครัว สามารถทำได้สองแบบ คือ

รูปแบบที่หนึ่ง คือ ผู้เสียหายร้องทุกข์ด้วยตนเอง ผู้เสียหายที่ประสงค์จะดำเนินคดีมีสิทธิร้องทุกข์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การร้องทุกข์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา คือ การร้องทุกข์ต่อ “พนักงานสอบสวน” ดังนั้น เมื่อผู้เสียหายประสงค์จะดำเนินคดี พนักงานเจ้าหน้าที่จึงต้องจัดให้ผู้เสียหายได้เข้าพบพนักงานสอบสวนทันที

ในกรณีเร่งด่วน พนักงานเจ้าหน้าที่จะจัดบันทึกเสียเองและรีบส่งไปยังพนักงานสอบสวนก็ได้ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่จะจัดแจ้งพฤติการณ์อันเป็นประโยชน์ของพนักงานสอบสวนก็ได้

รูปแบบที่สอง คือ พนักงานเจ้าหน้าที่ร้องทุกข์แทน พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖ วรรค ๒ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถร้องทุกข์แทนผู้เสียหายได้ เมื่อผู้เสียหายไม่อยู่ในวิสัยหรือไม่มีโอกาสที่จะร้องทุกข์ได้ด้วยตนเอง บทบัญญัติดังกล่าวเป็นกฎหมายพิเศษที่ใช้เฉพาะกับการร้องทุกข์ในคดีความรุนแรงในครอบครัวเท่านั้น เพราะผู้มีสิทธิร้องทุกข์ตามกฎหมาย คือ “ผู้เสียหาย” เท่านั้น

การใช้สิทธิร้องทุกข์แทนผู้เสียหายโดยพนักงานเจ้าหน้าที่นั้นเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะเป็นกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงเจตนาดำเนินคดีแทนผู้เสียหายที่ไม่อยู่ในวิสัยหรือโอกาสที่จะดำเนินการได้ ดังนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่จึงไม่สามารถร้องทุกข์แทนผู้เสียหายโดยขัดเจตนาของผู้เสียหายได้ ตัวอย่างเช่น

กรณีที่ผู้เสียหายแสดงความประสงค์จะร้องทุกข์ แต่ผู้เสียหายที่ไม่อยู่ในวิสัยหรือโอกาสที่จะดำเนินการได้ เช่น ต้องรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถร้องทุกข์แทนผู้เสียหายได้^๗ กรณีที่ผู้เสียหายไม่ได้แสดงความประสงค์จะร้องทุกข์ไว้ เช่น ผู้เสียหายหมดสติ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องจัดให้มีการรักษาพยาบาล โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่มีอำนาจร้องทุกข์แทนผู้เสียหาย ต้องรอให้ผู้เสียหายมีสติสัมปชัญญะเพียงพอก่อน จึงจะเริ่มสอบถามเจตนาของผู้เสียหายและดำเนินการร้องทุกข์แทนผู้เสียหายต่อไป นอกจากนี้การร้องทุกข์ที่เน้นเข้าไปก็ไม่มีผลเสียหาย เนื่องจากกฎหมายกำหนดอายุความพิเศษสำหรับคดีความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งอายุความร้องทุกข์ ๓ เดือนจะเริ่มนับเมื่อผู้เสียหายอยู่ในวิสัยและโอกาสที่จะร้องทุกข์ได้

กรณีที่ผู้เสียหายไม่ได้ประสงค์จะร้องทุกข์ แต่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าควรดำเนินการคดีกรณีดังกล่าวเป็นกรณีที่เจตนาของผู้เสียหายขัดกันกับเจตนาของพนักงานเจ้าหน้าที่ จึงต้องถือเจตนาของผู้เสียหายเป็นสำคัญ ดังนั้น หลังจากยุติเหตุการณ์รุนแรงแล้ว หากผู้เสียหายไม่ประสงค์ร้องทุกข์ดำเนินคดี พนักงานเจ้าหน้าที่ก็ไม่สามารถร้องทุกข์แทนผู้เสียหายได้ เพราะเป็นการกระทำที่ขัดกับเจตนาของผู้เสียหาย

๓.๒ ผลของการร้องทุกข์และไม่ร้องทุกข์

คดีอาญาจะเริ่มขึ้นเมื่อมีการร้องทุกข์ ไม่ว่าจะเป็นการร้องทุกข์โดยผู้เสียหายหรือโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการตามความประสงค์ของผู้เสียหาย พนักงานสอบสวนเริ่มมีอำนาจสอบสวนและเมื่อสอบสวนเสร็จก็ต้องส่งให้พนักงานอัยการเพื่อฟ้องคดีอาญาต่อศาลภายใน ๔๘ ชั่วโมง นับแต่ได้ตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว^๘ แต่ผู้เสียหายมีสิทธิที่จะถอนคำร้องทุกข์ หรือยอมความได้ตลอดเวลาจนกระทั่งก่อนศาลฎีกาพิพากษา^๙

นอกจากนี้เมื่อมีการร้องทุกข์แล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ “ชั้นผู้ใหญ่” (ที่เทียบเท่ากับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่) จึงจะเริ่มมีอำนาจออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการบรรเทาทุกข์ตาม มาตรา ๑๐ เช่น การออกคำสั่งห้ามผู้กระทำความรุนแรงเข้าไปในที่อยู่อาศัย การกำหนดให้จ่ายเงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ เป็นต้น ดังนั้นหากไม่มีการร้องทุกข์ พนักงานเจ้าหน้าที่ “ชั้นผู้ใหญ่” ก็ไม่มีอำนาจออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการบรรเทาทุกข์ได้ หากผู้เสียหายไม่ประสงค์จะร้องทุกข์ พนักงานเจ้าหน้าที่จะร้องทุกข์แทนไม่ได้ เพราะขัดเจตนาผู้เสียหาย พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องแจ้งเรื่องราวต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐานในการเข้าระงับเหตุความรุนแรงในครอบครัวครั้งนั้น ณ สถานีตำรวจท้องที่เกิดเหตุและคัดสำเนาบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐาน^{๑๐} เมื่อไม่มีการร้องทุกข์ในคดีความรุนแรงในครอบครัวซึ่งถือว่าเป็นคดีอันยอมความได้ คดีอาญาก็จะไม่เริ่มขึ้น พนักงานสอบสวนไม่มีอำนาจดำเนินคดี

^๗ ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อพบเห็นหรือได้รับแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๑ วรรค ๒

^๘ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๘

^๙ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๕ วรรค ๒

^{๑๐} ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อพบเห็นหรือได้รับแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๔

๓.๓ อายุความการร้องทุกข์

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๖ กำหนดอายุความร้องทุกข์กรณีความผิดต่อส่วนตัว (ความผิดอันยอมความได้) ไว้ภายใน ๓ เดือน นับแต่รู้เรื่องและรู้ตัวผู้กระทำความผิด ซึ่งถ้าผู้เสียหายไม่ร้องทุกข์ภายในอายุความ ๓ เดือน ดังกล่าว ผลก็คือคดีขาดอายุความ เพราะสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับอัยการฟ้องคดีไม่ได้ศาลก็จะลงโทษไม่ได้

อย่างไรก็ตาม ในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดการเริ่มนับอายุความร้องทุกข์ไว้เป็นพิเศษ กล่าวคือ คดีความรุนแรงในครอบครัวจะขาดอายุความภายใน ๓ เดือน นับแต่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวอยู่ในวิสัยและมีโอกาสที่จะแจ้งเหตุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน

๔. การออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการบรรเทาทุกข์

เมื่อมีการร้องทุกข์แล้ว พนักงานสอบสวนจะเป็นผู้รับผิดชอบในการสอบสวนคดีอาญาสำหรับคดีความรุนแรงในครอบครัว ส่วนพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ยังคงมีบทบาทสำคัญในเรื่องการสนับสนุนและประสานงานกับพนักงานสอบสวนระหว่างการดำเนินคดีอยู่สองประการ กล่าวคือ การออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการบรรเทาทุกข์ ตามมาตรา ๑๐ และการเป็นผู้จัดให้มีการไกล่เกลี่ยโดยผู้ประนีประนอมตามมาตรา ๑๖^{๑๑}

ในเรื่องการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการบรรเทาทุกข์ตามมาตรา ๑๐ ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีมอบหมายและมีตำแหน่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่มีอำนาจออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว โดยการออกคำสั่งดังกล่าวพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถใช้ดุลยพินิจออกได้ แม้บุคคลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงจะไม่ได้ร้องขอก็ตาม อย่างไรก็ตามการออกคำสั่งดังกล่าวจะสามารถกระทำได้เมื่อมีการร้องทุกข์แล้วเท่านั้น เพราะมาตรา ๑๐ ได้อ้างอิงไปถึงการร้องทุกข์ตามมาตรา ๘^{๑๒}

กฎหมายกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกคำสั่งใดๆ ที่จำเป็นและสมควร โดยมาตรา ๑๐ ได้กำหนดตัวอย่างของคำสั่งบรรเทาทุกข์ไว้ เช่น

- การให้ผู้กระทำความรุนแรงเข้ารับการรักษาจากแพทย์
- การให้ผู้กระทำความรุนแรงชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เบื้องต้นตามสมควรแก่ฐานะ
- การออกคำสั่งห้ามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้าไปในที่พำนักของครอบครัว หรือเข้าใกล้ตัวบุคคลในครอบครัว
- คำสั่งกำหนดวิธีการดูแลบุตร

เมื่อคำสั่งดังกล่าวเป็นเพียงตัวอย่าง พนักงานเจ้าหน้าที่จึงสามารถกำหนดคำสั่งอื่นๆ นอกจากตัวอย่างนี้ได้ เช่น การออกคำสั่งห้ามมิให้ผู้กระทำความรุนแรงดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นต้น

การออกคำสั่งนั้นต้องอยู่บนพื้นฐานของความจำเป็นและสมควร และเมื่อออกคำสั่งแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องส่งให้ศาลรับรองภายใน ๔๘ ชั่วโมง นับแต่ออกคำสั่ง โดยศาลมีสิทธิปรับปรุงแก้ไขคำสั่งเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับคำสั่งนั้นได้

^{๑๑} พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๖

^{๑๒} พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐

ผู้มีส่วนได้เสียกับคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือของศาลสามารถยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อศาล เพื่อให้ศาลทบทวนคำสั่งได้ภายในสามสิบวันนับแต่ทราบคำสั่ง

ผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

๕. การยุติคดีโดยประนีประนอมยอมความและไกล่เกลี่ย

คดีความรุนแรงในครอบครัวเป็นคดีอันยอมความได้ และไม่ว่าคดีจะอยู่ในชั้นพนักงานสอบสวน อัยการ หรือชั้นศาล มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้ศาลพยายามเปรียบเทียบให้คู่ความได้ยินยอมกัน โดยมุ่งถึงความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันในครอบครัวเป็นสำคัญ

เมื่อพนักงานสอบสวนดำเนินคดีหลังจากที่มีการร้องทุกข์แล้ว บทบาทที่สำคัญอีกประการหนึ่งของพนักงานเจ้าหน้าที่นอกเหนือจากการออกคำสั่งบรรเทาทุกข์ตามมาตรา ๑๐ ก็คือ บทบาทของการประสานงานเพื่อให้เกิดการไกล่เกลี่ยโดยผู้ประนีประนอม

มาตรา ๑๖ กำหนดให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่อาจตั้งผู้ประนีประนอม ซึ่งประกอบด้วย บุคคลหรือคณะซึ่งเป็นบิดา มารดา ผู้ปกครอง ญาติของคู่ความหรือบุคคลที่พนักงานเจ้าหน้าที่ เห็นสมควร เพื่อให้คำปรึกษาช่วยเหลือ ไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ยินยอมกัน นอกจากนี้พนักงานเจ้าหน้าที่อาจประสานให้นักสังคมสงเคราะห์หรือบุคคลอื่นใดเป็นผู้ดำเนินการก็ได้

ในระหว่างสอบสวน ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะยอมความ หรือถอนคำร้องทุกข์ในความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัว หรือคู่กรณีมีความประสงค์จะยอมความกัน ในกรณีผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๕ และเป็นกรรมเดียวกับข้อกล่าวหาว่าการกระทำความรุนแรงในครอบครัว และเป็นบทที่มีโทษสูงสุด และผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวรับที่จะปฏิบัติตามเงื่อนไข ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ เช่น การกำหนดต้องให้เข้าฟื้นฟู บำบัดรักษาคุมประพฤติ ผู้กระทำความรุนแรงให้ผู้กระทำชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ ทำงานบริการสาธารณะ ละเว้นการกระทำอันเป็นเหตุให้เกิดการใช้ความรุนแรงในครอบครัวหรือทำทัณฑ์บนไว้ แต่ต้องมีระยะเวลาในการปฏิบัติ ตามเงื่อนไขไม่เกินอายุความฟ้องร้องในความผิดนั้น ก็ให้พนักงานสอบสวนจัดทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้น ก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ เพื่อให้ผู้ต้องหาปฏิบัติตามภายในระยะเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินกว่าอายุความฟ้อง

เมื่อทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นแล้ว ให้พนักงานสอบสวนส่งสำเนาให้ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่มีเขตอำนาจและพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อติดตามผลการปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นดังกล่าว หากคดีดังกล่าวอยู่ระหว่างการขอผิดฟ้องก็แจ้งให้ศาลที่อนุญาตให้ผิดฟ้องทราบด้วย

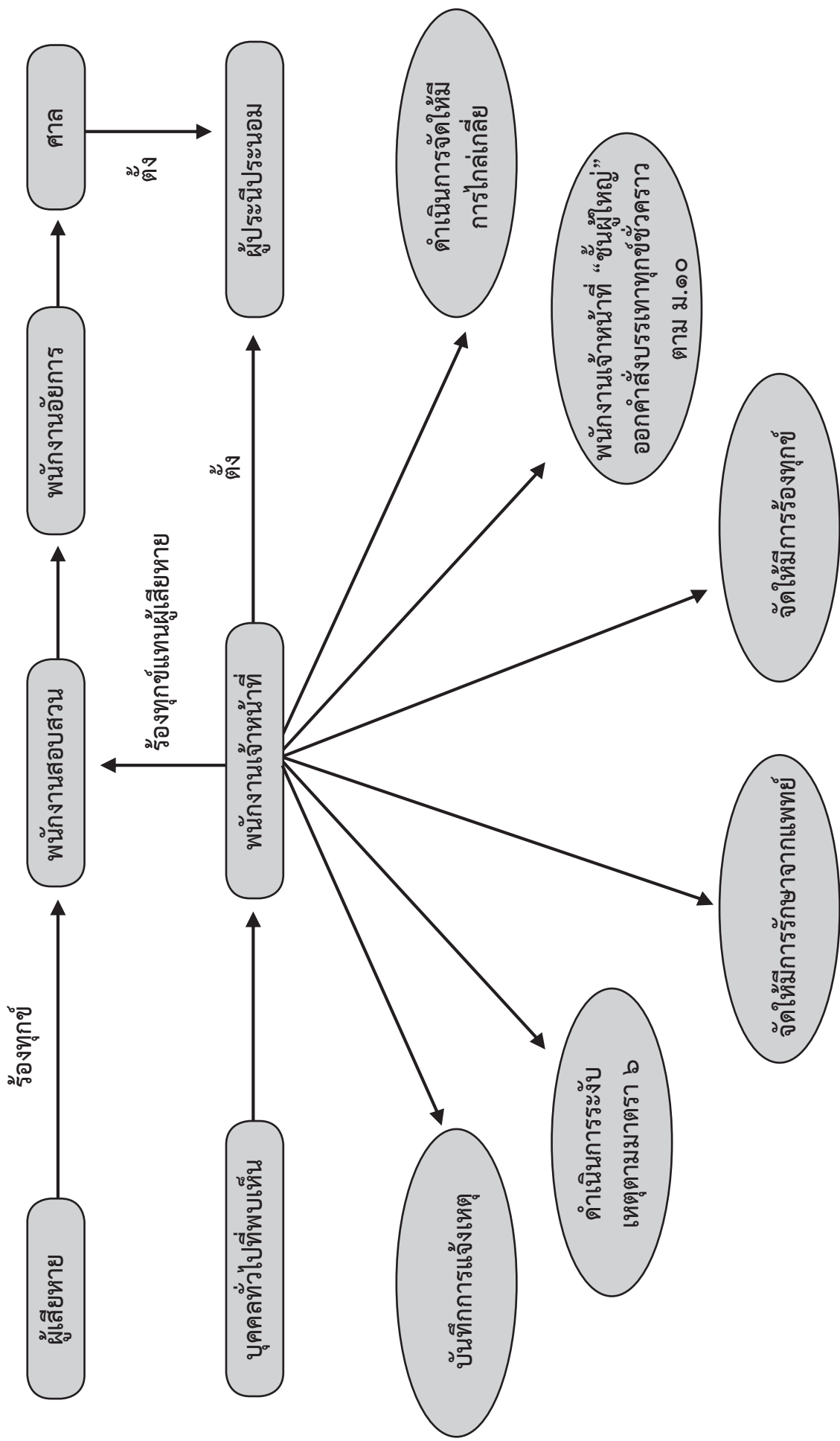
ถ้าผู้กระทำปฏิบัติตามหน้าที่ที่กำหนดในข้อตกลงได้ครบถ้วน เงื่อนไขการยอมความก็สำเร็จ พนักงานเจ้าหน้าที่จะรายงานต่อพนักงานสอบสวนถ้าคดียังอยู่ที่พนักงานสอบสวน หรือรายงานต่อพนักงานอัยการ หากคดีอยู่ที่พนักงานอัยการ หรือรายงานต่อพนักงานอัยการและศาลหากคดีอยู่ที่ศาล เพื่อให้ยุติคดีต่อไป^{๑๓}

ถ้าผู้กระทำไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่กำหนดในบันทึกข้อตกลงพนักงานเจ้าหน้าที่จะเป็นผู้ประสานงาน เรียกประชุมปรึกษาหารือกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อค้นหาปัจจัยที่เป็นอุปสรรคปัญหา ซึ่งทำให้ไม่สามารถ ปฏิบัติตามข้อตกลงหรือฝ่าฝืนข้อตกลงนั้น แล้วทบทวนปรับข้อตกลงสมานฉันท์ใหม่ ถ้าไม่อาจตกลงกันได้ หรือไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงอีก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่อพนักงานสอบสวนหรืออัยการเพื่อยกคดีขึ้น ฟ้องต่อไป ^{๑๔}

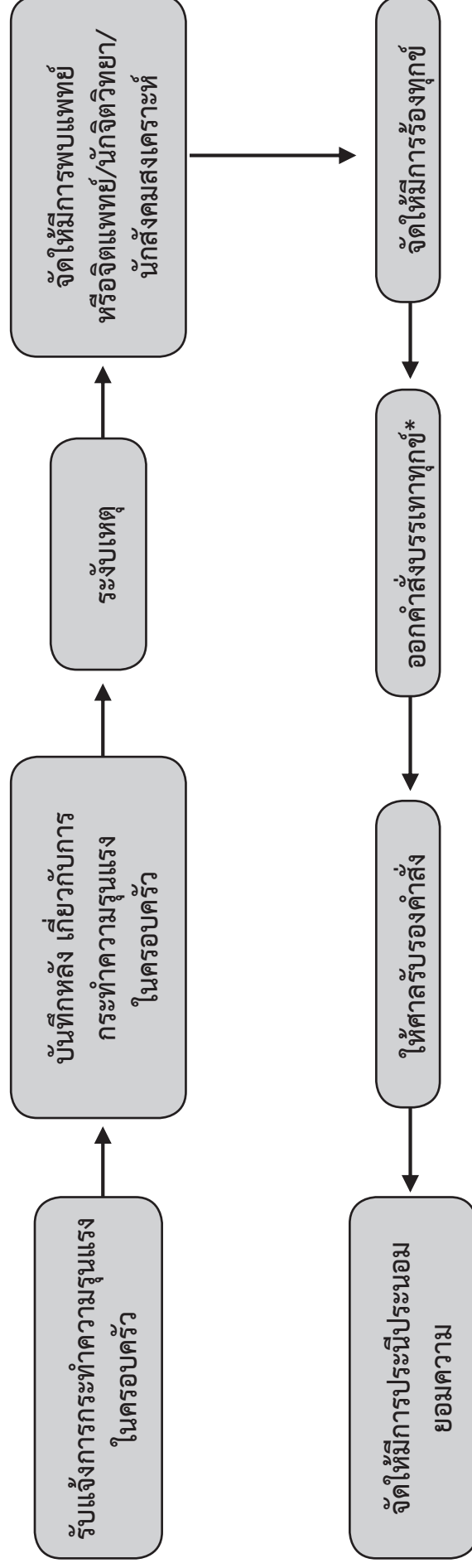
^{๑๓} ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการทำการบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอม ความถอนคำร้องทุกข์ในชั้นสอบสวน พ.ศ.๒๕๕๑ ข้อ ๑๐ วรรค ๑

^{๑๔} พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๒ วรรค ๒, และระเบียบกระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความถอนคำร้องทุกข์ในชั้นสอบสวน พ.ศ.๒๕๕๑ ข้อ ๑๐ วรรค

แผนผังการดำเนินงานด้านความรุนแรงในครอบครัว (คืออาญาอันยอมความไม่ได้)

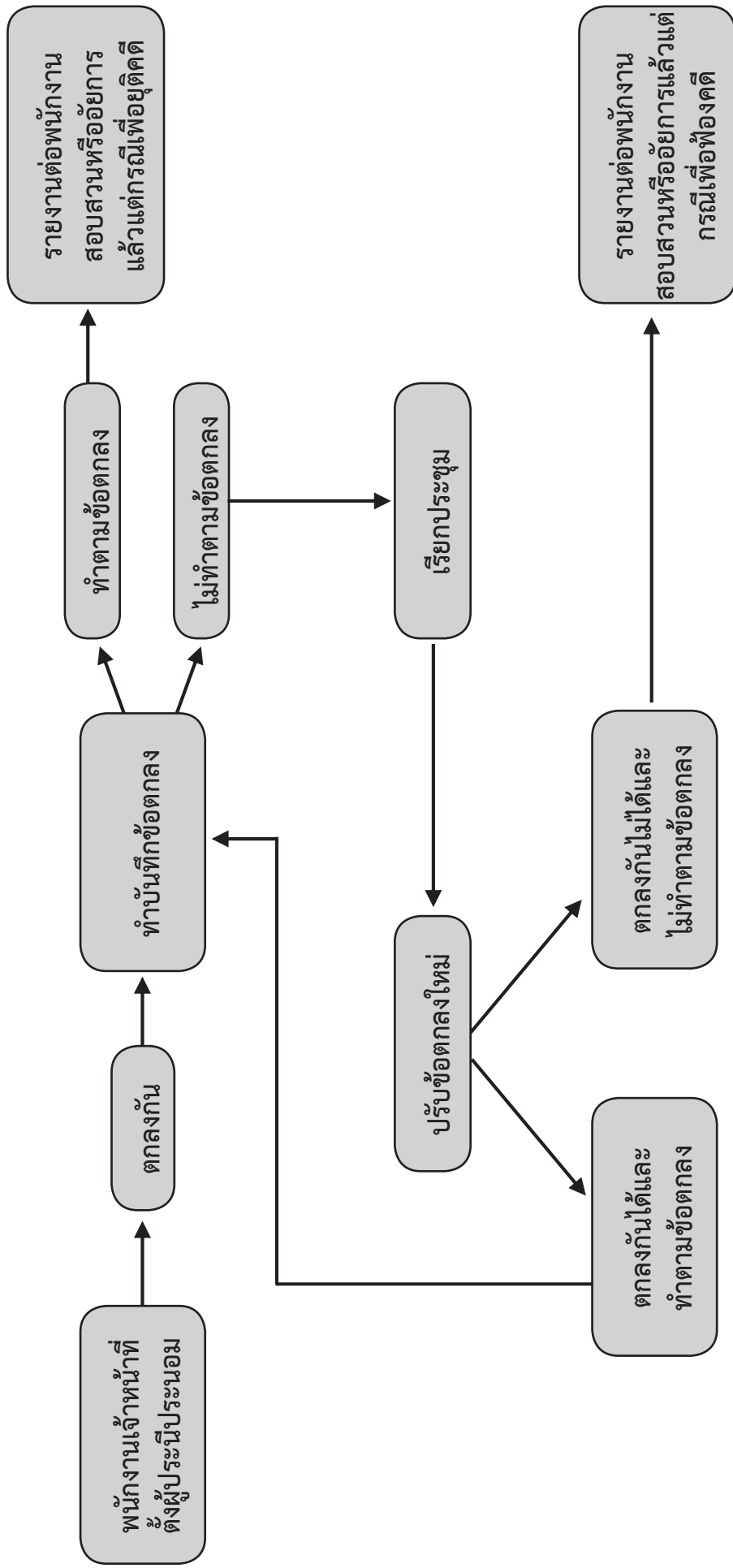

แผนผังการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

* เฉพาะพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีมอบหมายและที่มิได้ทำพยานหลักฐานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่

แผนผังการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการยุติคดีโดยประนีประนอมความและไกล่เกลี่ย

หมายเหตุ คดีอยู่ในชั้นพนักงานสอบสวน อัยการ หรือชั้นศาลก็สามารถสามารถประนีประนอมความได้

การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดลักษณะพิเศษของพนักงานสอบสวน และลักษณะพิเศษของการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้ดังต่อไปนี้

๑. ลักษณะพิเศษของพนักงานสอบสวน

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้มีพนักงานสอบสวน ๒ ประเภท คือ

๑. ในเขตท้องที่ที่รัฐมนตรีมอบหมาย พนักงานสอบสวน คือ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี

๒. ในเขตท้องที่อื่น ๆ ที่รัฐมนตรีไม่ได้มอบหมาย พนักงานสอบสวน คือ พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๒. ลักษณะพิเศษในเรื่องบทบาทอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฯ

ไม่ว่าจะเป็นพนักงานสอบสวนประเภทใด อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฯ จะเหมือนกัน ซึ่งสามารถแบ่งแยกได้เป็น ๕ ลักษณะ คือ

- (๑) หน้าที่รับคำร้องทุกข์
- (๒) หน้าที่เกี่ยวกับการสอบสวน
- (๓) หน้าที่เกี่ยวกับการประนีประนอมยอมความ
- (๔) หน้าที่เกี่ยวกับมาตรการหรือวิธีการบรรเทาทุกข์
- (๕) หน้าที่ปฏิบัติต่อสำนวนการสอบสวนและการสั่งฟ้อง

(๑) หน้าที่รับคำร้องทุกข์

พนักงานเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องทุกข์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การร้องทุกข์ดังกล่าวเป็นการร้องทุกข์โดย “ผู้เสียหาย” ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา นอกจากนี้พระราชบัญญัติฯ ยังกำหนดผู้มีอำนาจร้องทุกข์อีกประเภทหนึ่ง คือ พนักงานเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวไม่อยู่ในวิสัยหรือโอกาสที่จะร้องทุกข์ได้ด้วยตนเอง พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจร้องทุกข์แทนได้ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖

เนื่องจากความผิดฐานกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นความผิดอันยอมความได้ การดำเนินคดีดังกล่าวจะต้องมีการ “ร้องทุกข์” เสียก่อน ดังนั้นบุคคลอื่นที่มีใจผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว และมีใจพนักงานเจ้าหน้าที่จึงไม่มีอำนาจร้องทุกข์ในคดีความรุนแรงในครอบครัว ดังนั้นพนักงานสอบสวนจึงมีหน้าที่รับคำร้องทุกข์จากบุคคลเพียง ๒ ประเภทเท่านั้น คือ ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือพนักงานเจ้าหน้าที่

เมื่อได้รับคำร้องทุกข์ พนักงานสอบสวนมีหน้าที่ดำเนินการดังต่อไปนี้ (ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘ ถึง ๑๓)

(๑) บันทึกคำร้องทุกข์

(๒) แจ้งให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวทราบถึงกระบวนการสอบสวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวว่ามีจุดมุ่งหมายที่จะประสานความสัมพันธ์ในครอบครัว และการให้ความคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและการดูแลบุตร

(๓) แจ้งให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวทราบถึงสิทธิในการได้รับการเยียวยาความเสียหายจากผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว สิทธิที่จะได้รับค่าทดแทนจากรัฐและสิทธิในการได้รับความคุ้มครองปลอดภัย

(๔) แจ้งให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวทราบถึงมาตรการในการประชุมกลุ่มครอบครัวและแนวทางและแนวทางการประสานความสัมพันธ์ในครอบครัว

(๕) บันทึกการแจ้งสิทธิตามข้อ ๒, ๓, ๔ ไว้เป็นส่วนหนึ่งของบันทึกการร้องทุกข์ และในกรณีผู้ร้องทุกข์ไม่ใช่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ให้พนักงานสอบสวนแจ้งสิทธิตามข้อ ๒ ข้อ ๓ และ ข้อ ๔ แก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวก่อนสอบปากคำ

(๖) ออกหลักฐานการรับคำร้องทุกข์ให้แก่ผู้ร้องทุกข์เพื่อประโยชน์ในการติดตามคดี

(๗) ดำเนินการสอบสวนโดยไม่ชักช้า แม้ว่าพนักงานสอบสวนจะไม่แน่ใจว่าเป็นความผิดฐานกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือไม่

(๘) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด

(๙) ประสานกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในกรณีที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์เพื่อทำบันทึกข้อตกลงตามพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๑๒

(๑๐) จัดให้มีคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษในความผิดอื่น หากสอบสวนแล้วพบว่ามี การกระทำความผิดตามกฎหมายอื่นด้วย

- ในกรณีความผิดอื่นนั้นเป็นกรรมเดียวกับความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัวให้พนักงานสอบสวนรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนเดียวกับความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัว
- ในกรณีความผิดอื่นนั้นอัตราโทษสูงกว่าและอยู่นอกเขตอำนาจของพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานสอบสวนที่มีเขตอำนาจต่อไป

ทั้งนี้ พนักงานสอบสวนต้องคำนึงถึงการนับอายุความร้องทุกข์ในความผิดฐานกระทำการอันเป็นความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งแตกต่างจากอายุความร้องทุกข์ในความผิดอันยอมความได้ทั่วไป กล่าวคือในความผิดฐานการกระทำการอันเป็นความรุนแรงในครอบครัวเป็นความผิดอันยอมความได้รูปแบบพิเศษ ซึ่งพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๗ กำหนดให้ผู้เสียหายต้องร้องทุกข์ภายใน ๓ เดือน เริ่มนับตั้งแต่วันที่ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว (ผู้เสียหาย) อยู่ใน “วิสัย” และ “มีโอกาส” ที่จะแจ้งหรือร้องทุกข์ได้ มิเช่นนั้นจะขาดอายุความ

- วิสัย หมายความว่า ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวมีสภาพร่างกายหรือจิตใจที่สามารถร้องทุกข์หรือแจ้งความ
- โอกาส หมายความว่า ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการที่จะร้องทุกข์หรือแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ดังนั้น ผู้เสียหายที่ร้องทุกข์คดีความรุนแรงในครอบครัวจะต้องดำเนินคดีการร้องทุกข์ภายใน ๓ เดือน นับตั้งแต่วันที่ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวอยู่ในวิสัยหรือมีโอกาสที่จะร้องทุกข์ได้ มิเช่นนั้นคดีจะขาดอายุความ

(๒) หน้าที่เกี่ยวกับการสอบสวน

โดยหลักการแล้วการสอบสวนและการฟ้องคดีการกระทำการอันเป็นการกระทำความรุนแรงในครอบครัวต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายใน ๔๘ ชั่วโมง นับแต่ได้ตัวผู้กระทำความผิด เช่นเดียวกับคดีที่อยู่ในเขตอำนาจศาลแขวง หากมีความจำเป็นสามารถผลิตฟ้องได้ไม่เกิน ๓ ครั้ง ครั้งละไม่เกิน ๖ วัน โดยให้นับบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับโดยอนุโลม (พระราชบัญญัติฯ มาตรา ๘)

ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๘ และระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ศ. ๒๕๕๑ พนักงานสอบสวนมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๒.๑) หน้าที่ทั่วไปของการสอบสวน

- ๑) ต้องกระทำการสอบสวนด้วยความรวดเร็ว ต่อเนื่องและเป็นธรรม
- ๒) พนักงานสอบสวนมีหน้าที่แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งข้อเท็จจริงทั้งปวงเกี่ยวกับการกระทำความผิด
- ๓) พนักงานสอบสวนมีหน้าที่รวบรวมพยานหลักฐานให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีในกรณีผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวรับสภาพ พนักงานสอบสวนไม่ต้องรวบรวมพยานหลักฐาน แต่ให้แนบรายงานข้อเท็จจริงตามข้อ ๑ ไว้ในสำนวน

(๒.๒) หน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการสอบปากคำ

๑) ก่อนสอบปากคำผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการดังต่อไปนี้

- แจ้งให้จิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอทราบถึงวันนัดถามปากคำ

- แจ้งแก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวให้ทราบถึงกระบวนการในการดำเนินคดีอาญาฐานกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว และสิทธิที่จะได้รับการเยียวยาความเสียหายหรือการบรรเทาทุกข์เบื้องต้น สิทธิในการมีล่ามกระบวนการทำบันทึกข้อตกลงและเงื่อนไข รวมถึงผลของการยอมความ ถอนคำร้องทุกข์ หรือถอนฟ้อง

- แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขออนุญาตให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรไทยได้ชั่วคราวระหว่างการดำเนินคดีตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือกฎหมายอื่นกำหนด หากผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นบุคคลต่างด้าวและประสงค์จะร้องขอผ่อนผัน

๒) ในการสอบปากผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พนักงานสอบสวนต้องจัดให้มีจิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ถูกผู้กระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอร่วมอยู่ด้วยในขณะสอบปากคำเพื่อให้คำปรึกษา ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนให้พนักงานสอบสวนทำการสอบปากคำไปโดยไม่มีบุคคลดังกล่าวได้ แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอบบุคคลดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวน

๓) ในกรณีที่พนักงานสอบสวนเห็นสมควร หรือได้รับการร้องขอจากผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พนักงานสอบสวนอาจสอบปากคำผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวในสถานที่ที่เหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้ผู้อื่นล่วงรู้ แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอบบุคคลดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวน

๔) การสอบปากคำผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวซึ่งมีอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ในวันสอบปากคำให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๓๓ ทวิ และมาตรา ๑๓๓ ตริ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๕) การสอบปากคำผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวซึ่งเป็นผู้หญิง และเป็นการกระทำความรุนแรงที่เกี่ยวกับเพศ ให้พนักงานสอบสวนซึ่งเป็นผู้หญิงเป็นผู้สอบปากคำ เว้นแต่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวยินยอมหรือเหตุจำเป็นอย่างอื่น และให้บันทึกความยินยอมหรือเหตุจำเป็นไว้

๖) การสอบปากคำผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวและผู้ร่วมกระทำความผิดอื่น ในฐานะผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔, ๑๓๔/๑, ๑๓๔/๒, ๑๓๔/๓, ๑๓๔/๔ และมาตรา ๑๓๕

(๒.๓) หน้าที่เกี่ยวกับการตรวจพยานหลักฐาน

๑) การตรวจตัวผู้หญิงที่เป็นผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว หรือผู้ร่วมกระทำผิดอื่น ให้พนักงานสอบสวนจัดให้เจ้าพนักงานซึ่งเป็นผู้หญิง เป็นผู้ตรวจ ทั้งนี้บุคคลดังกล่าวอาจร้องขอให้ผู้อื่นมาอยู่ด้วยในขณะที่ตรวจก็ได้

๒) พนักงานสอบสวนมีอำนาจสั่งให้ทำการตรวจพิสูจน์บุคคล วัตถุ หรือเอกสาร โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ได้

(๒.๔) หน้าที่เกี่ยวกับการจับ ควบคุม ปล่อยชั่วคราว

๑) พนักงานสอบสวนมีอำนาจจับตามหลักเกณฑ์แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา

๒) การควบคุมและปล่อยชั่วคราวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวให้เป็นไปตามหลัก เกณฑ์ที่กำหนดในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กฎกระทรวง และข้อบังคับประธานศาลฎีกา โดยพนักงานสอบสวนอาจกำหนดเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อความปลอดภัยของผู้ถูกระทำด้วย ความรุนแรงในครอบครัวและความเสี่ยงที่จะเกิดการกระทำรุนแรงซ้ำ โดยถือว่าเป็นเงื่อนไขในการป้องกันการ ก่อเหตุร้าย

๓) ในการจับ ควบคุม และปล่อยชั่วคราวบุคคลที่อายุเกิน ๗ ปีบริบูรณ์ พนักงาน สอบสวนต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชน และครอบครัว

(๒.๕) หน้าที่งดเว้นจากการกระทำระหว่างการสอบสวน

๑) ห้ามมิให้พนักงานสอบสวนจัดหรือยินยอมให้ผู้อื่นจัดให้มีการแถลงข่าวการกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัว โดยนำตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัวมาแถลงข่าวหรือปรากฏตัวต่อสื่อมวลชนเพื่อให้ข่าว

๒) ห้ามมิให้พนักงานสอบสวนจัดให้มีการชี้ตัว หรือทำแผนประทุษกรรมประกอบ คำรับสารภาพในที่สาธารณะหรือเปิดเผย

๓) พนักงานสอบสวนต้องห้ามมิให้เปิดเผยข้อเท็จจริงที่ได้จากสำนวนการสอบสวน คดีการกระทำรุนแรงในครอบครัวแก่ผู้ใด ซึ่งมีใ้ผู้เกี่ยวข้องกับการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว เว้นแต่เป็นเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีหรือเจ้าพนักงานในการยุติธรรม

(๓) หน้าที่เกี่ยวกับมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์

๑) เมื่อมีข้อเท็จจริงหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวอาจถูกกระทำรุนแรงซ้ำ ให้พนักงานสอบสวนร้องขอต่อศาลหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อพิจารณาออกคำสั่งตามมาตรา ๑๐ และ ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติฯ

๒) เพื่อลดความเสี่ยงในการกระทำความผิดซ้ำ พนักงานสอบสวนมีอำนาจยื่นคำร้องขอต่อศาลเพื่อขอให้ศาลออกคำสั่งให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการรักษาจากแพทย์ หรือออกคำสั่งห้ามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้าไปในที่พำนักของครอบครัวหรือเข้าใกล้ตัวบุคคลใดในครอบครัว หรือกำหนดวิธีการดูแลบุตร

๓) พนักงานสอบสวนมีอำนาจยื่นคำร้องขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้พิจารณาออกคำสั่งให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์แก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว โดยแนบบันทึกลักษณะที่เกี่ยวกับสภาพความเสียหายพร้อมกับคำร้องขอ

(๔) หน้าที่เกี่ยวกับการประนีประนอมยอมความ

๑) ในกรณีที่มีการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์ ให้พนักงานสอบสวนจัดให้มีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือก่อนการถอนคำร้องทุกข์ และกำหนดวิธีการบรรเทาทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๑๒ เช่น กำหนดให้ใช้วิธีการฟื้นฟู บำบัดรักษา คุ้มครองประพฤติกผู้กระทำความผิดให้ผู้กระทำความผิดชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ ทำงานบริการสาธารณะ ละเว้นการกระทำอันเป็นเหตุให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว หรือการทำทัณฑ์บนมาเป็นเงื่อนไขในการปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงโดยอาจรับฟังความคิดเห็นจากผู้เสียหายหรือบุคคลในครอบครัวด้วยก็ได้

- หากผู้ต้องหาปฏิบัติตามเงื่อนไขในบันทึกข้อตกลง จึงให้มีการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์
- หากผู้ต้องหาไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในบันทึกข้อตกลง ให้พนักงานสอบสวนยกคดีขึ้นดำเนินการต่อไป

อนึ่ง เพื่อให้ได้ข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้อง ให้พนักงานสอบสวนประสานงานกับพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อเตรียมการจัดประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องระหว่างผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวกับผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว

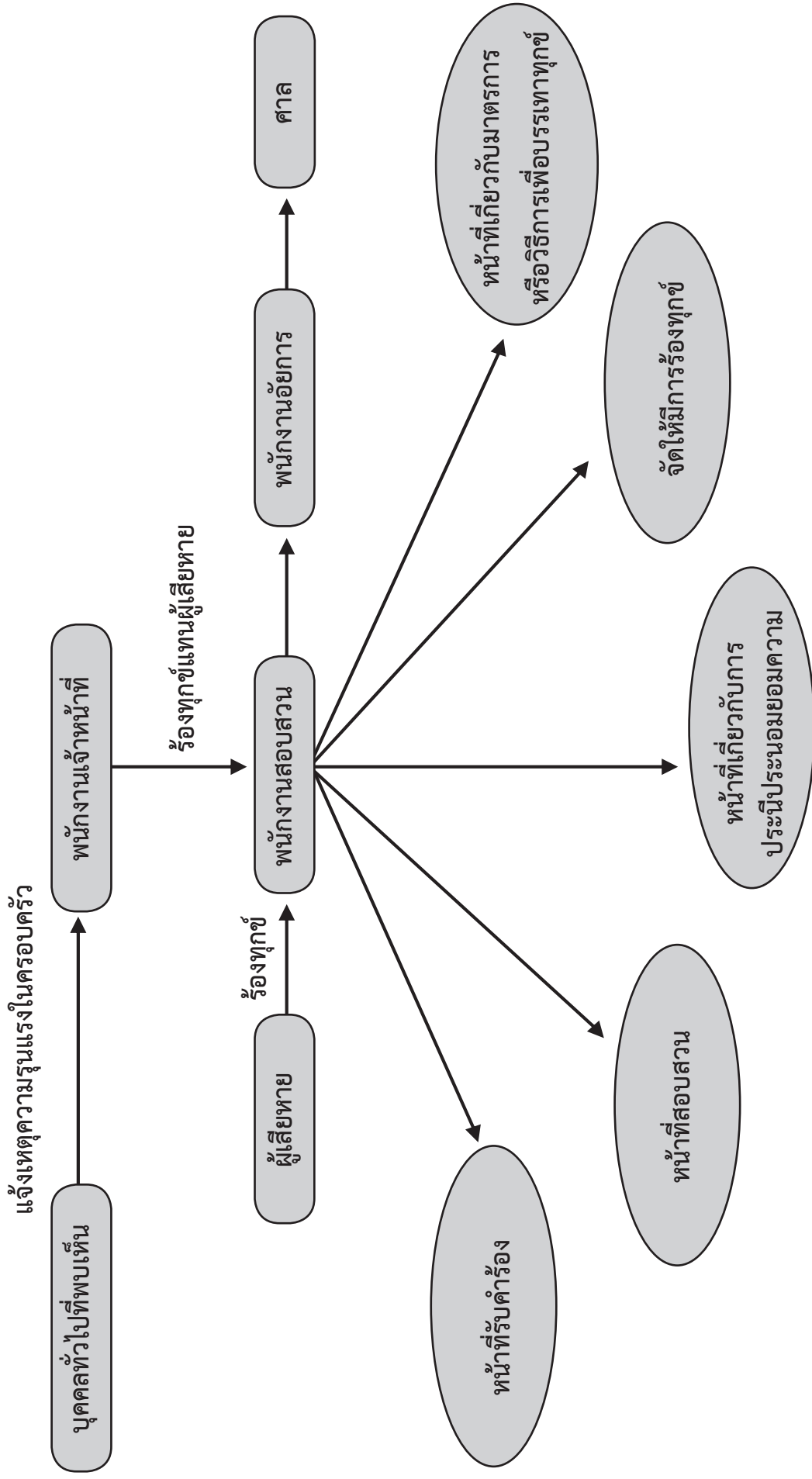
๒) บันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ หรือก่อนการถอนคำร้องทุกข์ให้พนักงานสอบสวนแนบไว้ในสำนวนการสอบสวน

๓) ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบจัดเก็บรวบรวมสถิติคดีเกี่ยวกับการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว เพื่อเข้าสู่ระบบข้อมูลตามที่กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวกำหนด

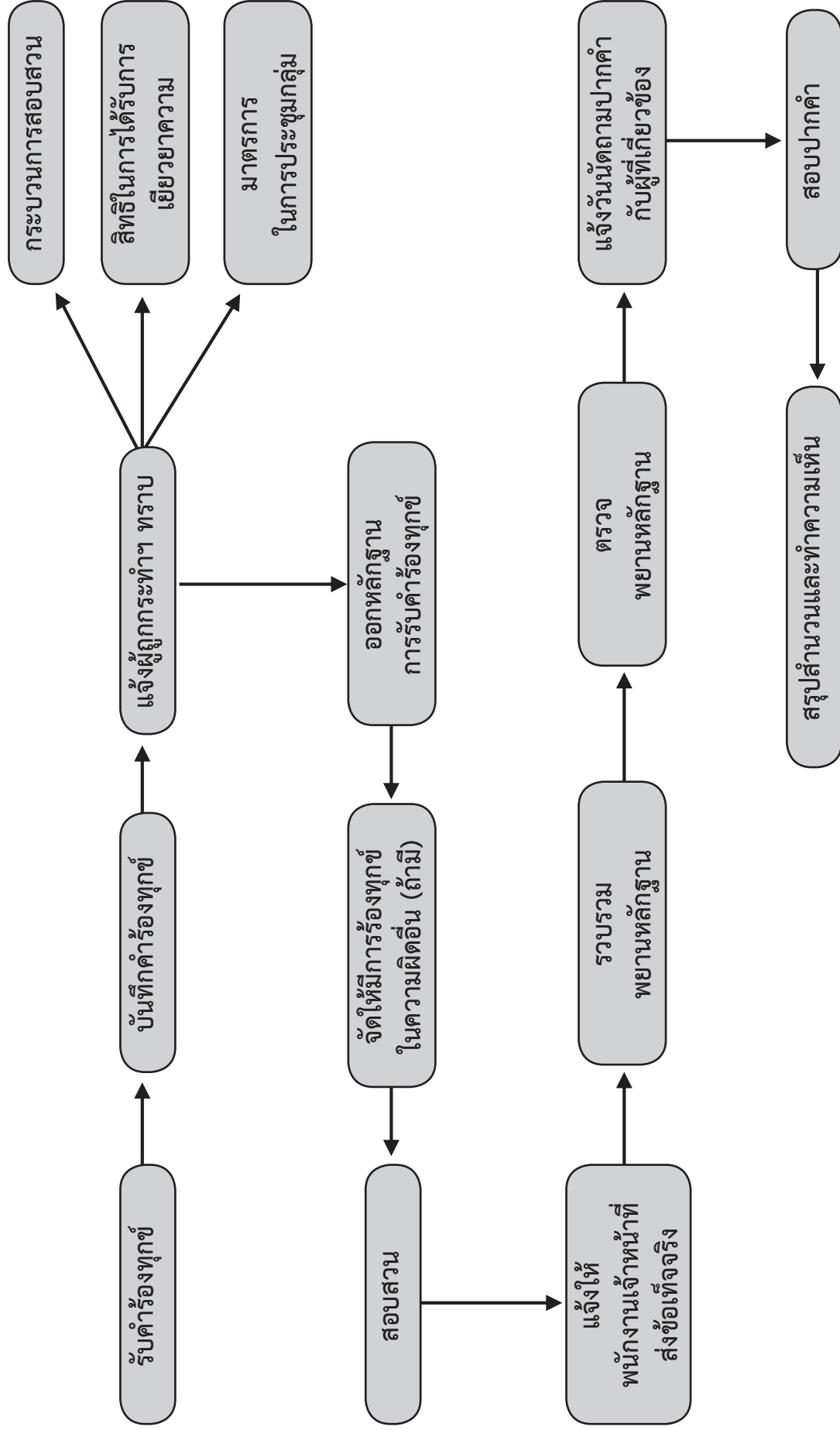
(๕) หน้าที่ปฏิบัติต่อสำนักงานการสอบสวนและการสั่งฟ้อง

- ๑) เมื่อสอบสวนเสร็จสิ้น ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบสรุปสำนวนการสอบสวนพร้อมเสนอความเห็นในข้อเท็จจริงที่ได้จากพนักงานเจ้าหน้าที่
- ๒) ในกรณีที่ไม่อาจฟ้องผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวได้ภายใน ๔๘ ชั่วโมง พนักงานสอบสวนต้องขอคัดฟ้องต่อศาลได้คราวละไม่เกิน ๖ วัน โดยขอคัดไม่เกิด ๓ ครั้ง
- ๓) ในกรณีที่พนักงานสอบสวนไม่อาจทำการสอบสวนเสร็จสิ้น หลังจากพ้นกำหนดระยะเวลาคัดฟ้องให้พนักงานเจ้าสอบสวนผู้รับผิดชอบบันทึกเหตุอันเกิดจากความล่าช้าไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

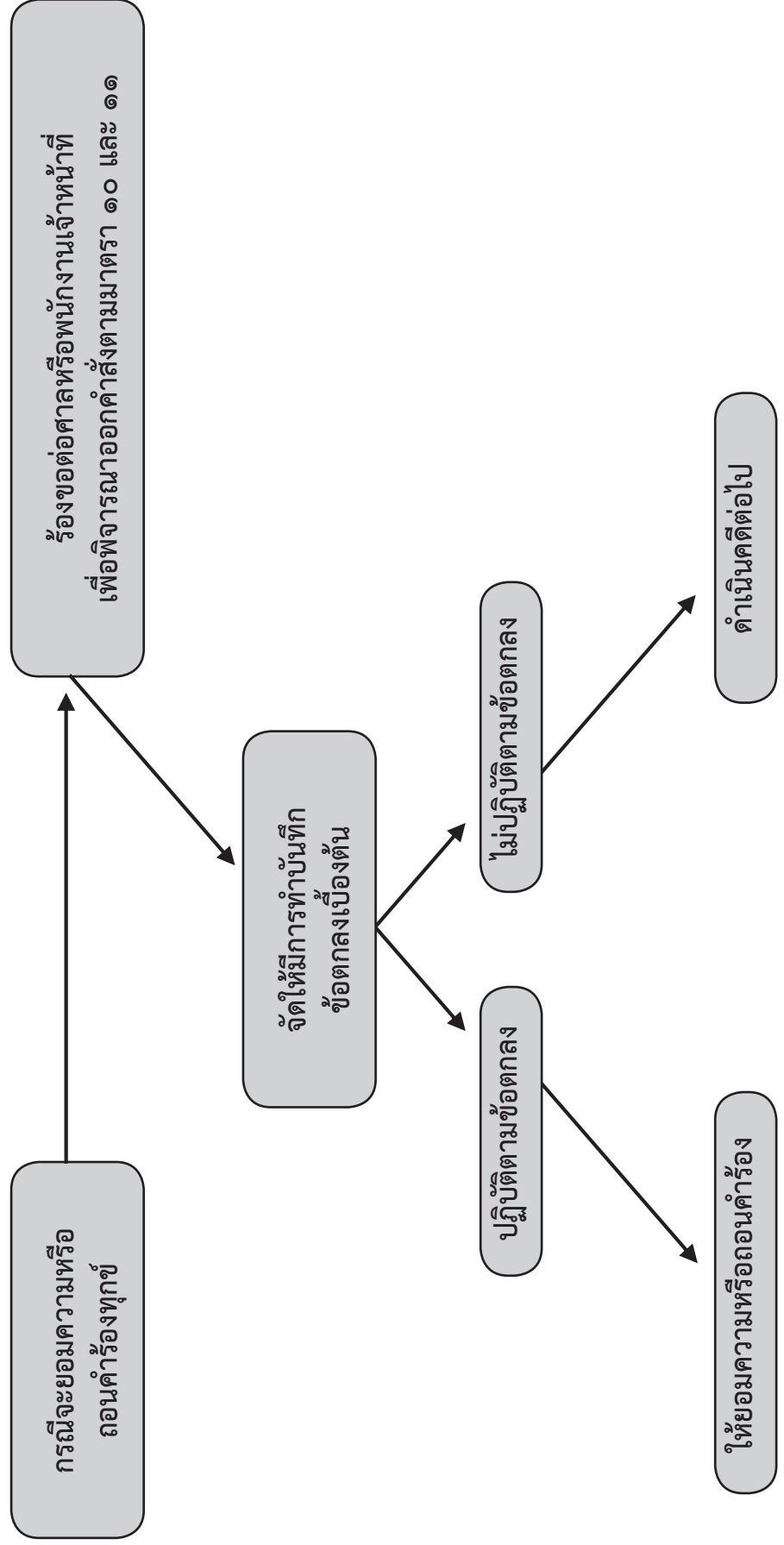
แผนผังการดำเนินงานคิดความรุนแรงในครอบครัว (คดีอาญาอันยอมความไม่ได้)

แผนผังการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๖๐ (๑)

แผนผังการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนตามพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ (๒)

การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประนีประนอมตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

บทบาทอำนาจหน้าที่ของผู้ประนีประนอมตามพระราชบัญญัติฯ เริ่มมีขึ้นเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลได้ทำคำสั่งแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๑๖ กล่าวคือ เมื่อมีความรุนแรงในครอบครัวเกิดขึ้นในระยะแรก บทบาทการยุติเหตุและดำเนินคดีเป็นเรื่องของพนักงานเจ้าหน้าที่และพนักงานสอบสวน โดยที่ผู้ประนีประนอมยังไม่มีบทบาทแต่อย่างใด

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควร หรือเมื่อคดีถูกส่งฟ้องศาลแล้วและศาลเห็นสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลอาจทำคำสั่งตั้งผู้ประนีประนอมให้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยให้คู่กรณีได้ประนีประนอมโดยต่างยอมผ่อนผันให้แก่กัน

ผู้ประนีประนอมที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลตั้งนั้นอาจมาจากบุคคลสามกลุ่ม คือ

- บิดา มารดา ผู้ปกครอง ญาติของคู่กรณี
- บุคคลที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลเห็นสมควร
- นักสังคมสงเคราะห์ หน่วยงานสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลใด

เมื่อบุคคลเหล่านี้ได้รับการแต่งตั้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลเป็นรายคดีแล้ว บุคคลเหล่านี้จะมีอำนาจหน้าที่เป็นผู้ประนีประนอมที่ต้องทำหน้าที่ช่วยเหลือในการไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ยอมความกัน ผลแห่งการเป็นคนกลางในการไกล่เกลี่ยคดีความรุนแรงในครอบครัวนั้น สามารถแยกพิจารณาได้ ดังนี้

ประการที่หนึ่ง หากการไกล่เกลี่ยไม่สำเร็จ ผู้ประนีประนอมต้องรายงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลที่เป็นผู้ตั้งผู้ประนีประนอม พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลก็จะดำเนินคดีต่อไป

ประการที่สอง หากการไกล่เกลี่ยสำเร็จ ผู้ประนีประนอมต้องรายงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลที่แต่งตั้งผู้ประนีประนอม แล้วพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลก็จะจัดให้มีการทำสัญญาประนีประนอมยอมความแบบมีเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติมาตรา ๑๒ วรรค ๒

ลักษณะและการจัดทำสัญญาประนีประนอมยอมความแบบมีเงื่อนไข

เมื่อผู้ประนีประนอมได้ทำการไกล่เกลี่ยจนผู้เสียหายและผู้กระทำความผิดด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้มีการประนีประนอมยอมความกันแล้ว ผู้ประนีประนอมจะต้องแจ้งผลการไกล่เกลี่ยให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลที่เป็นผู้แต่งตั้งประนีประนอม พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลจะทำสัญญาประนีประนอมยอมความแบบมีเงื่อนไข กล่าวคือ เป็นสัญญาประนีประนอมยอมความที่กำหนดเงื่อนไขให้ผู้กระทำความผิดได้ปฏิบัติ เช่น กำหนดในสัญญาว่าห้ามมิให้ทำร้ายภรรยา ห้ามดื่มสุรา เป็นต้น หากผู้กระทำความผิดสามารถปฏิบัติตามเงื่อนไข ข้อตกลงประนีประนอมยอมความก็มีผลสมบูรณ์ทำให้คดีอาญาความรุนแรงในครอบครัวยุติลง (สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับ) ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวก็ไม่ต้องถูกดำเนินคดีหรือถูกลงโทษ หากผู้กระทำความผิดไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไข เช่น เมื่อตกลงยอมความแบบมีเงื่อนไขแล้ว ต่อมาผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวยังฝ่าฝืนทำร้ายภรรยาหรือดื่มสุราต่อไป ก็ถือว่าข้อตกลงในสัญญาไม่มีผล พนักงานสอบสวนหรือศาลสามารถยกคดีความรุนแรงในครอบครัวเดิมขึ้นว่ากล่าวพิจารณาลงโทษผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวได้ต่อไป

ข้อดีของสัญญาประนีประนอมยอมความแบบมีเงื่อนไข คือ สามารถกำหนดเงื่อนไขใดๆ ก็ได้ ตามสมควร ให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวต้องปฏิบัติเพื่อรักษาสันติสุขในครอบครัว ผู้กระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่กลัวจะถูกดำเนินคดี ก็ต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนตามเงื่อนไขนั้นๆ การกำหนดเงื่อนไขดังกล่าวจึงเท่ากับเป็นการป้องกันมิให้ความรุนแรงในครอบครัวเกิดขึ้นอีก โดยบทลงโทษสำหรับผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวที่ฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดในสัญญาประนีประนอมยอมความก็คือ การหยิบยกเอาคดีความรุนแรงในครอบครัวเดิมขึ้นมาดำเนินคดีต่อไป

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประนีประนอมกับเจ้าหน้าที่อื่นในกระบวนการยุติธรรม

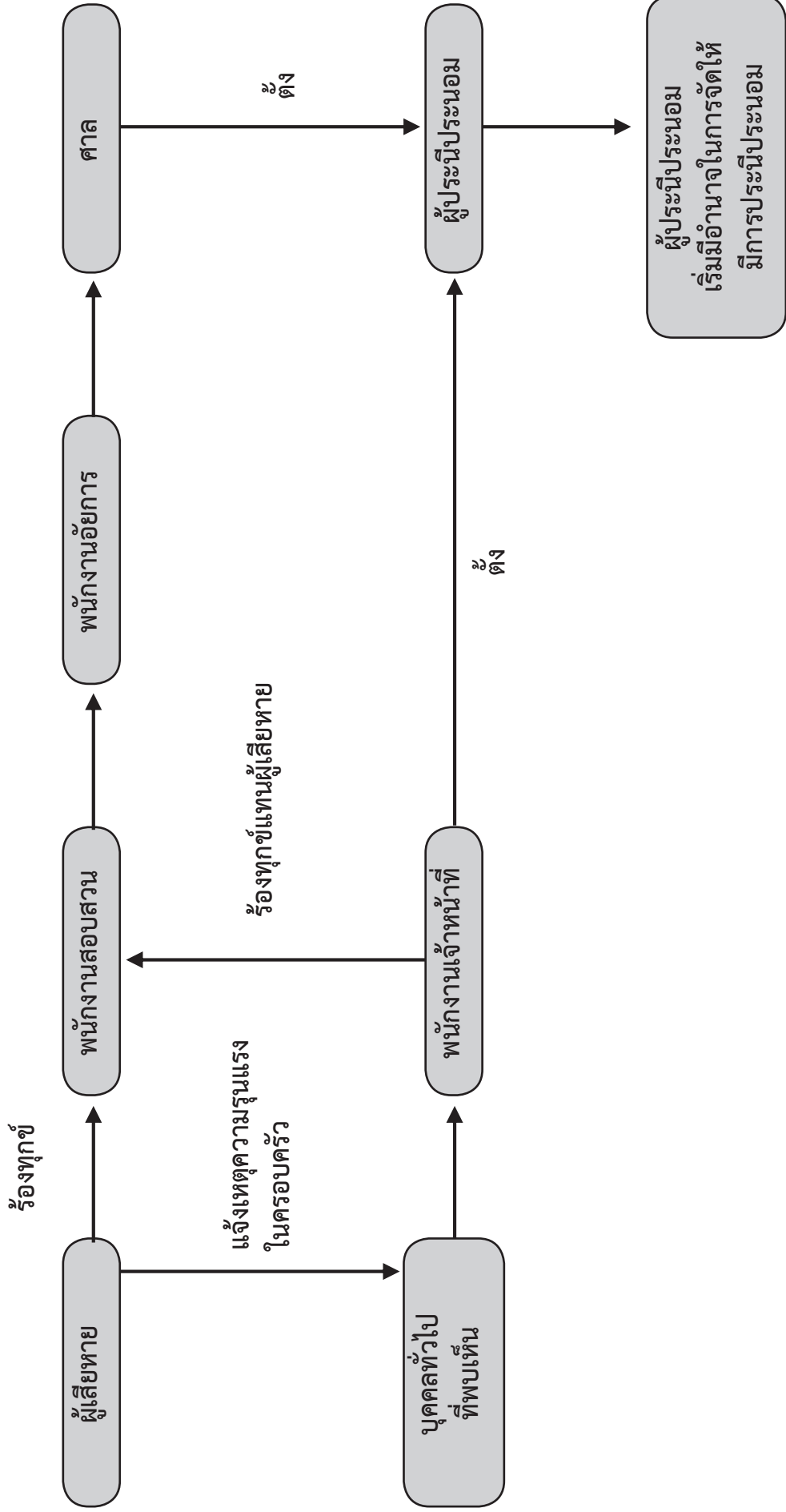
ผู้ประนีประนอมจะมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวก็ต่อเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลได้แต่งตั้งให้ทำหน้าที่เฉพาะราย ดังนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประนีประนอมกับเจ้าหน้าที่อื่นในกระบวนการยุติธรรมจึงมีเพียงสององค์กรคือ ความสัมพันธ์กับพนักงานเจ้าหน้าที่ และความสัมพันธ์กับศาล และลักษณะความสัมพันธ์กับทั้งสององค์กรก็เหมือนกัน

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลได้ตั้งให้ผู้ประนีประนอมยอมความทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยผู้ประนีประนอมก็เริ่มมีอำนาจหน้าที่ในการจัดให้ผู้เสียหายและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวมีการประนีประนอมกัน

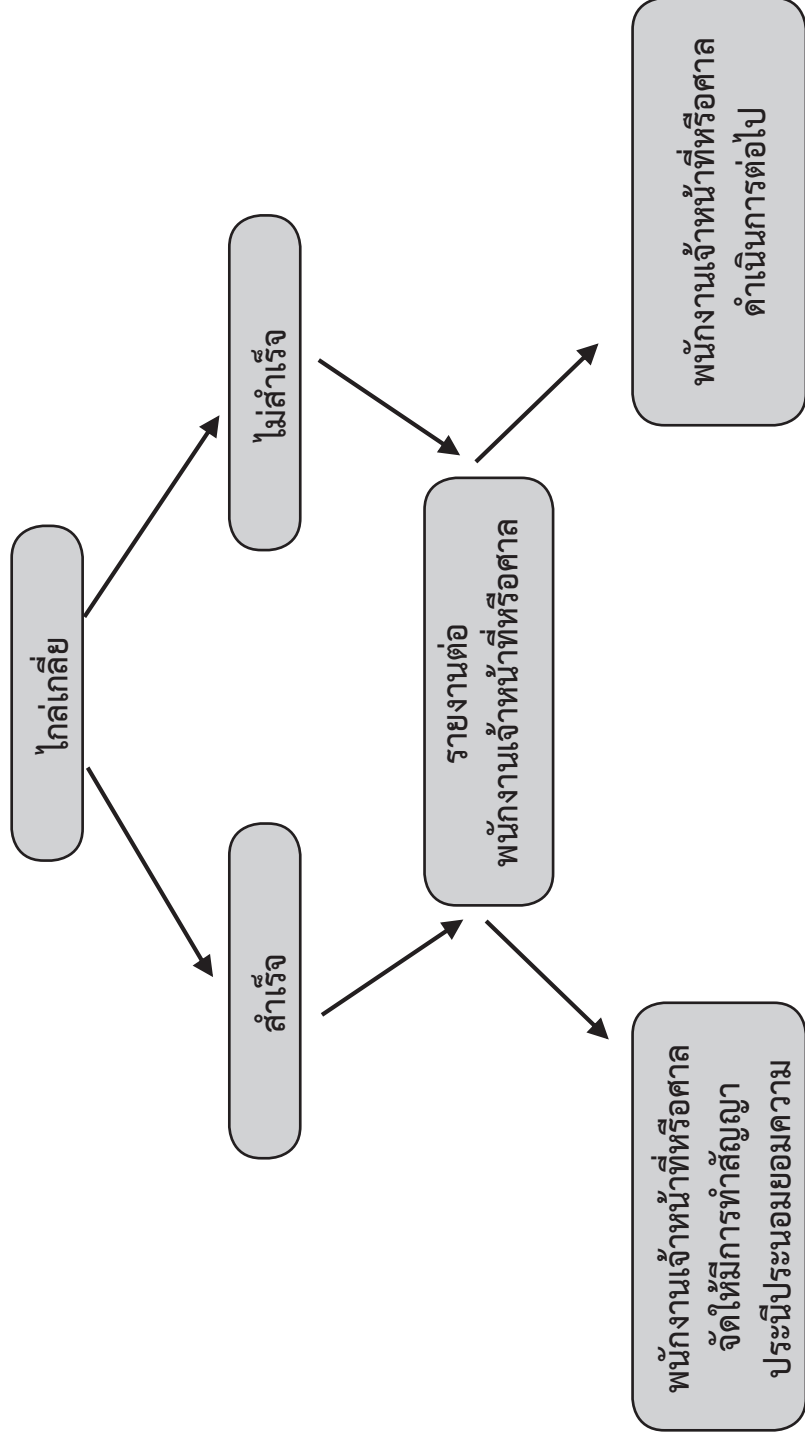
เมื่อผู้ประนีประนอมได้ทำการไกล่เกลี่ยแล้ว ไม่ว่าจะทำการสำเร็จหรือไม่ ผู้ประนีประนอมจะต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลแล้วแต่กรณีทราบถึงผลการไกล่เกลี่ย เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลจัดให้มีการทำข้อตกลงประนีประนอมต่อไปในกรณีที่ไกล่เกลี่ยสำเร็จ หรือเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลดำเนินคดีต่อไปในกรณีที่ไกล่เกลี่ยไม่สำเร็จ

ดังนั้น ผู้ประนีประนอมจึงมีความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลเท่านั้น

แผนผังการดำเนินงานคิดค้นความรุนแรงในครอบครัว (คดีอาญาอันยอมความไม่ได้)

แผนผังการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประเมิน
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

หมายเหตุ คดีอยู่ในชั้นพนักงานสอบสวน อัยการ หรือชั้นศาลก็สามารถส่งประเมินยอมความได้

ส่วนที่ ๓ ภาคผนวก

คำถาม

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ คำถาม : เมื่อมีกฎหมายลงโทษผู้กระทำความผิดอยู่แล้ว เหตุใดจึงต้องมีพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ นี้

คำตอบ : การแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัวมีความละเอียดอ่อนซับซ้อนเกี่ยวพันกับบุคคลใกล้ชิด มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากการทำร้ายร่างกายระหว่างบุคคลทั่วไป การใช้มาตรการทางอาญาตามประมวลกฎหมายมาบังคับการกระทำความรุนแรงในครอบครัวจึงเป็นทางเลือกที่จำกัดพระราชบัญญัตินี้ จึงเกิดขึ้นเพื่อเสนอทางเลือกและมาตรการที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้ถูกกระทำเข้าถึงความช่วยเหลือที่เหมาะสมและให้ผู้กระทำความผิดมีโอกาสกลับตัวและยับยั้งการกระทำความผิดซ้ำ รวมทั้งรักษาความสัมพันธ์อันดีในครอบครัวไว้ได้

๑.๒ คำถาม : ตามประมวลกฎหมายอาญา กรณีต่างคนต่างสมัครใจวิวาทกัน กฎหมายถือว่าไม่มีผู้เสียหาย แต่หากพิจารณาตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถือว่าเป็นคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัวหรือไม่

คำตอบ : ในแง่ของความรุนแรงในครอบครัวก็จะพิจารณาว่ามีการทำร้ายกันหรือไม่ ความรุนแรงที่เกิดขึ้นระหว่างคนที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวหรือไม่ ควรจะเข้าไปแทรกแซงเพื่อให้อยู่ด้วยกันอย่างสงบสุข เพื่อเข้าไปยับยั้งและคุ้มครองไม่ให้เกิดซ้ำอีกหรือไม่ หากเห็นว่าควรต้องเข้าไปแทรกแซง ดังนั้น ในกรณีดังกล่าวจึงสามารถดำเนินคดีความรุนแรงในครอบครัวได้

๑.๓ คำถาม : กรณีที่สามีภริยากระทำความรุนแรงต่อกัน เช่น ภริยาต่าทอสามีด้วยถ้อยคำรุนแรง สามีจึงทุบตีเช่นนี้จะนำหลักผู้เสียหายตามพระราชบัญญัตินี้ มาบังคับใช้ได้หรือไม่

คำตอบ : พระราชบัญญัตินี้ เน้นการคุ้มครองช่วยเหลือ หากมีผู้พบเห็น และแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ระงับเหตุเข้าไปสอบถามความช่วยเหลือตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ สำหรับการพิจารณาดำเนินคดีอาญาเป็นขั้นตอนในชั้นหลังว่า ใครจะมีความรับผิดชอบทางอาญามากน้อยเพียงใด แต่กฎหมายมุ่งคุ้มครองให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดูแลผู้ก่อเหตุ ผู้เสียหายให้ได้รับการช่วยเหลือทันเวลา

๒. ความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัว

๒.๑ คำถาม : เด็กอายุ ๑๗ ปี ทำร้ายพ่อแม่ ต้องใช้พระราชบัญญัตินี้ หรือไม่

คำตอบ : เป็นการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ผู้ถูกกระทำเป็นผู้ใหญ่จึงต้องใช้กฎหมายคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว สำหรับตัวเด็กซึ่งเป็นผู้กระทำก็ต้องใช้วิธีพิจารณาสำหรับเด็ก แต่หากเป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัย วิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพก็นำพระราชบัญญัตินี้มาใช้ เพราะกฎหมายวิธีพิจารณาสำหรับเด็กไม่ได้เขียนไว้ เช่น การออกคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวตามมาตรา ๑๐

๒.๒ คำถาม : ลูกจ้างที่อาศัยอยู่ในบ้านพักเดียวกันทำร้ายกัน หรือทำร้ายนายจ้าง ต้องใช้พระราชบัญญัตินี้หรือไม่

คำตอบ : ไม่ใช่ เพราะไม่ใช่กรณีบุคคลในครอบครัว

๒.๓ คำถาม : พี่น้องทำร้ายกันอยู่ในครอบครัวเดียวกัน ต้องใช้กฎหมายคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือไม่

คำตอบ : กรณีดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันในเชิงเครือญาติ แม้จะไม่ได้พึ่งพิงทางเศรษฐกิจก็เป็นความรุนแรงในครอบครัว ต้องใช้กฎหมายคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

๒.๔ คำถาม : ความผิดทางแพ่ง เช่น นาย ก. สามี โอนที่ดินราคาสิบล้านให้กับนาง ข. หญิงอื่น ซึ่งที่ดินดังกล่าวเป็นสินส่วนตัวอย่างหนึ่ง หรือเป็นสินสมรสอีกอย่างหนึ่ง ทำให้ภริยากระทบกระเทือนจิตใจหรือสุขภาพ กรณีนี้จะเข้าพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

คำตอบ : ความรุนแรงในครอบครัวกระทบสิทธิมนุษยชนไม่ใช่สิทธิในทรัพย์สิน กรณีนี้จึงไม่เป็นความรุนแรงในครอบครัว

๒.๕ คำถาม : บิดามารดามีข้อพิพาทโต้แย้งฟ้องร้องเกี่ยวกับทรัพย์สินมรดก ต่างฝ่ายต่างก็มาพบพนักงานสอบสวน ร้องทุกข์ว่าอีกฝ่ายหนึ่งหมิ่นประมาทบ้าง ช่มชู้บ้าง กรณีเช่นนี้เข้าลักษณะความผิดความรุนแรงในครอบครัวตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

คำตอบ : ความรุนแรงในครอบครัวเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่กระทบต่อสวัสดิภาพและความปลอดภัยในชีวิตและร่างกาย ไม่เกี่ยวกับทรัพย์สิน แต่เมื่อมีการกระทำให้เกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ หรือน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ การหมิ่นประมาท การด่าทอ ก็เป็นความรุนแรงอย่างหนึ่งที่เป็นการผิดตามพระราชบัญญัตินี้

๓. บทบาทเจ้าหน้าที่และกระบวนการให้ความช่วยเหลือ

๓.๑ คำถาม : พนักงานเจ้าหน้าที่จะเข้าไปในสถานที่ที่เกิดเหตุความรุนแรงมันที่ได้หรือไม่

คำตอบ : สามารถเข้าไปได้ทันทีเพื่อสอบถามถึงการกระทำที่ได้รับแจ้ง อย่างไรก็ตามในกรณีการค้น และจับในที่รโหฐานกฎหมายกำหนดไว้ว่าให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์กฎหมายพิจารณาความอาญา เรื่องการค้นและจับในที่รโหฐาน พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ใช่เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดังนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่จึงยังต้องอาศัยอำนาจของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามวิธีพิจารณาความอาญา

๔. กระบวนการสอบสวน

๔.๑ คำถาม : ในการสอบปากคำหรือการสอบสวนควรดำเนินการในสถานที่ที่มีลักษณะอย่างไร

คำตอบ : ควรดำเนินการในห้องที่เป็นสัดส่วน และแยกระหว่างผู้กระทำ

๔.๒ คำถาม : กรณีความรุนแรงในครอบครัวเกิดขึ้นระหว่างสามีภรรยาควรคำนึงถึงสิ่งใดเพิ่มเติมจากกรณีอื่นๆ

คำถาม : ควรคำนึงถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจของสามีเหนือภรรยา หรืออาจจัดให้มีพนักงานสอบสวนหญิงร่วมอยู่ด้วย

๔.๓ คำถาม : ในกรณีความรุนแรงตามมาตรา ๔ วรรค ๒ ซึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้ เมื่อมีการทำร้ายร่างกายอันเป็นความผิดซึ่งหน้า เมื่อผู้ถูกกระทำไม่ร้องทุกข์ เราสามารถที่จะดำเนินการจับกุมและสอบสวนได้หรือไม่

คำตอบ : เป็นความผิดซึ่งหน้าก็สามารถจับได้ แต่เมื่อจับแล้วและนำตัวไปสถานีตำรวจแล้วผู้เสียหายไม่ร้องทุกข์ ในกรณีที่มีความผิดอาญาแผ่นดินรวมอยู่ด้วยการสอบสวนไม่มีปัญหา แต่หากเป็นความผิดซึ่งยอมความได้ เมื่อไม่มีการร้องทุกข์ พนักงานสอบสวนไม่สามารถสอบสวนได้ ต้องใช้ระเบียบกระทรวงฯ เข้ามาพิจารณา โดยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ลงบันทึกประจำวันไว้เพื่อเป็นหลักฐานข้อมูลซึ่งไม่ตัดสิทธิในการได้รับความคุ้มครองสวัสดิภาพ วัตถุประสงค์ของกฎหมายต้องการให้พนักงานสอบสวนแจ้งสิทธิต่างๆ แก่ผู้เสียหาย รวมถึงกระบวนการต่างๆ ในการรักษา บำบัด เยียวยาตามกฎหมายเพื่อให้ผู้เสียหายตัดสินใจ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำซ้ำอีก

๕. มาตรการคุ้มครองชั่วคราว

๕.๑ คำถาม : การกำหนดมาตรการคุ้มครองชั่วคราว ควรคำนึงถึงสิ่งใดบ้าง

คำตอบ : ๑. ความสัมพันธ์ที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างชายหญิง ไม่ควรพิจารณาจากเหตุการณ์เพียงอย่างเดียว ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้ฝ่ายชายใช้อำนาจทางกฎหมายให้ฝ่ายหญิงออกจากที่พักอาศัย

๒. ผู้ถูกกระทำควรมีส่วนร่วมกำหนดมาตรการคุ้มครองชั่วคราว เพื่อให้เกิดความเหมาะสม

๖. กระบวนการไกล่เกลี่ย

๖.๑ คำถาม : เหตุใดคดีความรุนแรงในครอบครัวจึงมีกระบวนการไกล่เกลี่ย

คำตอบ : เพื่อช่วยให้ผู้ถูกกระทำสามารถกลับคืนสู่ครอบครัวโดยมีหลักประกันว่าจะไม่ถูกกระทำซ้ำ และผู้กระทำต้องยอมรับผิดในการกระทำของตน รวมทั้งแสดงความพร้อมในการกลับตัวยุติการใช้ความรุนแรง

๗. คำถามทั่วไป

๗.๑ คำถาม : ในคดีความรุนแรงในครอบครัวสามารถประกันตัวได้หรือไม่ ต้องทำอย่างไร

คำตอบ : การประกันตัวพระราชบัญญัตินี้ มิได้บัญญัติไว้ ต้องกลับไปใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทั้งนี้ในกรณีที่คดีอยู่ในเขตอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัว ศาลแขวง และศาลจังหวัด

๗.๒ คำถาม : กรณีที่การกระทำนั้นเป็นกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบท จะใช้กฎหมายบังคับอย่างไร

คำตอบ : กรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบทให้ดำเนินคดีความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัว รวมไปถึงคดีความผิดตามกฎหมายอื่น แต่หากความผิดตามกฎหมายอื่นมีโทษสูงกว่า ให้ดำเนินคดีต่อศาลที่มีอำนาจพิจารณาความผิดตามกฎหมายอื่นนั้น

๗.๓ คำถาม : เมื่อร้องทุกข์แล้ว ต่อมาพนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาตามมาตรา ๔ วรรคแรก คือแจ้งข้อหากระทำความรุนแรงในครอบครัว ต่อมาผู้เสียหายเกิดตกลงกันได้และขอถอนคำร้องทุกข์ในวันเดียวกับที่ได้แจ้งความเอาไว้กับฝ่ายผู้ต้องหา กรณีเช่นนี้ต้องกำหนดเงื่อนไขตามมาตรา ๑๒ ระหว่างนี้พนักงานสอบสวนต้องผลิตฟ้องหรือไม่

คำตอบ : เจตนารมณ์ของกฎหมายต้องการเยียวยาฟื้นฟูรักษาความสัมพันธ์ ในขณะเดียวกันก็ต้องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม รักษาความเจ็บป่วยด้วย จึงไม่ยอมให้ถอนคำร้องทุกข์ ถอนฟ้องหรือยอมความตามมาตรา ๑๒ วรรค ๒ แต่อาจไม่ต้องผลิตฟ้อง เนื่องจากมาถอนแล้วกระบวนการก็ต้องจัดทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ จึงยุติกระบวนการผลิตฟ้องไม่ต้องสอบสวนต่อไป

๗.๔ คำถาม : เมื่อจะฟ้องต้องรอข้อเท็จจริงที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประมวลเรื่องประวัตินหรือความประพฤตินมาให้ด้วยหรือไม่

คำตอบ : พนักงานสอบสวนหรืออัยการจะสั่งโดยไม่มีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวบุคคลไม่ได้ และศาลก็จะตัดสินโดยไม่มีข้อเท็จจริงไม่ได้เช่นกัน

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ความรุนแรงในครอบครัว” หมายความว่า การกระทำใด ๆ โดยมีมุ่งประสงค์ให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพ หรือกระทำโดยเจตนาในลักษณะที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพของบุคคลในครอบครัว หรือบังคับหรือใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรมให้บุคคล

ในครอบครัวต้องกระทำการ ไม่กระทำการ หรือยอมรับการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดโดยมิชอบ แต่ไม่รวมถึงการกระทำโดยประมาท

“บุคคลในครอบครัว” หมายความว่า คู่สมรส คู่สมรสเดิม ผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามีภริยา โดยมีได้จดทะเบียนสมรส บุตร บุตรบุญธรรม สมาชิกในครอบครัว รวมทั้งบุคคลใด ๆ ที่ต้องพึ่งพาอาศัยและอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน

“ศาล” หมายความว่า ศาลเยาวชนและครอบครัวตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

“เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์” หมายความว่า ค่าทดแทนความเสียหายเบื้องต้นสำหรับเงินหรือทรัพย์สินใด ๆ ที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวสูญเสียไป โดยผลของการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว และให้หมายความรวมถึงรายได้ที่สูญเสียไป ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายในการหาที่อยู่ใหม่ และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น

“นักจิตวิทยา” หมายความว่า นักจิตวิทยาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“นักสังคมสงเคราะห์” หมายความว่า นักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้หมายความรวมถึงพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“พนักงานสอบสวน” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีให้เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในท้องที่ใดไม่มีพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี ให้พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เป็นพนักงานสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ผู้ใดกระทำการอันเป็นความรุนแรงในครอบครัว ผู้นั้นกระทำความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ให้ความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นความผิดอันยอมความได้ แต่ไม่ลบล้างความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่น หากการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดฐานทำร้ายร่างกาย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๕๕ ด้วย ให้ความผิดดังกล่าวเป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา ๕ ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือผู้ที่พบเห็นหรือทราบการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว มีหน้าที่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ การแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้กระทำโดยสุจริต ย่อมได้รับความคุ้มครอง และไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญา และทางปกครอง

มาตรา ๖ การแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ อาจกระทำโดยวาจา เป็นหนังสือ ทางโทรศัพท์ วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใด

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้พบเห็นการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือได้รับแจ้งตามมาตรา ๕ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ที่เกิดเหตุเพื่อสอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือบุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่นั้นเกี่ยวกับการกระทำที่ได้รับแจ้ง รวมทั้งให้มีอำนาจจัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการรักษาจากแพทย์ และขอรับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ ในกรณีที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะดำเนินคดี ให้จัดให้ผู้นั้นร้องทุกข์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ถ้าผู้นั้นไม่อยู่ในวิสัยหรือมีโอกาสที่จะร้องทุกข์ได้ด้วยตนเองให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ร้องทุกข์แทนได้

หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๗ ถ้ามิได้มีการแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ หรือมิได้มีการร้องทุกข์ตามมาตรา ๖ ภายในสามเดือนนับแต่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวอยู่ในวิสัยและมีโอกาสที่จะแจ้งหรือร้องทุกข์ได้ ให้ถือว่าคดีเป็นอันขาดอายุความ แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือผู้มีส่วนได้เสียจะร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

มาตรา ๘ เมื่อมีการร้องทุกข์ภายในอายุความตามมาตรา ๗ แล้ว ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนโดยเร็วและส่งตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ตำรวจการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นไปยังพนักงานอัยการเพื่อฟ้องคดีต่อศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่ได้ตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว แต่หากมีเหตุจำเป็นทำให้ไม่อาจยื่นฟ้องได้ทันภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ขอผิดฟ้องต่อศาลได้คราวละไม่เกินหกวัน แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามคราวโดยให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่การกระทำความผิดตามมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง เป็นความผิดกรรมเดียวกับความผิดตามกฎหมายอื่น ให้ดำเนินคดีความผิดตามมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง ต่อศาลรวมไปกับความผิดตามกฎหมายอื่นนั้น เว้นแต่ความผิดตามกฎหมายอื่นนั้นมีอัตราโทษสูงกว่าให้ดำเนินคดีต่อศาลที่มีอำนาจพิจารณาความผิดตามกฎหมายอื่นนั้น โดยให้นำบทบัญญัติทั้งหลายแห่งพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการสอบปากคำผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พนักงานสอบสวนต้องจัดให้มีจิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอร่วมอยู่ด้วยในขณะสอบปากคำเพื่อให้คำปรึกษา

ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอจิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอ ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบปากคำไปก่อน โดยไม่ต้องมีบุคคลดังกล่าวร่วมอยู่ด้วย แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอบุคคลดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวน

หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการของพนักงานสอบสวน ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๕ เมื่อมีการแจ้งตามมาตรา ๕ หรือมีการร้องทุกข์ตามมาตรา ๖ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดลงพิมพ์โฆษณา หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งภาพ เรื่องราว หรือข้อมูลใด ๆ อันน่าจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวหรือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวในคดีตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐ ในการดำเนินการตามมาตรา ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว ไม่ว่าจะมีการร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ โดยให้มีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ได้เท่าที่จำเป็นและสมควร ซึ่งรวมถึงการให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการรักษาจากแพทย์ การให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวขอใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์

เบื้องต้นตามสมควรแก่ฐานะ การออกคำสั่งห้ามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้าไปในที่พำนักของครอบครัวหรือเข้าใกล้ตัวบุคคลใดในครอบครัว ตลอดจนการกำหนดวิธีการดูแลบุตร

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เสนอมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ต่อศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่วันออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ หากศาลเห็นชอบกับคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ดังกล่าว ให้คำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์มีผลต่อไป

ในกรณีที่ศาลไม่เห็นชอบด้วยกับคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือมีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป ให้ศาลทำการไต่สวนและมีคำสั่งโดยพลัน หากข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์เพียงพอแก่การวินิจฉัยออกคำสั่ง ศาลอาจแก้ไขเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลง หรือเพิกถอนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์หรือออกคำสั่งใด ๆ รวมทั้งกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมก็ได้

ผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลตามมาตรา นี้ สามารถยื่นอุทธรณ์คำสั่งเป็นหนังสือขอให้ศาลทบทวนคำสั่งได้ภายในสามสิบวันนับแต่ทราบคำสั่ง ให้คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลเป็นที่สุด

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑ ในระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี ให้ศาลมีอำนาจออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ตามมาตรา ๑๐ หรือออกคำสั่งใด ๆ ได้ตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่เหตุการณ์หรือพฤติการณ์เกี่ยวกับผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว หรือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเปลี่ยนแปลงไป ศาลมีอำนาจแก้ไขเพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง หรือเพิกถอนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ หรือคำสั่งใด ๆ รวมทั้งกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมก็ได้

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ศาลพิพากษาว่า ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวมีความผิดตามมาตรา ๔ ศาลมีอำนาจกำหนดให้ใช้วิธีการฟื้นฟู บำบัดรักษา คุ้มครองประพฤติผู้กระทำความผิดให้ผู้กระทำความผิดชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ ทำงานบริการสาธารณะ ละเว้นการกระทำอันเป็นเหตุ

ให้เกิดการใช้ความรุนแรงในครอบครัว หรือทำทัณฑ์บนไว้ ตามวิธีการและระยะเวลาที่ศาลกำหนด แทนการลงโทษผู้กระทำความผิดก็ได้

ในกรณีที่มีการขอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้องในความผิดตามมาตรา ๔ ให้พนักงานสอบสวนหรือศาล แล้วแต่กรณี จัดให้มีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการขอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้องนั้น และกำหนดให้นำวิธีการตามวรรคหนึ่งเป็นเงื่อนไขในการปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงดังกล่าวโดยอนุโลม โดยอาจรับฟังความคิดเห็นของผู้เสียหายหรือบุคคลในครอบครัวประกอบด้วยก็ได้ หากได้ปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงและเงื่อนไขดังกล่าวครบถ้วนแล้ว จึงให้มีการขอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้องในความผิดตามมาตรา ๔ ได้ หากผู้ต้องหา หรือจำเลยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าวให้พนักงานสอบสวนหรือศาลมีอำนาจยกคดีขึ้นคำวินิจฉัยต่อไป

หลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา หรือรัฐมนตรีประกาศกำหนด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๓ ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดให้มีระบบงานเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและการบังคับให้เป็นไปตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ โดยกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ วิธีพิจารณา การยื่น และการรับฟังพยานหลักฐาน หากพระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะ ให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ ไม่ว่าจะพิจารณาคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัวจะได้ดำเนินไปแล้วเพียงใด ให้ศาลพยายามเปรียบเทียบให้คู่ความได้ขอมความกัน โดยมุ่งถึงความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันในครอบครัวเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงหลักการดังต่อไปนี้ ประกอบด้วย

(๑) การคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว

(๒) การสงวนและคุ้มครองสถานภาพของการสมรสในฐานะที่เป็นศูนย์รวมของชายและหญิงที่สมัครใจเข้ามาอยู่กินฉันสามีภริยา หากไม่อาจรักษาสถานภาพของการสมรสได้ ก็ให้การหย่าเป็นไปด้วยความเป็นธรรมและเสียหายน้อยที่สุด โดยคำนึงถึงสวัสดิภาพและอนาคตของบุตรเป็นสำคัญ

(๓) การคุ้มครองและช่วยเหลือครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ครอบครัวนั้นต้องรับผิดชอบในการดูแลให้การศึกษาแก่สมาชิกที่เป็นผู้เยาว์

(๔) มาตรการต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือสามีภริยาและบุคคลในครอบครัวให้ปรองดองกันและปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างกันเองและกับบุตร

มาตรา ๑๖ เพื่อประโยชน์ในการขอมความในคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาล แล้วแต่กรณี อาจตั้งผู้ประนีประนอมประกอบด้วยบุคคลหรือคณะบุคคล ซึ่งเป็นบิดามารดา ผู้ปกครอง ญาติของกลุ่มความหรือบุคคลที่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือศาลเห็นสมควร เพื่อให้คำปรึกษา หรือช่วยเหลือในการไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ขอมความกัน หรืออาจมอบหมายให้นักสังคมสงเคราะห์ หน่วยงานสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลใดช่วยเหลือไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ขอมความกันก็ได้

เมื่อผู้ประนีประนอมหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งได้ดำเนินการไกล่เกลี่ยตามคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลแล้ว ให้รายงานผลการไกล่เกลี่ยต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลแล้วแต่กรณีด้วย ในกรณีที่การไกล่เกลี่ยเป็นผลสำเร็จ บุคคลดังกล่าวจะจัดให้มีการทำสัญญาขอมความขึ้น หรือจะขอให้เรียกคู่ความมาทำสัญญาขอมความกันต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือศาลก็ได้

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลเห็นว่าสัญญาขอมความไม่ฝ่าฝืนต่อกฎหมายและความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลดำเนินการให้เป็นไปตามสัญญาขอมความนั้น

มาตรา ๑๗ ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปี แสดงจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ และจำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการขอมความ และรายงานต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบปีละครั้ง

มาตรา ๑๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัญหาการแก้ไขการใช้ความรุนแรงในครอบครัวมีความละเอียดอ่อนซับซ้อนเกี่ยวข้องกับบุคคลใกล้ชิด มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากการทำร้ายร่างกายระหว่างบุคคลโดยทั่วไป การใช้มาตรการทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญามาบังคับกับการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวจึงไม่เหมาะสม เนื่องจากกฎหมายอาญามีเจตนารมณ์ที่จะลงโทษผู้กระทำความผิดมากกว่าที่จะแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดหรือปกป้องคุ้มครองผู้ที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ดังนั้น การมีกฎหมายคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จึงมีความเหมาะสมกว่าการใช้กระบวนการทางอาญา เพราะสามารถกำหนดรูปแบบวิธีการ และขั้นตอนที่มีลักษณะแตกต่างจากการดำเนินคดีอาญาโดยทั่วไป โดยให้ผู้กระทำความผิดมีโอกาสกลับตัวและยับยั้งการกระทำผิดซ้ำ รวมทั้งสามารถรักษาความสัมพันธ์อันดีในครอบครัวไว้ได้ ประกอบกับเด็ก เยาวชน และบุคคลในครอบครัว มีสิทธิได้รับความคุ้มครองโดยรัฐจากการใช้ความรุนแรงและการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คำอธิบายเพิ่มเติมรายมาตราพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

หลักการและเหตุผล : เนื่องจากปัญหาการแก้ไขการใช้ความรุนแรงในครอบครัวมีความละเอียดอ่อน ซับซ้อนเกี่ยวพันกับบุคคลใกล้ชิด มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากการทำร้ายร่างกายระหว่างบุคคลโดยทั่วไป การใช้มาตรการทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญามาบังคับกับการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จึงไม่เหมาะสมเนื่องจาก กฎหมายอาญามีเจตนารมณ์ที่จะลงโทษผู้กระทำความผิดมากกว่าที่จะแก้ไขฟื้นฟู ผู้กระทำความผิดหรือปกป้องคุ้มครองผู้ที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ดังนั้น การมีกฎหมายคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จึงมีความเหมาะสมกว่าการใช้กระบวนการทางอาญา เพราะสามารถกำหนด รูปแบบ วิธีการ และขั้นตอนที่มีลักษณะแตกต่างจากการดำเนินคดีอาญาโดยทั่วไป โดยให้ผู้กระทำความผิดมีโอกาสกลับตัวและยับยั้งการกระทำผิดซ้ำ รวมทั้งสามารถรักษาความสัมพันธ์อันดีในครอบครัวไว้ได้ ประกอบกับ เด็ก เยาวชน และบุคคลในครอบครัว มีสิทธิได้รับความคุ้มครองโดยรัฐ จากการใช้ความรุนแรงและการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้^๑

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

อธิบาย : สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้กำหนดชื่อพระราชบัญญัตินี้ ให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

อธิบาย : มาตรา ๒ ได้กำหนดระยะเวลาบังคับใช้กฎหมายเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา กฎหมายนี้จึงมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ทั้งนี้ เพื่อให้ระยะเวลาแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบที่เกี่ยวข้องในการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนเตรียมความพร้อมในการรองรับการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ “ความรุนแรงในครอบครัว” หมายความว่า การกระทำใดๆ โดยมุ่งประสงค์ให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจหรือสุขภาพ หรือกระทำโดยเจตนาในลักษณะที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจหรือสุขภาพของบุคคลในครอบครัว หรือบังคับหรือใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรมให้บุคคลในครอบครัวต้องกระทำการ หรือไม่กระทำการ หรือยอมรับการกระทำ อย่างหนึ่งอย่างใดโดยมิชอบ แต่ไม่รวมถึงการกระทำโดยประมาท

อธิบาย : ลักษณะการกระทำอันถือว่าเป็น “ความรุนแรงในครอบครัว” สามารถแยกได้เป็น ๓ ลักษณะดังนี้

๑. การกระทำใดๆ โดยมุ่งประสงค์ให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจหรือสุขภาพของบุคคลในครอบครัว กล่าวคือ ผู้กระทำการใดๆ โดยมีเจตนาเพื่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจหรือสุขภาพของบุคคลในครอบครัว ก็ถือเป็นการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

๒. กระทำโดยเจตนาในลักษณะที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจหรือสุขภาพของบุคคลในครอบครัว กล่าวคือ ผู้กระทำการใดๆ โดยเจตนา ซึ่งการกระทำดังกล่าวมีลักษณะที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจหรือสุขภาพของบุคคลในครอบครัว

๓. บังคับหรือใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรมให้บุคคลในครอบครัวต้องกระทำการ ไม่กระทำการ หรือยอมรับการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดโดยมิชอบ แต่ไม่รวมถึงการกระทำโดยประมาท

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ ...

“บุคคลในครอบครัว” หมายความว่า คู่สมรส คู่สมรสเดิม ผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามีภริยา โดยมีได้จดทะเบียนสมรส บุตร บุตรบุญธรรม สมาชิกในครอบครัว รวมทั้งบุคคลใดๆ ที่ต้องพึ่งพาอาศัย และอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน

อธิบาย : คำว่า “บุคคลในครอบครัว” ตามพระราชบัญญัตินี้ มีความหมายกว้างนอกเหนือจากความหมายตามกฎหมายครอบครัวตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บุคคลในครอบครัวตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่

๑. คู่สมรส
๒. คู่สมรสเดิม
๓. ผู้ที่อยู่กินกันฉันสามีภริยา โดยมีได้จดทะเบียนสมรส
๔. ผู้ที่เคยอยู่กินกันฉันสามีภริยา โดยมีได้จดทะเบียนสมรส
๕. บุตร หมายถึง บุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย และให้หมายความรวมถึงบุตรนอกสมรส (บุตรตามความเป็นจริง) ด้วย
๖. บุตรบุญธรรม
๗. สมาชิกในครอบครัว มีความหมายกว้าง หมายถึง บุคคลที่มีความสัมพันธ์ทางสายโลหิตหรือทางญาติพี่น้องกัน เช่น บิดา มารดา พี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมแต่บิดาหรือมารดา หลง ป้า น้า อา เป็นต้น
๘. บุคคลใดๆ ที่ต้องพึ่งพาอาศัยและอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน หมายถึง บุคคลใดที่มีใช้บุคคลตามข้อ ๑ - ๖ ที่ต้องพึ่งพาอาศัยไม่ว่าจะทางเศรษฐกิจ หรือสังคม และต้องอยู่ในครัวเรือนเดียวกันในขณะที่มีการใช้ความรุนแรง

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ ...

“ศาล” หมายความว่า ศาลเยาวชนและครอบครัวตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

อธิบาย : กรณีที่พระราชบัญญัติใช้ถ้อยคำบัญญัติว่า “ศาล” ย่อมหมายถึง ศาลเยาวชนและครอบครัวตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ ...

“เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์” เป็นค่าทดแทนความเสียหายเบื้องต้นสำหรับเงินหรือทรัพย์สินใดๆ ที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวสูญเสียไป โดยผลของการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว และให้หมายความรวมถึงรายได้ที่สูญเสียไป ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายในการหาที่อยู่ใหม่ และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น

อธิบาย : “เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์” เป็นค่าทดแทนความเสียหายเบื้องต้นแก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่ต้องสูญเสียเงิน หรือทรัพย์สินใดๆ อันเกิดจากการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว และหมายความรวมถึงรายได้ที่ต้องสูญเสียไป ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายในการหาที่อยู่ใหม่ และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ ...

“นักจิตวิทยา” หมายความว่า นักจิตวิทยาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“นักสังคมสงเคราะห์” หมายความว่า นักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้หมายความรวมถึงพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“พนักงานสอบสวน” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีให้เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในท้องที่ใดที่ไม่มีพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี ให้พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นพนักงานสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

อธิบาย : นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้หมายถึง นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ความประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

: พนักงานเจ้าหน้าที่ หมายถึง ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ใช้อำนาจตามมาตรา ๑๘ แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้หมายความรวมถึงพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

: พนักงานสอบสวน หมายถึง พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีให้ทำหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่หากในท้องที่ใดที่ยังไม่มีพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี ให้พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นพนักงานสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ผู้ใดกระทำการอันเป็นความรุนแรงในครอบครัว ผู้นั้นกระทำความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับให้ความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นความผิดอันยอมความได้ แต่ไม่ลบล้างความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่น หากการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดฐานทำร้ายร่างกายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๕ ด้วย ให้ความผิดดังกล่าวเป็นความผิดอันยอมความได้

อธิบาย : “ผู้ใด” ตามมาตรานี้หมายถึง บุคคลในครอบครัวหรืออาจเป็นบุคคลอื่นที่มีใช้บุคคลในครอบครัวแต่บุคคลที่จะเป็นผู้ลงมือกระทำความผิดได้ต้องเป็นบุคคลในครอบครัวเท่านั้น

: ความผิดฐานกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว เป็นความผิดอันยอมความได้ แต่ไม่ลบล้างความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่น กล่าวคือ หากคดีเป็นอันขาดอายุความ เพราะไม่มีการแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ หรือมิได้มีการร้องทุกข์ตามมาตรา ๖ ภายในกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๗ ก็ไม่เป็นการลบล้างความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่น

: หากกระทำความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัวเป็นความผิดฐานทำร้ายร่างกายตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๙๕ ด้วย มาตรา ๔ กำหนดให้ความผิดฐานทำร้ายร่างกายเป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา ๕ ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือผู้ที่พบเห็นหรือทราบการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว มีหน้าที่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ การแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้กระทำโดยสุจริต ย่อมได้รับความคุ้มครองและไม่ต้องรับผิดทั้งทางแพ่ง ทางอาญา และทางปกครอง

อธิบาย : มาตรา ๕ กำหนดให้

- ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว กล่าวคือ ผู้เสียหาย หรือ
- ผู้ที่พบเห็นการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือ
- ผู้ที่ทราบการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

มีหน้าที่แจ้งเหตุดังกล่าวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้เข้าไปดำเนินการแก้ไข ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวได้โดยเร็ว โดยกฎหมายได้กำหนดบทคุ้มครองไว้ว่า หากเป็นการแจ้งต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่โดยสุจริตย่อมได้รับความคุ้มครองโดยไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญา และทาง ปกครองแต่ไม่ได้กำหนดบทลงโทษกรณีที่ไม่ได้ปฏิบัติตามหน้าที่แต่อย่างใด

มาตรา ๖ การแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ อาจกระทำโดยวาจา เป็นหนังสือ ทางโทรศัพท์ วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใด

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้พบเห็นการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือได้รับแจ้ง ตามมาตรา ๕ แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ที่เกิดเหตุ เพื่อสอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือบุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่นั้น เกี่ยวกับ

การกระทำที่ได้รับแจ้ง รวมทั้งให้มีอำนาจจัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับ การตรวจรักษาจากแพทย์ และขอรับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ ในกรณีที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะดำเนินคดี ให้จัดให้ผู้นั้นร้องทุกข์ตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ถ้าผู้นั้นไม่อยู่ในวิสัยหรือมีโอกาสที่จะร้องทุกข์ได้ด้วยตนเอง ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่เป็นผู้ร้องทุกข์แทนได้

หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

อธิบาย : เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้พบเห็นการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือได้รับแจ้งเหตุ ตามมาตรา ๕ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

๑. เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่เกิดเหตุเพื่อดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด

๒. จัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการรักษาจากแพทย์ และขอรับ คำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์

๓. จัดให้ผู้นั้นพบกับพนักงานสอบสวนเพื่อร้องทุกข์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หากผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะดำเนินคดี แต่ถ้าผู้นั้นไม่อยู่ในวิสัยหรือมีโอกาส ที่จะร้องทุกข์ได้ด้วยตนเอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ร้องทุกข์แทนต่อพนักงานสอบสวน

มาตรา ๗ ถ้ามิได้มีการแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ หรือมิได้มีการร้องทุกข์ตามมาตรา ๖ ภายในสามเดือนนับแต่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวอยู่ในวิสัยและมีโอกาสที่จะแจ้งหรือ ร้องทุกข์ได้ ให้ถือว่า คดีเป็นอันขาดอายุความ แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือผู้มีส่วนได้เสียจะร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

อธิบาย : ความผิดตามมาตรา ๔ เป็นความผิดอันยอมความได้ ถ้าผู้เสียหายมิได้มีการแจ้งต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ หรือมิได้มีการร้องทุกข์ตามมาตรา ๖ ภายในสามเดือน นับแต่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวอยู่ในวิสัยและมีโอกาสที่จะแจ้งหรือร้องทุกข์ได้ ให้ถือว่าคดีเป็นอันขาดอายุความ ดังนี้ ถ้าผู้เสียหายได้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนภายในกำหนดเวลา อายุความดำเนินคดีย่อมสะดุดหยุดลง

มาตรา ๘ เมื่อมีการร้องทุกข์ภายในอายุความตามมาตรา ๗ แล้ว ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวน โดยเร็ว และส่งตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว สำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งความเห็น ไปยังพนักงาน อัยการ เพื่อฟ้องคดีต่อศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่ได้ตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว แต่หาก มีเหตุจำเป็นทำให้ไม่อาจยื่นฟ้องได้ทันภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ขอผิดฟ้องต่อศาลได้คราวละไม่เกิน หกวัน แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามคราว โดยให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความ อาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่การกระทำความผิดตามมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง เป็นความผิดกรรมเดียวกับความผิดตามกฎหมายอื่น ให้ดำเนินคดีความผิดตามมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง ต่อศาลรวมไปกับความผิดตามกฎหมายอื่นนั้น เว้นแต่ความผิดตามกฎหมายอื่นนั้นมีอัตราโทษสูงกว่าให้ดำเนินคดีต่อศาลที่มีอำนาจพิจารณาความผิดตามกฎหมายอื่นนั้น โดยให้นำบทบัญญัติทั้งหลายแห่งพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการสอบปากคำผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พนักงานสอบสวนต้องจัดให้มีจิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอ ร่วมอยู่ด้วยในขณะสอบปากคำ เพื่อให้คำปรึกษา

ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอจิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอ ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบปากคำไปก่อนโดยไม่ต้องมีบุคคลดังกล่าวร่วมอยู่ด้วย แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอบุคคลดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวน

หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการของพนักงานสอบสวน ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

อธิบาย : ตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง ในขั้นตอนชั้นพนักงานสอบสวน เมื่อมีการร้องทุกข์ภายในอายุความตามมาตรา ๗ แล้ว ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนโดยเร็ว และส่งตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งความเห็น ไปยังพนักงานอัยการ เพื่อฟ้องคดีต่อศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่ได้ตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว แต่หากมีเหตุจำเป็นทำให้ไม่อาจยื่นฟ้องได้ทันภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ขอผิดฟ้องต่อศาลได้ไม่เกิน ๓ คราว ได้คราวละไม่เกิน ๖ วัน และให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในเรื่อง หลักเกณฑ์การผิดฟ้องโดยอนุโลม

: มาตรา ๘ วรรคสอง ในกรณีที่การกระทำความผิดตามมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง เป็นความผิดกรรมเดียวกับความผิดตามกฎหมายอื่น

- ถ้าความผิดตามกฎหมายอื่นมีอัตราโทษไม่สูงกว่าอัตราโทษตามมาตรา ๔ ให้ดำเนินคดีในความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัวและความผิดตามกฎหมายอื่นต่อศาลเยาวชนและครอบครัว

- ถ้าความผิดตามกฎหมายอื่นมีอัตราโทษสูงกว่าอัตราโทษตามมาตรา ๔ การพิจารณาคดีดังกล่าวให้ดำเนินคดีต่อศาลที่มีอำนาจพิจารณาความผิดตามกฎหมายอื่นนั้น โดยให้ศาลนำบทบัญญัติทั้งหลายที่ระบุในพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับโดยอนุโลม

: มาตรา ๘ วรรคสามและสี่ เมื่อมีการสอบปากคำผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พนักงานสอบสวนต้องจัดให้มีจิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอร่วมอยู่ด้วยในขณะสอบปากคำ เพื่อให้คำปรึกษา เว้นแต่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนไม่อาจรอ

จิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอ ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบปากคำไปก่อนโดยไม่ต้องมีบุคคลดังกล่าวร่วมอยู่ด้วย แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอบุคคลดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวน

มาตรา ๙ เมื่อมีการแจ้งตามมาตรา ๕ หรือมีการร้องทุกข์ตามมาตรา ๖ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดลงพิมพ์โฆษณา หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งภาพ เรื่องราว หรือข้อมูลใด ๆ อันน่าจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวหรือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวในคดีตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

อธิบาย : เมื่อมีการแจ้งตามมาตรา ๕ หรือมีการร้องทุกข์ตามมาตรา ๖ แล้ว ผู้ใดลงพิมพ์ โฆษณา หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งภาพ เรื่องราว หรือข้อมูลใด ๆ อันน่าจะก่อให้เกิดความเสียหาย แก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวหรือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวในคดีตามพระราชบัญญัติ นี้ กฎหมายกำหนดให้มีความผิดและต้องระวางโทษทางอาญา

มาตรา ๑๐ ในการดำเนินการตามมาตรา ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และได้รับมอบหมายจาก รัฐมนตรี มีอำนาจออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว ไม่ว่าจะมีการร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ โดยให้มีอำนาจออก คำสั่งใดๆ ได้เท่าที่จำเป็นและสมควร ซึ่งรวมถึง การให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการตรวจ รักษาจากแพทย์ การให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เบื้องต้นตามสมควร

แก่ฐานะ การออกคำสั่งห้ามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้าไปในที่พำนักของครอบครัวหรือ เข้าใกล้ตัวบุคคลใดในครอบครัว ตลอดจนการกำหนดวิธีการดูแลบุตร

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือ หลายอย่างตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เสนอมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ต่อศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่วันออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ หากศาลเห็นชอบกับคำสั่งกำหนดมาตรการ หรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ดังกล่าว ให้คำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์มีผลต่อไป

ในกรณีที่ศาลไม่เห็นชอบด้วยกับคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ทั้งหมดหรือ แต่บางส่วน หรือมีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป ให้ศาลทำการไต่สวนและมีคำสั่งโดยพลัน หาก ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์เพียงพอแก่การวินิจฉัยออกคำสั่ง ศาลอาจแก้ไขเพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง หรือเพิกถอน คำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ หรือออกคำสั่งใดๆ รวมทั้งกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมก็ได้

ผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลตามมาตรานี้ สามารถยื่นอุทธรณ์คำสั่งเป็น หนังสือขอให้ศาลทบทวนคำสั่งได้ภายในสามสิบวันนับแต่ทราบคำสั่ง ให้คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลเป็น ที่สุด

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

อธิบาย : กฎหมายกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือ ตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี มีอำนาจ ออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว เป็นการชั่วคราว ไม่ว่าจะมีการร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีอำนาจ

- ออกคำสั่งใดๆ ได้เท่าที่จำเป็นและสมควรเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัวเป็นการชั่วคราว รวมไปถึง

- การให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการตรวจรักษาจากแพทย์ การให้ผู้กระทำความรุนแรง ในครอบครัวชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เบื้องต้นตามสมควรแก่ฐานะ การออกคำสั่งห้ามผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัวเข้าไปในที่พำนักของครอบครัวหรือเข้าใกล้ตัวบุคคลใดในครอบครัว ตลอดจน การกำหนดวิธีการดูแลบุตร

โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องเสนอมาตรการหรือวิธีการที่ตนออกคำสั่งกำหนดดังกล่าวต่อศาล ภายใน สี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่วันออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ เพื่อให้ศาลพิจารณาเห็น ชอบหรือไม่ต่อไป หากศาลไม่เห็นชอบด้วย ให้ศาลทำการไต่สวนและมีคำสั่งโดยพลัน หากข้อเท็จจริงหรือ

พฤติการณ์เพียงพอแก่การวินิจฉัยออกคำสั่ง ศาลอาจแก้ไขเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลง หรือเพิกถอนคำสั่ง กำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์หรือออกคำสั่งใดๆ รวมทั้งกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมก็ได้

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาล กฎหมายกำหนดให้มีความผิด และต้องระวางโทษทางอาญา

มาตรา ๑๑ ในระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี ให้ศาลมีอำนาจออกคำสั่งกำหนดมาตรการ หรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ตามมาตรา ๑๐ หรือออกคำสั่งใด ๆ ได้ตามที่เห็นสมควร ในกรณีที่เหตุการณ์ หรือพฤติการณ์เกี่ยวกับผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว หรือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว เปลี่ยนแปลงไป ศาลมีอำนาจแก้ไขเพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง หรือเพิกถอนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการ เพื่อบรรเทาทุกข์ หรือคำสั่งใด ๆ รวมทั้งกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมก็ได้ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

อธิบาย : กฎหมายให้อำนาจศาลในการกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ตามมาตรา ๑๐ หรือออกคำสั่งใด ๆ ได้ตามที่เห็นสมควรในระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี อีกทั้งให้อำนาจ ศาลแก้ไขเพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง หรือเพิกถอนคำสั่งกำหนดมาตรการ หรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์หรือ คำสั่งใดๆ รวมทั้งกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมก็ได้ ในกรณีที่เหตุการณ์หรือพฤติการณ์เกี่ยวกับผู้กระทำความรุนแรง ในครอบครัว หรือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเปลี่ยนแปลงไป

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ศาลพิพากษาว่า ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวมีความผิดตามมาตรา ๔ ศาล มีอำนาจกำหนดให้ใช้วิธีการฟื้นฟู บำบัดรักษา คุ้มครองความปลอดภัยผู้กระทำความผิด ให้ผู้กระทำความผิดชดใช้ เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ ทำงานบริการสาธารณะ ละเว้นการกระทำอันเป็นเหตุให้เกิดการใช้ความรุนแรงใน ครอบครัว หรือทำทัณฑ์บนไว้ ตามวิธีการและระยะเวลาที่ศาลกำหนด แทนการลงโทษผู้กระทำความผิดก็ได้

ในกรณีที่มีการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้องในความผิดตามมาตรา ๔ ให้พนักงาน สอบสวน หรือศาล แล้วแต่กรณี จัดให้มีการบำบัดฟื้นฟู บำบัดรักษา คุ้มครองความปลอดภัยผู้กระทำความผิด ให้ผู้กระทำความผิดชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ ทำงานบริการสาธารณะ ละเว้นการกระทำอันเป็นเหตุให้เกิดการใช้ความรุนแรงใน ครอบครัว หรือทำทัณฑ์บนไว้ ตามวิธีการและระยะเวลาที่ศาลกำหนด แทนการลงโทษผู้กระทำความผิดก็ได้ หากได้ปฏิบัติตามบำบัดฟื้นฟู บำบัดรักษา คุ้มครองความปลอดภัยผู้กระทำความผิดแล้วจึงให้มีการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้องในความผิดตามมาตรา ๔ ได้ หากผู้ต้องหาหรือจำเลยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังกล่าว ให้พนักงานสอบสวนหรือศาลมีอำนาจยกคดีขึ้นดำเนินการต่อไป

หลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีผู้พิพากษาศาล เยาวชนและครอบครัวกลางประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา หรือรัฐมนตรีประกาศกำหนด แล้วแต่กรณี

อธิบาย : มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง เมื่อศาลมีคำพิพากษาว่าผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวมีความผิด กฎหมายกำหนดให้ศาลมีอำนาจกำหนดให้ใช้วิธีการฟื้นฟู บำบัดรักษา คุ้มครองความปลอดภัยผู้กระทำความผิด ให้ผู้กระทำความผิดชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ ทำงานบริการสาธารณะ ละเว้นการกระทำอันเป็นเหตุ ให้เกิดการใช้ความรุนแรงในครอบครัว หรือทำทัณฑ์บนแทนการลงโทษผู้กระทำความผิดก็ได้ โดยให้ศาล ดำเนินการตามระเบียบข้อบังคับที่อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และ ระยะเวลาการดำเนินการแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวแทนการลงโทษ และเงื่อนไขการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้อง พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งได้ประกาศใช้แล้ว

: มาตรา ๑๒ วรรคสอง ในกรณีที่มีการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้องในความผิดฐานกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว กฎหมายกำหนดให้มีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้อง โดยให้นำวิธีการตามวรรคหนึ่งเป็นเงื่อนไขในการปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลง ต่อเมื่อได้มีการปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงและเงื่อนไขดังกล่าว ครบถ้วนแล้วจึงจะให้มีการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้องในความผิดดังกล่าวได้ ทั้งนี้ หากผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าว ให้พนักงานสอบสวนหรือศาลยกคดีขึ้นดำเนินการต่อไปได้ เพราะคดีอาญายังไม่ระงับสิ้นไป

มาตรา ๑๓ ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดให้มีระบบงานเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและการบังคับให้เป็นไปตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ โดยกำหนดในกฎกระทรวง

อธิบาย : เพื่อประโยชน์ในการบังคับตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ จำต้องมีการจัดระบบงาน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานดังกล่าว กฎหมายจึงกำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับการจัดระบบงานดังกล่าว

มาตรา ๑๔ วิธีพิจารณา การยื่น และการรับฟังพยานหลักฐาน หากพระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ ไม่ว่าจะพิจารณา คดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัวจะได้ดำเนินไปแล้วเพียงใด ให้ศาลพยายามเปรียบเทียบให้คู่ความได้ยอมความกัน โดยมุ่งถึงความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันในครอบครัวเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงหลักการดังต่อไปนี้ ประกอบด้วย

(๑) การคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว

(๒) การสงวนและคุ้มครองสถานภาพของการสมรสในฐานะที่เป็นศูนย์รวมของชายและหญิงที่สมัครใจเข้ามาอยู่กินฉันสามีภริยา หากไม่อาจรักษาสถานภาพของการสมรสได้ ก็ให้การหย่าเป็นไปด้วยความเป็นธรรมและเสียหายน้อยที่สุด โดยคำนึงถึงสวัสดิภาพและอนาคตของบุตรเป็นสำคัญ

(๓) การคุ้มครองและช่วยเหลือครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ครอบครัวนั้นต้องรับผิดชอบในการดูแลให้การศึกษาแก่สมาชิกที่เป็นผู้เยาว์

(๔) มาตรการต่างๆ เพื่อช่วยเหลือสามีภริยาและบุคคลในครอบครัวให้ปรองดองกันและปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างกันเองและกับบุตร

อธิบาย : กฎหมายมุ่งกำหนดให้ศาลพยายามเปรียบเทียบให้คู่ความได้ยอมความกัน ไม่ว่าจะพิจารณา คดีจะได้ดำเนินไปแล้วเพียงใด ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงหลักการตามที่กฎหมายกำหนดทุกข้อประกอบกันด้วย

มาตรา ๑๖ เพื่อประโยชน์ในการยอมความในคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือศาล แล้วแต่กรณี อาจตั้งผู้ประนีประนอม ประกอบด้วย บุคคลหรือคณะบุคคลซึ่งเป็นบิดา มารดา ผู้ปกครอง ญาติของคู่ความ หรือบุคคลที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลเห็นสมควร เพื่อให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือในการไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ยอมความกัน หรืออาจมอบหมายให้นักสังคมสงเคราะห์ หน่วยงานสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลใดช่วยเหลือไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ยอมความกันก็ได้ เมื่อผู้ประนีประนอมหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งได้ดำเนินการไกล่เกลี่ยตามคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลแล้ว ให้รายงานผลการไกล่เกลี่ยต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลแล้วแต่กรณีด้วย ในกรณีที่การไกล่เกลี่ยเป็นผลสำเร็จ บุคคลดังกล่าวจะจัดให้มีการทำสัญญายอมความขึ้น หรือจะขอให้เรียกคู่ความมาทำสัญญายอมความกันต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลก็ได้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลเห็นว่า

สัญญายอมความไม่ฝ่าฝืนต่อกฎหมายและความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลดำเนินการให้เป็นไปตามสัญญายอมความนั้น

อธิบาย : พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือศาลแล้วแต่กรณี อาจตั้งผู้ประเมินประเมินเพื่อให้คำปรึกษา ช่วยเหลือในการไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ยอมความกัน บุคคลดังกล่าวอาจเป็นบิดามารดา ผู้ปกครอง ญาติของคู่ความ หรือบุคคลที่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือศาลเห็นสมควร หรืออาจมอบหมายให้นักสังคมสงเคราะห์ หน่วยงานสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลใดช่วยเหลือไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ยอมความกันก็ได้ หากการไกล่เกลี่ยเป็นผลสำเร็จและได้ทำสัญญายอมความขึ้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลดำเนินการให้เป็นไปตามสัญญายอมความนั้น หากเห็นว่าสัญญายอมความไม่ฝ่าฝืนต่อกฎหมายและความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

มาตรา ๑๗ ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปีแสดงจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ และจำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ และรายงานต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบปีละครั้ง

มาตรา ๑๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงและระเบียบ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

^๑ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

กฎกระทรวง

กำหนดระบบงานเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและการบังคับ

ให้เป็นไปตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒

พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

“ศูนย์ปฏิบัติการ” หมายความว่า ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว

ข้อ ๒ ให้สำนักงานเป็นหน่วยงานหลักในการสนับสนุนการดำเนินงานและการบังคับให้เป็นไปตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ และให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย แผนปฏิบัติการ และประสานงานกับศูนย์ปฏิบัติการและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การสนับสนุนการดำเนินงานและการบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายของพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน และศาล รวมทั้งรวบรวม ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบายและแผนปฏิบัติการดังกล่าว

(๒) ประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่และพนักงานสอบสวน

(๓) จัดทำแผนงานงบประมาณเพื่อสนับสนุนการดำเนินการในการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

(๔) ดำเนินการอื่นที่เกี่ยวกับการสนับสนุนการดำเนินงานและการบังคับให้เป็นไปตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒

ข้อ ๓ ให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการทำหน้าที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการในความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดในเขตกรุงเทพมหานคร หรือความผิดที่ประมวลกฎหมายอาญาให้ถือว่าได้กระทำในราชอาณาจักรและไม่อยู่ในเขตจังหวัดใด หรือความผิดที่เกิดนอกราชอาณาจักร และจะต้องรับโทษภายในราชอาณาจักร และให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดทำหน้าที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการในความผิดที่เกิดในเขตจังหวัดนั้น

ในกรณีที่ความผิดเกิดขึ้นในหลายท้องที่หรือเป็นความผิดต่อเนื่อง หรือไม่แน่ว่าความผิดได้กระทำในท้องที่ใด ให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการหรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดในท้องที่ที่ทำการสอบสวน ทำหน้าที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการ

ข้อ ๔ ให้ศูนย์ปฏิบัติการแจ้งข้อเท็จจริงอันเกี่ยวกับอายุ ประวัติ ความประพฤติ สุขภาพ ภายและจิตใจของผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว สมาชิกในครอบครัว มูลเหตุที่ก่อให้เกิดการกระทำความรุนแรงในครอบครัว หรือข้อเท็จจริงอื่นใดที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา รวมทั้งเสนอมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาล เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาออกคำสั่งตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑

ข้อ ๕ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ ให้ศูนย์ปฏิบัติการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีคำสั่งให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการรักษาจากแพทย์ ให้ศูนย์ปฏิบัติการประสานความร่วมมือกับแพทย์ จิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อตรวจรักษา ฟันฟู หรือบำบัดร่างกายและจิตใจ รวมทั้งให้คำปรึกษาแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว

(๒) ในกรณีที่มีคำสั่งให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เบื้องต้น ให้ศูนย์ปฏิบัติการติดตามการปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาล หากผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ให้ศูนย์ปฏิบัติการรายงานให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลทราบ

(๓) ในกรณีที่มีคำสั่งห้ามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้าไปในที่พำนักของครอบครัว หรือเข้าใกล้ตัวบุคคลใดในครอบครัว ให้ศูนย์ปฏิบัติการกำหนดเจ้าหน้าที่ทำการติดตามและสอดส่องผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเพื่อบังคับให้เป็นไปตามคำสั่งดังกล่าว และหากผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวร้องขอว่าตนไม่มีที่พำนักอื่นใด ให้ศูนย์ปฏิบัติการประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้าพักในบ้านพักฉุกเฉิน สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ หรือที่พักรักษาตัวที่เหมาะสม

(๔) ในกรณีที่มีคำสั่งกำหนดวิธีการดูแลบุตร ให้ศูนย์ปฏิบัติการติดตามให้หน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งดังกล่าว และรายงานให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลทราบ

(๕) ในกรณีที่มีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์อย่างอื่นนอกจาก (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้ศูนย์ปฏิบัติการดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งนั้น หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รายงานให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลทราบ

(๖) รับเรื่องเกี่ยวกับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาล และรายงานให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลทราบ

(๗) ประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เครือข่ายชุมชน หน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนที่เกี่ยวข้อง ในการติดตามเพื่อให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาล และรายงานข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวและผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ตลอดจนสมาชิกในครอบครัว เพื่อให้ศาลพิจารณาไต่สวนและมีคำสั่งแก้ไขเพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง หรือเพิกถอนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ หรือคำสั่งใด ๆ รวมทั้งกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติม

ข้อ ๖ ในกรณีที่ศาลกำหนดให้ใช้วิธีการตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง แทนการลงโทษผู้กระทำความผิด ให้ศูนย์ปฏิบัติการติดตามและประสานงานกับบุคคล หน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามวิธีการดังกล่าว และรายงานให้ศาลทราบ

ข้อ ๗ ในกรณีที่มีการขอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้องตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง ให้ศูนย์ปฏิบัติการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอายุ ประวัติ ความประพฤติ สุขภาพกายและจิตใจของผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว สมาชิกในครอบครัว มูลเหตุ ที่ก่อให้เกิดการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว หรือข้อเท็จจริงอื่นใดที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการ พิจารณาต่อพนักงานสอบสวนหรือศาล เพื่อใช้ประกอบการพิจารณากำหนดเงื่อนไขในการปฏิบัติตาม บันท์ที่ข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการขอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้อง

(๒) ในกรณีที่พนักงานสอบสวนหรือศาลเห็นสมควรรับฟังความคิดเห็นของผู้เสียหายหรือ บุคคลอื่นในครอบครัวประกอบการทำบันท์ที่ข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการขอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้อง ให้ศูนย์ปฏิบัติการประสานงานกับบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เข้าร่วมแสดง ความคิดเห็น

(๓) ในกรณีที่พนักงานสอบสวนหรือศาลกำหนดวิธีการตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง เป็นเงื่อนไขในการปฏิบัติตามบันท์ที่ข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการขอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้อง ให้ศูนย์ปฏิบัติการประสานงานกับกรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน หน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามเงื่อนไข และรายงานให้พนักงานสอบสวนหรือศาลทราบ

(๔) ติดตามผลการปฏิบัติตามบันท์ที่ข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการขอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้อง และเงื่อนไขตามที่พนักงานสอบสวนหรือศาลกำหนด หากผู้ต้องหาหรือจำเลย ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข ให้ศูนย์ปฏิบัติการรายงานให้พนักงานสอบสวนหรือศาลทราบ

ข้อ ๘ ให้สำนักงานจัดให้มีการอบรมพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน และผู้ประนีประนอมซึ่งทำหน้าที่ให้คำปรึกษาหรือไกล่เกลี่ยเพื่อการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วย ความรุนแรงในครอบครัว ตามหลักสูตรที่กระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์กำหนด ทั้งนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะจัดการอบรมเองตามหลักสูตรที่กระทรวงการพัฒนาศักยภาพ และความมั่นคงของมนุษย์กำหนด โดยให้สำนักงานมีหน้าที่สนับสนุนด้วยการให้ข้อมูล เอกสาร หรือสิ่งอื่นใดในการจัดอบรม หรือจะส่งบุคลากรของตนเข้ารับการอบรมซึ่งจัดโดยสำนักงานก็ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓

อิสสระ สมชัย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดให้มีระบบงานเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและการบังคับให้เป็นไปตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวโดยกำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ในการคุ้มครองผู้ถูกกระทำ

ด้วยความรุนแรงในครอบครัว

พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ในการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ในการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“กระทรวง” หมายความว่า กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ข้อ ๕ บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) มีความประพฤติเหมาะสมในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของสตรีและสถาบันครอบครัว

(๔) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีและเคยปฏิบัติงานเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิสตรีและสถาบันครอบครัวมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี หรือผู้สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและมีประสบการณ์ด้านการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิสตรีและสถาบันครอบครัวหรือการคุ้มครองเด็กมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี โดยมีหนังสือรับรองจากหน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิและสถาบันครอบครัว

(๕) ผ่านการอบรมการเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวตามหลักสูตรที่กระทรวงกำหนด โดยผ่านการประเมินความรู้และความเหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่จากคณะกรรมการประเมินที่ผู้อำนวยการแต่งตั้ง ซึ่งจะต้องมีจิตแพทย์หรือนักจิตวิทยา

ร่วมอยู่ด้วย สำหรับผู้มีประสบการณ์ทำงานเป็นที่ประจักษ์ไม่ต้องผ่านการอบรมแต่ต้องได้รับการประเมินตามที่ผู้อำนวยการกำหนด

ข้อ ๖ บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๕ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ต้องหาหรือจำเลยตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นบุคคลผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัวหรือบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากหน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชน

(๕) เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นความผิดลหุโทษหรือกระทำโดยประมาท

ข้อ ๗ ให้สำนักงานเสนอชื่อผู้มีคุณสมบัติตามข้อ ๕ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๖ ต่อรัฐมนตรีเพื่อแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่ไม่มีแต่งตั้งผู้ใดเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้สำนักงานแจ้งเหตุผลที่ไม่แต่งตั้งให้ผู้ขึ้นทราบ

ข้อ ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๔) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๕ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๖

(๕) รัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายให้ออก เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

ข้อ ๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้งไว้แล้วในวันก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ที่ผ่านการอบรมและการประเมินการเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ในการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นผู้ผ่านการประเมินตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๑ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ปรีดา หงสกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการในการออกบัตรและแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่

ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการในการออกบัตรและแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

“จังหวัด” หมายความว่า สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด

ข้อ ๔ พนักงานเจ้าหน้าที่ในการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวต้องมีบัตรประจำตัวในการปฏิบัติหน้าที่ ตามแบบ คร. ๑ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๕ พนักงานสอบสวนต้องมีบัตรประจำตัวในการปฏิบัติหน้าที่ ตามแบบ คร. ๒ ท้ายระเบียบนี้ เว้นแต่ผู้ที่เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ข้อ ๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ต้องมีบัตรประจำตัวในการปฏิบัติหน้าที่ ตามแบบ คร. ๓ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๗ ให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ส่งหลักฐานให้สำนักงานหรือจังหวัด เพื่อดำเนินการออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามรายการต่อไปนี้

(๑) คำขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามแบบ คร. ๔ ทำระเบียบนี้

(๒) รูปถ่ายขนาด ๒.๕ x ๓ เซนติเมตร ถ่ายครึ่งตัว หน้าตรงไม่สวมหมวกและแว่นตาคำ ซึ่งถ่ายไม่เกินหกเดือนก่อนวันยื่นคำขอ กรณีผู้ยื่นคำขอเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐให้แต่งเครื่องแบบ ถ้าไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้แต่งกายสุภาพ จำนวนสองรูป

(๓) หลักฐานการเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่

ข้อ ๘ ให้สำนักงานดำเนินการออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และให้จังหวัดดำเนินการออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตจังหวัดนั้น

การออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดให้มีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ คู่ฉบับ ดิจรูปถ่ายผู้ถือบัตร และเก็บไว้เป็นหลักฐานที่สำนักงาน หรือที่จังหวัดแล้วแต่กรณี

ข้อ ๙ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ มีอายุสี่ปีนับแต่วันที่ออกบัตร

ข้อ ๑๐ เมื่อบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่จะหมดอายุ ให้ผู้ถือบัตรขอมีบัตรภายในสามสิบวัน ก่อนวันที่บัตรนั้นหมดอายุ

เมื่อบัตรสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ถือบัตรขอมีบัตรใหม่ หรือขอเปลี่ยนบัตรแล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่บัตรนั้นสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด

ในกรณีที่ผู้ถือบัตรเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล หรือชื่อตัวและชื่อสกุล ให้ผู้ถือบัตรขอเปลี่ยนบัตรภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อตัว หรือชื่อสกุล หรือชื่อตัวและชื่อสกุลแล้วแต่กรณี

ให้นำความในข้อ ๘ มาใช้บังคับในการออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ใหม่ในข้อนี้โดยอนุโลม เว้นแต่เป็นการยื่นคำขอมีบัตรใหม่ กรณีบัตรเดิมสูญหาย ให้แจ้งเหตุดังกล่าวไว้เป็นหลักฐาน ณ สำนักงาน หรือจังหวัด แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๑ บัตรประจำตัวตามระเบียบนี้ ให้ส่งคืนแก่สำนักงานหรือจังหวัด เมื่อผู้ได้รับหรือผู้ถือบัตรไม่มีสิทธิใช้ได้ต่อไป

ข้อ ๑๒ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

ชวรัตน์ ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๕๐

(ด้านหน้า)

๕.๕ ซม.

ตราครุฑ

ผู้ถือบัตรนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๕๐

เลขที่/.....
วันที่ออกบัตร
วันที่บัตรหมดอายุ

๘.๔ ซม.

(ด้านหลัง)

๕.๕ ซม.

รูปถ่ายขนาด
๒.๕ X ๓ ซม.

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

ชื่อ
เลขประจำตัวประชาชน
หน่วยงาน

.....
ลายมือชื่อผู้ถือบัตร (.....)
ตำแหน่ง ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์
ผู้ออกบัตร

๘.๔ ซม.

- หมายเหตุ
๑. ให้มีตรากระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือตราของจังหวัดประทับที่มุมล่างด้านขวาของรูป
 ๒. พื้นบัตรให้เป็นสีขาว

แบบบัตรประจำตัวพนักงานสอบสวน
 ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
 พ.ศ. ๒๕๕๐

(ด้านหน้า)

ตราครุฑ

ผู้ถือบัตรนี้เป็นพนักงานสอบสวน
 ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
 พ.ศ. ๒๕๕๐

เลขที่/.....
 วันที่ออกบัตร
 วันที่บัตรหมดอายุ

๘.๔ ซม.

(ด้านหลัง)

รูปถ่ายขนาด
๒.๕ X ๓ ซม.

บัตรประจำตัวพนักงานสอบสวน

ชื่อ
 เลขประจำตัวประชาชน
 หน่วยงาน

.....
 ลายมือชื่อผู้ถือบัตร (.....)
 ตำแหน่ง ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม
 และความมั่นคงของมนุษย์
 ผู้ออกบัตร

๘.๔ ซม.

- หมายเหตุ
๑. ให้มีตรากระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือตราของจังหวัดประทับที่มุมล่างด้านขวาของรูป
 ๒. พื้นบัตรให้เป็นสีขาว

แบบบัตรประจำตัว
พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่
ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

(ด้านหน้า)

๕.๕ ซม.	<p>ตราครุฑ</p> <p>ผู้ถือบัตรนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่า</p> <p>พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่</p> <p>ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว</p> <p>พ.ศ. ๒๕๕๐</p> <p>เลขที่/.....</p> <p>วันที่ออกบัตร</p> <p>วันที่บัตรหมดอายุ</p>
	๘.๕ ซม.

(ด้านหลัง)

๕.๕ ซม.	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; border: 1px solid black; padding: 5px;">รูปถ่ายขนาด ๒.๕ X ๓ ซม.</td> <td style="padding: 5px;"> <p>บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้</p> <p>ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่</p> <p>ชื่อ</p> <p>เลขประจำตัวประชาชน</p> <p>หน่วยงาน</p> <p>.....</p> <p>ลายมือชื่อผู้ถือบัตร (.....)</p> <p>ตำแหน่ง ปลัดกระทรวงการพัฒนาศังคม</p> <p>และความมั่นคงของมนุษย์</p> <p>ผู้ออกบัตร</p> </td> </tr> </table>	รูปถ่ายขนาด ๒.๕ X ๓ ซม.	<p>บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้</p> <p>ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่</p> <p>ชื่อ</p> <p>เลขประจำตัวประชาชน</p> <p>หน่วยงาน</p> <p>.....</p> <p>ลายมือชื่อผู้ถือบัตร (.....)</p> <p>ตำแหน่ง ปลัดกระทรวงการพัฒนาศังคม</p> <p>และความมั่นคงของมนุษย์</p> <p>ผู้ออกบัตร</p>
รูปถ่ายขนาด ๒.๕ X ๓ ซม.	<p>บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้</p> <p>ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่</p> <p>ชื่อ</p> <p>เลขประจำตัวประชาชน</p> <p>หน่วยงาน</p> <p>.....</p> <p>ลายมือชื่อผู้ถือบัตร (.....)</p> <p>ตำแหน่ง ปลัดกระทรวงการพัฒนาศังคม</p> <p>และความมั่นคงของมนุษย์</p> <p>ผู้ออกบัตร</p>		
	๘.๕ ซม.		

หมายเหตุ

๑. ให้มีตรากระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือตราของ
จังหวัดประทับที่มุมล่างด้านขวาของรูป
๒. พื้นบัตรให้เป็นสีขาว

แบบ คร. ๔

คำขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน
หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว.....อายุ.....ปี
บัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ เลขที่.....
หน่วยงาน.....วันหมดอายุ.....
อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....
ถนน.....แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....
จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....
ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่/พนักงานสอบสวน/พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้
ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วย
ความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ตามคำสั่งสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ที่...../.....ลงวันที่.....
เดือน.....พ.ศ.ขอยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบัน
ครอบครัว/ผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่/พนักงานสอบสวน/
พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตาม
พระราชบัญญัติดังกล่าว เนื่องจาก

- ได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่/พนักงานสอบสวน /พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะ
เทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่
- บัตรหมดอายุ
- บัตรสูญหาย
- บัตรถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ
- เปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล หรือชื่อตัวและชื่อสกุล

ทั้งนี้ ได้แนบหลักฐานต่อไปนี้มาพร้อมกับคำขอด้วยแล้ว

- บัตรเดิม
- ใบแจ้งความ
- หลักฐานการเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล หรือชื่อตัวและชื่อสกุล
- รูปถ่ายขนาด ๒.๕ X ๓ เซนติเมตร จำนวน ๒ รูป

(ลงชื่อ)ผู้ยื่นคำขอ

()

(ด้านหลัง)

หมายเหตุ : ๑. บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่/พนักงานสอบสวน/พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ มีอายุสี่ปีนับแต่วันที่ออกบัตร

๒. เมื่อบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่/พนักงานสอบสวน/พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ จะหมดอายุ ให้ผู้ถือบัตรประจำตัวยื่นคำขอภายในสามสิบวันก่อนวันที่บัตรนั้นหมดอายุ

๓. เมื่อบัตรเดิมสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ถือบัตรขอมีบัตรใหม่หรือขอเปลี่ยนบัตร แล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่บัตรนั้นสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด

๔. ในกรณีที่ผู้ถือบัตรเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล หรือชื่อตัวและชื่อสกุล ให้ผู้ถือบัตรขอเปลี่ยนบัตรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล หรือชื่อตัวและชื่อสกุล แล้วแต่กรณี

๕. การเปลี่ยนบัตรต้องแนบบัตรเดิมของผู้ยื่นคำขอประกอบในการขอออกบัตรใหม่ด้วย เว้นแต่เป็นการยื่นคำขอมีบัตรใหม่กรณีบัตรเดิมสูญหาย ซึ่งในกรณีนี้ให้แนบหลักฐานการแจ้งความว่าบัตรเดิมสูญหาย

๖. ผู้ซึ่งพ้นสภาพจากการเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่/พนักงานสอบสวน/พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ให้คืนบัตรที่สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด แล้วแต่กรณี

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการในการออกบัตรและแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครอง
หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐
(ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง
ในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงวางระเบียบไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการในการออกบัตรและแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน
พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๖ แห่งระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการในการออกบัตรและแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ศ. ๒๕๕๑
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง
ในครอบครัวให้ใช้ แบบ คร. ๑ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๕ บัตรประจำตัวของพนักงานสอบสวนให้ใช้ แบบ คร. ๒ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๖ บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครอง
หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ให้ใช้ แบบ คร. ๓ ท้ายระเบียบนี้”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของข้อ ๘ แห่งระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการในการออกบัตรและแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ศ. ๒๕๕๑
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ ให้สำนักงานดำเนินการออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่แก่พนักงานเจ้าหน้าที่
พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่

ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นผู้ออกบัตร และให้จังหวัดดำเนินการออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตจังหวัดนั้น โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ออกบัตรในเขตจังหวัดที่รับผิดชอบ”

ข้อ ๕ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ที่ออกให้ก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะหมดอายุหรือมีบัตรใหม่ตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

สันติ พร้อมพัฒน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๕๐

(ด้านหน้า)

๕.๕ ซม.

ตราครุฑ

ผู้ถือบัตรนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๕๐

เลขที่/.....
วันออกบัตร
บัตรหมดอายุ

๘.๔ ซม.

(ด้านหลัง)

๕.๕ ซม.

รูปถ่ายขนาด
๒.๕ x ๓ ซม.

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

ชื่อ
เลขประจำตัวประชาชน
หน่วยงาน

.....
ลายมือชื่อผู้ถือบัตร (.....)
ตำแหน่ง.....
ผู้ออกบัตร

๘.๔ ซม.

หมายเหตุ

๑. ให้มีตรากระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือตราจังหวัด
ประทับที่มุมล่างด้านขวาของรูป
๒. พื้นบัตรให้เป็นสีขาว

แบบบัตรประจำตัวพนักงานสอบสวน
ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๕๐

(ด้านหน้า)

๕.๕ ซม.	<p>ตราครุฑ</p> <p>ผู้ถือบัตรนี้เป็นพนักงานสอบสวน ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐</p> <p>เลขที่/..... วันออกบัตร บัตรหมดอายุ</p>
	๘.๔ ซม.

(ด้านหลัง)

๕.๕ ซม.	<p>รูปถ่ายขนาด ๒.๕ x ๓ ซม.</p>	<p>บัตรประจำตัวพนักงานสอบสวน</p> <p>ชื่อ</p> <p>เลขประจำตัวประชาชน</p> <p>หน่วยงาน</p> <p>..... ลายมือชื่อผู้ถือบัตร (.....) ตำแหน่ง..... ผู้ออกบัตร</p>
		๘.๔ ซม.

หมายเหตุ

๑. ให้มีตรากระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือตราจังหวัด
ประทับที่มุมล่างด้านขวาของรูป
๒. พื้นบัตรให้เป็นสีขาว

แบบบัตรประจำตัว

พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่
ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

(ด้านหน้า)

๕.๕ ซม.	<p>ตราครุฑ</p> <p>ผู้ถือบัตรนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่า พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐</p> <p>เลขที่/.....</p> <p>วันออกบัตร</p> <p>บัตรหมดอายุ</p>
	๘.๕ ซม.

(ด้านหลัง)

๕.๕ ซม.	<p>รูปถ่ายขนาด ๒.๕ x ๓ ซม.</p>	<p>บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีฐานะเทียบได้ ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่</p> <p>ชื่อ</p> <p>เลขประจำตัวประชาชน</p> <p>หน่วยงาน</p> <p>.....</p> <p>ลายมือชื่อผู้ถือบัตร (.....)</p> <p>ตำแหน่ง.....</p> <p style="text-align: right;">ผู้ออกบัตร</p>
	๘.๕ ซม.	

- หมายเหตุ
๑. ให้มีตรากระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือตราจังหวัดประทับ
ที่มุมล่างด้านขวาของรูป
 ๒. พื้นบัตรให้เป็นสีขาว

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่
เมื่อพบเห็นหรือได้รับแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัว

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จึงได้วางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อพบเห็นหรือได้รับแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

“ศูนย์ปฏิบัติการ” หมายความว่า ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

ข้อ ๔ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พบการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงตัวชี้แจงว่ากล่าวแก่ผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว เพื่อให้ยุติการกระทำ โดยดีก่อนถ้าผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัวยังขัดใจอยู่อีก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ขอความช่วยเหลือจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเพื่อดำเนินการระงับเหตุ

ข้อ ๕ ผู้ใดพบเห็นหรือทราบการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ให้แจ้งโดยวาจา เป็นหนังสือ ทางโทรศัพท์ วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการใดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการระงับเหตุโดยมิชักช้า

แพทย์ พยาบาล นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่รับผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวไว้รักษาพยาบาล ครู หรือนายจ้าง ซึ่งมีหน้าที่ดูแลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่เป็นศิษย์หรือลูกจ้าง จะต้องแจ้งหรือรายงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่โดยมิชักช้า

ข้อ ๖ กรณีมีผู้พบเห็นหรือทราบการกระทำความรุนแรงในครอบครัว และแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยวาจา เป็นหนังสือ ทางโทรศัพท์ วิธีการอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใดที่สื่อสารให้รู้ว่ามีกรกระทำความรุนแรงในครอบครัวเกิดขึ้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกวันเวลาที่ได้รับแจ้งไว้ทันที พร้อมรายละเอียดวัน เวลา สถานที่เกิดเหตุ ชื่อผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวและผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว เท่าที่ผู้แจ้งสามารถระบุได้ รวมทั้งพฤติการณ์ที่น่าเชื่อว่า มีการใช้ความรุนแรงในครอบครัวหรือมีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว เว้นแต่ในกรณีเร่งด่วนอันมีเหตุที่เชื่อได้ว่ามีการใช้ความรุนแรงในครอบครัวให้ดำเนินการตามข้อ ๔ ทันทีแล้วจึงจัดทำบันทึกในทันทีที่ดำเนินการได้

ในกรณีที่ผู้แจ้งไม่ยอมบอกชื่อ โดยไม่มีเหตุอันควร หรือแจ้งชื่อหรือที่อยู่อันเป็นเท็จ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่งก็ได้

ข้อ ๗ กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้ง หรือรายงานการกระทำความรุนแรงในครอบครัว หรือเป็นผู้พบเห็นหรือประสบพบพฤติการณ์ที่น่าเชื่อว่ามีกรกระทำความรุนแรงในครอบครัว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่เกิดเหตุ เพื่อดำเนินการยุติการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ถ้าผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวยังขัดขืนอยู่อีก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ขอความช่วยเหลือจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเพื่อดำเนินการระงับเหตุ

ก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่เกิดเหตุ ให้แสดงบัตรประจำตัวต่อเจ้าของหรือผู้ที่อยู่ในเคหสถานหรือสถานที่เกิดเหตุ นั้น เพื่อยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปและแจ้งให้ทราบถึงเหตุของการเข้าไป

ถ้าเจ้าของหรือผู้ที่อยู่ในเคหสถานหรือสถานที่เกิดเหตุด้วยความรุนแรงในครอบครัวออกมาพบเพื่อสอบถาม หากไม่มีผู้ใดออกมาพบ หรือไม่สามารถเปิดประตูให้เข้าไปในสถานที่นั้นได้ ให้ขอความช่วยเหลือจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เพื่อเข้าไปช่วยผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

ข้อ ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซักถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือบุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่นั้นถึงข้อเท็จจริงที่ได้รับแจ้ง สาเหตุของการกระทำที่ได้รับแจ้ง ผลของการกระทำความรุนแรงในครอบครัวแล้วหาแนวทางการช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวต่อไป

หากกรณีปรากฏว่าผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับอันตรายแก่กายและจิตใจ ให้รีบส่งตัวผู้นั้นไปรับการรักษาพยาบาลทันที

ข้อ ๕ หลังจากการดำเนินการตามข้อ ๔ วรรคหนึ่งแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประสานงานกับจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัวหรือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พร้อมรายงานผล และความเห็นส่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อยุติความรุนแรงในครอบครัวดังกล่าว

ข้อ ๑๐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกรายละเอียดแห่งการแจ้งเหตุตามข้อ ๖ การเข้าไปใน เสนอสถานหรือสถานที่เกิดเหตุตามข้อ ๗ และการดำเนินการแก่ผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัวหรือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวไว้เป็นหลักฐาน ตามแบบ คร. ๕ ท้ายระเบียบนี้

การทำบันทึกตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องลงลายมือชื่อรับรองไว้ หากผู้นั้นไม่ยินยอม ลงลายมือชื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกเหตุที่ไม่มีลายมือชื่อไว้

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับอันตรายแก่กาย หรือจิตใจ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ชี้แจงให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวทราบถึงสิทธิในการได้รับความคุ้มครอง ในการกำหนดมาตรการหรือวิธีการบรรเทาทุกข์เบื้องต้นแก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัวชั่วคราว รวมทั้งการออกคำสั่งห้ามผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัวเข้าไปที่พำนัก ของครอบครัว หรือการออกคำสั่งห้ามเข้าใกล้ตัวบุคคลในครอบครัว หรือการดูแลบุตร เป็นต้น ตลอดจนให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประสานงานเพื่อให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายเบื้องต้นแก่ผู้ถูกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัวด้วย

ข้อ ๑๒ หากผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะร้องทุกข์ต่อพนักงาน สอบสวน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับจัดการให้ผู้นั้นพบกับพนักงานสอบสวนเพื่อร้องทุกข์ ในกรณีมีเหตุ จำเป็นเร่งด่วน พนักงานเจ้าหน้าที่จะจดบันทึกเสียเองก็ได้ แล้วให้รีบส่งไปยังพนักงานสอบสวน และจะจดแจ้งพฤติการณ์อันเป็นประโยชน์ต่อพนักงานสอบสวนไว้ก็ได้

ถ้าผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะร้องทุกข์แต่ไม่อยู่ในวิสัย หรือโอกาส ที่จะร้องทุกข์ได้เอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการร้องทุกข์แทนต่อพนักงานสอบสวน

ในกรณีผู้แทน โดยชอบธรรมหรือผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์กระทำความรุนแรงในครอบครัว ต่อผู้เยาว์หรือคนวิกลจริตหรือคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือกระทำการ อันขัดกับผลประโยชน์ของผู้เยาว์หรือคนวิกลจริตหรือคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือน

ไร้ความสามารถ หรือผู้เยาว์หรือคนวิกลจริตหรือคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ ไม่อยู่ในวิสัยหรือโอกาสที่จะร้องทุกข์ได้เอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการร้องทุกข์แทน ต่อพนักงานสอบสวน

ข้อ ๑๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่ได้ดำเนินการผลความ คืบหน้าของการนั้น แล้วรายงานให้สำนักงานทราบโดยเร็ว ตามแบบ คร. ๖ ทำระเบียบนี้

ข้อ ๑๔ หากผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวไม่ประสงค์จะร้องทุกข์ หรือรับการ บริการทางการแพทย์ หรือจิตแพทย์ หรือนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เข้าแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐานในการเข้าระงับเหตุ ความรุนแรงในครอบครัวครั้งนั้น ณ สถานีตำรวจท้องที่เกิดเหตุ และคัดสำเนาบันทึกประจำวันนั้น ไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงเองหรือขอให้ศูนย์ปฏิบัติการ รวบรวมข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำความรุนแรงในครอบครัว สาเหตุของการกระทำความรุนแรง ในครอบครัว และบันทึกรายงานของผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องทุกฉบับ รวมถึงสรุปประมวลผล เพื่อประกอบดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือ ตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาตามมาตรา ๑๐ หรือ พนักงานสอบสวน หรือศาล เพื่อพิจารณาออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว หรือคำสั่งใด ๆ หรือคำพิพากษา ตามพระราชบัญญัตินี้

ข้อ ๑๖ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

ชวรัตน์ ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

**หนังสือแจ้งเหตุเข้าไปในเคหสถาน/สถานที่เกิดเหตุ
เพื่อดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว**

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง แจ้งเหตุเข้าไปในที่รโหฐานเพื่อดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

เรียน

(ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว/ผู้เกี่ยวข้อง)

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....อายุ.....ปี ในฐานะเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่
ในการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง
ในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ หมายเลขทะเบียน.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
ออกโดย.....ขอแจ้งให้ทราบว่า อาศัยอำนาจตามมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ พนักงานเจ้าหน้าที่พบเห็น/หรือได้รับแจ้งมี
การกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว มีอำนาจเข้าไปในเคหสถาน/สถานที่เกิดเหตุเพื่อดำเนินการ ดังนี้

- ระวังเหตุและสอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง
ในครอบครัว
- จัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับการเข้ารักษาจากแพทย์
- จัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์
นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์
- จัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องทุกข์ หากผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง
ในครอบครัวประสงค์จะดำเนินคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ลงชื่อ.....พนักงานเจ้าหน้าที่

()

...../...../.....

ลงชื่อ..... ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว

() /ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

...../...../..... /ผู้เกี่ยวข้อง

บันทึกรายงาน

ส่วนราชการของรัฐ/เอกชน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ที่.....

เรื่อง การดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

ด้วยเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.ข้าพเจ้า(นาย/นาง/นางสาว)

ในฐานะเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หมายเลขทะเบียน ออกโดย.....ได้ดำเนินการเข้าไปในเคสสถาน/สถานที่เกิดเหตุเพื่อระงับเหตุ ความรุนแรงในครอบครัวที่บ้านเลขที่.....หมู่ที่..... ตรอก/ซอย.....ถนน..... ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....โดยมีนาย/นาง/นางสาว/ เด็กชาย/เด็กหญิง.....อายุ.....ปี เป็นผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงและ มีนาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....อายุ.....ปี เป็นผู้กระทำความรุนแรง ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังต่อไปนี้

- เข้าไประงับเหตุความรุนแรงในครอบครัว
- ให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการรักษาจากแพทย์
- ให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับคำปรึกษาจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา

หรือนักสังคมสงเคราะห์

- จัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวดำเนินการร้องทุกข์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงนาม.....

()

พนักงานเจ้าหน้าที่

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่
เมื่อพบเห็นหรือได้รับแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัว (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงได้วางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อพบเห็นหรือได้รับแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกแบบ คร. ๕ และแบบ คร. ๖ ทำयระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อพบเห็นหรือได้รับแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้แบบ คร. ๕ และแบบ คร. ๖ ทำยระเบียบนี้แทน

ประกาศ ณ วันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

สันติ พร้อมพัฒน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

**หนังสือแจ้งเหตุเข้าไปในเคหสถาน/สถานที่เกิดเหตุ
เพื่อดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว**

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง แจ้งเหตุเข้าไปในที่รโหฐานเพื่อดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

เรียน

(ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว/ผู้เกี่ยวข้อง)

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว)..... อายุ..... ปี ในฐานะเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่
ในการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง
ในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ บัตรประจำตัว..... หมายเลข..... เมื่อ
วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ออกโดย..... ได้รับแจ้ง

โดยวาจา เป็นหนังสือ ทางโทรศัพท์ วิธีการอิเล็กทรอนิกส์ หรือโดยวิธี.....
จากผู้พบเห็นหรือทราบการกระทำความรุนแรงในครอบครัวเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.

เวลาประมาณ..... น. สถานที่เกิดเหตุ.....
โดยนาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง..... อายุ..... ปี เป็นผู้กระทำความ
รุนแรงในครอบครัวต่อ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง..... อายุ..... ปี
ได้กระทำความรุนแรงในครอบครัว โดยการ.....

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๕๐ มีอำนาจเข้าไปในเคหสถาน/สถานที่เกิดเหตุเพื่อดำเนินการ ดังนี้

สอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว/บุคคลอื่นที่อยู่ใน
ในสถานที่เกี่ยวกับการกระทำที่ได้รับแจ้ง

จัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับการเข้ารักษาจากแพทย์

จัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา
หรือนักสังคมสงเคราะห์

จัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องทุกข์ หากผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง
ในครอบครัวประสงค์จะดำเนินคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

อื่นๆ

ขอเท็จจริงในการกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่ได้รับแจ้งสรุปโดยย่อได้ความว่า.....

.....
.....

ลงชื่อ.....พนักงานเจ้าหน้าที่

()

ลงชื่อ.....ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว

()

ลงชื่อ.....ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

()

ลงชื่อ.....ผู้เกี่ยวข้อง/พยาน

()

บันทึกรายงาน

ส่วนราชการของรัฐ/เอกชน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ที่.....

เรื่อง การดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

ด้วยเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. เวลาประมาณ..... น.

(นาย/นาง/นางสาว)ในฐานะเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในการคุ้มครองผู้ถูกระทำ

ด้วยความรุนแรงในครอบครัว บัตรประจำตัวเลขที่.....ออกโดย.....

ได้เข้าไปดำเนินการกรณีที่เกิดเหตุความรุนแรงในครอบครัวที่บ้านเลขที่.....หมู่ที่..... ตรอก/ซอย.....

ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

โดยมีนาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง..... อายุ..... ปี ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง

และมีนาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง..... อายุ..... ปี ผู้กระทำความรุนแรง โดยมี

ความสัมพันธ์เป็น.....โดยมีพฤติการณ์การกระทำอันเป็นความรุนแรง

ในครอบครัว กล่าวคือ.....

.....

สาเหตุ.....

ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา ๖ วรรคสอง

แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังต่อไปนี้

สอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว/บุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่
เกี่ยวกับการกระทำที่ได้รับแจ้ง

ให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการรักษาจากแพทย์

ให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับคำปรึกษาจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคม

สงเคราะห์

จัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

อื่นๆ

.....

.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงนาม.....

()

พนักงานเจ้าหน้าที่

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำ

ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ วรรคห้า และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

“พนักงานสอบสวน” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีให้เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“ศูนย์ปฏิบัติการ” หมายความว่า ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ข้อ ๔ การสอบสวนความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ดำเนินการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่ระเบียบนี้มีได้กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติไว้เป็นการเฉพาะ ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีในศาลแขวง และกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

หมวด ๑

การร้องทุกข์

ข้อ ๕ เมื่อผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน เป็นหนังสือหรือด้วยปาก ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการดังนี้

(๑) บันทึกคำร้องทุกข์ให้ปรากฏเจตนาโดยแจ้งชัดว่าประสงค์จะดำเนินคดีกับผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว พร้อมกับลงวันเดือนปีและลงลายมือชื่อผู้บันทึกและผู้ร้องทุกข์ไว้

(๒) แจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบถึงกระบวนการและขั้นตอนในการดำเนินคดีความรุนแรง ในครอบครัว ตลอดจนสิทธิได้รับการคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและการดูแลบุตร หรือบรรเทาทุกข์ตามกฎหมาย

(๓) แจ้งให้ศูนย์ปฏิบัติการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ให้การคุ้มครองสิทธิหรือช่วยเหลือเบื้องต้น แก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวตามสมควรแก่กรณี

(๔) แจ้งให้ศูนย์ปฏิบัติการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการประมวลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสุขภาพ กาย อารมณ์ จิตใจ ภาวะความเป็นอยู่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและสาเหตุที่ก่อให้เกิดความ รุนแรงในครอบครัว เพื่อประกอบดุลพินิจของพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการหรือศาล แล้วแต่กรณี ตามแบบ คร. ๗ ท้ายระเบียบนี้

ในกรณีมีการจัดการแทนผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้นำความ ในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ร้องทุกข์แทนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัวตามมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ด้วยเหตุที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวไม่อาจร้องทุกข์ได้ ด้วยตนเอง เนื่องจากผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมีสภาพร่างกายหรือจิตใจไม่อยู่ในวิสัย หรือโอกาสที่จะร้องทุกข์ได้ หรือในกรณีที่ไม่มีผู้จัดการแทนผู้เสียหาย หรือมีผู้จัดการแทนผู้เสียหาย

แต่มีผลประโยชน์ขัดกันกับผู้เยาว์ หรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น ต้องร้องทุกข์เป็นหนังสือและให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ ดังนี้

(๑) บันทึกร้องทุกข์ให้ปรากฏชัดว่าผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะดำเนินคดีกับผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว และเหตุที่ไม่อาจร้องทุกข์ได้ด้วยตนเอง พร้อมวันเดือนปีและลงลายมือชื่อผู้บันทึกและพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ร้องทุกข์แทนไว้

(๒) ให้แนบหนังสือร้องทุกข์รวมไว้กับสำนวนการสอบสวน การดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้นำความในข้อ ๕ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) และ (๔) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗ กรณีผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีในวันร้องทุกข์ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๒

การสอบสวน

ข้อ ๘ การสอบปากคำผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวให้พนักงานสอบสวนดำเนินการดังนี้

(๑) แจกเป็นหนังสือให้จิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอ ทราบวันเวลาและสถานที่ที่จะสอบปากคำ เพื่อให้บุคคลที่ได้รับแจ้งอยู่ร่วมด้วย เพื่อให้คำปรึกษาขณะสอบปากคำผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

(๒) ในกรณีมีความจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอจิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอ แต่มีเหตุจำเป็นต้องสอบปากคำผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ก็ให้พนักงานสอบสวนสอบปากคำผู้เสียหายไปได้แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอบุคคลดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวนโดยละเอียด แล้วรายงานให้ผู้บังคับบัญชาเพื่อทราบ

ข้อ ๙ การสอบปากคำผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีในขณะสอบปากคำให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๓

การออกคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองชั่วคราวหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์

ข้อ ๑๐ เมื่อผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้ร้องทุกข์ หรือมีการร้องทุกข์แทนแล้ว หรือระหว่างการสอบสวนหากมีกรณีจำเป็นเร่งด่วนต้องคุ้มครองสวัสดิภาพผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือบุคคลที่อาศัยอยู่ในครอบครัวเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นการร้องขอโดยผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือข้อเสนอของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนเห็นเอง ให้พนักงานสอบสวนรีบทำการประมวลข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง พอชี้ให้เห็นได้ว่าผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวจำเป็นต้องได้รับการบรรเทาทุกข์เบื้องต้นหรือมีข้อเท็จจริงน่าเชื่อว่าผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวอาจก่อเหตุกระทำความรุนแรงแก่บุคคลในครอบครัวซ้ำอีก หรือมีเหตุอื่น ๆ จำเป็นต้องกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว แล้วเสนอรายงานและความเห็นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีที่มีเขตอำนาจออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือจะร้องขอต่อศาลที่มีเขตอำนาจให้ออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็ได้

ข้อ ๑๑ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีได้รับรายงานและความเห็นตามข้อ ๑๐ หรือได้รับรายงานและความเห็นจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศูนย์ปฏิบัติการที่มีเขตอำนาจ หากเห็นชอบด้วยก็ให้ออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีชักช้าตามแบบ คร. ๘ ท้ายระเบียบนี้

ก่อนออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีเหตุสมควรจะเรียกพนักงานสอบสวนหรือพนักงาน

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบหรือเชื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องมาสอบถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติม เพื่อประกอบดุลพินิจ
ออกคำสั่งก็ได้แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๒ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ
ชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีได้ออกคำสั่ง
กำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกระงับด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็น
การชั่วคราวแล้ว ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบแจ้งให้ผู้ต้องหาว่ากระทำ
ความรุนแรงในครอบครัวปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อกำหนดมาตรการคุ้มครองแล้ว ให้พนักงานสอบสวน
เสนอคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองดังกล่าวต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อพิจารณาภายในสี่สิบแปดชั่วโมง
นับแต่วันออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ดังกล่าวตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระงับด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๑๓ ให้ปลัดกระทรวงรักษาการตามระเบียบนี้และมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มี
ปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

อนุสรณ์ วงศ์วรรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

แบบรายงานประมวลข้อเท็จจริงในการออกคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครอง
หรือวิธีการบรรเทาทุกข์เพื่อคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว

ด้วยเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
ข้าพเจ้า.....พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๐ ได้รับแจ้งจาก
..... พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาล
...../สถานีตำรวจภูธร.....
/ศูนย์ปฏิบัติการ..... ศาล
ให้ทำการประมวลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคู่กรณีในคดีความรุนแรงในครอบครัวระหว่าง
นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล.....
ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวกับ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง
..... นามสกุล
ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัว

จึงขอรายงานข้อเท็จจริงดังนี้

๑. ข้อมูลทั่วไป

นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....
นามสกุล.....เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.อายุ.....ปี
สัญชาติ.....เชื้อชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....
ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ต.รอก/ซอย.....
ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....
เป็นผู้เสียหาย/ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....
นามสกุล.....เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
อายุ.....ปี สัญชาติ.....เชื้อชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....
ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ต.รอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....เป็นผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความรุนแรง
ในครอบครัว

๒. สุขภาพกาย/สุขภาพจิต

๑. สุขภาพของผู้เสียหาย.....

.....

เคยมีประวัติการรักษาหรือไม่ (ถ้ามีระบุ).....

.....

๒. สุขภาพของผู้ถูกกล่าวหา.....

.....

เคยมีประวัติการรักษาหรือไม่ (ถ้ามีระบุ).....

.....

๓. การศึกษาและอาชีพ

๑. การศึกษาและอาชีพของผู้เสียหาย.....

การศึกษา

อาชีพ/ลักษณะงาน

รายได้

๒. การศึกษาและอาชีพของผู้ถูกกล่าวหา.....

การศึกษา.....

อาชีพ/ลักษณะงาน.....

รายได้.....

๔. ความสัมพันธ์ในครอบครัว

๑. กรณีทั้งสองฝ่ายเป็นสามีภริยากัน สมรสกันมา.....ปี มีบุตร.....คน
ฝ่ายใดเคยสมรสมาก่อนหรือไม่ (ถ้ามีระบุ).....

มีบุตรติดมากับคู่สมรสเดิมหรือไม่ (ถ้ามีระบุ).....

ขณะเกิดเหตุอยู่ด้วยกันหรือแยกกันอยู่ (ระบุ)

.....

๒. กรณีทั้งสองฝ่ายเป็นบิดา/มารดากับบุตร ระบุความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

.....

๓. กรณีทั้งสองฝ่ายเป็นญาติหรืออาศัยอยู่ด้วย ระบุความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

.....

.....

๕. ความเห็น

จากการประมวลข้อเท็จจริง เห็นว่า

๑. ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการก่อความรุนแรงในครอบครัว

๑.๑.....

๑.๒.....

๒. แนวทางแก้ไข

๒.๑.....

๒.๒.....

๓. มาตรการคุ้มครองชั่วคราว (ถ้ามีเหตุจำเป็นให้เสนอ).....

๓.๑.....

๓.๒.....

ลงชื่อ.....ผู้ประมวลข้อเท็จจริง
พนักงานเจ้าหน้าที่

หมายเหตุ : เอกสารนี้เป็นความลับใช้เฉพาะประกอบการใช้ดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่
พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ และศาลเท่านั้น ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง
ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

**คำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองหรือบรรเทาทุกข์ชั่วคราว
ตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำ
ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐**

ออกคำสั่งที่ (หน่วยสังกัดของผู้ออกคำสั่ง)
เมื่อวันที่..... เดือน พ.ศ.
ได้รับรายงานจาก..... พนักงานเจ้าหน้าที่/พนักงานสอบสวนว่า
นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง นามสกุล.....
เกิดเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. อายุ ปี สัญชาติ.....
เชื้อชาติ..... ศาสนา..... อาชีพ..... ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่.....
หมู่ที่..... ตรอก/ซอย ถนน ตำบล/แขวง
อำเภอ/เขต จังหวัด รหัสไปรษณีย์ โทรศัพท์
ได้ร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....
นามสกุล..... เกิดเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.
อายุ ปี สัญชาติ..... เชื้อชาติ..... ศาสนา..... อาชีพ.....
ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย ถนน
ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด
รหัสไปรษณีย์ โทรศัพท์ ในข้อหากระทำความผิดฐานกระทำความ
รุนแรงในครอบครัว โดยได้ร้องทุกข์แทนไว้ที่
เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. ตามคดีหมายเลขที่.....
ซึ่งข้อเท็จจริงสรุปโดยย่อได้ความว่า.....

เห็นว่าข้อเท็จจริงดังกล่าวจำเป็นและมีเหตุสมควรกำหนดมาตรการคุ้มครอง
ชั่วคราวและหรือวิธีการบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความ
รุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

จึงออกคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองชั่วคราวและหรือวิธีการบรรเทาทุกข์ให้แก่
ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ดังนี้

๑. ให้ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....
นามสกุล..... ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัว

เข้ารับการรักษาสุขภาพกาย/จิตใจ/อาการป่วย.....
 จาก..... สถานพยาบาลเป็นระยะเวลา.....
 วัน เดือน ปี และ/หรือ

๒. ห้ามมิให้ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....
 นามสกุล..... ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัว
 เข้าที่พำนักหรือที่อยู่อาศัยของ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....
 นามสกุล..... เป็นการชั่วคราว เป็นเวลา วัน..... เดือนปี
 และ/หรือ

๓. ห้ามมิให้ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....
 นามสกุล..... เข้าใกล้ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง
 นามสกุลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง
 ในครอบครัว หรือบุคคลที่อาศัยอยู่ในครอบครัว และ/หรือ

๔. ให้ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....
 นามสกุล..... ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัว และ/หรือ
 นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง..... นามสกุล.....
 ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ร่วมกันให้การอุปการะเลี้ยงดู.....
 ภายใต้คำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือของนักจิตวิทยา/นักสังคมสงเคราะห์ เป็นระยะเวลา
 วัน เดือนปี และ/หรือ

๕. ให้ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....
 นามสกุล..... ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวจ่าย
 ค่ารักษาพยาบาลหรือความเจ็บป่วยอันเป็นผลมาจากการถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
 เบื้องต้น เป็นเงิน บาท หรือค่าใช้จ่ายบรรเทาทุกข์เบื้องต้นอันจำเป็นแก่การ
 ดำรงชีพประจำวัน เป็นเงิน..... บาท

ให้ นาย/นาง/นางสาว.....นามสกุล.....
 พนักงานสอบสวน แจ้งคำสั่งให้ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวปฏิบัติตามโดยมิชักช้า

สั่ง ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

(.....)

พนักงานเจ้าหน้าที่

ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่

หมายเหตุ: หากผู้รับคำสั่งไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้างต้น หรือฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
 สามเดือนหรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา ๑๐ วรรคห้า
 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวน

ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

(ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ วรรคห้า และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกแบบ คร. ๗ และแบบ คร. ๘ ทำระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้แบบ คร. ๗ และแบบ คร. ๘ ทำระเบียบนี้แทน

ประกาศ ณ วันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

สันติ พร้อมพัฒน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

แบบรายงานประมวลข้อเท็จจริงในการออกคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครอง
หรือวิธีการบรรเทาทุกข์เพื่อคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว

ด้วยเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.ข้าพเจ้า.....
พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้รับแจ้งจาก
..... พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาล.....
/สถานีตำรวจภูธร..... /ศูนย์ปฏิบัติการ.....
/ศาล ให้ทำการประมวลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคู่กรณีในคดีความรุนแรง
ในครอบครัวระหว่าง นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล.....
ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวกับ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....
นามสกุล ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัว

จึงขอประมวลข้อเท็จจริงดังนี้

๑. ข้อมูลทั่วไป

๑.๑ ข้อมูลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

ชื่อ(นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง)..... นามสกุล.....
เกิดวันที่..... เดือน..... พ.ศ. อายุ.....ปี สัญชาติ..... เชื้อชาติ..... ศาสนา.....
อาชีพ..... บัตรประจำตัว..... เลขที่..... ออกเมื่อวันที่.....
เดือน..... พ.ศ. ออกโดย..... ภูมิลำเนาตามทะเบียนบ้านเลขที่.....
หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....
ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....
ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์.....

ประวัติครอบครัว (ครอบครัวเดิม ประวัติการมีคู่ครองมาก่อน ความสนิทสนมกับบิดา
มารดา พี่น้อง และญาติ)

ประวัติการกระทำผิดและอุปนิสัย.....

การศึกษา การประกอบอาชีพ รายได้ สถานะทางเศรษฐกิจ ภาระหนี้สิน สภาพแวดล้อม
ของที่อยู่อาศัย

.....
.....
.....
.....

สุขภาพกาย สุขภาพจิต ประวัติการรักษา

.....
.....
.....
.....

๑.๒ ข้อมูลผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัว

ชื่อ(นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง)..... นามสกุล.....
เกิดวันที่..... เดือน..... พ.ศ. อายุ.....ปี สัญชาติ..... เชื้อชาติ..... ศาสนา.....
อาชีพ..... บัตรประจำตัว..... เลขที่..... ออกเมื่อวันที่.....
เดือน..... พ.ศ. ออกโดย..... ภูมิลำเนาตามทะเบียนบ้านเลขที่.....
หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....
ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....
ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์.....

ประวัติครอบครัว (ครอบครัวเดิม ประวัติการมีคู่ครองมาก่อน ความสนิทสนมกับบิดา
มารดา พี่น้อง และญาติ)

.....
.....
.....
.....

ประวัติการกระทำผิดและอุปนิสัย.....

.....
.....
.....
.....

การศึกษา การประกอบอาชีพ รายได้ สถานะทางเศรษฐกิจ ภาระหนี้สิน
สภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัย

.....
.....
.....
.....

สุขภาพกาย สุขภาพจิต ประวัติการรักษา

.....
.....
.....
.....

๒. พฤติกรรมและรายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ทั้งในอดีตและปัจจุบัน.....

.....
.....
.....
.....

๓. ข้อเท็จจริงและรายละเอียดเกี่ยวกับการกระทำความรุนแรงในครอบครัว (พฤติกรรมแห่งคดี)

.....
.....
.....
.....

๔. ความเสียหายและผลกระทบจากการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

.....
.....
.....
.....

๕. การบรรเทาผลร้าย การบรรเทาความเสียหาย (เช่น ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว
ได้ชดใช้ค่าเสียหายไปบางส่วนแล้ว ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่น
หรือไปยื่นขอรับความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง)

.....
.....
.....
.....

๖. ความต้องการหรือความประสงค์ของคู่กรณีหลังเกิดเหตุ

๖.๑ ความต้องการหรือความประสงค์ของผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

๑).....

.....

๒).....

.....

๓).....

.....

๖.๒ ความต้องการหรือความประสงค์ของผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว

๑).....

.....

๒).....

.....

๓).....

.....

๗. ความเห็น

จากการประมวลข้อเท็จจริง เห็นว่า

๑. ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการก่อความรุนแรงในครอบครัว

๑.๑

๑.๒

๒. แนวทางแก้ไข

๒.๑

๒.๒

๓. มาตรการคุ้มครองชั่วคราว (ถ้ามีเหตุจำเป็นให้เสนอ)

๓.๑

๓.๒

ลงชื่อ.....ผู้ประมวลข้อเท็จจริง

พนักงานเจ้าหน้าที่

หมายเหตุ : เอกสารนี้เป็นความลับใช้เฉพาะประกอบการใช้ดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่
พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ และศาลเท่านั้น ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง
ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

คำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองหรือบรรเทาทุกข์ชั่วคราว
ตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำ
ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

ออกคำสั่งที่ (หน่วยสังกัดของผู้ออกคำสั่ง)

เมื่อวันที่..... เดือน พ.ศ.ได้รับรายงานจาก.....
พนักงานเจ้าหน้าที่/พนักงานสอบสวนว่า นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....
นามสกุล.....เกิดเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. อายุ ปี
สัญชาติ.....เชื้อชาติ..... ศาสนา..... อาชีพ..... ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่.....
หมู่ที่..... ตรอก/ซอย ถนน ตำบล/แขวง
อำเภอ/เขต จังหวัด รหัสไปรษณีย์ โทรศัพท์
ได้ร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย /เด็กหญิง..... นามสกุล.....
เกิดเมื่อวันที่..... เดือน.....พ.ศ. อายุ ปี สัญชาติ..... เชื้อชาติ..... ศาสนา.....
อาชีพ..... ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย
ถนน ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต
จังหวัด รหัสไปรษณีย์ โทรศัพท์ ในข้อหากระทำความผิดฐาน
กระทำความรุนแรงในครอบครัว โดยได้ร้องทุกข์แทนไว้ที่
เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. ตามคดีหมายเลขที่.....

ซึ่งข้อเท็จจริงสรุปโดยย่อได้ความว่า.....
.....
.....

เห็นว่าข้อเท็จจริงดังกล่าวจำเป็นและมีเหตุสมควรกำหนดมาตรการคุ้มครองชั่วคราวและหรือ
วิธีการบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว อาศัยอำนาจตามความใน
มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

จึงออกคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองชั่วคราวและหรือวิธีการบรรเทาทุกข์ให้แก่
ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวข้อหนึ่งข้อใดหรือหลายข้อ ดังนี้

๑. ให้ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง..... นามสกุล.....
ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการรักษาสุขภาพกาย/จิตใจ/อาการป่วย.....
..... จาก..... สถานพยาบาล
เป็นระยะเวลา..... วัน เดือน ปี และ/หรือ

๒. ห้ามมิให้ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล.....
ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้าที่พำนักหรือที่อยู่อาศัยของ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง
.....นามสกุล..... เป็นการชั่วคราว เป็นเวลาวัน.....เดือนปี และ/หรือ

๓. ห้ามมิให้ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล.....
เข้าใกล้ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง..... นามสกุล
ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือบุคคลที่อาศัยอยู่ในครอบครัว และ/หรือ

๔. ให้ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง..... นามสกุล.....
ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัว และ/หรือนาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....
นามสกุล..... ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร่วมกันให้การอุปการะเลี้ยงดู
.....ภายใต้คำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือของนักจิตวิทยา/นักสังคมสงเคราะห์
เป็นระยะเวลา..... วัน เดือนปี และ/หรือ

๕. ให้ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง..... นามสกุล.....
ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวจ่ายค่ารักษาพยาบาลหรือความเจ็บป่วยอันเป็นผลมาจากการ
ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเบื้องต้น เป็นเงินบาท หรือค่าใช้จ่ายบรรเทาทุกข์
เบื้องต้นอันจำเป็นแก่การดำรงชีพประจำวัน เป็นเงิน..... บาท และ/หรือ

๖. ให้ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง..... นามสกุล.....
ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัว.....
.....
.....

ให้ นาย/นาง/นางสาว.....นามสกุล.....พนักงานสอบสวน
แจ้งคำสั่งให้ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวปฏิบัติตามโดยไม่ชักช้า

สั่ง ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

(.....)

พนักงานเจ้าหน้าที่

ที่มีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่

หมายเหตุ : หากผู้รับคำสั่งไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้างต้น หรือฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
สามเดือนหรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา ๑๐ วรรคห้า
แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการขอมความ

ถอนคำร้องทุกข์ในชั้นสอบสวน

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ วรรคสามและมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการขอมความ ถอนคำร้องทุกข์ในชั้นสอบสวน พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

“พนักงานสอบสวน” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีให้เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“ศูนย์ปฏิบัติการ” หมายความว่า ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

หมวด ๑

การไต่ถามให้ขอมความ

ข้อ ๔ ในระหว่างการสอบสวน หากพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเห็นว่า ข้อหากระทำ ความรุนแรงในครอบครัวหรือการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวเป็นกรรมเดียวกับความผิดฐาน

ทำร้ายร่างกาย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๕๕ และพฤติการณ์แห่งคดี ไม่ร้ายแรงพอมิทางปรองดองกันได้หรือคู่กรณีร้องขอ พนักงานสอบสวนอาจจัดให้มีการไกล่เกลี่ยให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวกับผู้ต้องหว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวได้ขอมความกัน

ให้พนักงานสอบสวนแจ้งนาคู่กรณีได้พูดคุยเจรจาไกล่เกลี่ยขอมความกัน โดยอาจตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลทำการไกล่เกลี่ยตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็ได้

ข้อ ๕ ในการไกล่เกลี่ยนอกจากคู่กรณีทั้งสองฝ่ายแล้ว ถ้ามีเหตุจำเป็นและสมควรก็ให้ผู้ทำการไกล่เกลี่ยเรียกบุคคลในครอบครัวหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมาให้ความคิดเห็นหรือร่วมไกล่เกลี่ยด้วยก็ได้แล้วแต่เหตุผลและความจำเป็นแต่ละกรณี

เมื่อคู่กรณีสามารถขอมความกันได้ และเงื่อนไขหรือข้อตกลงขอมความไม่ฝ่าฝืนต่อกฎหมายและความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้จัดให้มีการไกล่เกลี่ยทำสัญญาขอมความให้ แล้วเสนอสัญญาขอมความดังกล่าวให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบพร้อมคู่กรณี ไปทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการขอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ต่อหน้าพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

การทำสัญญาขอมความให้เป็นไปตามแบบ คร. ๕ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๖ เมื่อผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้ร้องทุกข์ หรือมีการร้องทุกข์แทนแล้ว หากพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเห็นสมควรจะดำเนินการไกล่เกลี่ยให้คู่กรณีได้ขอมความกันก็ได้ โดยให้นำความในข้อ ๔ วรรคสองและข้อ ๕ มาใช้บังคับ

ในกรณีผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ยังไม่ได้ร้องทุกข์หรือไม่ประสงค์จะร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว หากพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเห็นสมควรและคู่กรณียินยอมจะดำเนินการไกล่เกลี่ยให้คู่กรณีได้ขอมความกันตามวรรคหนึ่งก็ได้

หมวด ๒

บันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการขอมความหรือถอนคำร้องทุกข์

ข้อ ๗ ในระหว่างสอบสวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะขอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ในความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัวไม่ว่าจะเป็นผลมาจากการไกล่เกลี่ยขอมความหรือไม่ หากความปรากฏชัดว่าเป็นการขอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ด้วยความสมัครใจของผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว และไม่อยู่ในอาณัติ ช่มชู้ หรือหลุดกลางจากบุคคลใดและผู้ต้องหว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัว รับที่จะปฏิบัติตามเงื่อนไข ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็ให้พนักงานสอบสวนจัดทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้น ก่อนการขอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ เพื่อให้ผู้ต้องหา

ว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวปฏิบัติตามภายในระยะเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินกว่าอายุความฟ้อง แล้วให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัว ลงลายมือชื่อ ตามแบบ คร. ๑๐ ทำระเบียบนี้

ในกรณีมีการแจ้งข้อกล่าวหาว่าผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกายตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๕๕ ด้วย และเป็นกรรมเดียวกับ ข้อกล่าวหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวและเป็นบทที่มีโทษสูงสุด หากคู่กรณีมีความประสงค์ที่จะยอมความกันภายใต้เงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง ก็ให้พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จัดให้มีการไกล่เกลี่ยให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวได้มีการยอมความกัน โดยจัดทำเป็นบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความให้

เมื่อทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้วแต่กรณี ให้พนักงานสอบสวนส่งสำเนาให้ศูนย์ปฏิบัติการที่มีเขตอำนาจและพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบทราบเพื่อติดตามผลการปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นดังกล่าว หากคดีดังกล่าวอยู่ระหว่างการขอคัดฟ้องก็แจ้งให้ศาลที่อนุญาตให้คัดฟ้องทราบด้วย

ข้อ ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบหรือผู้ได้รับมอบหมายจากศูนย์ปฏิบัติการที่มีเขตอำนาจทำการติดตามและสอดส่องให้ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ตามที่พนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจจัดทำขึ้น ในกรณีนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบมีหน้าที่ให้คำแนะนำให้ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวปฏิบัติตามเงื่อนไขบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นดังกล่าวได้ตามสมควรแก่กรณี

ข้อ ๙ ในกรณีที่ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวจงใจฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานไปยังพนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจ หรือศูนย์ปฏิบัติการที่มีเขตอำนาจแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๐ เมื่อปรากฏว่าผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็น ไปยังพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาตั้งโดยมิชักช้า

ในกรณีที่ผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ ไม่ว่าจะปรากฏจากการรายงานของพนักงาน

เจ้าหน้าที่หรือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือพนักงานสอบสวนเห็นเอง ก็ให้พนักงานสอบสวนยกคดีดังกล่าวขึ้นทำการสอบสวนโดยมิชักช้า แล้วส่งตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว สำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็นไปยังพนักงานอัยการ เพื่อพิจารณาสั่ง

ข้อ ๑๑ ให้ปลัดกระทรวงรักษาการตามระเบียบนี้และมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหา หรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติเฉพาะที่เกี่ยวกับอำนาจฝ่ายบริหาร

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

อนุสรณ์ วงศ์วรรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

สัญญายอมความในคดีกระทำความรุนแรงในครอบครัว
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

ระหว่าง { ผู้เสียหาย
..... ผู้ต้องหา

สัญญายอมความในคดีกระทำความรุนแรงในครอบครัว ทำขึ้นที่
..... ศูนย์ปฏิบัติการ/สถานีตำรวจ
วันที่..... เดือน พ.ศ.
นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล.....
เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ. อายุ.....ปี สัญชาติ
เชื้อชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่
..... หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน ตำบล/แขวง
..... อำเภอ/เขต จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์ โทรศัพท์ ได้ร้องทุกข์หรือได้มีการร้องทุกข์แทนให้
ดำเนินคดีแก่ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....
นามสกุล..... ในข้อหากระทำความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัว
โดยร้องทุกข์ไว้ที่ เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.
คดีหมายเลขที่ ซึ่งเป็นผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเรียกว่าเป็น
ผู้เสียหายฝ่ายหนึ่ง

นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....
นามสกุล..... เกิดเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.
อายุ ปี สัญชาติ..... เชื้อชาติ ศาสนา.....
อาชีพ..... ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่..... หมู่ที่ ตรอก/ซอย
..... ถนน ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต
..... จังหวัด รหัสไปรษณีย์ โทรศัพท์
ซึ่งเป็นผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวเรียกว่าเป็นผู้ต้องหาอีกฝ่ายหนึ่ง

โดยวันนี้เวลา..... นาฬิกา ทั้งสองฝ่ายได้มาพบ นาย/นาง/นางสาว

..... นามสกุล.....

ซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานสอบสวน

ทั้งสองฝ่ายแจ้งว่าได้ตกลงประนีประนอมยอมความกันได้ในปัญหาความรุนแรง
ในครอบครัว และให้ทำสัญญายอมความให้มีสาระสำคัญ ดังนี้

ฝ่ายผู้ต้องหาตกลงว่า.....

.....
.....
.....
.....

ฝ่ายผู้เสียหายตกลงว่าจะไม่กระทำการอันเป็นเหตุกระตุ้นให้เกิดการใช้
ความรุนแรงในครอบครัว และถ้าฝ่ายผู้ต้องหาได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขสัญญายอมความครบถ้วน
จะไปทำการถอนคำร้องทุกข์ หรือยอมความต่อพนักงานสอบสวน ไม่ติดใจดำเนินคดีกับ
ฝ่ายผู้ต้องหาอีกต่อไป

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานสอบสวน เห็นว่าข้อตกลงสัญญายอมความ
ไม่ฝ่าฝืนต่อกฎหมาย และความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนจึงทำสัญญา
ยอมความให้ ตามมาตรา ๑๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความ
รุนแรง ในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้อ่านสาระสำคัญในสัญญายอมความให้ทั้งสองฝ่ายฟัง
เข้าใจตรงกันแล้ว จึงให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ ผู้เสียหาย
(.....)

ลงชื่อ ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ พนักงานเจ้าหน้าที่
/พนักงานสอบสวน
(.....)

หมายเหตุ: สัญญายอมความนี้เป็นสัญญายอมความในคดีอาญา มิใช่สัญญาประนีประนอม
ยอมความตามมาตรา ๘๕๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ คู่ความไม่อาจ
นำไปฟ้องร้องทางแพ่งได้

บันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ ถอนคำร้องทุกข์
คดีความรุนแรงในครอบครัว ในชั้นสอบสวน
ตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๐

ระหว่าง { ผู้เสียหาย
..... ผู้ต้องหา

บันทึกนี้ทำที่.....

วันที่ เดือน พ.ศ.

นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล.....

เกิดวันที่ เดือน.....พ.ศ. อายุ.....ปี สัญชาติ.....

เชื้อชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่

.....หมู่ที่..... ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์ โทรศัพท์

ได้ร้องทุกข์หรือได้มีการร้องทุกข์แทนให้ดำเนินคดีแก่ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง

.....นามสกุล.....ในข้อหากระทำความผิดฐานกระทำ

ความรุนแรงในครอบครัวโดยร้องทุกข์ไว้ที่

เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. คดีหมายเลขที่

ซึ่งเป็นผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเรียกว่าเป็นผู้เสียหายฝ่ายหนึ่ง

นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....

นามสกุล..... เกิดเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.

อายุ ปี สัญชาติ..... เชื้อชาติ..... ศาสนา..... อาชีพ.....

ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่.....หมู่ที่... ตรอก/ซอย ถนน

ตำบล/แขวงอำเภอ/เขต จังหวัด

รหัสไปรษณีย์ โทรศัพท์ ซึ่งเป็นผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงใน

ครอบครัวเรียกว่าเป็นผู้ต้องหาอีกฝ่ายหนึ่ง

โดยวันนี้เวลา.....นาฬิกา ทั้งสองฝ่ายได้มาพบพนักงาน

สอบสวนและขอให้พนักงานสอบสวนทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ

ถอนคำร้องทุกข์ด้วยสมัครใจทั้งสองฝ่าย โดยฝ่ายผู้ต้องหายินยอมปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งหรือหลายข้อ ดังนี้

๑. ยอมรับการบำบัดรักษาอาการป่วยหรือตามแพทย์สั่งที่.....
๒. ยอมเข้ารับการฟื้นฟูอาการป่วยหรือตามแพทย์สั่งที่.....
๓. ยอมให้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์แก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นจำนวน.....บาท

๔. จะไม่เสพสุราหรือสิ่งเสพติดหรือกระทำ.....อันเป็นเหตุให้เกิดการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

๕. ยอมให้คุณความประพฤติโดย.....
๖. ทำงานบริการสาธารณะโดย.....
๗. ยอมทำทัณฑ์บนโดย.....
๘. อื่น ๆ (ที่ไม่ขัดต่อสิทธิขั้นพื้นฐานหรือความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน)

ผู้เสียหายซึ่งถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้าใจและยินยอมให้ผู้กระทำความรุนแรงให้ครอบครัวรับเงื่อนไขดังกล่าว เมื่อผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวปฏิบัติตามเงื่อนไขครบถ้วนภายในระยะเวลา.....เดือน.....ปี ผู้เสียหายซึ่งถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมีเจตนายอมความหรือถอนคำร้องทุกข์และให้มีผลตามกฎหมายทันทีตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

พนักงานสอบสวนได้อ่านข้อความในบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นให้ข้าพเจ้าทั้งสองฝ่ายทราบและเข้าใจแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้

ลงชื่อ.....ผู้เสียหาย
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา/ถูกกล่าวหา
(.....)

ลงชื่อ.....พนักงานผู้ทำบันทึกข้อตกลง
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน (ถ้ามี)
(.....)

หมายเหตุ : หากผู้รับเงื่อนไขไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติฝ่าฝืนเงื่อนไข พนักงานสอบสวนมีอำนาจยกคดีขึ้นสอบสวนต่อไปได้ตามมาตรา ๑๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ

ถอนคำร้องทุกข์ในชั้นสอบสวน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ วรรคสามและมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ ถอนคำร้องทุกข์ในชั้นสอบสวน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกแบบ คร. ๙ ทำยระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมความ ถอนคำร้องทุกข์ในชั้นสอบสวน พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้แบบ คร. ๙ ทำยระเบียบนี้แทน

ประกาศ ณ วันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

สันติ พร้อมพัฒน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

สัญญายอมความในคดีกระทำความรุนแรงในครอบครัว
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

ระหว่าง {

..... ผู้เสียหาย

..... ผู้ต้องหา

สัญญายอมความในคดีกระทำความรุนแรงในครอบครัว ทำขึ้นที่

..... ศูนย์ปฏิบัติการ/สถานีตำรวจ

วันที่..... เดือน

นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ. อายุ.....ปี สัญชาติเชื้อชาติ.....

ศาสนา.....อาชีพ.....ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่ หมู่ที่

ตรอก/ซอย ถนนตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขตจังหวัด..... รหัสไปรษณีย์ โทรศัพท์

ได้ร้องทุกข์หรือได้มีการร้องทุกข์แทนให้ดำเนินคดีแก่ นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง

.....นามสกุล..... ในข้อหากระทำความผิดฐานกระทำ

ความรุนแรงในครอบครัว โดยร้องทุกข์ไว้ที่

เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. คดีหมายเลขที่.....

ซึ่งเป็นผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเรียกว่า “ผู้เสียหาย” ฝ่ายหนึ่ง

นาย/นาง/นางสาว/เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ. อายุ.....ปี สัญชาติเชื้อชาติ.....

ศาสนา.....อาชีพ.....ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่ หมู่ที่

ตรอก/ซอย ถนนตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขตจังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์

ซึ่งเป็นผู้ต้องหาว่ากระทำความรุนแรงในครอบครัวเรียกว่า “ผู้ต้องหา” อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยวันนี้เวลา..... นาฬิกา ทั้งสองฝ่ายได้มาพบนาย/นาง/นางสาว

นามสกุล..... ซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานสอบสวน

ทั้งสองฝ่ายแจ้งว่าได้ตกลงประนีประนอมยอมความกันได้ปัญหาความรุนแรงใน

ครอบครัว และให้ทำสัญญายอมความให้มีสาระสำคัญ ดังนี้

ฝ่ายผู้ต้องหาตกลงว่า.....

.....

.....

.....

.....

ฝ่ายผู้เสียหายตกลงว่าถ้าฝ่ายผู้ต้องหาได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขสัญญายอมความครบถ้วนจะไปทำการถอนคำร้องทุกข์ หรือยอมความต่อพนักงานสอบสวน ไม่ติดใจดำเนินคดีกับฝ่ายผู้ต้องหาอีกต่อไป

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานสอบสวน เห็นว่าข้อตกลงสัญญายอมความไม่ฝ่าฝืนต่อกฎหมาย และความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนจึงทำสัญญายอมความให้ ตามมาตรา ๑๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้อ่านสาระสำคัญในสัญญายอมความให้ทั้งสองฝ่ายฟังเข้าใจตรงกันแล้ว จึงให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ ผู้เสียหาย
(.....)

ลงชื่อ ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ พนักงานเจ้าหน้าที่
(.....) /พนักงานสอบสวน

หมายเหตุ : สัญญายอมความนี้เป็นสัญญายอมความในคดีอาญา มิใช่สัญญาประนีประนอมยอมความตามมาตรา ๘๕๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
คู่ความไม่อาจนำไปฟ้องร้องทางแพ่งได้

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๖)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกวรรคสี่ของมาตรา ๑๒๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๐)
พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒๔/๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“มาตรา ๑๒๔/๑ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่การจดบันทึกคำร้องทุกข์ในคดีที่ผู้เสียหายเป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี เว้นแต่มีเหตุจำเป็น ไม่อาจหาหรือรอนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์บุคคลที่เด็กร้องขอและพนักงานอัยการได้ และเด็กไม่ประสงค์จะให้มิหรือรอนบุคคลดังกล่าวต่อไป ทั้งนี้ ให้ผู้รับคำร้องทุกข์ ตามมาตรา ๑๒๓ หรือมาตรา ๑๒๔ แล้วแต่กรณี บันทึกเหตุดังกล่าวไว้ในบันทึกคำร้องทุกข์ด้วย”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๑๓๓ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๓ ทวิ ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายอันมิใช่ความผิดที่เกิดจากการชุลมุนต่อสู้ ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพ ความผิดฐานกรรโชก ชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ หรือคดีความผิดอื่นที่มีอัตราโทษจำคุก ซึ่งผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็ก อายุไม่เกินสิบแปดปีร้องขอ การถามปากคำผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี ให้พนักงานสอบสวนแยกกระทำเป็นส่วนสำคัญในสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็ก และให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการร่วมอยู่ช่วยในการถามปากคำเด็กนั้น และในกรณีที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์เห็นว่า การถามปากคำเด็กคนใดหรือคำถามใด อาจจะมีผลกระทบต่อจิตใจเด็กอย่างรุนแรง ให้พนักงานสอบสวนถามผ่านนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์เป็นการเฉพาะตามประเด็นคำถามของพนักงานสอบสวน โดยมีให้เด็กได้ยินคำถามของพนักงานสอบสวนและห้ามมิให้ถามเด็กซ้ำซ้อนหลายครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควร

ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนที่จะต้องแจ้งให้นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการทราบ รวมทั้งแจ้งให้ผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กทราบถึงสิทธิตามวรรคหนึ่งด้วย”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๓ ตริ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๓ ตริ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนมีความจำเป็นต้องจัดให้ผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีชี้ตัวบุคคลใด ให้พนักงานสอบสวนจัดให้มีการชี้ตัวบุคคลในสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็กและสามารถป้องกันมิให้บุคคลซึ่งจะถูกชี้ตัวนั้นเห็นตัวเด็ก โดยให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการร่วมอยู่ด้วยในการชี้ตัวบุคคลนั้น เว้นแต่มีเหตุจำเป็นไม่อาจหาหรือรอบุคคลใดบุคคลหนึ่งได้และเด็กไม่ประสงค์จะให้มีการชี้ตัวบุคคลดังกล่าวต่อไป ทั้งนี้ ให้พนักงานสอบสวนบันทึกเหตุดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ในกรณีการชี้ตัวผู้ต้องหาที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี ให้พนักงานสอบสวนจัดให้มีการชี้ตัวในสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็กและสามารถป้องกันมิให้ผู้ต้องหาที่เป็นเด็กนั้นเห็นตัวบุคคลที่จะทำการชี้ตัว”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๔/๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๔/๒ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๑๓๓ ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่การสอบสวนผู้ต้องหาที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗๒ ตริ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗๒ ตริ เว้นแต่ในกรณีที่จำเลยอ้างตนเองเป็นพยาน ในการสืบพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี ให้ศาลจัดให้พยานอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็ก และศาลอาจปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ศาลเป็นผู้ถามพยานเอง โดยแจ้งให้พยานนั้นทราบประเด็นและข้อเท็จจริงซึ่งต้องการสืบแล้วให้พยานเบิกความในข้อนั้น ๆ หรือศาลจะถามผ่านนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ก็ได้

(๒) ให้คู่ความถาม ถามค้าน หรือถามติงผ่านนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์

ในการเบิกความของพยานดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง ให้มีการถ่ายทอดภาพและเสียงไปยังห้องพิจารณาด้วย และเป็นหน้าที่ของศาลที่จะต้องแจ้งให้นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ทราบ

ก่อนการสืบพยานตามวรรคหนึ่ง ถ้าศาลเห็นสมควรหรือถ้าพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีหรือคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอ โดยมีเหตุผลอันสมควรซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าจะเป็นผลร้ายแก่เด็ก

ถ้าไม่อนุญาตตามที่ร้องขอ ให้ศาลจัดให้มีการถ่ายทอดภาพและเสียงคำให้การของผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีที่ได้บันทึกไว้ในชั้นสอบสวนตามมาตรา ๑๓๓ ทวิ หรือชั้นไต่สวนมูลฟ้องตามมาตรา ๑๗๑ วรรคสอง ต่อหน้าคู่ความและในกรณีเช่นนี้ให้ถือสื่อภาพและเสียงคำให้การของพยานดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของคำเบิกความของพยานนั้นในชั้นพิจารณาของศาล โดยให้คู่ความถามพยานเพิ่มเติม ถามค้านหรือถามดิงพยานได้ ทั้งนี้ เท่าที่จำเป็นและภายในขอบเขตที่ศาลเห็นสมควร

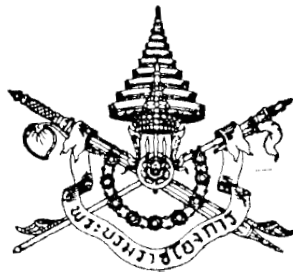
ในกรณีที่ไม่ได้ตัวพยานมาเบิกความตามวรรคหนึ่งเพราะมีเหตุจำเป็นอย่างยั้งให้ศาลรับฟังสื่อภาพและเสียงคำให้การของพยานนั้นในชั้นสอบสวนตามมาตรา ๑๓๓ ทวิ หรือชั้นไต่สวนมูลฟ้องตามมาตรา ๑๗๑ วรรคสอง เสมือนหนึ่งเป็นคำเบิกความของพยานนั้นในชั้นพิจารณาของศาล และให้ศาลรับฟังประกอบพยานอื่นในการพิจารณาพิพากษาคดีได้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้กำหนดวิธีปฏิบัติในการถามปากคำ การสืบพยาน และการชี้ตัวผู้ต้องหาของผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี รวมถึงการสอบสวนผู้ต้องหาที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี ต้องมีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการอยู่ร่วมด้วย โดยมุ่งหมายมิให้เด็กได้รับผลกระทบทั้งทางร่างกายและสภาวะทางจิตใจจากระบวนการยุติธรรม แต่เนื่องจากการที่มิได้จำกัดประเภทคดีซึ่งมีความจำเป็นต้องใช้วิธีการพิเศษอย่างแท้จริงไว้ จึงทำให้การดำเนินคดีบางประเภทเป็นไปด้วยความล่าช้าโดยไม่จำเป็น ประกอบกับการถามปากคำมีความซ้ำซ้อนในแต่ละขั้นตอน ทำให้ผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กได้รับผลกระทบจากระบวนการยุติธรรมเกินสมควร ดังนั้น เพื่อให้การใช้บังคับกฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองเด็ก

พ.ศ. ๒๕๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

เป็นปีที่ ๕๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๕๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕

(๒) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เด็ก” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส

“เด็กเร่ร่อน” หมายความว่า เด็กที่ไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองหรือมีแต่ไม่เลี้ยงดูหรือไม่สามารถเลี้ยงดูได้ จนเป็นเหตุให้เด็กต้องเร่ร่อนไปในที่ต่างๆ หรือเด็กที่มีพฤติกรรมใช้ชีวิตเร่ร่อน จนน่าจะเกิดอันตรายต่อสวัสดิภาพของตน

“เด็กกำพร้า” หมายความว่า เด็กที่บิดาหรือมารดาเสียชีวิต เด็กที่ไม่ปรากฏบิดามารดาหรือไม่สามารถสืบหาบิดามารดาได้

“เด็กที่อยู่ในสภาพยากลำบาก” หมายความว่า เด็กที่อยู่ในครอบครัวยากจนหรือบิดามารดาหย่าร้าง ทั้งร้าง ถูกคุมขัง หรือแยกกันอยู่และได้รับความลำบาก หรือเด็กที่ต้องรับภาระหน้าที่ในครอบครัวเกินวัยหรือกำลังความสามารถและสติปัญญา หรือเด็กที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้

“เด็กพิการ” หมายความว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย สมอ สติปัญญา หรือจิตใจ ไม่ว่าความบกพร่องนั้นจะมีมาแต่กำเนิดหรือเกิดขึ้นภายหลัง

“เด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด” หมายความว่า เด็กที่ประพฤติตนไม่สมควร เด็กที่ประกอบอาชีพหรือคบหาสมาคมกับบุคคลที่น่าจะชักนำไปในทางกระทำผิดกฎหมายหรือขัดต่อศีลธรรมอันดี หรืออยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสถานที่อันอาจชักนำไปในทางเสียหาย ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“นักเรียน” หมายความว่า เด็กซึ่งกำลังรับการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ทั้งประเภทสามัญศึกษาและอาชีวศึกษาหรือเทียบเท่าอยู่ในสถานศึกษาของรัฐหรือเอกชน

“นักศึกษา” หมายความว่า เด็กซึ่งกำลังรับการศึกษาระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่าอยู่ในสถานศึกษาของรัฐหรือเอกชน

“บิดามารดา” หมายความว่า บิดามารดาของเด็กไม่ว่าจะสมรสกันหรือไม่

“ผู้ปกครอง” หมายความว่า บิดามารดา ผู้อนุบาล ผู้รับบุตรบุญธรรม และผู้ปกครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้หมายความรวมถึงพ่อเลี้ยงแม่เลี้ยง ผู้ปกครองสวัสดิภาพ นายจ้าง ตลอดจนบุคคลอื่นซึ่งรับเด็กไว้ในความอุปการะเลี้ยงดูหรือซึ่งเด็กอาศัยอยู่ด้วย

“ครอบครัวอุปถัมภ์” หมายความว่า บุคคลที่รับเด็กไว้อุปการะเลี้ยงดูอย่างบุตร

“การเลี้ยงดูโดยมิชอบ” หมายความว่า การไม่ให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน หรือพัฒนาเด็กตามมาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดในกฎกระทรวง จนน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจของเด็ก

“ทารุณกรรม” หมายความว่า การกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใดๆ จนเป็นเหตุให้เด็กเสื่อมเสียเสรีภาพหรือเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ การกระทำผิดทางเพศต่อเด็ก การใช้เด็กให้กระทำหรือประพฤตินในลักษณะที่น่าจะเป็นอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจหรือขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดี ทั้งนี้ ไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม

“สืบเสาะและพินิจ” หมายความว่า การค้นหาและรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบุคคลและนำมาวิเคราะห์วินิจฉัยตามหลักวิชาการทางสังคมสงเคราะห์ แพทย์ จิตวิทยา กฎหมาย และหลักวิชาการอื่นที่เกี่ยวข้องกับบุคคลและครอบครัวของบุคคลนั้น

“สถานรับเลี้ยงเด็ก” หมายความว่า สถานที่รับเลี้ยงและพัฒนาเด็กที่มีอายุไม่เกินหกปีบริบูรณ์ และมีจำนวนตั้งแต่หกคนขึ้นไป ซึ่งเด็กไม่เกี่ยวข้องเป็นญาติกับเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานรับเลี้ยงเด็กดังกล่าว ทั้งนี้ ไม่รวมถึงสถานพยาบาลหรือโรงเรียนทั้งของรัฐและเอกชน

“สถานแรกรับ” หมายความว่า สถานที่รับเด็กไว้อุปการะเป็นการชั่วคราวเพื่อสืบเสาะและพินิจเด็กและครอบครัว เพื่อกำหนดแนวทางในการสงเคราะห์และคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมแก่เด็กแต่ละราย

“สถานสงเคราะห์” หมายความว่า สถานที่ให้การอุปการะเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กที่จำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์ ซึ่งมีจำนวนตั้งแต่หกคนขึ้นไป

“สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ” หมายความว่า สถานที่ให้การศึกษา อบรม ฝึกอาชีพ เพื่อแก้ไขความประพฤติ บำบัด รักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจแก่เด็กที่พึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพ

“สถานพัฒนาและฟื้นฟู” หมายความว่า สถานที่ โรงเรียน สถาบัน หรือศูนย์ที่จัดขึ้นเพื่อให้การบำบัดรักษา การฟื้นฟูสมรรถภาพทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดจนการศึกษา แนะนำ และการฝึกอบรมอาชีพแก่เด็กที่จำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเป็นกรณีพิเศษ

“สถานพินิจ” หมายความว่า สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนของแพนาคติเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัด ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนคุ้มครองเด็ก

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า รวมถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากปลัดกระทรวง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเยาวชนและครอบครัวตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในจังหวัดใดยังมีได้เปิดทำการศาลเยาวชนและครอบครัวหรือแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวขึ้นในศาลจังหวัด ให้ศาลจังหวัดมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รัฐมนตรีแต่ละกระทรวงมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น

กฎกระทรวงหรือระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการคุ้มครองเด็ก

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ อธิบดีกรมสุขภาพจิต อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง

ของมนุษย์แต่งตั้งจากผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีประสบการณ์ในการทำงานที่ทำในวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ครู จิตวิทยา กฎหมาย แพทย์ ไม่น้อยกว่าเจ็ดปีวิชาชีพละสองคน โดยจะต้องมีผู้แทนจากภาคเอกชนอย่างน้อย วิชาชีพละหนึ่งคน และแต่งตั้งจากผู้มีประสบการณ์ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในด้านสวัสดิการเด็ก มาไม่น้อยกว่าเจ็ดปีอีกสองคน โดยมีรองปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ซึ่ง ปลัดกระทรวงมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นสตรีไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม

คณะกรรมการจะแต่งตั้งข้าราชการในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ไม่เกิน สองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๘ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ทำหน้าที่ เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติงานธุรการทั่วไปของคณะกรรมการ

(๒) ประสานงานและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้องในการ ดำเนินงานเกี่ยวกับการสงเคราะห์ คู่ครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็ก

(๓) พัฒนาระบบ รูปแบบ และวิธีการ ตลอดจนให้บริการด้านสงเคราะห์ คู่ครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็ก

(๔) รวบรวมผลการวิเคราะห์ วิจัย ดำเนินการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบาย รวมทั้งแผนงานในการสงเคราะห์ คู่ครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็กของหน่วยงาน ของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบ

(๕) ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งเพราะครบวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้อง ไม่นเกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจาก ตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือ หย่อนความสามารถ

- (๔) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๗) ขาดการประชุมติดต่อกันสามครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควร

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติเช่นเดียวกันตามมาตรา ๗ เป็นกรรมการแทน และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน

มาตรา ๑๓ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน งบประมาณและมาตรการในการสงเคราะห์ ค้ำครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็กตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน

(๔) วางระเบียบเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการค้ำครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๔๗

(๕) วางหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่

(๖) ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่ปฏิบัติงานด้านการศึกษา การสงเคราะห์ ค้ำครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็ก รวมทั้งมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบในสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานค้ำครองสวัสดิภาพ สถานพัฒนา

และฟื้นฟู สถานพินิจ หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการสงเคราะห์ กลุ่มครอบครัวสวัสดิภาพ และส่งเสริม
 ความประพฤติเด็กทั้งของรัฐและเอกชน

(๓) ติดตาม ประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงานของคณะกรรมการคุ้มครองเด็กกรุงเทพมหานคร
 และคณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัด รวมทั้งให้คำแนะนำและเสนอแนะในการป้องกันและแก้ไขปัญหา
 การสงเคราะห์ กลุ่มครอบครัวสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็กในกรุงเทพมหานครและระดับจังหวัด

(๔) ดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการสงเคราะห์ กลุ่มครอบครัวสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็ก
 มาตรา ๑๕ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติการ
 ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน
 โดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองเด็กกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการ
 กรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทน
 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจนครบาล
 ผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ผู้แทนศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ผู้แทนสถานพินิจและ
 คุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน
 ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาชุมชน ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา
 ผู้อำนวยการสำนักอนามัย และผู้อำนวยการสำนักการแพทย์ เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
 ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจากผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีประสบการณ์ในการทำงานที่ทำในวิชาชีพ
 สังคมสงเคราะห์ ครุ จิตวิทยา กฎหมาย แพทย์ วิชาชีพและสองคนโดยจะต้องมีผู้แทนจากภาคเอกชน
 อย่างน้อยวิชาชีพละหนึ่งคน และแต่งตั้งจากผู้มีประสบการณ์ด้านสวัสดิการเด็กอีกสองคน โดยมี
 ผู้อำนวยการสำนักสวัสดิการสังคม เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นสตรีไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม

คณะกรรมการคุ้มครองเด็กกรุงเทพมหานครจะแต่งตั้งข้าราชการในสำนักสวัสดิการสังคมไม่เกิน
 สองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็น
 ประธานกรรมการ รองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นรองประธาน
 กรรมการ อัยการจังหวัด พัฒนาการจังหวัด แรงงานจังหวัด ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา นายแพทย์
 สาธารณสุขจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ผู้แทนศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัด หรือ

ผู้แทนศาลจังหวัด ในกรณีที่จังหวัดนั้นไม่มีศาลเยาวชนและครอบครัว ผู้แทนสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชนจังหวัด หรือผู้แทนกระทรวงยุติธรรมซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการในจังหวัดในกรณีที่จังหวัดนั้น ไม่มีสถานพินิจ นายกองคํ่าการบริหารส่วนจังหวัด เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการ จังหวัดแต่งตั้งจากผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีประสบการณ์ในการทำงานที่ทำในวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ครู จิตวิทยา กฎหมาย แพทย์ วิชาชีพละสองคน โดยจะต้องมีผู้แทนจากภาคเอกชนอย่างน้อยวิชาชีพละหนึ่งคน และแต่งตั้งจากผู้มีประสบการณ์ด้านสวัสดิการเด็กอีกสองคน โดยมีพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นสตรีไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม

คณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัดจะแต่งตั้งข้าราชการในจังหวัดนั้นไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วย เลขานุการก็ได้

มาตรา ๑๘ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับ กับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การแต่งตั้งกรรมการแทน และการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ โดยอนุโลม เว้นแต่อำนาจของรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๐ (๓) และมาตรา ๑๑ ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๕ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับกับการประชุมและ การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานของคณะกรรมการคุ้มครองเด็กกรุงเทพมหานคร และ คณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัด โดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ คณะกรรมการคุ้มครองเด็กกรุงเทพมหานครและคณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน งบประมาณ และมาตรการ ในการสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็กตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่ปฏิบัติงานด้าน การศึกษา การสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็ก รวมทั้งมีอำนาจเข้าไป ตรวจสอบในสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ สถานพัฒนา และฟื้นฟู สถานพินิจ หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพ และส่งเสริม ความประพฤติเด็กของรัฐและเอกชนภายในเขตกรุงเทพมหานครหรือเขตจังหวัด แล้วแต่กรณี

(๓) กำหนดแนวทางการสงเคราะห์ กลุ่มครอบครัวสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็ก ในเขตกรุงเทพมหานครหรือเขตจังหวัด แล้วแต่กรณี

(๔) จัดหาทุนเพื่อการสงเคราะห์ กลุ่มครอบครัวสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็กในเขต กรุงเทพมหานครหรือเขตจังหวัด แล้วแต่กรณี และรายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดหาทุน และการจัดการทุนต่อคณะกรรมการและคณะกรรมการบริหารกองทุน

(๕) ตรวจสอบหรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงกรณีมีการปฏิบัติต่อเด็กโดยมิชอบ

(๖) เรียกเอกสารหรือพยานหลักฐานใดๆ หรือขอคำชี้แจงจากผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการ วินิจฉัยในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) ติดตาม ประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงานเกี่ยวกับการสงเคราะห์ และส่งเสริม ความประพฤติเด็กในกรุงเทพมหานครและระดับจังหวัด แล้วแต่กรณี แล้วรายงานผลต่อคณะกรรมการ

(๘) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้กรรมการและอนุกรรมการเป็นเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๒

การปฏิบัติต่อเด็ก

มาตรา ๒๒ การปฏิบัติต่อเด็กไม่ว่ากรณีใด ให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญและ ไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

การกระทำใดเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก หรือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ต่อเด็กหรือไม่ ให้พิจารณาตามแนวทางที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ผู้ปกครองต้องให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน และพัฒนาเด็กที่อยู่ในความ ปกครองดูแลของตนตามสมควรแก่ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมแห่งท้องถิ่น แต่ทั้งนี้ต้อง ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและต้องคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่อยู่ในความปกครอง ดูแลของตนมิให้ตกอยู่ในภาวะอันน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ

มาตรา ๒๔ ปลัดกระทรวง ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้อำนวยการเขต นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ หรือผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ที่อยู่ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ ไม่ว่าเด็กจะมีผู้ปกครองหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งมีอำนาจและหน้าที่ดูแลและ

ตรวจสอบสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ สถานพัฒนา และฟื้นฟู และสถานพินิจที่ตั้งอยู่ในเขตอำนาจ แล้วรายงานผลการตรวจสอบต่อคณะกรรมการ คณะกรรมการ คุ้มครองเด็กกรุงเทพมหานคร หรือคณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อทราบ และให้มีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ ผู้ปกครองต้องไม่กระทำการ ดังต่อไปนี้

(๑) ทอดทิ้งเด็กไว้ในสถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานพยาบาลหรือไว้กับบุคคลที่รับจ้างเลี้ยงเด็กหรือที่สาธารณะหรือสถานที่ใด โดยเจตนาที่จะไม่รับเด็กกลับคืน

(๒) ละทิ้งเด็กไว้ ณ สถานที่ใดๆ โดยไม่จัดให้มีการป้องกันดูแลสวัสดิภาพหรือให้การเลี้ยงดูที่เหมาะสม

(๓) จงใจหรือละเลยไม่ทำให้สิ่งที่เป็นแก่การดำรงชีวิตหรือสุขภาพอนามัยจนน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจของเด็ก

(๔) ปฏิบัติต่อเด็กในลักษณะที่เป็นการขัดขวางการเจริญเติบโตหรือพัฒนาการของเด็ก

(๕) ปฏิบัติต่อเด็กในลักษณะที่เป็นการเลี้ยงดูโดยมิชอบ

มาตรา ๒๖ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น ไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้

(๑) กระทำหรือละเว้นการกระทำอันเป็นการทารุณกรรมต่อร่างกายหรือจิตใจของเด็ก

(๒) จงใจหรือละเลยไม่ทำให้สิ่งจำเป็นแก่การดำรงชีวิตหรือการรักษาพยาบาลแก่เด็กที่อยู่ในความดูแลของตน จนน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจของเด็ก

(๓) บังคับ ชูเชิญ ชักจูง ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กประพฤติตนไม่สมควรหรือน่าจะทำให้เด็กมีความประพฤติเสี่ยงต่อการกระทำผิด

(๔) โฆษณาทางสื่อมวลชนหรือเผยแพร่ด้วยประการใด เพื่อรับเด็กหรือยกเด็กให้แก่บุคคลอื่นที่มีโชษญาติของเด็ก เว้นแต่เป็นการกระทำของทางราชการหรือได้รับอนุญาตจากทางราชการแล้ว

(๕) บังคับ ชูเชิญ ชักจูง ส่งเสริม ยินยอม หรือกระทำด้วยประการใดให้เด็กไปเป็นขอทาน เด็กเร่ร่อน หรือใช้เด็กเป็นเครื่องมือในการขอทานหรือการกระทำผิด หรือกระทำด้วยประการใดอันเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากเด็ก

(๖) ใช้ จ้าง หรือวานเด็กให้ทำงานหรือกระทำการอันอาจเป็นอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ มีผลกระทบต่อเจริญเติบโต หรือขัดขวางต่อพัฒนาการของเด็ก

(๓) บังคับ ชู่เชิญ ใช้ ชักจูง ยุยง ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กเล่นกีฬาหรือให้กระทำการใด เพื่อแสวงหาประโยชน์ทางการค้าอันมีลักษณะเป็นการขัดขวางต่อการเจริญเติบโตหรือพัฒนาการของเด็ก หรือมีลักษณะเป็นการทารุณกรรมต่อเด็ก

(๔) ใช้หรือยินยอมให้เด็กเล่นการพนันไม่ว่าชนิดใดหรือเข้าไปในสถานที่เล่นการพนัน สถานค้าประเวณี หรือสถานที่ที่ห้ามมิให้เด็กเข้า

(๕) บังคับ ชู่เชิญ ใช้ ชักจูง ยุยง ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กแสดงหรือกระทำการอันมี ลักษณะลามกอนาจาร ไม่ว่าจะเข้าไปเพื่อให้ได้มาซึ่งค่าตอบแทนหรือเพื่อการใด

(๑๐) จำหน่าย แลกเปลี่ยน หรือให้สุราหรือบุหรี่แก่เด็ก เว้นแต่การปฏิบัติทางการแพทย์

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งมีโทษตามกฎหมายอื่นที่หนักกว่าก็ให้ลงโทษตามกฎหมายนั้น
มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาหรือเผยแพร่ทางสื่อมวลชนหรือสื่อสารสนเทศประเภทใด ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กหรือผู้ปกครอง โดยเจตนาที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่จิตใจ ชื่อเสียง เกียรติคุณ หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดของเด็ก หรือเพื่อแสวงหาประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ

มาตรา ๒๔ ในกรณีผู้ปกครองตกอยู่ในสภาพไม่อาจให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรม สั่งสอน และพัฒนาเด็กได้ไม่ว่าด้วยเหตุใด หรือผู้ปกครองกระทำการใดอันน่าจะเกิดอันตรายต่อสวัสดิภาพหรือ ขัดขวางต่อความเจริญเติบโตหรือพัฒนาการของเด็กหรือให้การเลี้ยงดูโดยมิชอบ หรือมีเหตุจำเป็นอื่นใด เพื่อประโยชน์ในการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก หรือป้องกันมิให้เด็กได้รับอันตรายหรือ ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องดำเนินการให้การสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ ผู้ใดพบเห็นเด็กตกอยู่ในสภาพจำต้องได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพ ตามหมวด ๓ และหมวด ๔ จะต้องให้การช่วยเหลือเบื้องต้นและแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๔ โดยมีชักช้า

แพทย์ พยาบาล นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ที่รับตัวเด็กไว้ รักษาพยาบาล ครู อาจารย์ หรือนายจ้าง ซึ่งมีหน้าที่ดูแลเด็กที่เป็นศิษย์หรือลูกจ้าง จะต้องรายงานให้ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๔ หรือพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจทราบโดยมิชักช้า หากเป็นที่ปรากฏชัดหรือน่าสงสัยว่าเด็กถูกทารุณกรรมหรือเจ็บป่วย เนื่องจากการเลี้ยงดูโดยมิชอบ

การแจ้งหรือการรายงานตามมาตรา นี้ เมื่อได้กระทำโดยสุจริตย่อมได้รับความคุ้มครองและ ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญาหรือทางปกครอง

มาตรา ๓๐ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามหมวด ๓ และหมวด ๔ มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ใดๆ หรือยานพาหนะใดๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกเพื่อตรวจค้น ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำทารุณกรรมเด็ก มีการกักขังหรือเลี้ยงดูโดยมิชอบ แต่ในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่าหากไม่ดำเนินการในทันทีเด็กอาจได้รับอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ หรือถูกนำพาไปสถานที่อื่นซึ่งยากแก่การติดตามช่วยเหลือ ก็ให้มีอำนาจเข้าไปในเวลาภายหลังพระอาทิตย์ตกได้

(๒) ชักถามเด็กเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าเด็กจำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การสงเคราะห์และคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กอาจนำตัวเด็กไปยังที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและครอบครัว รวมทั้งบุคคลที่เด็กอาศัยอยู่ ทั้งนี้จะต้องกระทำโดยมิชักช้า แต่ไม่ว่ากรณีใดๆ จะกักตัวเด็กไว้นานเกินกว่าสิบสองชั่วโมงไม่ได้ เมื่อพ้นระยะเวลาดังกล่าวให้ปฏิบัติตาม (๖) ระหว่างที่เด็กอยู่ในความดูแลจะต้องให้การอุปการะเลี้ยงดูและหากเจ็บป่วยจะต้องให้การรักษาพยาบาล

(๓) มีหนังสือเรียกผู้ปกครอง หรือบุคคลอื่นใดมาให้ถ้อยคำหรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ ความประพฤติ สุขภาพ และความสัมพันธ์ในครอบครัวของเด็ก

(๔) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ปกครองของเด็ก นายจ้างหรือผู้ประกอบการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองหรือผู้ครอบครองสถานที่ที่เด็กทำงานหรือเคยทำงาน อาศัยหรือเคยอาศัยอยู่ เจ้าของหรือผู้ครอบครองหรือผู้ดูแลสถานศึกษาที่เด็กกำลังศึกษาหรือเคยศึกษา หรือผู้ปกครองสวัสดิภาพ ส่งเอกสารหรือหลักฐานเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ การศึกษา การทำงาน หรือความประพฤติของเด็กมาให้

(๕) เข้าไปในสถานที่อยู่อาศัยของผู้ปกครอง สถานที่ประกอบการของนายจ้างของเด็ก สถานศึกษาของเด็ก หรือสถานที่ที่เด็กมีความเกี่ยวข้องด้วย ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกเพื่อสอบถามบุคคลที่อยู่ในที่นั้นๆ และรวบรวมข้อมูลหรือหลักฐานเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ ความสัมพันธ์ในครอบครัว การเลี้ยงดู อุปนิสัย และความประพฤติของเด็ก

(๖) มอบตัวเด็กให้แก่ผู้ปกครองพร้อมกับแนะนำหรือตักเตือนผู้ปกครองให้ดูแลและอุปการะเลี้ยงดูเด็กในทางที่ถูกต้อง เพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาในทางที่เหมาะสม

(๗) ทำรายงานเกี่ยวกับตัวเด็กเพื่อมอบให้แก่สถานแรกรับในกรณีมีการส่งเด็กไปยังสถานแรกรับหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อมีการร้องขอ

เด็กที่อยู่ในความดูแลของพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องได้รับการอุปการะเลี้ยงดูและได้รับการศึกษาอย่างเหมาะสม และก่อนที่จะจัดให้เด็กเข้าอยู่ในสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนาและฟื้นฟู จะต้องปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพ สังคมสงเคราะห์และการแพทย์ก่อนเท่าที่สามารถกระทำได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) (๒) และ (๕) พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวก่อน และให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓

การสงเคราะห์เด็ก

มาตรา ๓๒ เด็กที่พึงได้รับการสงเคราะห์ได้แก่

- (๑) เด็กเร่ร่อน หรือเด็กกำพร้า
- (๒) เด็กที่ถูกทอดทิ้งหรือพลัดหลง ณ ที่ใดที่หนึ่ง
- (๓) เด็กที่ผู้ปกครองไม่สามารถอุปการะเลี้ยงดูได้ด้วยเหตุใดๆ เช่น ถูกจำคุก กักขัง พิกุล พิกุลพิการ เจ็บป่วยเรื้อรัง ยากจน เป็นผู้เยาว์ หย่า ถูกทิ้งร้าง เป็นโรคจิตหรือโรคประสาท
- (๔) เด็กที่ผู้ปกครองมีพฤติกรรมหรือประกอบอาชีพไม่เหมาะสมอันอาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาการทางร่างกายหรือจิตใจของเด็กที่อยู่ในความปกครองดูแล
- (๕) เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูโดยมิชอบ ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำหรือแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ถูกทารุณกรรม หรือตกอยู่ในภาวะอื่นใดอันอาจเป็นเหตุให้เด็กมีความประพฤติเสื่อมเสียในทางศีลธรรมอันดีหรือเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ
- (๖) เด็กพิการ
- (๗) เด็กที่อยู่ในสภาพยากลำบาก
- (๘) เด็กที่อยู่ในสภาพที่จำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๓ ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๔ ได้รับแจ้งจากบุคคลตามมาตรา ๒๕ หรือพบเห็นเด็กที่พึงได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๓๒ ให้พิจารณาให้การสงเคราะห์ตามวิธีการที่เหมาะสม ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่เด็กและครอบครัวหรือบุคคลที่อุปการะเลี้ยงดูเด็ก เพื่อให้สามารถอุปการะเลี้ยงดูเด็กได้ตามมาตรา ๒๓

(๒) มอบเด็กให้อยู่ในความอุปการะของบุคคลที่เหมาะสมและยินยอมรับเด็กไว้อุปการะเลี้ยงดู ตามระยะเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินหนึ่งเดือน ในกรณีที่ไม้อาจดำเนินการตาม (๑) ได้

(๓) ดำเนินการเพื่อให้เด็กได้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรม

(๔) ส่งเด็กเข้ารับการอุปการะในครอบครัวอุปถัมภ์หรือสถานรับเลี้ยงเด็กที่เหมาะสมและ ยินยอมรับเด็กไว้อุปการะ

(๕) ส่งเด็กเข้ารับการอุปการะในสถานแรกรับ

(๖) ส่งเด็กเข้ารับการอุปการะในสถานสงเคราะห์

(๗) ส่งเด็กเข้าศึกษาหรือฝึกหัดอาชีพ หรือส่งเด็กเข้าบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ศึกษา หรือ ฝึกหัดอาชีพในสถานพัฒนาและฟื้นฟู หรือส่งเด็กเข้าศึกษาที่ล่อมเกล่าจิตใจโดยใช้หลักศาสนาในวัด หรือสถานที่ทางศาสนาอื่น ที่ยินยอมรับเด็กไว้

วิธีการให้การสงเคราะห์ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่ปลัดกระทรวงกำหนด และไม่ว่า กรณีใดๆ การดำเนินการให้การสงเคราะห์ตาม (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) ต้องได้รับความยินยอม จากผู้ปกครอง ความยินยอมดังกล่าวต้องทำเป็นหนังสือตามแบบที่ปลัดกระทรวงกำหนด หรือยินยอม ด้วยวาจาต่อหน้าพยานอย่างน้อยสองคน ในกรณีที่ผู้ปกครองไม่ให้ความยินยอมโดยไม่มีเหตุอันควร หรือไม่อาจให้ความยินยอมได้ ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี มีอำนาจส่งเด็ก เข้ารับการสงเคราะห์ตามวิธีการดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัดต้องฟังรายงาน และความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์และการแพทย์ก่อน

ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี มีอำนาจกำหนดระยะเวลาในการ สงเคราะห์เด็กตาม (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) แต่ถ้ามีพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไปอาจจะขยายหรือ ย่นระยะเวลาที่กำหนดไว้แล้วก็ได้ตามแต่เห็นสมควร ในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่ รับผิดชอบการจัดให้เด็กสามารถกลับไปอยู่ในความปกครองของผู้ปกครองโดยมิชักช้า

ในกรณีเด็กอยู่ระหว่างการรับการสงเคราะห์ถ้าผู้ปกครองร้องขอและแสดงให้เห็นว่าสามารถปกครองและอุปการะเลี้ยงดูเด็กได้ ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี สั่งให้เด็กพ้นจากการสงเคราะห์และมอบตัวเด็กให้แก่ผู้ปกครองรับไปปกครองดูแลได้ แม้ว่ายังไม่ครบกำหนดระยะเวลาในการสงเคราะห์ก็ตาม

ในกรณีที่บุคคลที่ได้รับการสงเคราะห์มีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์แต่ยังอยู่ในสภาพที่จำเป็นจะต้องได้รับการสงเคราะห์ต่อไป ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี อาจสั่งให้บุคคลนั้นได้รับการสงเคราะห์ต่อไปจนอายุยี่สิบปีบริบูรณ์ก็ได้ แต่ถ้ามีเหตุจำเป็นต้องให้การสงเคราะห์ต่อไปอีก และบุคคลนั้นมีได้คัดค้านปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี อาจสั่งให้สงเคราะห์บุคคลนั้นต่อไปตามความจำเป็นและสมควร แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินเวลาที่บุคคลนั้นมีอายุครบยี่สิบสี่ปีบริบูรณ์

มาตรา ๓๔ ผู้ปกครองหรือญาติของเด็ก อาจนำเด็กไปขอรับการสงเคราะห์ที่กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการหรือสำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด หรือที่สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ หรือสถานพัฒนาและฟื้นฟูของเอกชน เพื่อขอรับการสงเคราะห์ได้

กรณีมีการนำเด็กมาขอรับการสงเคราะห์ที่กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการหรือสำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด ถ้าเป็นเด็กที่จำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาให้การสงเคราะห์ที่เหมาะสมตามมาตรา ๓๓ แต่ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยังไม่สามารถหาวิธีการสงเคราะห์ที่เหมาะสมกับเด็กตามมาตรา ๓๓ ได้ จะส่งเด็กไปยังสถานแรกรับก่อนก็ได้

กรณีมีการนำเด็กมาขอรับการสงเคราะห์ที่สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ หรือสถานพัฒนาและฟื้นฟูเด็กของเอกชน ให้ผู้ปกครองสวัสดิภาพรายงานข้อมูลเกี่ยวกับเด็กต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อพิจารณาดำเนินการตามวรรคสองต่อไป

มาตรา ๓๕ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๔ พบเห็นเด็กที่พึงได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๓๒ (๑) และ (๒) หรือได้รับแจ้งจากบุคคลตามมาตรา ๒๕ ให้สอบถามเพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก ถ้าเด็กเจ็บป่วยหรือจำเป็นต้องตรวจสอบสุขภาพหรือเป็นเด็กพิการต้องรีบจัดให้มีการตรวจรักษาทางร่างกายและจิตใจทันที หากเป็นเด็กที่จำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์ก็ให้พิจารณาให้การสงเคราะห์ตามมาตรา ๓๓ และไม่ว่ากรณีใดให้พยายามดำเนินการเพื่อให้เด็กสามารถกลับไปอยู่กับครอบครัวโดยเร็ว แต่หากปรากฏว่าสภาพครอบครัวหรือสิ่งแวดล้อมไม่เหมาะที่จะให้เด็กกลับไปอยู่กับครอบครัว และมีเหตุจำเป็นที่จะต้องให้การคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็ก พนักงานเจ้าหน้าที่จะใช้มาตรการคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็กตามหมวด ๔ ก็ได้

มาตรา ๓๖ ในระหว่างที่เด็กได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๓๓ (๒) (๔) หรือ (๖) หากปรากฏว่าเป็นเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิดและพึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพ ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งให้ใช้มาตรการคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็กตามหมวด ๔ ได้

มาตรา ๓๗ เมื่อสถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ หรือสถานพัฒนาและฟื้นฟูได้รับตัวเด็กไว้ ตามมาตรา ๓๓ (๕) (๖) หรือ (๗) ให้ผู้ปกครองสวัสดิภาพรีบสืบเสาะและพินิจเกี่ยวกับตัวเด็ก และครอบครัว และเสนอความเห็นเกี่ยวกับวิธีการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กแต่ละคน พร้อมด้วยประวัติไปยังปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี โดยมีชักช้า และให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งการตามที่เห็นสมควรต่อไป

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้เด็กเข้ารับการสงเคราะห์ โดยผู้ปกครองไม่ยินยอมตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง กรณีที่ผู้ปกครองของเด็กไม่เห็นด้วยกับกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๓๓ วรรคสาม หรือกรณีที่ผู้ปกครองยื่นคำร้องขอรับเด็กไปปกครองดูแลเอง แต่ได้รับการปฏิเสธจากปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๓๓ วรรคสี่ ผู้ปกครองย่อมมีสิทธินำคดีไปสู่ศาลตามมาตรา ๕ ในเขตท้องที่นั้นภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันรับทราบคำสั่ง

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่ผู้ปกครองซึ่งได้รับเด็กกลับมาอยู่ในความดูแล มีพฤติการณ์น่าเชื่อว่า จะให้การเลี้ยงดูโดยมิชอบแก่เด็กอีก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตาม มาตรา ๒๔ ให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครอง หากผู้ปกครองไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำก็ให้ยื่นคำขอต่อปลัดกระทรวง ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณี เพื่อเรียก ผู้ปกครองมาทำทัณฑ์บนว่าจะไม่กระทำการใดอันมีลักษณะเป็นการให้การเลี้ยงดูโดยมิชอบแก่เด็กอีก และให้วางประกันไว้เป็นจำนวนเงินตามสมควรแก่ฐานานุรูป แต่จะเรียกประกันไว้ได้ไม่เกินระยะเวลา สองปี ถ้ากระทำผิดทัณฑ์บนให้ริบเงินประกันเป็นของกองทุนคุ้มครองเด็กตามมาตรา ๖๕

การให้คำแนะนำหรือการเรียกประกันให้คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และประโยชน์ สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ

หมวด ๔

การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

มาตรา ๔๐ เด็กที่พึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพได้แก่

(๑) เด็กที่ถูกละเมิดกรรม

(๒) เด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด

(๓) เด็กที่อยู่ในสภาพที่จำเป็นต้องได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑ ผู้ใดพบเห็นหรือประสบพฤติการณ์ที่น่าเชื่อว่าจะมีการกระทำทารุณกรรมต่อเด็ก ให้รีบแจ้งหรือรายงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๔

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๔ ได้รับแจ้งเหตุตามวรรคหนึ่ง หรือเป็นผู้พบเห็นหรือประสบพฤติการณ์ที่น่าเชื่อว่าจะมีการกระทำทารุณกรรมต่อเด็กในสถานที่ใด ให้มีอำนาจเข้าตรวจค้นและมีอำนาจแยกตัวเด็กจากครอบครัวของเด็กเพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กโดยเร็วที่สุด

การแจ้งหรือการรายงานตามมาตรา นี้ เมื่อได้กระทำโดยสุจริตย่อมได้รับความคุ้มครองและไม่ต้องรับผิดทั้งทางแพ่ง ทางอาญาหรือทางปกครอง

มาตรา ๔๒ การดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง ต้องรับจัดให้มีการตรวจรักษาทางร่างกายและจิตใจทันที ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรต้องสืบเสาะและพินิจเกี่ยวกับเด็กและครอบครัวเพื่อหาวิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมแก่เด็ก ก็อาจส่งตัวเด็กไปสถานแรกรับก่อนได้หรือถ้าจำเป็นต้องให้การสงเคราะห์ก็ให้พิจารณาให้การสงเคราะห์ตามมาตรา ๓๓ และถ้าจำเป็นต้องให้การฟื้นฟูสภาพจิตใจก็ให้รีบส่งเด็กไปยังสถานพัฒนาและฟื้นฟู

การส่งเด็กไปสถานแรกรับ สถานพัฒนาและฟื้นฟู หรือสถานที่อื่นใดตามวรรคหนึ่งระหว่างการสืบเสาะและพินิจเพื่อหาวิธีการการคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสม ให้กระทำได้ไม่เกินเจ็ดวัน แต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นและสมควรเพื่อประโยชน์ของเด็ก พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานอัยการจะยื่นคำร้องขอต่อศาลตามมาตรา ๕ เพื่อมีคำสั่งขยายระยะเวลาออกไปรวมแล้วไม่เกินสามสิบวันก็ได้

มาตรา ๔๓ กรณีที่ผู้ปกครองหรือญาติของเด็กเป็นผู้กระทำทารุณกรรมต่อเด็ก ถ้ามีการฟ้องคดีอาญาแก่ผู้กระทำผิดและมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ถูกฟ้องนั้นจะกระทำทารุณกรรมแก่เด็กอีก ก็ให้ศาลที่พิจารณาคดีนั้นมีอำนาจกำหนดมาตรการคุ้มครองประพฤตินั้น ห้ามเข้าเขตกำหนด หรือห้ามเข้าใกล้ตัวเด็กในระยะที่ศาลกำหนด เพื่อป้องกันมิให้กระทำการดังกล่าวและจะสั่งให้ผู้นั้นทำทัณฑ์บนตามวิธีการที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาด้วยก็ได้

หากยังไม่มี การฟ้องคดีอาญาหรือไม่ฟ้องคดีอาญาแต่มีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าจะมีการกระทำทารุณกรรมแก่เด็กอีก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๔ หรือพนักงานอัยการยื่นคำขอต่อศาลตามมาตรา ๕ เพื่อออกคำสั่งมิให้กระทำการดังกล่าวโดยกำหนดมาตรการคุ้มครองประพฤตินั้นและเรียกประกันด้วยก็ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง หากศาลเห็นว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนเพื่อคุ้มครองเด็กมิให้ถูกกระทำทารุณกรรมอีก ให้ศาลมีอำนาจออกคำสั่งให้ตำรวจจับกุมผู้ที่เชื่อว่าจะกระทำทารุณกรรมแก่เด็กมากกว่าหนึ่งวันมีกำหนดครั้งละไม่เกินสามสิบวัน

การพิจารณาออกคำสั่งหรือการเรียกประกันตามมาตรา ๒๕ ให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ

มาตรา ๔๔ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๕ พบเห็นหรือได้รับแจ้งจากผู้พบเห็นเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิดให้สอบถามเด็กและดำเนินการหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวเด็ก รวมทั้งสภาพความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความเป็นอยู่ การเลี้ยงดู อุปนิสัย และความประพฤติของเด็กเพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก และถ้าเห็นว่าจำเป็นต้องคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็กโดยวิธีส่งเข้าสถานคุ้มครองสวัสดิภาพหรือสถานพัฒนาและฟื้นฟูก็ให้เสนอประวัติพร้อมความเห็นไปยังปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาสั่งให้ใช้วิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมแก่เด็ก

ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๕ เห็นว่าเด็กจำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์ก็ให้พิจารณาให้การสงเคราะห์ตามมาตรา ๓๓ แต่ถ้าเห็นว่ายังไม่สมควรส่งตัวเด็กไปยังสถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ หรือสถานพัฒนาและฟื้นฟูก็ให้มอบตัวเด็กแก่ผู้ปกครองหรือบุคคลที่ยินยอมรับเด็กไปปกครองดูแล โดยอาจแต่งตั้งผู้คุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็กตามมาตรา ๔๘ หรือไม่ก็ได้ และเมื่อได้ปรึกษาหารือร่วมกับผู้ปกครองหรือบุคคลที่จะรับเด็กไปปกครองดูแลแล้วอาจจะวางข้อกำหนดเพื่อป้องกันมิให้เด็กมีความประพฤติเสียหาย หรือเสี่ยงต่อการกระทำผิด โดยให้ผู้ปกครองหรือบุคคลที่รับเด็กไปปกครองดูแลต้องปฏิบัติข้อใดข้อหนึ่งหรือหลายข้อตามความเหมาะสม ดังต่อไปนี้

(๑) รมัดระวังมิให้เด็กเข้าไปในสถานที่หรือท้องที่ใดอันจะจูงใจให้เด็กประพฤติตนไม่สมควร

(๒) รมัดระวังมิให้เด็กออกนอกสถานที่อยู่อาศัยในเวลากลางคืน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นหรือไปกับผู้ปกครอง

(๓) รมัดระวังมิให้เด็กคบหาสมาคมกับบุคคลหรือคณะบุคคลที่จะชักนำไปในทางเสื่อมเสีย

(๔) รมัดระวังมิให้เด็กกระทำการใดอันเป็นเหตุให้เด็กประพฤติเสียหาย

(๕) จัดให้เด็กได้รับการศึกษาอบรมตามสมควรแก่อายุ สติปัญญา และความสนใจของเด็ก

(๖) จัดให้เด็กได้ประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับความถนัดและความสนใจของเด็ก

(๗) จัดให้เด็กกระทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองทางด้านคุณธรรม จริยธรรม และบำเพ็ญประโยชน์

ต่อสังคม

หากปรากฏชัดว่าผู้ปกครองหรือผู้ที่รับเด็กไว้ปกครองดูแลและเลี้ยงไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๕ ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กรับเด็กกลับไปดูแล

มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้เด็กชื้อหรือเสพสุราหรือบุหรี่ หรือเข้าไปในสถานที่เฉพาะเพื่อการจำหน่ายหรือเสพสุราหรือบุหรี่ หากฝ่าฝืนให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบถามเด็กเพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและมีหนังสือเรียกผู้ปกครองมาร่วมประชุมเพื่อปรึกษาหารือ ว่ากล่าวตักเตือน ให้ทำทัณฑ์บน หรือมีข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับวิธีการและระยะเวลาในการจัดให้เด็กทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์ และอาจวางข้อกำหนดให้ผู้ปกครองต้องปฏิบัติข้อใดข้อหนึ่งหรือหลายข้อตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง หรือวางข้อกำหนดอื่นใดเพื่อแก้ไข หรือป้องกันมิให้เด็กกระทำความผิดขึ้นอีกก็ได้

หากปรากฏว่าผู้ปกครองของเด็กฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การว่ากล่าวตักเตือน ทำทัณฑ์บน และจัดให้เด็กทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์ ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ส่งเด็กเข้ารับการคุ้มครองสวัสดิภาพหรือในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ออกข้อกำหนดให้เด็กทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์ ตามมาตรา ๔๕ หากผู้ปกครองไม่เห็นด้วยให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลตามมาตรา ๕ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันรับทราบคำสั่ง

มาตรา ๔๗ วิธีการดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก นอกจากที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๕

ผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

มาตรา ๔๘ ในการดำเนินการสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติแก่เด็กตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่ามีเหตุสมควรแต่งตั้งผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กเพื่อกำกับดูแลเด็กคนใด ก็ให้ยื่นคำขอต่อปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่สมัครใจและมีความเหมาะสมเป็นผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก โดยจะกำหนดสถานที่อยู่อาศัยของเด็กที่อยู่ในการกำกับดูแลของผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กด้วยก็ได้

กรณีที่เกิดพ้นจากความปกครองดูแลของสถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนาและฟื้นฟูแล้ว ถ้ามีเหตุผลสมควรก็ให้ผู้ปกครองสวัสดิภาพยื่นคำขอต่อปลัดกระทรวง หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้ตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่สมัครใจ และมีความเหมาะสมเป็นผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กได้

การแต่งตั้งผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กให้มีระยะเวลาคราวละไม่เกินสองปี

มาตรา ๔๕ ผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เยี่ยมเยียน ให้คำปรึกษา แนะนำ และตักเตือนเกี่ยวกับเรื่องความประพฤติ การศึกษา และการประกอบอาชีพแก่เด็กที่อยู่ในการกำกับดูแล

(๒) เยี่ยมเยียน ให้คำปรึกษา และแนะนำแก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับเรื่องการอบรมสั่งสอนและเลี้ยงดูเด็กที่อยู่ในการกำกับดูแล

(๓) จัดทำรายงานและความเห็นเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ของเด็กและของผู้ปกครองเสนอต่อ ปลัดกระทรวง ผู้ว่าราชการจังหวัด พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ปกครองสวัสดิภาพ คณะกรรมการ คณะกรรมการ คุ้มครองเด็กกรุงเทพมหานคร หรือคณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการต่อไป

มาตรา ๕๐ ห้ามมิให้ผู้ปกครองสวัสดิภาพหรือผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เปิดเผยชื่อตัว ชื่อสกุล ภาพหรือข้อมูลใดๆ เกี่ยวกับตัวเด็ก ผู้ปกครอง ในลักษณะที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ชื่อเสียงเกียรติคุณ หรือสิทธิประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งของเด็กหรือผู้ปกครอง

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา และผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๔ ซึ่งได้ล่วงรู้ข้อมูลดังกล่าวเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วย โดยอนุโลม

ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาหรือเผยแพร่ทางสื่อมวลชนหรือสื่อสารสนเทศประเภทใดซึ่งข้อมูลที่เปิดเผยโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง

หมวด ๖

สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนาและฟื้นฟู

มาตรา ๕๑ ปลัดกระทรวงมีอำนาจจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนาและฟื้นฟู ได้ทั่วราชอาณาจักร และผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจ

จัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนา และฟื้นฟูภายในเขตจังหวัดนั้น

หน่วยงานอื่นของรัฐนอกจากที่มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้อาจจัดตั้งและดำเนินการได้ เฉพาะสถานรับเลี้ยงเด็ก โดยแจ้งให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีทราบ และให้ ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแนะนำหรือสนับสนุนการจัดตั้งและการดำเนินการดังกล่าว

มาตรา ๕๒ ภายใต้บังคับของมาตรา ๕๑ ผู้ใดจะจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนาและฟื้นฟู ต้องขอรับใบอนุญาตต่อ ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี

การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต การให้ต่ออายุใบอนุญาต การขอรับใบแทนใบอนุญาตที่สูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด การออกใบแทนใบอนุญาต และการเพิกถอน ใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงและให้เสียค่าธรรมเนียม ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๓ ให้ปลัดกระทรวง ผู้ว่าราชการจังหวัด คณะกรรมการ คณะกรรมการคุ้มครองเด็ก กรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัด กำกับดูแลและส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงาน ของสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนาและ ฟื้นฟูที่อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

มาตรา ๕๔ ในสถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนา และฟื้นฟูจะต้องไม่ดำเนินการในลักษณะแสวงหากำไรในทางธุรกิจ และต้องมีผู้ปกครองสวัสดิภาพ เป็นผู้ปกครองดูแลและบังคับบัญชา

การดำเนินงานของสถานตามที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ปลัดกระทรวงกำหนด

มาตรา ๕๕ ให้ปลัดกระทรวงและผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจแต่งตั้งหรือถอดถอนผู้ปกครอง สวัสดิภาพของสถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนาและฟื้นฟู ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๖ ผู้ปกครองสวัสดิภาพของสถานแรกรับมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับตัวเด็กที่จำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพไว้เพื่อสืบเสาะและพินิจเด็ก และครอบครัว วินิจฉัยกำหนดวิธีการที่เหมาะสมในการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็กแต่ละคน ถ้าจำเป็นอาจรับตัวเด็กไว้ปกครองดูแลชั่วคราวได้ไม่เกินสามเดือน

(๒) สืบเสาะและพินิจเกี่ยวกับอายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ และฐานะของเด็กที่จำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพ รวมทั้งของผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กอาศัยอยู่ด้วย ตลอดจนสิ่งแวดล้อมทั้งปวงเกี่ยวกับเด็ก และมูลเหตุที่ทำให้เด็กตกอยู่ในสภาวะจำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพ เพื่อรายงานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๓) จัดให้มีการตรวจสุขภาพกายและสุขภาพจิต พร้อมทั้งดำเนินการรักษาเยียวยาแก่เด็กที่อยู่ในความปกครองดูแล

(๔) จัดที่พักอาศัย ที่หลับนอน เครื่องนุ่งห่ม ให้เหมาะสมและถูกสุขลักษณะ และจัดอาหารให้ถูกอนามัยและเพียงพอแก่เด็กที่อยู่ในความปกครองดูแล

(๕) จัดการศึกษา การกีฬา และนันทนาการให้แก่เด็กที่อยู่ในความปกครองดูแลให้เหมาะสมกับวัยและสภาพของเด็กแต่ละคน

(๖) จัดส่งเด็กที่ได้ดำเนินการตาม (๑) และ (๒) ไปยังสถานสงเคราะห์ สถานพัฒนาและฟื้นฟู โรงเรียน หรือสถานที่อื่นใดที่มีวัตถุประสงค์ในการสงเคราะห์ หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กให้เหมาะสมกับวัยและสภาพของเด็กแต่ละคน

(๗) มอบตัวเด็กแก่ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เหมาะสมและยินยอมรับเด็กไว้อุปการะเลี้ยงดู และถ้าเห็นสมควรอาจยื่นคำขอให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี แต่งตั้งผู้คุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็กตามมาตรา ๕๘

(๘) ให้คำปรึกษา แนะนำ และช่วยเหลือแก่ผู้ปกครอง ในกรณีที่เด็กจำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพ

ผู้ปกครองสวัสดิภาพของสถานแรกรับต้องดำเนินการให้เด็กสามารถกลับไปอยู่กับผู้ปกครองก่อน ส่วนการจัดให้เด็กไปอยู่ในสถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ หรือสถานพัฒนาและฟื้นฟู ให้ดำเนินการเป็นวิธีสุดท้าย

มาตรา ๕๗ ผู้รับใบอนุญาตและผู้ปกครองสวัสดิภาพของสถานสงเคราะห์และสถานคุ้มครองสวัสดิภาพที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นต้องควบคุมดูแลให้มีการรับเด็กที่จำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพทุกคนไว้อุปการะเลี้ยงดู

มาตรา ๕๘ ผู้ปกครองสวัสดิภาพของสถานสงเคราะห์มีอำนาจและหน้าที่ตามมาตรา ๕๖

(๑) (๒) (๓) และ (๔) และให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดการศึกษา อบรม สั่งสอน และฝึกหัดอาชีพแก่เด็กที่อยู่ในความปกครองดูแลของสถานสงเคราะห์ให้เหมาะสมกับเด็กแต่ละคน

(๒) จัดบริการแนะแนว ให้คำปรึกษา และช่วยเหลือแก่ผู้ปกครอง

(๓) สอดส่องและติดตามให้คำปรึกษา แนะนำ และช่วยเหลือแก่เด็กที่ออกจากสถานสงเคราะห์ไปแล้ว เพื่อเป็นการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็กที่เคยอยู่ในสถานสงเคราะห์มิให้กลับไปสู่สภาพเดิม

การสืบเสาะและพินิจตามมาตรา ๕๖ (๒) ถ้าเป็นกรณีที่เด็กถูกส่งมาจากสถานแรกรับซึ่งมีรายงานการสืบเสาะและพินิจแล้ว อาจงดการสืบเสาะและพินิจก็ได้

มาตรา ๕๕ ผู้ปกครองสวัสดิภาพของสถานคุ้มครองสวัสดิภาพมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ปกครองดูแลและอุปการะเลี้ยงดูเด็กที่อยู่ในสถานคุ้มครองสวัสดิภาพ

(๒) จัดการศึกษา อบรม และฝึกอาชีพแก่เด็กที่อยู่ในสถานคุ้มครองสวัสดิภาพ

(๓) แก้ไขความประพฤติ บำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพทั้งทางร่างกายจิตใจแก่เด็กที่อยู่ในสถานคุ้มครองสวัสดิภาพ

(๔) สอดส่องและติดตามให้คำปรึกษา แนะนำ และช่วยเหลือแก่เด็กที่ออกจากสถานคุ้มครองสวัสดิภาพไปแล้ว

มาตรา ๖๐ ผู้ปกครองสวัสดิภาพของสถานพัฒนาและฟื้นฟูมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับเด็กที่จำต้องได้รับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพด้านร่างกายหรือจิตใจไว้ปกครองดูแล

(๒) ทำการสืบเสาะและพินิจเกี่ยวกับเด็กและครอบครัวเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาและฟื้นฟูเด็กแต่ละคน

(๓) จัดการศึกษา ฝึกอบรม สั่งสอน บำบัดรักษา แนะนำ และฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจให้เหมาะสมแก่เด็กแต่ละคนที่อยู่ระหว่างการปกครองดูแล

มาตรา ๖๑ ห้ามมิให้เจ้าของ ผู้ปกครองสวัสดิภาพ และผู้ปฏิบัติงานในสถานรับเลี้ยงเด็กสถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนาและฟื้นฟู ทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ กักขัง ทอดทิ้ง หรือลงโทษเด็กที่อยู่ในความปกครองดูแลโดยวิธีการรุนแรงประการอื่นเว้นแต่กระทำเท่าที่สมควรเพื่ออบรมสั่งสอนตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๖๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่ได้รับมอบหมายจากปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ผู้ปกครองสวัสดิภาพเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓

การส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา

มาตรา ๖๓ โรงเรียนและสถานศึกษาต้องจัดให้มีระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนวให้คำปรึกษา และฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษา และผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมความประพฤติที่เหมาะสม ความรับผิดชอบ ต่อสังคม และความปลอดภัยแก่นักเรียนและนักศึกษา ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๔ นักเรียนและนักศึกษาต้องประพฤติตนตามระเบียบของโรงเรียนหรือสถานศึกษา และตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๕ นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตาม ระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด และมีอำนาจนำตัวไปมอบแก่ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษาของนักเรียน หรือนักศึกษานั้น เพื่อดำเนินการสอบถามและอบรมสั่งสอนหรือลงโทษตามระเบียบ ในกรณีที่ไม่สามารถ นำตัวไปมอบได้จะแจ้งด้วยวาจาหรือเป็นหนังสือก็ได้

เมื่อได้อบรมสั่งสอนหรือลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้บริหาร โรงเรียนหรือสถานศึกษาแจ้งให้ผู้ปกครองว่ากล่าวตักเตือนหรือสั่งสอนเด็กอีกชั้นหนึ่ง

การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาให้กระทำเท่าที่สมควรเพื่อการอบรมสั่งสอนตามระเบียบ ที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๖๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามหมวดนี้มีอำนาจดำเนินการเพื่อส่งเสริมความประพฤตินักเรียน และนักศึกษา ดังต่อไปนี้

(๑) สอบถามครู อาจารย์ หรือหัวหน้าสถานศึกษา เกี่ยวกับความประพฤติ การศึกษา นิสัย และสติปัญญาของนักเรียนหรือนักศึกษาที่ฝ่าฝืนมาตรา ๖๔

(๒) เรียกให้ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ หรือหัวหน้าสถานศึกษาที่นักเรียนหรือนักศึกษานั้น กำลังศึกษาอยู่มารับตัวนักเรียนหรือนักศึกษา เพื่อว่ากล่าวอบรมสั่งสอนต่อไป

(๓) ให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองในเรื่องการอบรมและสั่งสอนนักเรียนหรือนักศึกษา

(๔) เรียกผู้ปกครองมาว่ากล่าวตักเตือน หรือทำทัณฑ์บนว่าจะปกครองดูแลมิให้นักเรียน หรือนักศึกษาฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ อีก

(๕) สอดส่องดูแลรวมทั้งรายงานต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลหรือแหล่งที่ ชักจูงนักเรียนหรือนักศึกษาให้ประพฤติในทางมิชอบ

(๖) ประสานงานกับผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง ตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามหมวดนี้

มาตรา ๖๗ ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนกฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียนหรือนักศึกษา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใดๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการ เพื่อทำการตรวจสอบการฝ่าฝืนดังกล่าวได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวก่อน และให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๘

กองทุนคุ้มครองเด็ก

มาตรา ๖๘ ให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรียกว่า “กองทุนคุ้มครองเด็ก” เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็ก รวมทั้งครอบครัวและครอบครัวอุปถัมภ์ของเด็กตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๙ กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (๒) เงินที่ได้รับจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้
- (๔) เงินอุดหนุนจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ
- (๕) เงินหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุนหรือที่กองทุนได้รับตามกฎหมายหรือโดยนิตินิยมอื่น
- (๖) เงินที่รับจากเงินประกันของผู้ปกครองที่ผิดทัณฑ์บนตามมาตรา ๓๕
- (๗) ดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

มาตรา ๗๐ เงินและดอกผลที่กองทุนได้รับตามมาตรา ๖๙ ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๗๑ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งไม่เกินสามคน ในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้แทนจากภาคเอกชนซึ่งเกี่ยวข้องกับงานด้านสวัสดิการเด็กอย่างน้อยหนึ่งคน เป็นกรรมการ และให้รองปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๗๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการประชุมของคณะกรรมการบริหารกองทุน และการแต่งตั้งคณะกรรมการของคณะกรรมการบริหารกองทุน โดยอนุโลม

มาตรา ๗๓ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด
- (๒) พิจารณานุมัติการจ่ายเงินเพื่อการสงเคราะห์ ค้ำครองสวัสดิภาพและส่งเสริมความประพฤติเด็ก รวมทั้งครอบครัวและครอบครัวอุปถัมภ์ของเด็กตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดหรือตามคำสั่งศาล
- (๓) รายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๗๔ การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์และการจัดการกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๗๕ ให้มีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนจำนวนห้าคน ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านการเงิน การสวัสดิการเด็ก และการประเมินผล และให้รองปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการประชุมของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลตามวรรคหนึ่ง โดยอนุโลม

มาตรา ๗๖ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลตามมาตรา ๗๕ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน
- (๒) รายงานผลการปฏิบัติงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการ
- (๓) มีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับกองทุนจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาประเมินผล

มาตรา ๗๗ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนจัดทำงบดุลและบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุนทุกรอบปีแล้วทำรายงานผลการสอบและรับรองบัญชีและการเงินของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีเพื่อคณะกรรมการเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

รายงานผลการสอบบัญชีตามวรรคสองให้รัฐมนตรีเสนอต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อนำเสนอต่อรัฐสภาเพื่อทราบและจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๗๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ มาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๐ ผู้ใดขัดขวางไม่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ (๑) หรือ (๕) หรือไม่ยอมส่งเอกสารหรือส่งเอกสารโดยรู้ว่าเป็นเอกสารเท็จแก่พนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อถูกเรียกให้ส่งตามมาตรา ๓๐ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดไม่ยอมมาให้ถ้อยคำ ไม่ยอมให้ถ้อยคำโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๐ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ถ้าผู้ให้ถ้อยคำกลับให้ข้อความจริงในขณะที่การให้ถ้อยคำยังไม่เสร็จสิ้น การดำเนินคดีอาญาต่อบุคคลนั้นให้เป็นอันระงับไป

มาตรา ๘๑ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดของศาลในการคุมความประพฤติ ห้ามเข้าเขตกำหนด หรือห้ามเข้าใกล้ตัวเด็กตามมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๒ ผู้ใดจัดตั้งหรือดำเนินกิจการสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ หรือสถานพัฒนาและฟื้นฟูตามมาตรา ๕๒ โดยมีได้รับใบอนุญาตหรือใบอนุญาต

ถูกเพิกถอนหรือหมดอายุ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่งได้ยื่นคำขออนุญาตหรือยื่นคำขอต่อใบอนุญาตภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด การดำเนินคดีอาญาต่อบุคคลนั้นให้เป็นอันระงับไป

มาตรา ๘๓ เจ้าของหรือผู้ปกครองสวัสดิภาพของสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ หรือสถานพัฒนาและฟื้นฟูผู้ใดไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฏกระทรวง หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่งได้ดำเนินการแก้ไขหรือปฏิบัติตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๔ แล้ว การดำเนินคดีอาญาต่อบุคคลนั้นให้เป็นอันระงับไป

มาตรา ๘๔ ผู้ใดกระทำการเป็นผู้ปกครองสวัสดิภาพของสถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนาและฟื้นฟูโดยมิได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๕ ผู้ใดกระทำการอันเป็นการยุยง ส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือสนับสนุนให้นักเรียน หรือนักศึกษาฝ่าฝืนบทบัญญัติตามมาตรา ๖๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๖ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๗ ให้สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ และสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กของหน่วยราชการ หรือของเอกชนที่ได้รับอนุญาต ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ที่ดำเนินกิจการอยู่จนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ และสถานคุ้มครองสวัสดิภาพตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๘ บรรดาบทบัญญัติ ขอบบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้คงใช้บังคับต่อไปได้
เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการออกกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ
หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๒ ลงวันที่
๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕
ใช้บังคับมาเป็นเวลานานสาระสำคัญและรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการสงเคราะห์ คຸ້ມครองสวัสดิภาพ และส่งเสริม
ความประพฤติเด็ก ไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน สมควรกำหนดขั้นตอนและปรับปรุงวิธีการปฏิบัติต่เด็ก
ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้เด็กได้รับการอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน และมีพัฒนาการที่เหมาะสม อันเป็นการส่งเสริม
ความมั่นคงของสถาบันครอบครัว รวมทั้งป้องกันมิให้เด็กถูกทารุณกรรม ตกเป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์
โดยมิชอบ หรือถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม และสมควรปรับปรุงวิธีการส่งเสริมความร่วมมือในการคຸ້ມครองเด็ก
ระหว่างหน่วยงานของรัฐและเอกชนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาการดำเนินการแก่ผู้กระทำความรุนแรง
ในครอบครัว แทนการลงโทษและเงื่อนไขการขอความ
การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้อง

พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ
ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง เห็นควร
ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาการดำเนินการแก่ผู้กระทำความรุนแรง
ในครอบครัว แทนการลงโทษและเงื่อนไขการขอความ การถอนคำร้องทุกข์หรือการถอนฟ้อง
เพื่อให้การดำเนินการ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามบทบัญญัติดังกล่าวไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาการดำเนินการแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว แทนการ
ลงโทษและเงื่อนไขการขอความ การถอนคำร้องทุกข์หรือการถอนฟ้อง พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ศาลใช้ดุลพินิจพิจารณากำหนดว่าจะใช้วิธีการฟื้นฟู บำบัดรักษา คุ้มครอง
ประพฤติกู้ทำความผิด ให้ผู้กระทำความผิดชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ ทำงานบริการ
สาธารณะ ละเว้นการกระทำอันเป็นเหตุให้เกิดการใช้ความรุนแรงในครอบครัวหรือทำทัณฑ์บนไว้
อย่างไรอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน แทนการลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดนั้นก็ได้โดยให้พิจารณา
ถึงสาเหตุแห่งการทำความผิด พฤติการณ์แห่งคดี อายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญหา
การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ และฐานะของผู้กระทำความผิด ตลอดจน
สิ่งแวดล้อมทั้งปวงเกี่ยวกับผู้กระทำความผิด ประกอบดุลพินิจที่จะใช้วิธีการดังกล่าวให้เหมาะสมกับ
ผู้กระทำความผิดแต่ละราย และเหมาะสมกับพฤติการณ์เฉพาะเรื่อง โดยมุ่งถึงความสงบสุข และการอยู่
ร่วมกันในครอบครัวเป็นสำคัญ และศาลอาจสอบถามหรือรับฟังความคิดเห็นของผู้เสียหายหรือบุคคล
ในครอบครัวประกอบดุลพินิจด้วยก็ได้

ข้อ ๔ วิธีการฟื้นฟูและบำบัดรักษาผู้กระทำความผิดแทนการลงโทษนั้น ศาลอาจกำหนด
ข้อเดียวหรือหลายข้อ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ฟื้นฟูโดยการอบรมผู้กระทำความผิด ด้วยการว่ากล่าวตักเตือนหรือให้เข้าร่วมโครงการฝึกอบรมทางศีลธรรมหรือฝึกวินัยหรือโครงการอื่น เป็นระยะเวลาและในสถานที่ที่เหมาะสมตามที่ศาลเห็นสมควร แต่ทั้งนี้เป็นเวลาไม่เกิน ๗ วัน

(๒) ให้เข้ารับการฟื้นฟูบำบัดรักษาเกี่ยวกับอาการติดยาเสพติดให้โทษ ในสถานพยาบาล สถานที่ของราชการ หรือสถานที่อื่นที่เห็นสมควร จนกว่าจะครบขั้นตอนการบำบัด แต่ทั้งนี้เป็นเวลาไม่เกิน ๖ เดือนนับแต่วันถูกส่งตัวเข้ารับการฟื้นฟู บำบัดรักษา เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอย่างอื่น โดยคำนึงถึงอายุ เพศ ประวัติ พฤติกรรมในการกระทำความผิดที่เกิดจากการติดยาเสพติดให้โทษ ตลอดจนสภาพแวดล้อมที่ป่วงของผู้กระทำความผิดประกอบด้วย และอาจจะให้ผู้กระทำความผิดอยู่ภายใต้การดูแลของพนักงานคุมประพฤติด้วยก็ได้

(๓) ให้ส่งตัวผู้กระทำความผิด ซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกายและจิตใจ หรือความเจ็บป่วยอย่างอื่น ไปบำบัดรักษาที่โรงพยาบาล สถานที่ของราชการหรือสถานที่อื่นที่เห็นสมควรหรือมอบให้แก่ผู้อื่นที่เต็มใจรับไปดูแลรักษาก็ได้ตามแต่ศาลจะเห็นสมควรจนกว่าผู้นั้นจะหาย หรือตามระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควรกำหนดเป็นเวลาไม่เกิน ๑ ปี เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอย่างอื่น

(๔) ให้ส่งตัวผู้กระทำความผิดเข้ารับการบำบัดรักษาอาการติดยาหรือของมีนเมาอย่างอื่น ในสถานพยาบาล สถานที่ของราชการหรือสถานที่อื่นที่เห็นสมควร จนกว่าจะหายจากการติดยาหรือของมีนเมาอย่างอื่น แต่ทั้งนี้เป็นเวลาไม่เกิน ๖ เดือนนับแต่วันที่ถูส่งตัวเข้ารับการบำบัดรักษา เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๕ วิธีการคุมความประพฤติผู้กระทำความผิดแทนการลงโทษนั้น ให้ศาลกำหนดให้ผู้กระทำความผิดไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติหรือพนักงานสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลอื่นที่ศาลเห็นสมควรทุก ๓ เดือนต่อครั้งเป็นเวลาไม่เกิน ๑ ปี หรือระยะเวลาที่เห็นสมควรแต่ไม่เกิน ๑ ปี เพื่อให้คำแนะนำช่วยเหลือ ตักเตือนในเรื่องความประพฤติและการประกอบอาชีพ โดยอาจจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติข้อเดียวหรือหลายข้อ ดังต่อไปนี้ด้วยก็ได้

(๑) ห้ามมิให้ผู้กระทำความผิดเข้าไปในสถานที่อันจูงใจให้ประพฤติน่าหรือกระทำการใดอันเป็นเหตุให้ประพฤติน่า

(๒) ให้ฝึกหัดหรือประกอบอาชีพอันเป็นกิจจะลักษณะ

(๓) ให้ละเว้นการคบหาสมาคมหรือการประพฤติน่าอันอาจนำไปสู่การกระทำความผิดอีก

(๔) ห้ามเล่นการพนันหรือห้ามดื่มสุราหรือเสพสิ่งเสพติดทุกชนิดและอาจให้ไปรับการบำบัดรักษาการติดสุราหรือสิ่งเสพติดหรือความบกพร่องทางร่างกายและจิตใจ หรือความเจ็บป่วยอย่างอื่น ณ สถานพยาบาลหรือสถานที่อื่นที่เห็นสมควร ตามระยะเวลาที่ศาลกำหนด เป็นเวลาไม่เกิน ๖ เดือนนับแต่วันที่ถูกส่งตัวเข้ารับการบำบัดรักษา เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอย่างอื่น

(๕) เงื่อนไขอื่น ๆ ตามที่ศาลเห็นสมควรกำหนด เพื่อแก้ไขฟื้นฟู หรือป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดกระทำหรือมีโอกากระทำความผิดซ้ำขึ้นอีก

เงื่อนไขตามที่ศาลได้กำหนดดังกล่าวมานั้น ถ้าภายหลังความปรากฏแก่ศาลว่าพฤติการณ์เกี่ยวแก่การคุมความประพฤติได้เปลี่ยนแปลงไป ศาลอาจแก้ไขเพิ่มเติมหรือเพิกถอนข้อหนึ่งข้อใดหรือกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมที่ยังไม่ได้กำหนดอีกก็ได้

ข้อ ๖ วิธีการให้ผู้กระทำความผิดชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์แทนการลงโทษนั้น ให้ศาลกำหนดให้ผู้กระทำความผิดชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้น สำหรับเงินหรือทรัพย์สินใด ๆ ที่ผู้เสียหายได้สูญเสียไป เพราะผลของการกระทำความผิดนั้น ตามจำนวนเงินและระยะเวลาที่กำหนดให้ชำระตามที่ศาลเห็นสมควรกำหนด โดยเฉพาะค่าเสียหายดังต่อไปนี้ ให้กำหนดดังนี้

(๑) สำหรับรายได้ที่สูญเสียไป ให้ชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นในวงเงินที่สูญเสียไป แต่ทั้งนี้ไม่เกินวงเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท เว้นแต่มีเหตุสมควรอย่างอื่น

(๒) ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ให้ชดใช้เบื้องต้นเท่าที่ผู้เสียหายได้ใช้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ไม่เกินวงเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท เว้นแต่มีเหตุสมควรอย่างอื่น

(๓) ค่าใช้จ่ายในการหาที่อยู่ใหม่ ให้ชดใช้เบื้องต้นเท่าที่ผู้เสียหายได้ใช้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ไม่เกินเดือนละ ๔,๐๐๐ บาท เป็นเวลาไม่เกิน ๑ ปี เว้นแต่มีเหตุสมควรอย่างอื่น

(๔) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จำเป็น ให้ชดใช้เบื้องต้นตามที่จำเป็น ตามจำนวนเงินและระยะเวลาที่กำหนดให้ชำระตามที่ศาลเห็นสมควรกำหนด แต่ทั้งนี้ไม่เกินวงเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท เว้นแต่มีเหตุสมควรอย่างอื่น

ข้อ ๗ การให้ทำงานบริการสาธารณะแทนการลงโทษนั้น ให้ศาลกำหนดประเภทของการทำงานบริการสาธารณะประโยชน์ สถานที่ และระยะเวลาตามที่ศาลและผู้กระทำความผิดเห็นสมควร แต่ทั้งนี้ ไม่ควรกำหนดให้เกินวันละสามชั่วโมง และไม่เกินเจ็ดวัน โดยให้พิจารณาด้วยการทำงานนั้น ต้องไม่ก่อความเสียหายแก่สังคมหรือบุคคลอื่นและไม่ก่อให้เกิดภาระเกินสมควร

ทั้งให้พิจารณาจากวิถีชีวิต การดำรงชีพ ความรับผิดชอบต่อครอบครัวและพิจารณาจากลักษณะหรือประเภทและความเหมาะสมของงาน รวมทั้งระยะทางและความสะดวกในการเดินทางไปทำงานด้วย

ข้อ ๘ การให้ละเว้นการกระทำอันเป็นเหตุให้เกิดการใช้ความรุนแรงในครอบครัว แทนการลงโทษ เมื่อศาลเห็นว่าตามพฤติการณ์แห่งคดี ยังไม่สมควรลงโทษผู้กระทำความผิด แต่การกระทำของผู้กระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นเหตุให้เกิดการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ศาลมีอำนาจที่จะสั่งห้ามมิให้ผู้กระทำความผิดกระทำหรือให้ละเว้นการกระทำดังกล่าว หรือมีคำสั่งอื่นใดในอันที่จะบรรเทาความเดือดร้อนเสียหายที่ผู้เสียหาย อาจได้รับต่อไปเนื่องจากการกระทำของผู้กระทำความผิด ตามที่ศาลเห็นสมควรได้ โดยศาลอาจกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมให้ผู้กระทำความผิดปฏิบัติเพื่อป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดขึ้นอีกก็ได้ตามแต่ศาลจะเห็นสมควร ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑ ปี เว้นแต่มีเหตุสมควรอย่างอื่น

ข้อ ๙ การทำทัณฑ์บนแทนการลงโทษ เมื่อศาลเห็นว่าตามพฤติการณ์แห่งคดี ยังไม่สมควรลงโทษผู้กระทำความผิด แต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้กระทำความผิดอาจจะก่อเหตุร้าย ให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคลในครอบครัวขึ้นอีก ให้ศาลมีอำนาจที่จะสั่งให้ผู้กระทำความผิดทำทัณฑ์บนไว้โดยกำหนดจำนวนเงินไม่เกินห้าพันบาท ว่าผู้กระทำความผิดจะไม่ก่อเหตุร้ายดังกล่าวอีกตลอดระยะเวลาที่ศาลกำหนด แต่ไม่เกินสองปี และจะสั่งให้มีประกันด้วยหรือไม่ก็ได้

ถ้าผู้ทำทัณฑ์บนกระทำผิดทัณฑ์บน ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำความผิดชำระเงินไม่เกินจำนวนที่กำหนดไว้ในทัณฑ์บน ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ชำระให้นำบทบัญญัติในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับ เว้นแต่ผู้ทำผิดทัณฑ์บนเป็นเด็กหรือเยาวชนให้นำบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๐๗ มาใช้บังคับ

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่มีการขอมความ การถอนคำร้องทุกข์หรือการถอนฟ้องในความผิดตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ศาลจัดให้มีการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการขอมความ การถอนคำร้องทุกข์หรือการถอนฟ้องนั้น และกำหนดให้นำวิธีการตามข้อ ๔ ถึงข้อ ๘ ข้อเดียวหรือหลายข้อ มาเป็นเงื่อนไขในการปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงดังกล่าวโดยอนุโลม โดยอาจรับฟังความคิดเห็นของผู้เสียหายหรือบุคคลในครอบครัวประกอบด้วยก็ได้ หากได้ปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงและเงื่อนไขดังกล่าวครบถ้วนแล้ว จึงให้มีการขอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้องในความผิดดังกล่าวได้ หากจำเลยฝ่าฝืน

หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าว ในข้อนี้หรือข้ออื่น ๆ ข้อใดข้อหนึ่ง ให้ศาลมีอำนาจยกคดีขึ้น
ดำเนินการต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐

สนธิ ตระกูลพรายงาม

อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง

บทบาทของศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวโดยสังเขป

๑. การดำเนินการเมื่อเกิดเหตุ

- เป็นหน่วยปฏิบัติในการรับแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัว

- ประสานพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าระงับเหตุความรุนแรงในครอบครัว (พนักงานเจ้าหน้าที่ในศูนย์ปฏิบัติการฯ ดำเนินการตามระเบียบกฎกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อพบเห็นหรือได้รับแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๑ และระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อพบเห็นหรือได้รับแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

๒. การดำเนินการเมื่อมีการออกคำสั่งกำหนดมาตรการ/วิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์

- แจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอายุ ประวัติ ความประพฤติ สุขภาพกายและจิตของผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว สมาชิกในครอบครัว มูลเหตุที่ก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว หรือข้อเท็จจริงอื่นใดที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา รวมทั้งเสนอมาตรการหรือวิธีการบรรเทาทุกข์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาล เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาออกคำสั่งตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑

๓. การดำเนินการเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ ตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑

- ในกรณีที่มีคำสั่งให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการรักษาจากแพทย์ หรือให้ใช้วิธีการฟื้นฟู บำบัดรักษา ให้ประสานความร่วมมือกับแพทย์ จิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อตรวจรักษา ฟื้นฟู หรือบำบัดร่างกายและจิตใจ และให้คำปรึกษาแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง : กรมการแพทย์ กรมสุขภาพจิต กรมอนามัย กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ โรงพยาบาลในสังกัด กทม.

- ในกรณีที่มีคำสั่งให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เบื้องต้นให้ศูนย์ปฏิบัติการฯ แจ้งคำสั่งแก่ผู้กระทำความรุนแรงทราบ หากฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ให้ศูนย์ปฏิบัติการฯ แจ้งแก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลทราบ

- กรณีมีคำสั่งห้ามผู้กระทำฯ เข้าไปในที่พำนักของครอบครัวหรือห้ามเข้าใกล้ตัวบุคคลในครอบครัวให้ศูนย์ปฏิบัติการฯ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการติดตามสอดส่องผู้กระทำความรุนแรง หากผู้กระทำความรุนแรงร้องขอว่าตนไม่มีที่พำนักอื่นใด ให้ศูนย์ปฏิบัติการฯ ประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้เข้าพักในบ้านพักฉุกเฉิน สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ หรือที่พักอื่นใดที่เหมาะสม

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง : องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บ้านพักฉุกเฉิน หรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน

- ในกรณีที่มีคำสั่งกำหนดวิธีการดูแลบุตร ให้ศูนย์ปฏิบัติการฯ ติดตามให้หน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งดังกล่าวและรายงานให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลทราบ

- ในกรณีเป็นคำสั่งหรือมาตรการอย่างอื่นนอกจากที่กล่าวมา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือให้ศูนย์ปฏิบัติการฯ ดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่ง หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รายงานให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลทราบ

๔. การดำเนินการรับเรื่องราวการฝ่าฝืน การติดตามให้มีการปฏิบัติตามคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาล

- รับเรื่องราวเกี่ยวกับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง และรายงานให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลทราบแล้วแต่กรณี

- ประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เครือข่ายชุมชน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการติดตาม เพื่อให้มีการปฏิบัติตามคำสั่งฯ และรายงานข้อเท็จจริงหรือพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำ ผู้ถูกกระทำ สมาชิกในครอบครัว เพื่อให้ศาลพิจารณาไต่สวนและมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงหรือกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติม

๕. การดำเนินการกรณีที่ศาลกำหนดให้ใช้วิธีอื่นแทนการลงโทษ ตามมาตรา ๑๒

- ติดตามประสานงานบุคคล หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่งแทนการลงโทษ (มี ๗ ประการ ได้แก่ ฟันฟู บำบัดรักษา คุมความประพฤติผู้กระทำ ความผิด ชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ ทำงานบริการสาธารณะ ละเว้นการกระทำอันเป็นเหตุให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว หรือ ทำทัณฑ์บน แล้วรายงานให้ศาลทราบ

๖. การดำเนินการเมื่อมีการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้อง ตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง

- แจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอายุ ประวัติ ความประพฤติ สุขภาพกายและจิตของผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว สมาชิกในครอบครัว มูลเหตุที่ก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว หรือข้อเท็จจริงอื่นใดที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา หรือข้อเท็จจริงอื่นใดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาล เพื่อประกอบการพิจารณาในการกำหนดเงื่อนไขในการปฏิบัติตามข้อตกลงเบื้องต้น ก่อนการยอมความ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้อง

- ในกรณีที่พนักงานสอบสวนหรือศาลเห็นสมควรรับฟังความคิดเห็นของผู้เสียหายหรือบุคคลอื่นใดในครอบครัว ประกอบการทำบันทึกข้อตกลงเบื้องต้น ให้ศูนย์ปฏิบัติการฯ ประสานงานบุคคลที่เกี่ยวข้องดังกล่าวเข้าร่วมด้วย

- ในกรณีที่พนักงานสอบสวนหรือศาลนำวิธีการตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง มากำหนดเป็นเงื่อนไขในการปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงเบื้องต้น ให้ศูนย์ปฏิบัติการฯ ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้เป็นไปตามเงื่อนไขดังกล่าว

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง : กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

๗. การดำเนินการติดตามผลการปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงฯ

- ติดตามผลการปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการยอมรับ การถอนคำร้องทุกข์ หรือการถอนฟ้อง และเงื่อนไขตามที่พนักงานสอบสวนหรือศาลกำหนด หากผู้ต้องหาหรือจำเลยฝ่าฝืน หรือไม่ ปฏิบัติตามเงื่อนไข ให้ศูนย์ปฏิบัติการรายงานให้พนักงานสอบสวนหรือศาลทราบแล้วแต่กรณี

การดำเนินการด้านอื่นๆ ของศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

- ประสานความร่วมมือกับแพทย์ จิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อตรวจร่างกาย จิตใจ และให้คำปรึกษา

- จัดให้มีสถานที่สอบปากคำผู้ถูกกระทำที่เหมาะสมกับสภาพร่างกายและจิตใจ โดยคำนึงถึงเพศ อายุ สภาพจิตใจ และพฤติกรรมอื่นๆ

- จัดให้มีที่พักที่เหมาะสมและปลอดภัยแก่ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว เพื่อป้องกันการถูกกระทำซ้ำ

- จัดหาอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นแก่การดำรงชีพ หรือจัดให้มีการทำงานระหว่างพักอยู่ในศูนย์ปฏิบัติการฯ บ้านพักฉุกเฉิน หรือสถานแรกรับ

- ประสานสำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา กรณีผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงร้องขอค่าตอบแทนผู้เสียหายในคดีอาญา

- ประสานหน่วยงานในระดับพื้นที่ เช่น การจัดประชุม เพื่อนำพระราชบัญญัติฯ ไปสู่การปฏิบัติ

- จัดเก็บ/รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความรุนแรงที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ดำเนินการตามมาตรา ๑๗ และรายงานข้อมูลให้กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวอย่างน้อยปีละครั้ง

- การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์องค์ความรู้ในการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ในพื้นที่ชุมชนอย่างทั่วถึง

เครือข่ายในการประสานช่วยเหลือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

๑. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๑.๑ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

- ศูนย์ปฏิบัติการกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
ที่อยู่ เลขที่ ๕๓๙/๒ อาคารมหานครภิรมย์ ชั้น ๒๒ ถนนศรีอยุธยา แขวงถนนพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๖๔๒ ๕๐๔๘ โทรสาร ๐ ๒๖๔๒ ๕๐๕๗
- กองส่งเสริมสถาบันครอบครัว กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
ที่อยู่ เลขที่ ๕๓๙/๒ อาคารมหานครภิรมย์ ชั้น ๒๓ ถนนศรีอยุธยา แขวงถนนพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๖๔๒ ๗๗๕๐ โทรสาร ๐ ๒๖๔๒ ๗๗๕๐

๑.๒ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ เลขที่ ๑๐๓๔ ถนนกรุงเกษม แขวงมหานาค เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๐๐

โทรศัพท์ ๐๒-๖๕๙-๖๔๔๓ , ๐๒-๖๕๙-๖๕๒๖-๗

- ศูนย์ช่วยเหลือสังคม ๑๓๐๐
รายละเอียดเพื่อติดต่อ
ที่อยู่ ๑๐๓๔ ถนนกรุงเกษม แขวงมหานาค เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐
โทรศัพท์ ๑๓๐๐ (อัตโนมัติ) , ๐๒-๖๕๙-๖๒๕๙ โทรสาร ๐๒-๖๕๙-๖๒๕๙

๑. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ๗๖ จังหวัด

๑. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศูนย์ราชการจังหวัดกระบี่ ถนนท่าเรือ ตำบลไสไทย อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ๘๑๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗๕-๖๑๑-๐๔๔ โทรสาร ๐๗๕-๖๑๒-๕๘๖

๒. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกาญจนบุรี

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดกาญจนบุรี (ชั้น ๑) ถนนแสงชูโต ตำบลปากแพรก อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ๗๑๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๔-๕๑๑-๗๗๕ , ๐๓๔-๕๑๒-๔๕๕ โทรสาร ๐๓๔-๕๑๑-๗๗๕

๓. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกาฬสินธุ์

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดกาฬสินธุ์ ชั้น ๑ ตำบลกาฬสินธุ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ๔๖๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๓-๘๒๑-๖๔๙ โทรสาร ๐๔๓-๘๒๑-๖๔๙

๔. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกำแพงเพชร

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดกำแพงเพชร (หลังใหม่) ชั้น ๒ ถนนกำแพงเพชร-สุโขทัย ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๕-๗๐๕-๑๘๐ , ๐๕๕-๗๐๕-๐๓๐ ถึง ๑ **โทรสาร** ๐๕๕-๗๐๕-๐๓๐ ถึง ๑

๕. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดขอนแก่น

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดขอนแก่น (หลังใหม่) ชั้น ๑ ถนนศูนย์ราชการ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๓-๒๓๖-๖๒๑ **โทรสาร** ๐๔๓-๒๓๗-๙๘๖

๖. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดจันทบุรี

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศูนย์ราชการกระทรวงแรงงาน ๑๒๑๒/๒๑ ถนนท่าแฉลบ ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๒๒๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๙-๓๑๒-๕๕๒ **โทรสาร** ๐๓๙-๓๑๗-๘๖๘

๗. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดฉะเชิงเทรา

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดฉะเชิงเทรา ถนนเรืองวุฒิ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ๒๔๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๘-๕๑๖-๑๑๗ , ๐๓๘-๕๓๕-๓๘๗ **โทรสาร** ๐๓๘-๕๑๑-๖๓๔

๘. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดชลบุรี

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดชลบุรีชั้น ๑ ถนนมนตเสวี ตำบลบางปลาสร้อย อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ๒๐๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๘-๒๗๗-๘๗๗ **โทรสาร** ๐๓๘-๒๘๕-๒๐๘

๙. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดชัยนาท

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดชัยนาท ชั้น ๑ (หลังใหม่) ถนนพรหมประเสริฐ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท ๑๗๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๖-๔๑๑-๑๐๓ **โทรสาร** ๐๕๖-๔๑๑-๑๐๓

๑๐. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดชัยภูมิ

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดชัยภูมิ ถนนบรรณาการ อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๔-๘๑๑-๐๐๓ ถึง ๔ **โทรสาร** ๐๔๔-๘๑๑-๐๐๔

๑๑. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดชุมพร

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดชุมพร ชั้น ๑ ถนนไตรรัตน์ ตำบลนาชะอัง อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ๘๖๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗๗-๕๑๑-๗๑๐ โทรสาร ๐๗๗-๕๐๒-๙๙๖

๑๒. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงราย

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดเชียงราย ชั้น ๑ ถนนแม่ฟ้าหลวง ตำบลริมกก

อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ๕๗๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๓-๑๕๐-๑๕๓ , ๐๕๓-๑๕๐-๑๕๘ โทรสาร ๐๕๓-๑๕๐-๑๕๓

๑๓. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงใหม่

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดเชียงใหม่ ถนนโชตนา ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๓๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๓-๑๑๒-๗๑๖ , ๐๕๓-๑๑๒-๗๑๙ โทรสาร ๐๕๓-๑๑๒-๗๑๘

๑๔. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดตรัง

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดตรัง (หลังใหม่) ชั้น ๑ ถนนพัทลุง อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง ๙๒๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗๕-๒๑๘-๓๖๖ โทรสาร ๐๗๕-๒๒๐-๒๑๓

๑๕. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดตราด

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดตราดชั้น ๑ ถนนราษฎร์นิยม ตำบลบางพระ อำเภอเมือง จังหวัดตราด ๒๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๙-๕๑๑-๕๘๘ โทรสาร ๐๓๙-๕๒๕-๒๙๖

๑๖. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดตาก

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดตาก ถนนพหลโยธิน ตำบลหนองหลวง อำเภอเมืองตาก จังหวัดตาก ๖๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๕-๕๑๑-๔๕๒ โทรสาร ๐๕๕-๕๑๗-๔๕๖

๑๗. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครนายก

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดนครนายก ตำบลท่าช้าง อำเภอเมืองนครนายก

จังหวัดนครนายก ๒๖๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๗-๓๑๑-๔๘๐ โทรสาร ๐๓๗-๓๑๑-๑๔๐ , ๐๓๗-๓๑๑-๔๘๐

๑๘. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครปฐม

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดนครปฐม ถนนศูนย์ราชการ ตำบลถนนขาด

อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ๗๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๔-๓๔๐-๐๑๕ ถึง ๗ โทรสาร ๐๓๔-๓๔๐-๐๑๗

๑๙. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม
รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัด (หลังใหม่) ชั้น ๑ ถนนอภิบาลบัญชา ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ๔๘๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๒-๕๑๑-๐๒๒ โทรสาร ๐๔๒-๕๑๑-๐๕๖

๒๐. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครราชสีมา
รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดนครราชสีมา ถนนมหาตมไทย อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ๓๐๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๔-๒๔๓-๐๐๐ โทรสาร ๐๔๔-๒๕๕-๗๓๒

๒๑. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครศรีธรรมราช
รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดนครศรีธรรมราช (หลังใหม่) ถนนราชดำเนิน ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗๕-๓๕๖-๑๖๕ โทรสาร ๐๗๕-๓๕๑-๐๒๖

๒๒. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครสวรรค์
รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดนครสวรรค์ (ชั้น ๑) ถนนสวรรควิถี ตำบลนครสวรรค์ตก
อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ ๖๐๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๖-๘๐๓-๕๓๒ ถึง ๕ โทรสาร ๐๕๖-๘๐๓-๕๓๒ ถึง ๕

๒๓. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนนทบุรี
รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดนนทบุรี ถนนรัตนาธิเบศร์ ตำบลบางกระสอบ
อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๒-๕๘๐-๐๗๓๗ ถึง ๘ โทรสาร ๐๒-๙๕๐-๒๑๓๔

๒๔. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนราธิวาส
รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศูนย์ราชการกระทรวงแรงงาน ชั้น ๑ ตำบลลำภู อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ๙๖๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗๓-๕๓๒-๑๐๕ ถึง ๖ โทรสาร ๐๗๓-๕๓๒-๑๐๕ ถึง ๖

๒๕. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดน่าน
รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศูนย์ราชการจังหวัดน่าน ถนนน่าน-พะเยา ตำบลไชยสถาน อำเภอเมือง จังหวัดน่าน ๕๕๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๔-๗๑๖-๔๐๑ โทรสาร ๐๕๔-๗๑๖-๔๐๒

๒๖. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดบึงกาฬ
รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดบึงกาฬ ตำบลบึงกาฬ อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ ๓๘๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๒-๔๙๒-๔๖๒ ถึง ๓ โทรสาร ๐๔๒-๔๙๒-๔๘๗

๒๗. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดบุรีรัมย์

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศูนย์ราชการจังหวัดบุรีรัมย์ ๑๑๕๙ ชั้น ๑ เขากระโดง ตำบลเสม็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๔-๖๖๖-๕๕๐ ถึง ๑ โทรสาร ๐๔๔-๖๖๖-๕๕๐

๒๘. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดปทุมธานี

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดปทุมธานี ตำบลบางปรอก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ๑๒๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๒-๕๘๑-๖๐๔๓ โทรสาร ๐๒-๕๘๑-๔๙๓๗

๒๙. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๗๗๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๒-๖๑๑-๓๔๙ โทรสาร ๐๓๒-๖๐๓-๑๖๔

๓๐. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดปราจีนบุรี

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศูนย์ราชการจังหวัดปราจีนบุรี ชั้น ๒ ถนนสุวินทวงศ์ ตำบลไม้เค็ด
อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี ๒๕๒๓๐

โทรศัพท์ ๐๓๗-๔๕๔-๐๒๕ โทรสาร ๐๓๗-๔๕๔-๐๒๔

๓๑. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดปัตตานี

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดปัตตานี ถนนเดชา ตำบลสะบารัง อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ๙๔๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗๓-๓๓๓-๗๖๒ ถึง ๓ โทรสาร ๐๗๓-๓๔๙-๑๔๕

๓๒. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ถนนสายเอเชีย อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๕-๓๔๕-๓๖๗ โทรสาร ๐๓๕-๓๓๕-๘๕๗

๓๓. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพังงา

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ๗/๑-๒ ซอยหน้าค่าย ตำบลท้ายช้าง อำเภอเมือง จังหวัดพังงา ๘๒๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗๖-๔๑๒-๑๗๙ โทรสาร ๐๗๖-๔๑๔-๒๕๓

๓๔. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพัทลุง

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดพัทลุง ถนนรามศวร์ ตำบลคูหาสวรรค์ อำเภอเมือง
จังหวัดพัทลุง ๙๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗๔-๖๑๓-๒๘๙ โทรสาร ๐๗๔-๖๑๒-๖๐๙

๓๕. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพิจิตร

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดพิจิตร ชั้น ๑ ตำบลท่าหลวง อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร ๖๖๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๖-๖๑๑-๑๓๐ โทรสาร ๐๕๖-๖๑๑-๑๓๐

๓๖. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพิษณุโลก

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดพิษณุโลก ชั้น ๑ ถนนวังจันทร์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๕-๒๔๖-๘๒๗ โทรสาร ๐๕๕-๒๔๖-๘๒๗

๓๗. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเพชรบุรี

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดเพชรบุรี ถนนราชวิถี ตำบลคลองกระแซง อำเภอเมือง

จังหวัดเพชรบุรี ๗๖๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๒-๔๒๖-๐๙๑ โทรสาร ๐๓๒-๔๑๐-๖๔๓

๓๘. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเพชรบูรณ์

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดเพชรบูรณ์ ถนนสระบุรี-หล่มสัก ตำบลสะเดียง

อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ๖๗๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๖-๗๒๕-๗๔๓ ถึง ๕ โทรสาร ๐๕๖-๗๒๕-๗๔๓ ถึง ๑๘

๓๙. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดแพร่

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดแพร่ ถนนไชยบูรณ์ ตำบลในเวียง อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ๕๔๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๔-๕๑๑-๕๗๒ ถึง ๓ โทรสาร ๐๕๔-๕๑๑-๕๗๒ ถึง ๓

๔๐. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพะเยา

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดพะเยา (หลังเก่า) ถนนพหลโยธิน ตำบลบ้านป้อม

อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ๕๖๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๔-๔๑๑-๑๔๖ ถึง ๗ , ๐๕๔-๔๔๙-๕๔๕ ถึง ๗ โทรสาร ๐๕๔-๔๑๑-๑๔๗

๔๑. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดภูเก็ต ถนนนริศร ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗๖-๒๑๒-๗๒๖ / ๒๔๐-๔๑๔ โทรสาร ๐๗๖-๒๔๐-๔๑๕

๔๒. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดมหาสารคาม

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดมหาสารคามชั้น ๑ ถนนเลียงเมืองสารคาม-ร้อยเอ็ด

ตำบลเวียง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ๔๔๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๗๗-๑๑๖ , ๐๔๓-๗๗๗-๑๒๑ โทรสาร ๐๔๓-๗๗๗-๕๗๗

๔๓. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดมุกดาหาร

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดมุกดาหาร ถนนวิจิตรสุรการ อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร ๔๙๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๒-๖๑๑-๔๔๒ โทรสาร ๐๔๒-๖๑๑-๔๔๒

๔๔. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดแม่ฮ่องสอน

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดแม่ฮ่องสอน (หลังใหม่) ชั้น ๑ ถนนขุนลุมประพาส ตำบลจองคำ

อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ๕๘๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๓-๖๑๒-๒๐๕ โทรสาร ๐๕๓-๖๑๑-๒๖๑

๔๕. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดยะลา

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดยะลา ถนนสุขยางค์ ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ๙๕๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗๓-๒๑๒-๙๖๑ โทรสาร ๐๗๓-๒๔๓-๐๐๔

๔๖. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดยโสธร

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดยโสธร ถนนแจ้งสนิท อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร ๓๕๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๕-๗๑๑-๕๗๙ โทรสาร ๐๔๕-๗๑๑-๐๘๐

๔๗. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดร้อยเอ็ด

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดร้อยเอ็ด ถนนเทวภิบาล ตำบลในเมือง

อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๓-๕๒๖-๔๔๖ โทรสาร ๐๔๓-๕๒๖-๔๔๖

๔๘. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดระนอง

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศูนย์ราชการจังหวัดระนอง ถนนเพชรเกษม ตำบลบางรี อำเภอเมืองระนอง

จังหวัดระนอง ๘๕๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗๗-๘๐๐-๑๒๘ โทรสาร ๐๗๗-๘๐๐-๑๓๐

๔๙. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดระยอง

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศูนย์ราชการจังหวัดระยอง ชั้น ๑ ถนนสุขุมวิท ตำบลเนินพระ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ๒๑๑๕๐

โทรศัพท์ ๐๓๘-๖๙๔-๑๔๑ โทรสาร ๐๓๘-๖๙๔-๐๗๕

๕๐. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดราชบุรี

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดราชบุรี ชั้น ๑ ถนนอำเภอ ตำบลหน้าเมือง

อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี ๗๐๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๒-๓๓๗-๖๒๐ , ๐๓๒-๓๒๖-๘๒๑ โทรสาร ๐๓๒-๓๒๑-๙๘๑

๕๑. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดลพบุรี

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดลพบุรี ชั้น ๑ ถนนนารายณ์มหาราช อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ๑๕๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๖-๗๗๐-๑๖๘ ถึง ๙ โทรสาร ๐๓๖-๗๗๐-๑๖๘

๕๒. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดลำปาง

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดลำปาง ชั้น ๒ ถนนวชิราวุธดำเนิน ตำบลพระบาท

อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ๕๒๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๔-๒๖๕-๐๔๒ ถึง ๔ โทรสาร ๐๕๔-๒๖๕-๐๔๓

๕๓. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดลำพูน

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดลำพูน ถนนอินทยงยศ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ๕๑๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๓-๕๑๑-๑๘๘ , ๐๕๓-๕๑๑-๑๔๑ โทรสาร ๐๕๓-๕๑๑-๑๘๘

๕๔. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเลย

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดเลย ถนนมะลิวัลย์ ตำบลสุทโธป อำเภอเมือง จังหวัดเลย ๔๒๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๒-๘๑๑-๒๙๓ โทรสาร ๐๔๒-๘๓๒-๓๒๐

๕๕. สำนักงานพัฒนาชุมชนและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดศรีสะเกษ

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดศรีสะเกษ ถนนเทพา ตำบลเมืองเหนือ

อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ๓๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๕-๖๑๑-๔๗๔ โทรสาร ๐๔๕-๖๑๑-๔๗๔

๕๖. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสกลนคร

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดสกลนคร (หลังใหม่) ชั้น ๑ ถนนศูนย์ราชการ อำเภอเมือง

จังหวัดสกลนคร ๔๗๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๒-๗๑๑-๔๓๙ ถึง ๔๔๐ โทรสาร ๐๔๒-๗๓๓-๕๗๑

๕๗. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสงขลา

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดสงขลา ถนนราชดำเนิน ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗๔-๓๑๑-๑๘๘ โทรสาร ๐๗๔-๓๑๓-๖๒๐

๕๘. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสตูล

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดสตูล ชั้น ๑ (หลังใหม่) ตำบลพิมาน อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล ๙๑๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗๔-๗๑๑-๓๗๕ โทรสาร ๐๗๔-๗๑๑-๓๗๕

๕๙. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสมุทรปราการ

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดสมุทรปราการ ถนนสุทธิภิรมย์ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ๑๐๒๗๐
โทรศัพท์ ๐๒-๓๙๕-๒๒๒๔ , ๐๒-๓๙๕-๔๑๓๖ , ๐๒-๓๘๒-๖๐๔๖ โทรสาร ๐๒-๓๙๕-๔๑๓๖

๖๐. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสมุทรสงคราม

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดสมุทรสงคราม (หลังใหม่) ชั้น ๑ ถนนเอกชัย
อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ๗๕๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๔-๗๑๒-๖๑๔ โทรสาร ๐๓๔-๗๑๕-๗๓๐

๖๑. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสมุทรสาคร

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดสมุทรสาคร ชั้น ๑ ถนนเศรษฐกิจ ๑ ตำบลมหาชัย
อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ๗๔๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๔-๔๑๑-๐๔๑ โทรสาร ๐๓๔-๔๒๗-๑๒๐

๖๒. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสระแก้ว

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดสระแก้ว ชั้น ๒ ถนนสุวรรณศร ตำบลท่าเกษม อำเภอเมือง
จังหวัดสระแก้ว ๒๗๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๗-๔๒๕-๐๖๘ โทรสาร ๐๓๗-๔๒๕-๒๐๑

๖๓. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสระบุรี

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดสระบุรี ถนนพิชัยณรงค์สงคราม ตำบลปากเพรียว
อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี ๑๘๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๖-๒๑๑-๗๙๔ , ๐๓๖-๒๑๒-๑๐๕ , ๐๓๖-๒๓๓-๑๑๓ โทรสาร ๐๓๖-๒๑๑-๗๙๔

๖๔. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสิงห์บุรี

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดสิงห์บุรี ถนนสิงห์บุรี-บางพาน ตำบลบางมัญ อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี ๑๖๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๖-๕๐๗-๑๖๓ โทรสาร ๐๓๖-๕๐๗-๑๖๒

๖๕. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสุโขทัย

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดสุโขทัย ชั้น ๑ ถนนนิกรเกษม ตำบลธานี อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย ๖๔๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๕-๖๑๑-๒๓๔ / ๖๑๖-๔๑๗ โทรสาร ๐๕๕-๖๑๑-๒๓๔

๖๖. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสุพรรณบุรี

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศูนย์ราชการจังหวัดสุพรรณบุรี ตำบลสนามชัย อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ๗๒๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๕-๕๓๕-๓๘๖ ถึง ๗ โทรสาร ๐๓๕-๕๓๕-๓๘๖ ถึง ๗

๖๗. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสุราษฎร์ธานี
รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศูนย์ราชการกระทรวงแรงงาน ถนนสุราษฎร์-นาสาร ตำบลขุนทะเล
อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๘๔๑๐๐

โทรศัพท์ ๐๗๗-๓๕๕-๐๘๐ ถึง ๑ **โทรสาร** ๐๗๗-๓๕๕-๐๘๐ถึง ๑

๖๘. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสุรินทร์
รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดสุรินทร์ ถนนหลักเมือง ตำบลในเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์
จังหวัดสุรินทร์ ๓๒๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๔-๕๑๑-๔๒๔ **โทรสาร** ๐๔๔-๕๑๑-๖๕๕ , ๐๔๔-๕๑๑-๐๕๘

๖๙. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย
รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดหนองคาย ชั้น ๒ ถนนมิตรภาพ ตำบลหนองกอมเกาะ
อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ๔๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๒-๔๑๑-๐๒๗ **โทรสาร** ๐๔๒-๔๒๒-๘๔๐

๗๐. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองบัวลำภู
รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดหนองบัวลำภู ชั้น ๑ ถนนอุตร-เลย ตำบลลำภู อำเภอเมือง
จังหวัดหนองบัวลำภู ๓๙๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๒-๓๑๒-๐๓๐ **โทรสาร** ๐๔๒-๓๑๑-๙๓๔

๗๑. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดอ่างทอง
รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดอ่างทอง (หลังใหม่) ชั้น ๑ ถนนเทศบาล ๑ ตำบลบางแก้ว
อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ๑๔๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๕-๖๑๖-๑๕๖ **โทรสาร** ๐๓๕-๖๑๑-๑๖๓

๗๒. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดอุดรธานี
รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดอุดรธานี ชั้น ๑ ถนนอธิบดี ตำบลหมากแข้ง อำเภอเมือง
จังหวัดอุดรธานี ๔๑๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๒-๒๒๑-๗๗๓ , ๐๔๒-๓๒๕-๖๑๕ **โทรสาร** ๐๔๒-๒๒๑-๗๗๓

๗๓. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดอุทัยธานี
รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดอุทัยธานี (หลังใหม่) ชั้น ๑ ถนนศรีอุทัย ตำบลอุทัยใหม่
อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี ๖๑๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๖-๕๑๑-๒๒๙ **โทรสาร** ๐๕๖-๕๑๑-๒๒๙

๗๔. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดอุตรดิตถ์

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดอุตรดิตถ์ ชั้น ๑ ถนนประชานิมิตร ตำบลท่าอิฐ อำเภอเมืองอุตรดิตถ์
จังหวัดอุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๕-๔๑๑-๙๘๓ โทรสาร ๐๕๕-๔๑๔-๐๖๑

๗๕. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดอุบลราชธานี

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี ถนนแจ้งสนิท ตำบลแจระแม อำเภอเมือง
จังหวัดอุบลราชธานี ๓๔๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๕-๓๔๔-๖๔๑ โทรสาร ๐๔๕-๓๔๔-๕๗๙

๗๖. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดอำนาจเจริญ

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดอำนาจเจริญชั้น ๒ ถนนชยางกูร
อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ ๓๗๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๕-๕๒๓-๑๒๖ โทรสาร ๐๔๕-๕๒๓-๑๒๖

๑.๓ กรมกิจการเด็กและเยาวชน

- บ้านพักเด็กและครอบครัว ๗๗ แห่ง

บริการด้านความช่วยเหลือ

เป็นสถานแรกรับ สถานที่พักพิงชั่วคราวให้การช่วยเหลือคุ้มครองสวัสดิภาพและจัดบริการ
สวัสดิการสังคม คุ้มครอง พันฟู เยียวยากลุ่มเป้าหมายเพื่อส่งกลับหรือคืนสู่สังคมในรูปแบบทีม
สหวิชาชีพรับแจ้งเรื่องราวข่าวสาร ให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอด ๒๔ ชั่วโมง (ศูนย์ประชาชนดี ๑๓๐๐)

๑) บ้านพักเด็กและครอบครัวกรุงเทพมหานคร

ที่อยู่ ๒๕๕ ถนนพระราม ๖ แขวงทุ่งพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๓๕๔ ๗๕๘๐ โทรสาร ๐ ๒๓๕๔ ๗๕๘๒

๒) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดกระบี่

ที่อยู่ ๓๕๙ ม.๗ ถ.ท่าเรือ ต.ไสไทย อ.เมือง จ.กระบี่ ๘๑๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗๕-๖๑๒-๓๒๓ - ๔ โทรสาร ๐๗๕-๖๑๒-๓๒๓

๓) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดกาญจนบุรี

ที่อยู่ ๘/๘ ม.๑๒ ต.ปากแพรก อ.เมือง จ.กาญจนบุรี ๗๑๐๐๐

โทรศัพท์/โทรสาร ๐๓๔-๕๖๔-๕๑๗

๔) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดกาฬสินธุ์

ที่อยู่ ๓๙๑ ซอยทองเจืออุทิศ ถ.ทุ่งศรีเมือง ต.กาฬสินธุ์ อ.เมือง จ.กาฬสินธุ์ ๔๖๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๘๔-๔๓๙-๔๙๖๘ โทรสาร ๐๔๓-๘๑๕-๔๕๖

๕) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดกำแพงเพชร

ที่อยู่ ๒๒๑ ถ.เทศบาล ต.ในเมือง อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๕-๗๑๖-๘๘๑ ถึง ๒ โทรสาร -๗๑๖-๘๘๑ ถึง ๒

๖) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดขอนแก่น

ที่อยู่ ๒๒๒ ม.๓ ต.สำราญ อ.เมือง จ.ขอนแก่น ๔๐๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๓-๓๙๓-๓๗๘ โทรสาร ๐๔๓-๓๙๓-๓๘๐

๗) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดจันทบุรี

ที่อยู่ ๒๙/๙๓-๙๔ หมู่บ้านยลดาวิวัล ๑ ต.วัดใหม่ อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

โทรศัพท์/โทรสาร ๐๓๙-๓๒๗-๕๗๗

๘) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดฉะเชิงเทรา

ที่อยู่ ๑๐๕๔ -๑๐๕๖ ถ.เทพคุณากร ต.หน้าเมือง อ.เมือง จ.ขอนแก่น ๒๔๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๘-๕๓๕-๗๓๗ โทรสาร ๐๓๘-๕๓๕-๗๓๖

๙) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดชลบุรี

ที่อยู่ ๔๐ ม.๔ ต.บางละมุง อ.บางละมุง จ.ชลบุรี ๒๐๑๕๐

โทรศัพท์ ๐๓๘-๒๔๐-๐๒๒ โทรสาร ๐๓๘-๒๔๐-๑๓๕

๑๐) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดชัยนาท

ที่อยู่ ๒๕๗/๘ ซ.เทศบาล ๑๗ ต.บ้านกล้วย อ.เมือง จ.ชัยนาท ๑๗๐๐๐

โทรศัพท์/โทรสาร ๐๕๖-๔๑๕-๖๙๔

๑๑) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดชัยภูมิ

ที่อยู่ ๒๒๗ ก/๑๘๓ ถ.ยุติธรรม ต.โนนเมือง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

โทรศัพท์/โทรสาร ๐๔๔-๘๑๓-๓๓๐

๑๒) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดชุมพร

ที่อยู่ ๒๑/๒๖ หมู่๙ ต.ตากแดด อ.เมือง จ.ชุมพร ๘๖๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗๗-๕๐๖-๗๘๒ โทรสาร ๐๗๗-๕๗๔-๕๒๕

๑๓) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดเชียงราย

ที่อยู่ ๑๐๔ หมู่๑๕ ต.ป่าซาง อ.แม่จัน จ.เชียงราย ๕๗๑๑๐

โทรศัพท์ ๐๕๓-๖๐๒-๕๒๘ โทรสาร ๐๕๓-๖๐๒-๕๒๗

๑๔) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดเชียงใหม่

ที่อยู่ ๖๓/๓ ม.๔ ต.ดอนแก้ว อ.แม่ริม จ.เชียงใหม่ ๕๐๑๘๐

โทรศัพท์ ๐๕๓-๑๒๑-๐๓๖ โทรสาร ๐๕๓-๑๒๑-๑๖๔

๑๕) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดตรัง

ที่อยู่ ๓๘/๑๗ ถ.โคกชัน ต.ทับเที่ยง อ.เมือง จ.ตรัง ๙๒๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗๕-๒๒๖-๘๘๒ โทรสาร ๐๗๕-๒๒๖-๘๘๑

๑๖) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดตราด

ที่อยู่ ๗๙ ม.๑ ต.หนองเสม็ด อ.เมือง จ.ตราด ๒๐๓๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๙-๕๙๓-๒๖๒ โทรสาร ๐๓๙-๕๙๓-๖๑๑

๑๗) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดตาก

ที่อยู่ ๕๕๕ หมู่ ๙ ต.น้ำริน อ.เมือง จ.ตาก ๖๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๕-๘๙๖-๓๔๑-๒ โทรสาร ๐๕๕-๘๙๖-๓๔๒

๑๘) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดนครนายก

ที่อยู่ ๑๒๔ ม.๑๐ ต.พรหมณี อ.เมืองนครนายก จ.นครนายก ๒๖๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๗-๓๑๕-๕๐๒ โทรสาร ๐๓๗-๓๑๕-๕๐๑

๑๙) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดนครปฐม

ที่อยู่ ๒๕๘ ถ.ทวารวดีใต้ ต.ห้วยจรเข้ อ.เมือง จ.นครปฐม ๗๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๔-๒๗๒-๑๒๖ โทรสาร ๐๓๔-๒๗๒-๑๒๗

๒๐) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดนครพนม

ที่อยู่ ๑๕๕ ม.๑๐ ต.หนองญาติ อ.เมือง จ.นครพนม ๔๘๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๒-๕๓๐-๖๒๑ โทรสาร ๐๔๒-๕๓๐-๖๒๒

๒๑) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดนครราชสีมา

ที่อยู่ ๑๔๒๒/๑ ถ.สุรนารายณ์ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.นครราชสีมา ๓๐๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๔-๙๒๒-๗๖๕ โทรสาร ๐๔๔-๙๒๒-๗๓๕

๒๒) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดนครศรีธรรมราช

ที่อยู่ ๓๓๓/๑ ถ.ศรีธรรมราช ต.ในเมือง อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗๕-๓๕๗-๙๙๐ โทรสาร ๐๗๕-๓๕๓-๘๙๒

๒๓) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดนครสวรรค์

ที่อยู่ ๖๒/๑ ม.๖ ต.นครสวรรค์ตก อ.เมือง จ.นครสวรรค์ ๖๐๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๖-๒๕๗-๓๑๓ - ๑๖ โทรสาร ๐๕๖-๒๕๗-๓๑๗

๒๔) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดนนทบุรี

ที่อยู่ ๗๘/๑๐ ม.๑ ต.บางบางตลาด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี ๑๑๑๒๐

โทรศัพท์ ๐๒-๕๘๒-๑๒๖๗ โทรสาร ๐๒-๕๘๒-๑๒๙๙

๒๕) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดนราธิวาส

ที่อยู่ ๗๙ ม.๘ ต.ลำภู อ.เมือง จ.นราธิวาส ๙๖๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗๓-๕๓๒-๖๗๐ - ๑ โทรสาร ๐๗๓-๕๓๒-๖๗๑

๒๖) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดน่าน

ที่อยู่ ๒๗๑ ม.๗ ถ.น่าน-ทุ่งช้าง ต.ผาสิงห์ อ.เมือง จ.น่าน ๕๕๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๔-๖๘๒-๐๖๐-๖๓ โทรสาร ๐๕๔-๖๘๒-๐๖๑

๒๗) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดบุรีรัมย์

ที่อยู่ ๒๘๑ ม.๓ ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

โทรศัพท์/โทรสาร ๐๔๔-๑๘๑-๑๔๖-๗

๒๘) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดบึงกาฬ

ที่อยู่ ๒๐๒ ม.๗ ต.วิศิษฐ์ อ.เมือง จ.บึงกาฬ ๓๘๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๒-๔๙๒-๐๖๐ โทรสาร ๐๔๒-๔๙๑-๔๗๑

๒๙) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดปทุมธานี

ที่อยู่ ๑/๑๑๙ ม.๒ ต.รังสิต-นครนายก อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี ๑๒๑๑๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๗๗ ๒๓๗๒ โทรสาร ๐๒-๕๗๗-๔๙๕๕

๓๐) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ที่อยู่ ๙๙/๙ ม.๗ ถ.เพชรเกษม ต.อ่าวน้อย อ.เมือง จ.ประจวบคีรีขันธ์ ๗๗๒๑๐

โทรศัพท์ ๐๓๒-๕๕๔-๑๖๔ โทรสาร ๐๓๒-๖๐๐-๘๒๖

๓๑) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดปราจีนบุรี

ที่อยู่ ๑๕๑/๙๙ ม.๘ ต.รอบเมือง อ.เมือง จ.ปราจีนบุรี ๒๕๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๗-๒๑๓-๗๔๓ ถึง ๔ โทรสาร ๐๓๗-๒๑๓-๗๔๓

๓๒) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดปัตตานี

ที่อยู่ ๑๔๘/๒๒๙ ม.๖ ถ.โรงเหล้า ซ.๙ ต.รัฐสมิแล อ.เมือง จ.ปัตตานี ๙๔๐๐๐

โทรศัพท์/โทรสาร ๐๗๓-๓๑๒-๒๐๖

๓๓) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดพะเยา

ที่อยู่ ๒๙ ม.๑ บ้านห้วยเคียน-เหนือ ต.บ้านด้า อ.เมือง จ.พะเยา ๕๖๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๔-๘๘๗-๒๕๒-๔ โทรสาร ๐๕๔-๘๘๗-๒๕๒

๓๔) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ที่อยู่ ๒๐๐/๑๑ ม.๒ ต.บ่อโพง อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๒๖๐

โทรศัพท์/โทรสาร ๐๓๕-๗๔๓-๓๔๘

๓๕) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดพังงา

ที่อยู่ ๕๘/๑๒๒ ม.๕ ต.คึกคัก อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา ๘๒๑๙๐

โทรศัพท์ ๐๗๖-๔๘๖-๘๑๔ - ๖ โทรสาร ๐๗๖-๔๘๖-๘๑๕

๓๖) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดพัทลุง

ที่อยู่ ๑๘๕ ม.๑ ต.โคกชะงาย อ.เมือง จ.พัทลุง ๙๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗๔-๖๗๓-๙๙๑ โทรสาร ๐๗๔-๖๗๓-๙๙๒

๓๗) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดพิจิตร

ที่อยู่ ๙๘/๒ ม.๓ ต.คลองคะเชนทร์ อ.เมือง จ.พิจิตร ๖๖๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๖-๙๙๐-๓๙๒ ถึง ๓ โทรสาร ๐๕๖-๙๙๐-๓๙๔

๓๘) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดพิษณุโลก

ที่อยู่ ๓๓๔/๑๗ ม.๖ ต.ท่าทอง อ.เมือง จ.พิษณุโลก ๖๕๐๐๐

โทรสาร ๐๕๕-๒๒๗-๖๑๒ โทรสาร ๐๕๕-๒๒๗-๖๒๑

- ๓๙) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดเพชรบุรี
ที่อยู่ ๔๐ ม.๓ ต.ช่อสะแก อ.เมือง จ.เพชรบุรี ๗๖๐๐๐
โทรศัพท์ ๐๓๒-๔๐๑-๗๘๐ โทรศัพท์ ๐๓๒-๔๐๑-๗๘๑
- ๔๐) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดเพชรบูรณ์
ที่อยู่ ๙๗/๒๘๑ ม.๒ ต.สะเตียง อ.เมือง จ.เพชรบูรณ์ ๖๗๐๐๐
โทรศัพท์ ๐๕๖-๗๒๒๖๑๒ โทรสาร ๐๕๖-๗๒๒-๖๑๑
- ๔๑) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดแพร่
ที่อยู่ ๑๒๔/๑ ถ.น้ำค้อ ต.ในเวียง อ.เมือง จ.แพร่ ๕๔๐๐๐
โทรศัพท์ ๐๕๔-๕๒๔-๗๔๒-๓ โทรสาร ๐๕๔-๕๒๔-๗๔๓
- ๔๒) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดภูเก็ต
ที่อยู่ ๓/๙๖ ม.๑ ต.รัษฎา อ.เมือง จ.ภูเก็ต ๘๓๐๐๐
โทรศัพท์ ๐๗๖-๒๑๓-๓๑๕ โทรสาร ๐๗๖-๒๑๔-๓๖๙
- ๔๓) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม
ที่อยู่ ๔๙๔ ม.๑๑ ต.แวงน่าง อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๐๖-๕๘๐ โทรสาร ๐๔๓-๗๐๖-๕๘๐
- ๔๔) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดมุกดาหาร
ที่อยู่ ๓๐๙ ม.๔ บ.กุดโง้ง ต.มุก อ.เมือง จ.มุกดาหาร ๔๙๐๐๐
โทรศัพท์/โทรสาร ๐๔๒-๖๑๒-๗๑๖
- ๔๕) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดแม่ฮ่องสอน
ที่อยู่ ๑๐ ม.๔ ต.ปางหมู อ.เมือง จ.แม่ฮ่องสอน ๕๘๐๐๐
โทรศัพท์ ๐๕๓-๖๙๕-๐๐๑ ถึง ๒ โทรสาร ๐๕๓-๖๙๕-๐๐๑
- ๔๖) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดยโสธร
ที่อยู่ ๑๘/๑ ถ.เทศบาล ๑ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ยโสธร ๓๕๐๐๐
โทรศัพท์ ๐๔๕-๗๑๔-๖๓๓ โทรสาร ๐๔๕-๗๑๔-๖๓๒
- ๔๗) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดยะลา
ที่อยู่ ๖๒/๖๒ ถ.สุขยางค์ ต.สะเตง อ.เมือง จ.ยะลา ๙๕๐๐๐
โทรศัพท์ ๐๗๓-๒๗๔-๐๙๑,๑๙๒ โทรสาร ๐๗๓-๒๗๔-๑๙๒
- ๔๘) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดร้อยเอ็ด
ที่อยู่ ๓๓๔ ม.๕ ต.นิเวศน์ อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด ๔๕๑๗๐
โทรศัพท์/โทรสาร ๐๔๓-๕๖๙-๓๒๔
- ๔๙) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดระนอง
ที่อยู่ ๙๙๐ ม.๓ ต.บางรี อ.เมือง จ.ระนอง ๘๕๐๐๐
โทรศัพท์ ๐๗๗-๘๑๐-๓๔๗ โทรสาร ๐๗๗-๘๑๐-๓๔๖

๕๐) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดระยอง

ที่อยู่ ๓๓๘ ถ.สุขุมวิท ต.ห้วยโป่ง อ.เมือง จ.ระยอง ๒๑๑๕๐

โทรศัพท์ ๐๓๘-๖๘๔-๘๘๕-๙๖ โทรสาร ๐๓๘-๖๘๔-๘๘๕

๕๑) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดราชบุรี

ที่อยู่ ๖๘ ม.๒ ต.เกาะศาลพระ อ.วัดเพลง จ.ราชบุรี ๗๐๑๗๐

โทรศัพท์ ๐๓๒-๓๙๙-๒๑๘ โทรสาร ๐๓๒-๓๙๙-๒๓๘

๕๒) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดลพบุรี

ที่อยู่ ๙๖/๒๘ ม. ๓ ต.ท่าศาลา อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๖-๔๒๕-๓๒๒ โทรสาร ๐๓๖-๔๑๔-๖๙๓

๕๓) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดลำปาง

ที่อยู่ ตู๊ปน.๖๙ ถ.ลำปาง-แจ้ห่ม ต.นิคมพัฒนา อ.เมือง จ.ลำปาง ๕๒๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๔-๘๒๕-๖๔๗ โทรสาร ๐๕๔-๘๒๕-๖๔๘

๕๔) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดลำพูน

ที่อยู่ ๑๒๖ ม.๑๐ ต.บ้านกลาง อ.เมือง จ.ลำพูน ๕๑๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๓-๕๒๕-๖๐๔ โทรสาร ๐๕๓-๕๒๕-๖๐๘

๕๕) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดเลย

ที่อยู่ ๒๑/๒ ถ.วิสุทธิเทพ ต.กุดป่อง อ.เมือง จ.เลย ๔๒๐๐๐

โทรศัพท์/โทรสาร ๐๔๒-๘๑๒-๔๔๙

๕๖) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดศรีสะเกษ

ที่อยู่ ๑๒๙๑/๕-๖ ถ.เทพา ต.เมืองเหนือ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ๓๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๕-๖๑๗-๘๓๔-๖ โทรสาร ๐๔๕-๖๑๗-๘๓๓

๕๗) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสกลนคร

ที่อยู่ ๘๘๗/๓ ซ.การุญเทพ ถ.สกล-นาแก ต.ธาตุเชิงชุม อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๒-๗๑๒-๐๗๒ โทรสาร ๐๔๒-๗๑๔-๑๕๕

๕๘) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสงขลา

ที่อยู่ ๓๓๑/๒๕ ม.๒ ต.พะวง อ.เมือง จ.สงขลา ๙๐๑๐๐

โทรศัพท์ ๐๗๔-๓๓๐-๒๒๐ โทรสาร ๐๗๔-๓๓๐-๑๔๙

๕๙) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสตูล

ที่อยู่ ๒๗๖ ม.๒ ถ.คลองขุด-นาแค อ.เมือง จ.สตูล ๙๑๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗๔-๗๗๒-๐๖๘ โทรสาร ๐๗๔-๗๗๒-๑๗๒

๖๐) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ

ที่อยู่ ๕๑ ม.๗ ต.ทรงคนอง อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ ๑๐๑๓๐

โทรศัพท์ ๐๒-๔๖๓-๕๙๗๕ โทรสาร ๐๒-๔๖๒-๖๔๒๒

- ๖๑) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสมุทรสงคราม
ที่อยู่ ๒/๑๙-๒๐ ม.๒ ถ.ทางเข้าเมือง ต.บางแก้ว อ.เมือง จ.สมุทรสงคราม ๗๕๐๐
โทรศัพท์ ๐๓๔-๗๑๔-๙๕๒ ถึง ๓ โทรสาร ๐๓๔-๗๑๔-๙๕๒
- ๖๒) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสมุทรสาคร
ที่อยู่ ๙/๑๔ ม.๑ ต.บางโพธิ์ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร ๗๔๐๐๐
โทรศัพท์ ๐๓๔-๔๓๒-๕๒๑- ๒ โทรสาร ๐๓๔-๓๒๕-๕๒๑
- ๖๓) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสระแก้ว
ที่อยู่ ๒๐๐ ม.๑๓ ต.สระแก้ว อ.เมืองสระแก้ว จ.สระแก้ว ๒๗๐๐๐
โทรศัพท์ ๐๓๗-๒๔๒-๔๓๕ ถึง ๖ โทรสาร ๐๓๗-๒๔๒-๔๓๖
- ๖๔) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสระบุรี
ที่อยู่ ๔๓๗/๕ ถ.มิตรภาพ ต.ปากเพรียว อ.เมือง จ.สระบุรี ๑๘๐๐๐
โทรศัพท์ ๐๓๖-๓๕๑-๗๙๔-๗ โทรสาร ๐๓๖-๓๕๑-๗๙๖
- ๖๕) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสิงห์บุรี
ที่อยู่ ๗๑/๗-๘ ม.๖ ต.ต้นโพธิ์ อ.เมือง จ.สิงห์บุรี ๑๖๐๐๐
โทรศัพท์/โทรสาร ๐๓๖-๕๒๓-๘๑๑
- ๖๖) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสุโขทัย
ที่อยู่ ๑๕๗/๑ ม.๑๐ ต.ยางซ้าย อ.เมือง จ.สุโขทัย ๖๔๐๐๐
โทรศัพท์ ๐๕๕-๖๑๐๗๙๑ โทรสาร ๐๕๕-๖๑๐-๗๙๐
- ๖๗) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสุพรรณบุรี
ที่อยู่ ๑/๑ ถ.นางสายทอง ต.ท่าพี่เลี้ยง อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี ๗๒๐๐๐
โทรศัพท์/โทรสาร ๐๓๕-๕๒๕-๒๒๔-๕
- ๖๘) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ที่อยู่ ๓๘/๑๙ ม.๑ ต.ขุนทะเล อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี ๘๔๑๐๐
โทรศัพท์ ๐๗๗-๒๘๙-๒๔๘ โทรสาร ๐๗๗-๒๘๙-๑๘๘
- ๖๙) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสุรินทร์
ที่อยู่ ๑๒๗/๑ ม.๑๑ ถ.สุรินทร์-ท่าสว่าง ต.นอกเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ ๓๒๐๐๐
โทรศัพท์/โทรสาร ๐๔๔-๕๑๕-๐๑๘
- ๗๐) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดหนองคาย
ที่อยู่ ๑๙๙ ม.๑๐ ซ.เทศบาล๓ ต.คำบกหวาน อ.เมือง จ.หนองคาย ๔๓๑๐๐
โทรศัพท์ ๐๔๒-๔๙๕-๐๙๑ โทรสาร ๐๔๒-๔๙๕-๒๒๙
- ๗๑) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดหนองบัวลำภู
ที่อยู่ ๒๑ ม.๗ ต.โพธิ์ชัย อ.เมือง จ.หนองบัวลำภู ๓๙๐๐๐
โทรศัพท์ ๐๔๒-๓๗๘-๔๕๐ โทรสาร ๐๔๒-๓๗๘-๐๓๔

๗๒) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดอ่างทอง

ที่อยู่ ๘๐/๑ ม.๒ ซ.อ่างทองคำ ต.บ้านอิฐ อ.เมือง จ.อ่างทอง ๑๔๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๕-๖๑๑-๙๖๒ โทรสาร ๐๓๕-๖๑๔-๑๒๙

๗๓) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดอุตรธานี

ที่อยู่ ภายในบริเวณนิคมสร้างตนเองเชียงพิณ ต.นิคมสงเคราะห์ อ.เมือง จ.อุตรธานี ๔๑๐๐๐

โทรศัพท์/โทรสาร ๐๔๒-๒๓๗-๑๕๑

๗๔) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดอุตรดิตถ์

ที่อยู่ ๑๐๑/๑ ม.๕ ต.บ้านเกาะ อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๕-๔๐๗-๔๓๙ โทรสาร ๐๕๕-๔๐๗-๓๗๓

๗๕) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดอุทัยธานี

ที่อยู่ ๑๒ ม.๖ ต.น้ำซึม อ.เมืองอุทัยธานี จ.อุทัยธานี ๖๑๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๖-๕๑๔-๗๑๑ โทรสาร ๐๕๖-๕๑๔-๖๗๗

๗๖) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานี

ที่อยู่ ๑๐/๒ ซอยพนม ๗ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐

โทรศัพท์/โทรสาร ๐๔๕-๒๔๒-๖๔๑

๗๗) บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดอำนาจเจริญ

ที่อยู่ ๔๖๐-๔๖๐/๑ ถ.ราชบูรณะ ต.ป่าง อ.เมือง จ.อำนาจเจริญ ๓๗๐๐๐

โทรศัพท์/โทรสาร ๐๔๕-๕๑๑-๓๔๖-๘

๒. หน่วยงานสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

กองบัญชาการตำรวจนครบาล

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๘๐ ๕๐๖๐ - ๗๙ โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๕๐๘๔

กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๕๑ ๕๒๒๒ - ๕ โทรสาร ๐ ๒๒๕๑ ๔๒๑๔

กองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (ปคม.)

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๑๑ ๐๗๓๑

งานพิทักษ์เด็ก เยาวชน และสตรี ศูนย์ปฏิบัติการ

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๐๕ ๓๔๒๑ - ๓ ต่อ ๒๖

โทรสาร ๐ ๒๒๕๑ ๙๗๑๑, ๐ ๒๒๕๐ ๑๕๓๓

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ โทรศัพท์ ๐ ๒๕๓๗ ๘๕๗๘-๙๗

กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค ๒ โทรศัพท์ ๐ ๓๘๒๗ ๕๐๒๑-๒

กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค ๓ โทรศัพท์ ๐ ๔๔๒๕ ๕๒๗๗

กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค ๔ โทรศัพท์	๐ ๔๓๒๔ ๗๑๒๐, ๐ ๔๓๒๔ ๑๒๓๐
	๐ ๔๓๒๔ ๕๑๖๖
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค ๕ โทรศัพท์	๐ ๕๓๑๔ ๐๐๐๐
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค ๖ โทรศัพท์	๐ ๕๕๓๖ ๘๑๑๔-๙
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค ๗ โทรศัพท์	๐ ๓๔๒๔ ๕๙๙๐
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค ๘ โทรศัพท์	๐ ๗๖๓๓ ๘๓๘๘
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙ โทรศัพท์	๐ ๗๔๓๑ ๑๑๖๑

๓. หน่วยงานสังกัดสำนักงานอัยการสูงสุด

สำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือกฎหมายแก่ประชาชน (ส่วนกลาง) โทรศัพท์ ๐ ๒๑๔๒ ๕๑๒๘,
๐ ๒๑๔๒ ๒๐๗๖ - ๗๗, ๐ ๒๑๔๒ ๒๐๙๙

สำนักงานคดีเยาวชนและครอบครัว โทรศัพท์ ๐ ๒๒๒๒ ๘๑๒๑-๙, ๐ ๒๒๒๒ ๒๔๗๗

โทรสาร ๐ ๒๒๒๔ ๒๔๗๗

สำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัด ๗๖ จังหวัด

๔. กระทรวงสาธารณสุข

รายละเอียดเพื่อติดต่อ

ที่อยู่ ๘๘/๒๒ หมู่ ๔ ตำบลตลาดขวัญ ถนนติวานนท์ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๒-๕๙๐-๑๐๐๐

กรมอนามัย รายละเอียดเพื่อติดต่อ ที่อยู่ ภายในบริเวณกระทรวงสาธารณสุข โทรศัพท์ ๐๒-๕๙๐-๔๐๐๐

สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ โทรศัพท์ ๐๒-๕๙๐-๔๑๗๑

กรมสุขภาพจิต รายละเอียดเพื่อติดต่อ ที่อยู่ ภายในบริเวณกระทรวงสาธารณสุข

โทรศัพท์ ๐๒-๑๔๙-๕๕๕๕ ถึง ๖๖ สายด่วนกรมสุขภาพจิต โทร. ๑๖๖๗

กรมการแพทย์ รายละเอียดเพื่อติดต่อ ที่อยู่ ภายในบริเวณกระทรวงสาธารณสุข

โทรศัพท์ ๐๒-๕๙๐-๖๐๐๐ สายด่วนสถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน โทร. ๑๖๖๙

๕. กระทรวงยุติธรรม

๕.๑ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

รายละเอียดเพื่อติดต่อ ที่อยู่ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์ ถนน
แจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐ โทรศัพท์ ๐๒-๑๔๑-๒๙๙๙, ๐๒-๑๔๑-๓๐๐๐, ๐๒-๑๔๑-๓๐๐๑

- กองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ โทรศัพท์ ๐๒-๑๔๑-๒๙๐๐ ถึง ๓๔ โทรสาร ๐๒-๑๔๓-๙๖๖๙

- สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา

โทรศัพท์ ๐๒-๑๔๑-๒๘๖๖ โทรสาร ๐๒-๑๔๓-๙๖๖๕

- สำนักงานคุ้มครองพยาน โทรศัพท์ ๐๒-๑๔๑-๒๙๕๕ โทรสาร ๐๒-๑๔๓-๙๖๗๓

- ศูนย์บริการร่วมกระทรวงยุติธรรม โทรศัพท์ ๐๒-๑๔๑-๕๑๐๐

๕.๒ กรมราชทัณฑ์

รายละเอียดเพื่อติดต่อ ที่อยู่ ๒๒๒ ถนนนนทบุรี ตำบลสวนใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี
๑๑๐๐๐ โทรศัพท์ ๐๒-๙๖๗-๒๒๒๒

๖. กรุงเทพมหานคร

๖.๑ สำนักงานพัฒนาสังคม

รายละเอียดเพื่อติดต่อ ที่อยู่ ๔๐๙๕/๒๕-๒๖ อาคาร๓ ร.ร. ฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (ดินแดง๒)

แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

โทรศัพท์ ๐๒-๒๔๕๕-๕๑๖๕ , ๐๒-๒๔๗-๙๔๕๐ , ๐๒-๒๔๗-๙๔๕๓ , ๐๒-๒๔๗-๙๔๕๕

โทรสาร ๐-๒๒๔๘-๖๑๕๒ ต่อ ๓๙๔๕

๖.๒ สำนักงานการแพทย์

รายละเอียดเพื่อติดต่อ ที่อยู่ ๑๔ ถนนหลวง แขวงป้อมปราบ เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

โทรศัพท์ ๐๒-๒๒๔-๒๙๕๔ , ๐-๒๒๒๕-๔๙๘๖

- โรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

๑)โรงพยาบาลกลาง โทรศัพท์ ๐๒-๒๒๑-๖๑๔๑ ต่อ ๑๐๘๑๒, ๘๐๓๖

โทรสาร ๐๒-๒๒๑-๖๑๔๑ ต่อ ๘๐๓๕

๒)โรงพยาบาลตากสิน โทรศัพท์ ๐๒-๔๓๗-๐๑๒๓ ต่อ ๑๑๑๔ , ๑๒๑๕ โทรสาร ๐๒-๔๓๗-๖๖๐๕

๓)โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ โทรศัพท์ ๐๒-๒๘๙-๑๑๕๔ ต่อ ๖๓๐๖ โทรสาร ๐๒-๒๙๑-๙๙๘๐

๔)โรงพยาบาลหลวงพ่อกวักกัฒน์ ชูตินาธาโร โทรศัพท์ ๐๒-๔๒๙-๓๙๓๖ โทรสาร ๐๒-๔๒๙-๓๙๓๖

๕)โรงพยาบาลเวชการุณย์รัศมี โทรศัพท์ ๐๒-๙๘๘-๔๑๐๐ ถึง ๑ , ๐๒-๙๘๘-๔๐๙๗ ถึง ๘,

๐๒-๕๔๓-๑๓๐๗

๖)โรงพยาบาลลาดกระบัง โทรศัพท์ ๐๒-๓๒๖-๙๙๙๕ , ๐๒-๓๒๖-๗๗๑๑ ต่อ ๒๑๗

โทรสาร ๐๒-๓๒๖-๗๒๓๓

๗)โรงพยาบาลราชพิพัฒน์ โทรศัพท์ ๐๒-๔๒๑-๒๒๒๒ โทรสาร ๐๒-๔๔๔-๒๗๗๒

๘)โรงพยาบาลสิรินธร โทรศัพท์ ๐๒-๓๒๘-๖๙๐๐ -๑๙

๙)โรงพยาบาลผู้สูงอายุบางขุนเทียน โทรศัพท์ ๐๒-๔๐๕-๐๙๐๐ ถึง ๔

- ศูนย์บริการการแพทย์ฉุกเฉินกรุงเทพมหานคร (ศูนย์เอราวัณ) สายด่วน โทร. ๑๖๔๖

- หน่วยแพทย์กู้ชีวิต วชิรพยาบาล สายด่วน โทร. ๑๕๕๔

๗. โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่มีศูนย์ช่วยเหลือเด็กและสตรีที่ถูกกระทำรุนแรง (One Stop Crisis Center, OSCC) หรือ “ศูนย์พึ่งได้”

กรุงเทพมหานคร

โรงพยาบาลวชิรพยาบาล โทรศัพท์ ๐๒-๒๔๔-๓๒๗-๘

โรงพยาบาลตำรวจ โทรศัพท์ ๐๒-๒๕๒-๘๑๑๑-๒๕

โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โทรศัพท์ ๐๒-๒๔๖-๑๔๐๐-๒๘

โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช โทรศัพท์ ๐๒-๕๓๑-๑๙๗๐-๙๐

โรงพยาบาลสมเด็จพระปิ่นเกล้า โทรศัพท์ ๐๒-๔๖๘-๐๑๑๖

โรงพยาบาลราชวิถี โทรศัพท์ ๐๒-๓๕๔-๘๑๖๔-๗๓ โทรสาร ๐๒-๓๕๔-๘๑๖๖

โรงพยาบาลเลิดสิน โทรศัพท์ ๐๒-๓๕๓-๙๑๖๙-๒๐ โทรสาร ๐๒-๓๕๓-๙๖๒๑

โรงพยาบาลนพรัตน์ราชธานี โทรศัพท์ ๐๒-๕๑๗-๔๒๗๐ โทรสาร ๐๒-๕๑๗-๔๒๖๒

สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี โทรศัพท์ ๐๒-๓๕๔-๘๓๓๓-๕

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ ๑ บางเขน กรุงเทพฯ

โทรศัพท์ ๐๒-๕๒๑-๖๕๕๐-๕๒ โทรสาร ๐๒-๕๒๑-๐๒๖๖

ภาคกลาง

- โรงพยาบาลชลประทาน อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โทรศัพท์ ๐๒-๕๘๓-๘๓๗๗
โทรสาร ๐๒-๕๘๔-๖๐๗๐
- โรงพยาบาลพระนั่งเกล้า จังหวัดนนทบุรี โทรศัพท์ ๐๒-๕๒๗-๐๒๔๖-๕๓
โทรสาร ๐๒-๕๒๖-๕๖๒๙
- โรงพยาบาลปทุมธานี โทรศัพท์ ๐๒-๕๘๑-๕๗๓๓ โทรสาร ๐๒-๕๘๑-๔๑๓๖
- โรงพยาบาลพระนครศรีอยุธยา โทรศัพท์ ๐๓๕-๓๒๒-๕๕๕ ต่อ ๒๓๓๓ , ๒๓๓๔
โทรสาร ๐๓๕-๒๔๒-๑๘๒
- โรงพยาบาลอ่างทอง โทรศัพท์ ๐๓๕-๖๒๐-๘๓๔-๗ โทรสาร ๐๓๕-๖๑๒-๑๕๑
- โรงพยาบาลสมุทรปราการ โทรศัพท์ ๐๒-๓๘๗-๐๔๙๑ , ๐๒-๓๘๙-๐๒๙๑
โทรสาร ๐๒-๓๘๙-๕๕๒๑
- โรงพยาบาลสระบุรี โทรศัพท์ ๐๓๖-๙๑๙-๕๕๕ , ๐๓๖-๒๒๓-๘๑๑-๕ โทรสาร ๐๓๖-๒๑๑-๔๒๔
- โรงพยาบาลพระพุทธบาทสระบุรี โทรศัพท์ ๐๓๖-๒๖๖-๑๑๑ , ๐๓๖-๓๒๓-๒๙๑-๖
โทรสาร ๐๓๖-๒๖๖-๑๑๒
- โรงพยาบาลลพบุรี โทรศัพท์ ๐๓๖-๖๒๑-๕๓๗-๔๖ โทรสาร ๐๓๖-๔๑๒-๐๑๘
- โรงพยาบาลบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี โทรศัพท์ ๐๓๖-๔๗๒-๐๕๑-๖ โทรสาร ๐๓๖-๔๗๑-๕๘๐
- โรงพยาบาลสิงห์บุรี โทรศัพท์ ๐๓๖-๕๒๑-๔๔๕-๘ โทรสาร ๐๓๖-๕๒๒-๕๑๕
- โรงพยาบาลอินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี โทรศัพท์ ๐๓๖-๕๘๑-๙๙๓-๗ โทรสาร ๐๓๖-๕๘๑-๙๙๒
- โรงพยาบาลชัยนาท โทรศัพท์ ๐๕๖-๔๑๔-๐๗๓ , ๐๕๖-๔๒๑-๕๑๖ โทรสาร ๐๕๖-๔๑๑-๐๗๑
- โรงพยาบาลนครนายก โทรศัพท์ ๐๓๗-๓๑๑-๒๓๙ โทรสาร ๐๓๗-๓๑๑-๑๕๐
- โรงพยาบาลเจ้าพระยายมราช สุพรรณบุรี โทรศัพท์ ๐๓๕-๕๒๓-๓๙๔ โทรสาร ๐๓๕-๕๑๑-๗๓๘
- โรงพยาบาลสมเด็จพระสังฆราช องค์ที่ ๑๗ จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์ ๐๓๕-๕๓๑-๐๗๗
โทรสาร ๐๓๕-๕๓๑-๑๘๙ , ๐๓๕-๕๓๑-๔๙๘
- โรงพยาบาลราชบุรี โทรศัพท์ ๐๓๒-๓๒๗-๙๙๙ , ๐๓๒-๓๒๑-๘๒๓ โทรสาร ๐๓๒-๓๒๑-๘๒๓
- โรงพยาบาลบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี โทรศัพท์ ๐๓๒-๒๒๒-๘๓๖-๕๕ ,
๐๓๒-๓๔๔-๐๙๖-๑๐๐ โทรสาร ๐๓๒-๒๑๑-๗๖๖
- โรงพยาบาลโพธาราม จังหวัดราชบุรี โทรศัพท์ ๐๓๒-๓๕๕-๓๐๐-๑๕ โทรสาร ๐๓๒-๒๓๓-๕๙๔
- โรงพยาบาลนครปฐม โทรศัพท์ ๐๓๔-๒๕๑-๕๕๒ , ๐๓๔-๕๑๑-๕๐๗ โทรสาร ๐๓๒-๒๕๑-๕๕๓
- โรงพยาบาลพหลพลพยุหเสนา จังหวัดกาญจนบุรี โทรศัพท์ ๐๓๔-๖๒๒-๙๙๙
โทรสาร ๐๓๔-๕๑-๕๐๗
- โรงพยาบาลมะการักษ์ จังหวัดกาญจนบุรี โทรศัพท์ ๐๓๔-๕๔๑-๑๐๕
โทรสาร ๐๓๔-๕๔๑-๑๑๕
- โรงพยาบาลประจวบคีรีขันธ์ โทรศัพท์ ๐๓๒-๖๐๑-๐๖๐-๔ โทรสาร ๐๓๒-๖๑๑-๐๗๙
- โรงพยาบาลสมุทรสาคร โทรศัพท์ ๐๓๔-๔๒๗-๐๙๙-๑๐๔ โทรสาร ๐๓๔-๔๑๑-๔๘๘
- โรงพยาบาลสมเด็จพระพุทธเลิศหล้า จังหวัดสมุทรสงคราม โทรศัพท์ ๐๓๔-๗๒๓-๐๔๔-๙
โทรสาร ๐๓๔-๗๑๔-๒๐๐

ภาคเหนือ

- โรงพยาบาลสวรรคประชารักษ์ จังหวัดนครสวรรค์ โทรศัพท์ ๐๕๖-๒๒๘-๖๘๘
โทรสาร ๐๕๖-๒๒๘-๖๘๑

โรงพยาบาลอุทัยธานี โทรศัพท์ ๐๕๖-๕๑๒-๔๐๖ , ๐๕๖-๕๑๑-๐๘๕ โทรสาร ๐๕๖-๕๑๒-๕๘๐
 โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช จังหวัดตาก โทรศัพท์ ๐๕๕-๕๑๑-๐๒๔-๒๕
 โทรสาร ๐๕๕-๕๑๑-๐๓๗
 โรงพยาบาลแม่สอด จังหวัดตาก โทรศัพท์ ๐๕๕-๕๓๑-๒๒๙ โทรสาร ๐๕๕-๕๓๓-๐๔๖
 โรงพยาบาลสุโขทัย โทรศัพท์ ๐๕๕-๖๑๑-๗๐๒ , ๐๕๕-๖๑๑-๗๘๒ โทรสาร ๐๕๕-๖๑๑-๕๘๘
 โรงพยาบาลศรีสวรรค์สุโขทัย จังหวัดสุโขทัย โทรศัพท์ ๐๕๕-๖๘๒-๐๓๐-๔๓ โทรสาร ๐๕๕-๖๘๑-๕๑๙
 โรงพยาบาลกำแพงเพชร โทรศัพท์ ๐๕๕-๗๑๑-๒๓๒ , ๐๕๕-๗๑๔-๒๒๓-๕
 โทรสาร ๐๕๕-๗๑๓-๐๔๓
 โรงพยาบาลพุทธชินราช จังหวัดพิษณุโลก โทรศัพท์ ๐๕๕-๒๑๙-๘๔๔ โทรสาร ๐๕๕-๒๕๘-๘๑๓
 โรงพยาบาลพิจิตร โทรศัพท์ ๐๕๖-๖๑๑-๒๓๐ , ๐๕๖-๖๑๑-๓๑๐ โทรสาร ๐๕๕-๖๑๑-๓๑๑
 โรงพยาบาลเพชรบูรณ์ โทรศัพท์ ๐๕๖-๗๑๑-๐๒๕-๖ โทรสาร ๐๕๖-๗๑๑-๐๒๔
 โรงพยาบาลแพร่ โทรศัพท์ ๐๕๔-๕๑๑-๐๙๗ , ๐๕๔-๕๑๑-๕๗๖ โทรสาร ๐๕๖-๕๑๑-๐๙๖
 โรงพยาบาลน่าน โทรศัพท์ ๐๕๔-๗๗๑-๖๒๐-๒ โทรสาร ๐๕๔-๗๑๐-๙๗๗
 โรงพยาบาลอุตรดิตถ์ โทรศัพท์ ๐๕๕-๔๑๑-๑๓๕ , ๐๕๕-๔๑๑-๐๖๔ โทรสาร ๐๕๕-๔๑๓-๘๔๕
 โรงพยาบาลลำปาง โทรศัพท์ ๐๕๔-๒๒๓-๖๒๓-๗ โทรสาร ๐๕๔-๒๒๖-๑๒๖
 โรงพยาบาลนครพิงค์ จังหวัดเชียงใหม่ โทรศัพท์ ๐๕๓-๘๙๐-๗๕๕-๖๔ โทรสาร ๐๕๓-๘๙๐-๐๘๔
 โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ โทรศัพท์ ๐๕๓-๗๑๑-๓๐๐-๔ โทรสาร ๐๕๓-๗๑๓-๐๔๔
 โรงพยาบาลพะเยา โทรศัพท์ ๐๕๔-๔๑๑-๕๐๑-๑๑ โทรสาร ๐๕๔-๔๘๑-๗๐๘
 โรงพยาบาลเชียงคำ จังหวัดพะเยา โทรศัพท์ ๐๕๔-๔๕๑-๓๐๐-๑ โทรสาร ๐๕๔-๔๑๖-๖๑๕
 โรงพยาบาลลำพูน โทรศัพท์ ๐๕๓-๕๑๑-๐๒๐ โทรสาร ๐๕๓-๕๑๑-๒๓๓
 โรงพยาบาลศรีสวาล จังหวัดแม่ฮ่องสอน โทรศัพท์ ๐๕๓-๖๒๐-๗๓๑-๒ , ๐๕๓-๖๑๑-๓๗๘

ภาคตะวันออก

โรงพยาบาลชลบุรี โทรศัพท์ ๐๓๘-๒๗๔-๒๐๐-๗ โทรสาร ๐๓๘-๒๗๔-๙๑๐-๑
 โรงพยาบาลฉะเชิงเทรา โทรศัพท์ ๐๓๘-๕๑๑-๐๓๓ , ๐๓๘-๕๑๔-๗๒๒-๓
 โทรสาร ๐๓๘-๕๑๑-๖๓๓
 โรงพยาบาลเจ้าพระยาอภัยภูเบศร์ จังหวัดปราจีนบุรี โทรศัพท์ ๐๓๗-๒๑๑-๐๘๘-๒๐
 โทรสาร ๐๓๗-๒๑๑-๑๒๔ , ๐๓๗-๒๑๑-๒๔๓
 โรงพยาบาลสระแก้ว โทรศัพท์ ๐๓๗-๒๔๓-๐๑๘-๒๐ โทรสาร ๐๓๗-๒๔๒-๕๓๑
 โรงพยาบาลตราด โทรศัพท์ ๐๓๙-๕๑๑-๐๔๐ , ๐๓๙-๕๑๑-๒๘๔ โทรสาร ๐๓๙-๕๒๐-๒๑๑
 โรงพยาบาลพระปกเกล้า จังหวัดจันทบุรี โทรศัพท์ ๐๓๙-๓๒๔-๙๗๕-๘๔
 โทรสาร ๐๓๙-๓๑๑-๕๑๑
 โรงพยาบาลระยอง โทรศัพท์ ๐๓๘-๖๑๗-๔๕๑-๘ โทรสาร ๐๓๘-๖๑๒-๐๐๓

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โรงพยาบาลมหาสารคาม โทรศัพท์ ๐๔๔-๒๕๔-๙๙๐-๙ โทรสาร ๐๔๔-๒๔๖-๓๘๙
 โรงพยาบาลชัยภูมิ โทรศัพท์ ๐๔๔-๘๓๗-๑๐๐ , ๐๔๔-๘๑๑-๐๐๕-๘ โทรสาร ๐๔๔-๘๒๒-๓๖๕
 โรงพยาบาลบุรีรัมย์ โทรศัพท์ ๐๔๔-๖๑๕-๐๐๒ , ๐๔๔-๖๑๕-๐๗๑ โทรสาร ๐๔๔-๖๑๑-๒๘๒
 โรงพยาบาลสุรินทร์ โทรศัพท์ ๐๔๔-๕๑๔-๑๒๕-๘ โทรสาร ๐๔๔-๕๑๔-๑๒๗
 โรงพยาบาลมหาสารคาม โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๔๐-๙๙๓-๖ โทรสาร ๐๔๓-๗๑๑-๔๓๓
 โรงพยาบาลขอนแก่น โทรศัพท์ ๐๔๓-๓๓๖-๗๘๙ โทรสาร ๐๔๓-๒๓๖-๙๗๔ , ๐๔๓-๓๓๗-๐๕๒

โรงพยาบาลเลย โทรศัพท์ ๐๔๒-๘๑๑-๕๔๑ , ๐๔๒-๘๑๑-๖๗๙ โทรสาร ๐๔๒-๘๑๒-๖๕๓
 โรงพยาบาลหนองคาย โทรศัพท์ ๐๔๒-๔๑๓-๔๕๖-๖๕ โทรสาร ๐๔๒-๔๒๑-๔๖๕
 โรงพยาบาลอุดรธานี โทรศัพท์ ๐๔๒-๒๔๕-๕๕๕ โทรสาร ๐๔๒-๒๔๘-๒๕๙
 โรงพยาบาลหนองบัวลำภู โทรศัพท์ ๐๔๒-๓๑๑-๙๙๙ โทรสาร ๐๔๒-๓๑๑-๙๙๒
 โรงพยาบาลสกลนคร โทรศัพท์ ๐๔๒-๗๑๑-๖๑๕ , ๐๔๒-๗๑๑-๒๓๖ โทรสาร ๐๔๒-๗๑๑-๐๓๗
 โรงพยาบาลกาฬสินธุ์ โทรศัพท์ ๐๔๓-๘๑๑-๕๒๐ โทรสาร ๐๔๓-๘๑๒-๙๖๒
 โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์อุบลราชธานี โทรศัพท์ ๐๔๕-๒๔๔-๙๗๐-๑
 โทรสาร ๐๔๕-๒๔๔-๑๔๕
 โรงพยาบาลอำนาจเจริญ โทรศัพท์ ๐๔๕-๕๑๑-๙๔๐-๖ โทรสาร ๐๔๕-๕๑๑-๙๔๖ ต่อ ๑๐๑
 โรงพยาบาลนครพนม โทรศัพท์ ๐๔๒-๕๑๑-๔๒๒-๔ โทรสาร ๐๔๒-๕๑๑-๓๒๗
 โรงพยาบาลมุกดาหาร โทรศัพท์ ๐๔๒-๖๑๒-๙๗๘-๙ โทรสาร ๐๔๒-๖๑๒-๙๗๗
 โรงพยาบาลร้อยเอ็ด โทรศัพท์ ๐๔๓-๕๑๘-๒๐๐-๕ โทรสาร ๐๔๓-๕๑๑-๕๐๓
 โรงพยาบาลศรีสะเกษ โทรศัพท์ ๐๔๕-๖๑๖-๓๘๐-๓ โทรสาร ๐๔๕-๖๑๒-๕๐๒
 โรงพยาบาลยโสธร โทรศัพท์ ๐๔๕-๗๑๔-๐๔๐ -๓ โทรสาร ๐๔๕-๗๑๒-๓๗๓

ภาคใต้

โรงพยาบาลมหาราช นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๗๕-๓๔๐-๒๕๐-๙๙ โทรสาร ๐๗๕-๓๔๖-๙๔๖
 โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี โทรศัพท์ ๐๗๗-๒๗๒-๒๓๑ , ๐๗๗-๒๗๓-๒๓๑ โทรสาร ๐๗๗-๒๘๓-๒๕๖
 โรงพยาบาลชุมพรเขตอุดมศักดิ์ โทรศัพท์ ๐๗๗-๕๐๓-๖๗๒ โทรสาร ๐๗๗-๕๐๑-๗๑๖
 โรงพยาบาลพังงา โทรศัพท์ ๐๗๗-๔๑๒-๐๓๔ , ๐๗๗-๔๑๑-๖๑๖ โทรสาร ๐๗๗-๗๑๑-๖๑๗
 โรงพยาบาลตะกั่วป่า จังหวัดพังงา โทรศัพท์ ๐๗๗-๔๒๑-๗๘๐ , ๐๗๗-๔๒๑-๗๗๐
 โทรสาร ๐๗๗-๔๒๑-๐๗๐
 โรงพยาบาลระนอง โทรศัพท์ ๐๗๗-๘๒๒-๕๔๓ , ๐๗๗-๘๒๒-๖๑๐ โทรสาร ๐๗๗-๘๒๓-๒๖๗
 โรงพยาบาลวชิระภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต โทรศัพท์ ๐๗๖-๒๑๑-๒๙๓-๘ โทรสาร ๐๗๖-๒๑๑-๑๕๕
 โรงพยาบาลกระบี่ โทรศัพท์ ๐๗๕-๖๓๑-๗๖๘ , ๐๗๕-๖๑๑-๒๑๐ โทรสาร ๐๗๕-๖๑๑-๒๐๒
 โรงพยาบาลสงขลา โทรศัพท์ ๐๗๔-๔๔๗-๗๓๑ , ๐๗๔-๔๔๗-๔๖๖ โทรสาร ๐๗๔-๔๔๗-๖๒๕
 โรงพยาบาลหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โทรศัพท์ ๐๗๔-๒๓๐-๘๐๐-๔ โทรสาร ๐๗๔-๒๔๖-๖๐๐
 โรงพยาบาลพัทลุง โทรศัพท์ ๐๗๔-๖๑๓-๐๐๘ โทรสาร ๐๗๔-๖๑๒-๔๑๒
 โรงพยาบาลตรัง โทรศัพท์ ๐๗๕-๒๑๘-๐๑๘ โทรสาร ๐๗๕-๒๑๗-๑๗๙
 โรงพยาบาลสตูล โทรศัพท์ ๐๗๔-๗๓๒-๕๐๐-๑๓ โทรสาร ๐๗๔-๗๒๒-๓๐๔ , ๐๗๔-๗๑๑-๓๐๑
 โรงพยาบาลยะลา โทรศัพท์ ๐๗๓-๒๔๔-๗๑๑ - ๘ โทรสาร ๐๗๓-๒๑๒-๗๖๔
 โรงพยาบาลเบตง จังหวัดยะลา โทรศัพท์ ๐๗๓-๒๓๑-๒๑๖ โทรสาร ๐๗๓-๒๓๐-๙๓๖
 โรงพยาบาลปัตตานี โทรศัพท์ ๐๗๓-๓๔๘-๙๔๒ , ๐๗๓-๓๔๙-๒๖๐ โทรสาร ๐๗๓-๓๓๖-๐๒๗
 โรงพยาบาลนราธิวาสราชนครินทร์ จังหวัดนราธิวาส โทรศัพท์ ๐๗๓-๕๑๑-๔๑๑ ,
 ๐๗๓-๕๑๑-๐๖๐ โทรสาร ๐๗๓-๕๑๑-๐๖๐
 โรงพยาบาลสุโหงโกลก จังหวัดนราธิวาส โทรศัพท์ ๐๗๓-๖๑๑-๕๖๐ , ๐๗๓-๖๑๑-๑๐๙
 โทรสาร ๐๗๓-๖๑๑-๕๖๐
 โรงพยาบาลเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี โทรศัพท์ ๐๗๗-๒๔๔-๕๑๘-๙
 โทรสาร ๐๗๗-๒๕๕-๒๖๓

หน่วยงานเอกชน

มูลนิธิเครือข่ายครอบครัว

โทรศัพท์ ๐ ๒๙๕๔ ๒๓๔๖, ๐ ๒๙๕๔ ๒๓๔๗

โทรสาร ๐ ๒๙๕๔ ๒๓๔๘

สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าโสมสวลี

พระวรวงศ์เธอทูลกระหม่อม

โทรศัพท์ ๐ ๒๙๒๙ ๒๓๐๑-๓, ๐ ๒๕๖๖ ๒๗๐๗

โทรสาร ๐ ๒๕๖๖ ๓๔๘๑

สมาคมสมาพันธ์แห่งประเทศไทย

โทรศัพท์ ๐ ๒๗๑๓ ๖๗๙๓

โทรสาร ๐ ๒๗๑๓ ๖๗๙๐

มูลนิธิเพื่อนหญิง

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๑๓ ๑๐๑๑, ๐ ๒๕๑๓ ๒๗๐๘

โทรสาร ๐ ๒๕๑๓ ๑๙๒๙

มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๗๗ ๐๕๐๐-๑

โทรสาร ๐ ๒๕๗๗ ๐๔๙๙

หมายเลขฉุกเฉิน ๑๑๓๔

มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก

โทรศัพท์ ๐ ๒๔๑๒ ๑๑๙๖, ๐ ๒๘๖๔ ๑๔๒๑

๐ ๒๔๑๒ ๐๗๓๙

โทรสาร ๐ ๒๔๑๒ ๘๙๓๓

หน่วยจัดการความรู้เรื่องความรุนแรงใน ครอบครัว คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาล รามาธิบดี

เลขที่ ๒๗๐ ถนนพระรามหก แขวงพญาไท เขต
ราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๓๕๔ ๗๓๐๘

มูลนิธิส่งเสริมความเสมอภาคทางสังคม

โทรศัพท์ ๐ ๒๙๓๐ ๐๕๓๓

โทรสาร ๐ ๒๙๓๐ ๐๕๓๓

สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย

ในพระบรมราชูปถัมภ์

โทรศัพท์ ๐ ๒๓๕๔ ๗๕๓๓-๓๗ ต่อ ๙๐๖,
๓๐๑-๗๐๖

โทรสาร ๐ ๒๓๕๔ ๗๕๔๗

สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย

โทรศัพท์ ๐ ๒๙๔๑ ๒๓๒๐

โทรสาร ๐ ๒๕๖๑ ๕๑๓๐

ศูนย์กนิษฐนารี

โทรศัพท์ ๐ ๒๙๒๙ ๒๒๒๐ (ตลอด ๒๔ ชม.)

โทรสาร ๐ ๒๙๒๙ ๒๘๕๖

มูลนิธิผู้หญิง

โทรศัพท์ ๐ ๒๔๓๓ ๕๑๔๙, ๐ ๒๔๓๕ ๑๒๔๖

โทรสาร ๐ ๒๔๓๔ ๖๗๗๔, ๐ ๒๕๑๓ ๒๗๘๐

มูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๗๖ ๒๙๕๐

โทรสาร ๐ ๒๖๙๑ ๔๐๕๖-๗

สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่ง

ประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

เลขที่ ๖ ถนนสุขุโขทัย เขตดุสิต กรุงเทพฯ
๑๐๓๐๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๑ ๐๗๓๗

โทรสาร ๐ ๒๒๔๓ ๙๐๕๐

แขวงพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๓๕๔ ๗๓๐๘

มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๑๓ ๒๘๘๘

โทรสาร ๐ ๒๕๑๓ ๒๘๕๖

ความรุนแรงในครอบครัว
ไม่ใช่แค่เรื่องส่วนตัว
แต่เป็นเรื่องที่ทุกคนต้องช่วยกัน

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
เลขที่ 255 ถนนราชวิถี แขวงทุ่งพญาไท
เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400
โทรศัพท์ / โทรสาร 02 642 7750
www.dwf.go.th , www.violence.in.th

